

بررسی تنوع گونه‌های گیاهی در تیپ‌های مختلف جنگلی در جنگل‌های زاگرس شمالی (مطالعه موردی: مریوان، سامان عرفی گمارلنگ)

مازیار حیدری^{۱*}، رضا حسین حیدری^۲

تاریخ دریافت: ۹۱/۷/۳۰ تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۲۱

چکیده:

اجرای عملیات جنگلشناسی به آگاهی از تنوع گونه‌ای در جوامع مختلف نیاز دارد. با هدف بررسی تنوع گونه‌ای درختی، درختچه‌ای و علفی در تیپ‌های مختلف جنگلی در جنگل‌های زاگرس شمالی، سامان عرفی گمارلنگ در شهرستان مریوان انتخاب شد. به وسیله جنگل گردشی، سطح تاج و فراوانی درختان به طور تجربی تیپ‌های جنگلی شناسایی و محل استقرار تیپ‌های جنگلی مشخص گردید. سپس در محل تیپ‌های مورد نظر اقدام به نمونه برداری درختان، درختچه‌ها، زادآوری و پوشش علفی کف جنگل شد. در کل سامان عرفی تعداد ۷ تیپ جنگلی شناسایی شد که شامل مازو دار، ویول، برودار، ویول - مازودار، ویول - برودار، مازودار، برودار - ویول در هر تیپ جنگلی ۳۰ قطعه ۵ آری (۵۰۰ مترمربع) پیاده و تعداد درختان و درختچه‌ها به تفکیک گونه برداشت شد. در مرکز هر قطعه نمونه به وسیله برداشت میکروپلاتهای ۲۵ متر مربعی (۵×۵ متر) و وضعیت پوشش علفی کف برآشت شد. از شاخص‌های تنوع گونه‌ای شانون - وینر، سیمپسون و مارکالف استفاده شد. از آزمون تجزیه واریانس جهت مقایسه میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای در تیپ‌های مختلف جنگلی استفاده شد. آنالیز داده‌ها به کمک نرم افزار Ecological Methodology صورت گرفت. نتایج نشان داد که در سامان عرفی مورد مطالعه تعداد ۹ گونه درختی، ۷ گونه درختچه‌ای و ۶۵ گونه علفی شناسایی شد. در محل‌هایی که تیپ‌های جنگلی آمیخته گونه ویول با دیگر گونه‌های بلوط وجود داشت دارای بیشترین تنوع گونه‌ای در لایه علفی، درختچه‌ای و درختی بوده و برعکس در تیپ‌های خالص بلوط شامل ویول، مازودار و برودار میزان تنوع زیستی کاهش می‌یابد. نتایج آزمون تجزیه واریانس و نشان داد که اختلاف بین متوسط شاخص‌های تنوع گونه‌ای در تیپ‌های مختلف جنگلی معنی‌دار بوده و تیپ جنگلی ویول - مازودار و ویول برودار دارای بیشترین تنوع گونه‌ای در سه لایه فوق بودند. براساس نتایج بدست آمده در این تحقیق پیشنهاد می‌شود که در مدیریت این منابع جنگلی توده‌های آمیخته در راستای حفاظت و حمایت از تنوع گونه‌ای مورد حمایت قرار گیرد و در بلندمدت توده‌های خالص به سمت آمیخته سوق داده شوند.

واژه‌های کلیدی: مریوان، گمارلنگ، تنوع گونه‌های گیاهی، تیپ جنگلی

^۱- دانشجوی دکتری جنگلداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران

*نویسنده مسئول: Email: maziarheidari1364@gmail.com

^۲- استادیار گروه جنگلداری دانشگاه رازی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

مقدمه

جنگل به عنوان یک مجموعه حیاتی فراتر از یک توده درختی یا جامعه گونه‌های چوبی و علفی بوده و در اصل یک اکوسیستم پیچیده متشکل از ساختارهایی با لایه‌های مختلف عملکردی است (۳۰). تنوع زیستی شامل تنوع جمعیت ساختار گیاهان، توزیع، رقابت و الگوی فراوانی می‌باشد. از این ویژگی برای مقایسه وضعیت اکوسیستم جنگل استفاده می‌شود (۲۴). یک تنوع زیستی غالباً در سطح گونه بررسی می‌گردد. شاخص‌های مختلفی برای تنوع زیستی استفاده می‌شود. به طور معمول در سطوح کوچک تنوع زیستی شامل غنا گونه ای و یکنواختی از جوانب مهم تنوع زیستی است (۱۵). غنا بررسی رویشگاه از نظر بیش از یک گونه در نظر گرفته می‌شود (۱۲). تنوع زیستی شامل نوع و تعداد موجودات زنده و الگوی پراکنش آنها می‌باشد (۳۰). بعلاوه تنوع گونه‌ای بصورت صعودی از مباحث مورد علاقه در توسعه پایدار در دره اخیر است و حفاظت و حمایت از تنوع اکوسیستم جنگل احتیاج به این موضوع دارد (۲۸). جوامع گیاهی شامل گیاهانی هست که از جمعیت یکسان بوده و در یک زمان و مکان حضور دارند (۱۷). جوامع گیاهی به کمک شاخص میزان ترکیب گونه‌ها در شرایط مشخص ترکیب فلورستیک تعیین می‌شوند. بعد از این مطالعات جوامع گیاهی به عنوان یکی از مهمترین شاخص‌ها می‌باشند (۶). بعلاوه بحث نهایی در مورد تنوع زیستی تا حدودی بر توصیفات جوامع گیاهی قرار دارد (۱۸). امروزه تلاش‌های متعددی برای تشویق ترکیب تنوع زیستی با مدیریت و برنامه ریزی

جنگل صورت گرفته است (۴). جنگل‌های غرب کشور به عنوان گسترده‌ترین جنگل‌های ایران دارای جایگاه ویژه‌ای در توسعه اقتصادی بوده و تضمین کننده بقاء و پایداری آب و خاک کشور می‌باشند (۲) این جنگل‌ها از شهرستان پیرانشهر در آذربایجان غربی شروع و در امتداد رشته کوه‌های زاگرس تا اطراف جهرم و فسا در استان فارس ادامه دارد. مساحت جنگلهای زاگرس در گذشته بیش از ۱۰ میلیون هکتار بوده است که به دلیل بهره‌برداری‌های بی رویه طی سالیان دراز مساحت این جنگل‌ها دائماً سیر نزولی را پیموده است و متأسفانه این روند هنوز هم ادامه دارد. امروزه جنگلهای زاگرس به علت قطع بی‌رویه و چرای مفرط غالباً به حالت مخروبه در آمده‌اند و بیشتر فرم شاخه‌زاد را تشکیل می‌دهند و مساحت آنها حدود ۵ میلیون هکتار است (۲۰). مطالعات متعددی درباره تنوع زیستی در ایران و جهان صورت گرفته است. تنوع گونه‌ای در جوامع سوزنی برگ با افزایش ارتفاع و جهت غرب به شرق کاهش می‌یابد (۱۳). در این زون تنوع گونه‌ای به طور متعدد در جوامع راش کاهش می‌یابد زیرا گونه راش غالب می‌شود (۲۳). از طرفی تنوع درختی در جوامع راش با افزایش ارتفاع از سطح دریا کاهش می‌یابد (۹). از طرف دیگر جهت اجرای دخالت‌های جنگلشناسی به آگاهی از تنوع گونه‌ای در جوامع مختلف احتیاج است. این تجربه و دانش به مدیر جنگل کمک می‌کند تا دخالت‌های جنگلشناسی مناسب داشته باشد. در دخالت‌های جنگلشناسی مدرن مدیریت جنگل بحث بهره‌برداری جنگل با حفاظت از تنوع گونه‌ای در هم آمیخته است

وینر دارای بیشترین مقدار می‌باشد (۱۰). محققین در پژوهشی به بررسی تنوع و پوشش زیراشکوب در جنگل‌های محافظت شده گیسام در استان گیلان در شمال ایران پرداختند و نشان دادند که پوشش زیراشکوب دچار آشفتگی با منشاء انسانی شده و تحت تاثیر فعالیت‌های انسانی قرار دارد (۲۶). محققین در پژوهشی به بررسی تاثیر حفاظت بر تنوع گونه‌های چوبی در منطقه حفاظت شده اشترانکوه لرستان در غرب ایران پرداختند و نشان دادند که تنوع و غنا در منطقه حفاظت شده به طور معنی‌داری بیشتر از مناطق حفاظت نشده است (۱). محققین در تحقیقی به بررسی مقایسه تنوع گونه‌های گیاهی در جامعه‌های گیاهی مختلف در جنگل‌های خزان کننده پرداختند. چهار جامع گیاهی شامل *Querco-carpinetum betula*, *Carpinetum-Fagetum Oriental*, *Rusco-Fagetum Oriental and Fagetum oriental* تشخیص داده شدند. نتایج نشان داد که دو جامع *Querco-carpinetum betula*, *Carpinetum-Fagetum oriental* به طور معنی‌دار دارای تنوع بیشتری نسبت به دو جامع *Fagetum Oriental and Fagetum oriental* می‌باشند. در کل تنوع گونه‌ای رابطه عکس با گونه‌های غالب سایه پسند کلیماکس دارد (۳۱). محققین در تحقیقی به بررسی تنوع گیاهی در جنگل‌های طبیعی به عنوان موزه میراث روستایی در گیلان پرداختند و نتایج نشان داد که خانواده‌های *Rosaceae* و *Labiatae* دارای بیشترین تعداد گونه بودند. گونه بلوط بلند مازو و کوله خاس گیاهان غالب در کلاسه درختان و درختچه‌ها هستند. *Carex*

(۱۹). محقق در پژوهشی به بررسی تنوع گونه‌های چوبی در رویشگاه‌های راش پرداخت و عنوان کرد در اثر چیرگی جمعیت راش بر دیگر گونه‌ها تنوع گونه‌ای در راشستان‌ها در سطح پایینی قرار دارد (۲۲). محقق در پژوهشی به بررسی تنوع گونه‌های گیاهی را در دو توده جنگلی بکر و دست خورده بانه در استان کردستان پرداخت و نتایج نشان داد که تنوع گونه‌های چوبی در جنگل‌های بکر بیشتر از جنگل دست خورده بوده است. در منطقه مطالعه ۷ گونه درختی، ۴ گونه درختچه‌ای و ۱۱۷ گونه علفی یافت شد (۲۵). محققین در پژوهشی به بررسی تنوع زیستی گونه‌های چوبی و زادآوری در دو جامعه راشستان و راش ممرزستان در تنوده‌های مدیریت شده در منطقه خیرودکنار نوشهر پرداختند و نتایج نشان داد که جامعه راشستان دارای تنوع و غنای بیشتری نسبت به جامعه راش-ممرزستان بوده است (۱۱). محققین در پژوهشی به بررسی تنوع گونه‌های گیاهی در واحدهای اکوسیستمی در منطقه جنگلی ده سرخ، جوانرود پرداختند و ۴ واحد اکوسیستمی شامل ۱: *Pyrus syniaca*، ۲: *Quercus caniana* شناسایی شد و نتایج نشان داد که واحد اکوسیستمی *Quercus infectoria* و *Roza caniana* دارای بیشترین مقدار تنوع زیستی بودند (۲۹). محققین در پژوهشی به بررسی شاخص‌های تنوع گونه‌ای، غنا و یکنواختی را در مناطق حفاظت شده دریاچه بازنگان در استان خراسان در شمال ایران پرداختند و نشان دادند مقادیر شاخص شانون

ارزیابی تنوع زیستی در تیپ‌های جنگلی متشکل از گونه‌های اصلی جنگل‌های زاگرس ضرورت دارد تا تحقیقی جامع و کامل در این جنگل‌ها صورت گیرد بنابراین هدف از این تحقیق بررسی تنوع گونه‌ای درختی، درختچه-ای و علفی در تیپ‌های مختلف جنگلی شهرستان مریوان در جنگل‌های زاگرس شمالی می‌باشد.

مواد و روش‌ها:

منطقه مورد مطالعه:

سامان عرفی گمارلنگ در حوزه آبخیز چناره در استان کردستان و در شهرستان مریوان در طول ۴۶ درجه ۱۶ دقیقه شمالی و عرض ۳۵ درجه و ۳۲ دقیقه شرقی دقیقه واقع شده و ارتفاع از سطح دریا در این سامان حداقل ۱۳۰۰ متر و حداکثر ۱۹۰۰ متر است. این سامان دارای مساحتی معادل ۲۱۰۰ هکتار بوده است که بیشتر آن را جنگل با انبوهی متفاوت پوشانیده است.

Viola odorata و *divla* گونه‌های گیاهی غالب در منطقه فوق هستند. لایه گیاهی دارای غنا، تنوع و یکنواختی بیشتری هستند. شاخص مک ارتور دارای بیشترین مقدار در بین تمامی شاخص‌های تنوع گونه‌ای هستند. مقایسه غنای گونه‌ای و شاخص تنوع هیل نشان داد که تنوع گونه‌ای کلی در توده‌های طبیعی بیشتر است البته در مناطق و سایت‌های غنی‌تر ارزش شاخص هیل به طور معنی‌داری بیشتر توده‌های بالغ نراد و توده‌های طبیعی جنوب غربی نیوبرونسویک در کانادا است (۱۶). اندازه‌گیری شاخص شانون - وینر و یکنواختی جامعه *Pinus massoniana* در پروژه حفاظت از تنوع زیستی در ناحیه حفاظت شده در یانگتاز چین نشان داد که تنوع زیستی در لایه درختچه‌ای بیشترین و در ادامه لایه علفی و میانی دارای کمترین میزان بودند (۲۷). تنوع گونه‌ای در تیپ‌ها و جوامع جنگلی مختلف جنگلی متفاوت می‌باشد (۵). با توجه به اهمیت جنگل‌های زاگرس به لحاظ سطح و غنای گونه‌ای و کمبود مطالعات تنوع زیستی در این جنگل‌ها و اهمیت

S = تعداد گونه ها

شاخص‌های تنوع گونه‌ای با استفاده از نرم افزار Ecological Methodology محاسبه گردید. میانگین، انحراف معیار، اشتباه معیار، حدود اعتماد و درصد خطا برای هر یک از مناطق محاسبه شده و پس از احراز نرمال بودن داده‌ها، با استفاده از آزمون تجزیه واریانس و دانکن جهت مقایسه میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای در تیپ‌های مختلف جنگلی استفاده شد.

نتایج

درختان و درختچه‌ها به عنوان کلیدی ترین عناصر در اکوسیستم جنگلی می‌باشند و آگاهی از وضعیت تعداد گونه‌های درختی و درختچه‌ای در مدیریت پایدار منابع جنگلی ضروری می‌باشد.

جدول ۱- مشخصات گونه‌های درختی منطقه مورد مطالعه در سامانه عرفی کمارلنگ

ردیف	اسم فارسی	اسم علمی	خانواده	درختی / درختچه ای
۱	ویول	<i>Quercus libani Oliv.</i>	Fagaceae	درختی
۲	مازودار	<i>Quercus infectoria Oliv.</i>	Fagaceae	درختی
۳	برودار	<i>Quercus Brantii Lindl.</i>	Fagaceae	درختی
۴	کیکم شیرازی	<i>Acer Monspessulanum L. Subsp . cinerascens (Boiss)</i>	Aceraceae	درختی
۵	بنه	<i>Pistacia atlantica Subsp Kurdica.</i>	Anacardiaceae	درختی
۶	بادام	<i>Amygdalus Communis L.</i>	Rosaceae	درختی
۷	زالزالک	<i>Crataegus sp.</i>	Rosaceae	درختی
۸	شن	<i>Lonicera nummularifolia Jaub & spach.</i>	Caprifoliaceae	درختچه ای
۹	شیرخشت	<i>Cotoneaster nummularius Fisch & Mey.</i>	Rosaceae	درختچه ای
۱۰	گلابی	<i>Pyrus communis L.</i>	Rosaceae	درختی
۱۱	دافنه	<i>Daphne mucronata Royle</i>	Thymelaceae	درختچه ای
۱۲	زبان گنجشک	<i>Fraxinus rotundifolia Miller.</i>	Oleaceae	درختی
۱۳	دبو آلبالو	<i>Sorbus graeca (Spach)</i>	Rosaceae	درختچه ای
۱۴	سماق	<i>Rhus coriaria L</i>	Anacardiaceae	درختچه ای
۱۵	ارس	<i>Juniperus sp.</i>	Cupressaceae	درختچه ای
۱۶	محلّب	<i>Cerasus mahalab L.</i>	Rosaceae	درختچه ای

نتایج جدول ۱ نشان داده است که در سامانه عرفی کمارلنگ ۷ گونه درختچه‌ای و ۹ گونه درختی وجود دارد.

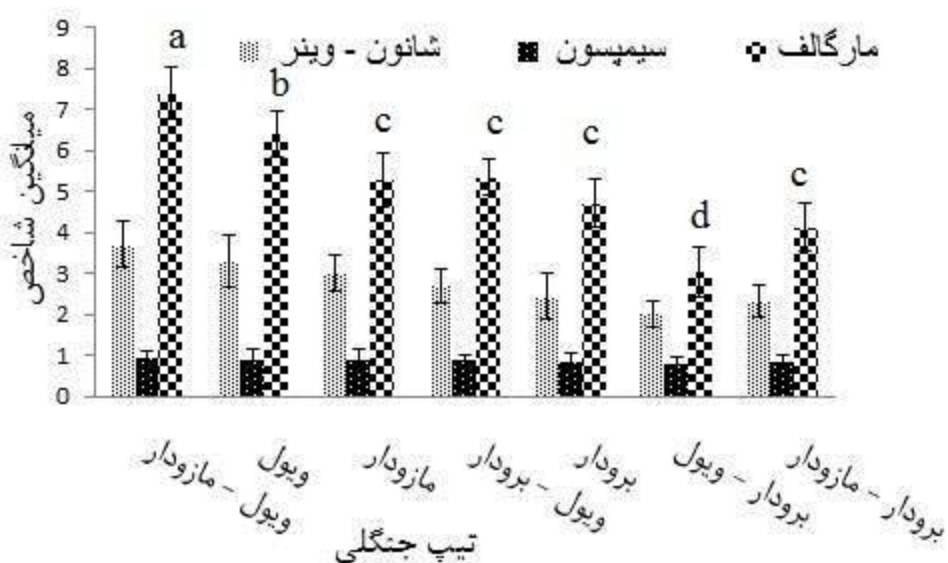
جدول ۲- وضعیت حضور و عدم حضور گونه‌های گیاهی در تیپ‌های جنگلی مورد مطالعه در سامانه عرفی کمارلنگ

ردیف	اسم علمی گونه	خانواده	مازودار	چوبل	برودار	ویول - مازودار	ویول - برودار	ویول - مازودار	ویول - برودار
۱	<i>Achillea millefolium L.</i>	Compositae	*				*		
۲	<i>Adonis sp.</i>	Compositae		*	*				
۳	<i>Aegilops sp.</i>	Gramineae	*	*	*	*	*	*	*
۴	<i>Agropyrum cristatum L.</i>	Gramineae					*		
۵	<i>Alcea sp.</i>	Malvaceae	*	*	*		*		
۶	<i>Papaver orientalis</i>	Papaveraceae		*	*		*		
۷	<i>Anemon sp.</i>	Ranunculaceae					*		*
۸	<i>Vicia variabilis</i>	Pappilionaceae		*	*		*		
۹	<i>Anthemis tinctoria L.</i>	Compositae		*	*		*		*
۱۰	<i>Arum elongatum Stev.</i>	Araceae	*	*					*
۱۱	<i>Lactuca serriola</i>	Compositae					*		
۱۲	<i>Astragalus sp.</i>	Pappilionaceae	*	*	*	*	*	*	*
۱۳	<i>Avena sp.</i>	Gramineae	*	*					
۱۴	<i>Trifolium repens</i>	Pappilionaceae	*	*	*	*	*	*	*
۱۵	<i>Boissiera sp.</i>	Cruciferaeae		*	*		*		
۱۶	<i>Bromus tectorum L.</i>	Gramineae	*	*	*	*	*	*	*
۱۷	<i>Bellevialia pycantha</i>	Liliaceae		*	*		*		
۱۸	<i>Carex sp.</i>	Cyperaceae	*	*	*	*	*	*	*
۱۹	<i>Capsella draba L.</i>	Cruciferaeae	*	*					*
۲۰	<i>Alyssum sp.</i>	Cruciferaeae	*	*			*		*
۲۱	<i>Eryngium billardieri F.</i>	Umbelliferae					*		
۲۲	<i>Campanula sp.</i>	Campanulaceae	*	*			*		*
۲۳	<i>Hordeom violaceum</i>	Gramineae	*	*	*	*	*	*	*
۲۴	<i>Centaurea spp.</i>	Compositae		*	*		*		
۲۵	<i>Malva neglecta Wallr.</i>	Malvaceae		*	*		*		*
۲۶	<i>Rumex sp.</i>	Polygonaceae		*	*		*		*
۲۷	<i>Salvia sp.</i>	Labiatae	*	*	*	*	*	*	*
۲۸	<i>Convolvulus arveniss L.</i>	Convolvulaceae	*	*			*		*
۲۹	<i>Crepis sp.</i>	Compositae	*	*			*		*
۳۰	<i>Dactylis glomerata L.</i>	Gramineae		*	*		*		*
۳۱	<i>Geranium tuberosum L.</i>	Graninaceae	*	*			*		*
۳۲	<i>Erodium sp.</i>	Graninaceae	*	*	*	*	*	*	*
۳۳	<i>Ferula spp.</i>	Umbelliferae	*	*	*	*	*	*	*
۳۴	<i>Fibigia Medicus</i>	Cruciferae		*	*		*		*
۳۵	<i>Crepis sanctus</i>	Compositae	*	*			*		*
۳۶	<i>Salvia indica</i>	Labiatea	*	*	*	*	*	*	*
۳۷	<i>Roemeria Medic.</i>	Papaveraceae	*	*			*		*
۳۸	<i>Scabiosa spp.</i>	Dipsacaceae	*	*	*	*	*	*	*

		*				*	Cistaceae	<i>Heilanthemum ledifolium</i> L.	۳۹
*	*	*	*		*	*	Rosaceae	<i>Rosa canina</i>	۴۰
*	*			*			Umbelliferae	<i>Smyrniopsis aucheri</i>	۴۱
		*	*	*	*	*	Hypericaceae	<i>Hypericum sp.</i>	۴۲
			*		*	*	Labiatae	<i>Lamium album</i> L.	۴۳
*	*			*			Pappilionaceae	<i>Lathyrus sp.</i>	۴۴
		*	*	*	*	*	Pappilionaceae	<i>Medicago spp.</i>	۴۵
	*						Gramineae	<i>Taeniatherum crinitum</i>	۴۶
*	*	*	*	*	*	*	Gramineae	<i>Poa spp.</i>	۴۷
*		*	*	*	*	*	Polygonaceae	<i>Polygonum sp.</i>	۴۸
*			*			*	Gramineae	<i>Stipa sp.</i>	۴۹
				*			Labiatae	<i>Ziziphora tenuir</i> L.	۵۰
			*			*	Caryophyllaceae	<i>Vaccaria sp.</i>	۵۱
*	*	*	*	*	*	*	Pappilionaceae	<i>Trifolium purpureum.</i>	۵۲
	*			*			Compositae	<i>Taraxacum sp.</i>	۵۳
	*	*	*		*		Compositae	<i>Gundelia tournefortii</i>	۵۴
			*			*	Pappilionaceae	<i>Lotus sp.</i>	۵۵
		*			*	*	Fumariaceae	<i>Fumaria asepala</i>	۵۶
	*		*	*			Compositae	<i>Trapogon sp.</i>	۵۷
*	*	*	*	*	*	*	Labiatae	<i>Teucrium sp.</i>	۵۸
			*		*		Labiatae	<i>Phlomis sp.</i>	۵۹
	*	*		*			Pappilionaceae	<i>Onobrychis cornuta</i> L.	۶۰
			*		*	*	Malvaceae	<i>Hibiscus sp.</i>	۶۱
		*	*				Cuscutaceae	<i>Cuscuta spp.</i>	۶۲
*	*			*			Liliaceae	<i>Allium sp.</i>	۶۳
			*		*	*	Compositae	<i>Bellis sp.</i>	۶۴
*			*	*			Acanthacea	<i>Acanthus sp.</i>	۶۵

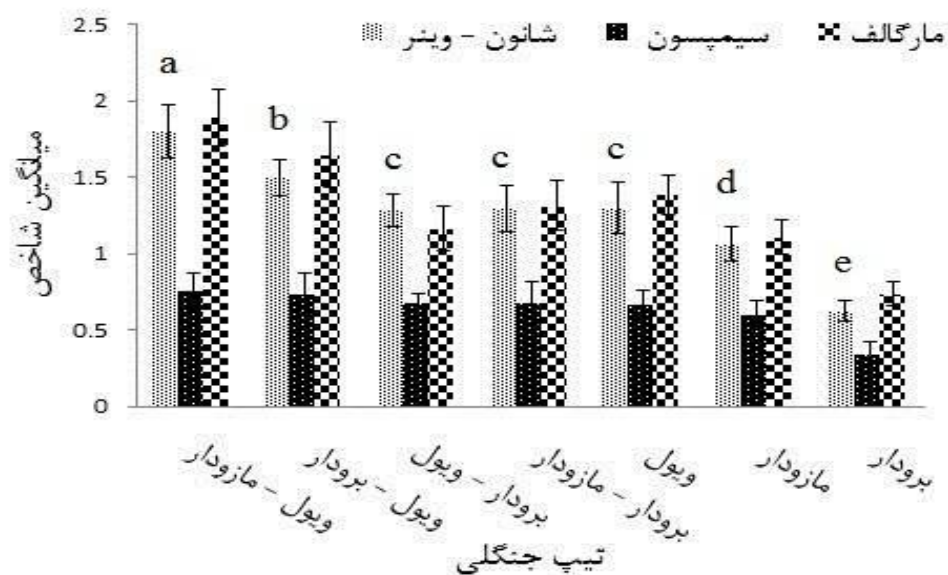
ترتیب تعداد ۴۳، ۳۳، ۳۱، ۲۸، ۲۳، ۲۰ و ۱۸ گونه مشاهده شد.

نتیجه جدول ۲ نشان داده است که در تیپهای ویول - مازودار، ویول - برودار، ویول، مازودار، برودار، برودار - مازودار و برودار - ویول به

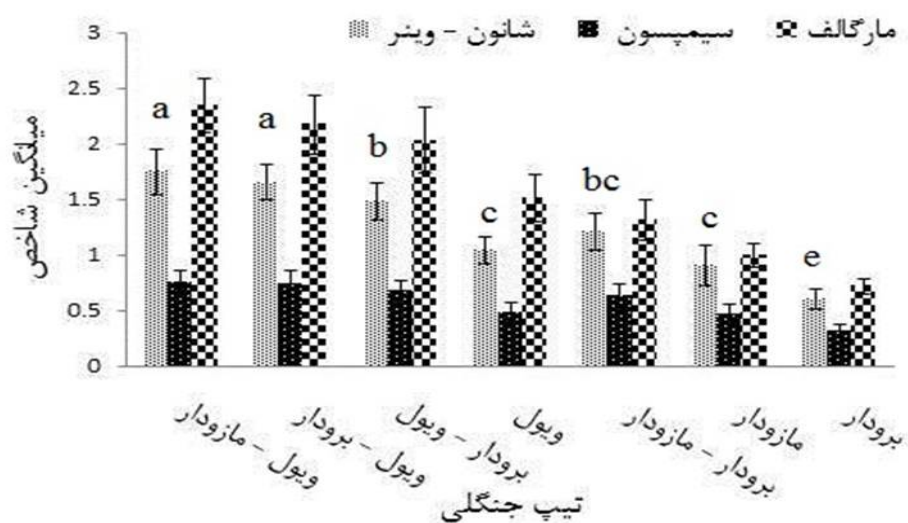
شکل ۲- میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌های علفی کف در تیپ‌های مختلف جنگلی در سامان عرفی کمارلنگ

نتایج شکل ۲ نشان داده است که تیپ جنگلی ویول - مازودار با متوسط شاخص‌های شانون - وینر، سیمپسون و مارگالف به ترتیب ۳/۶۱، ۰/۹۸ و ۷/۲۱ بیشتر از سایر تیپ‌های جنگلی می‌باشد.

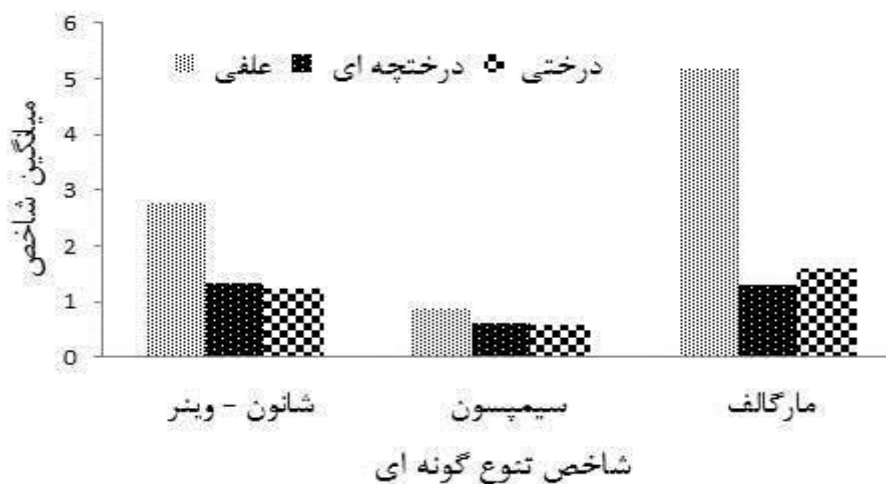
شکل ۳- میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌های درختچه‌ای در تیپ‌های مختلف جنگلی در سامان عرفی کمارلنگ

نتایج شکل ۳ نشان داده است که تیپ جنگلی ویول - مازودار با متوسط شاخص‌های شانون - وینر، سیمپسون و مارگالف به ترتیب ۱/۷۸، ۰/۷۱ و ۱/۹۲ بیشتر از سایر تیپ‌های جنگلی می‌باشد.

شکل ۴- میانگین شاخصهای تنوع گونه‌های درختی در تیپ‌های مختلف جنگلی در سامان عرفی کمارلنگ

نتایج شکل ۴ نشان داده است که تیپ جنگلی ویول - مازودار با متوسط شاخص‌های شانون - ویتر، سیمپسون و مارگالف به ترتیب ۱/۸۱، ۰/۷۵ و ۲/۳۷ بیشتر از سایر تیپ‌های جنگلی می‌باشد.

شکل ۵- میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای در لایه درختی، درختچه‌ای و علفی درختی در سامان عرفی کمارلنگ

نتیجه شکل ۵ نشان داده است که تنوع گونه‌های لایه‌های گیاهی به ترتیب درختچه‌ای، درختی و علفی افزایش می‌یابد و بیشترین تنوع گونه‌ای در لایه علفی مشاهده شد.

جدول ۳- نتیجه آزمون تجزیه واریانس جهت بررسی اختلاف بین شاخص‌های تنوع گونه‌ای در لایه‌های گیاهی

Sig.	F	میانگین مربعات	درجه آزادی		شاخص تنوع گونه‌ای	لایه گیاهی
۰/۰۰۰	۱۳/۱۵۱	۷/۳۵۶	۶	بین گروهی	شانون - وینر	علفی
		۰/۶۵	۲۰۳	داخل گروهی		
۰/۰۵۳	۲/۸۳۳	۰/۰۶۳	۶	بین گروهی	سیمپسون	
		۰/۰۲۴	۲۰۳	داخل گروهی		
۰/۰۰۰	۷/۳۹۳	۱۱/۴۵۳	۶	بین گروهی	مارگالف	
		۱/۵۴۹	۲۰۳	داخل گروهی		
۰/۰۰۰	۷/۰۶۵	۱/۵۱۹	۶	بین گروهی	شانون - وینر	درختچه‌ای
		۰/۲۱۵	۲۰۳	داخل گروهی		
۰/۰۵۱	۳/۳۴۰	۳/۱۵۳	۶	بین گروهی	سیمپسون	
		۰/۹۴۴	۲۰۳	داخل گروهی		
۰/۰۰۰	۳۴/۸۰۲	۲/۶۴۵	۶	بین گروهی	مارگالف	
		۰/۰۷۶	۲۰۳	داخل گروهی		
۰/۰۰۰	۱۶/۷۴۴	۱/۳۱۷	۶	بین گروهی	شانون - وینر	درختی
		۰/۰۷۹	۲۰۳	داخل گروهی		
۰/۰۶۴	۲/۸۰۹	۰/۳۰۹	۶	بین گروهی	سیمپسون	
		۰/۱۱	۲۰۳	داخل گروهی		
۰/۰۰۰	۱۴/۴۷۲	۴/۹۶۹	۶	بین گروهی	مارگالف	
		۰/۳۴۳	۲۰۳	داخل گروهی		

نتیجه جدول ۳ نشان داده است که میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای شانون - وینر و مارگالف لایه درختی، درختچه‌ای و علفی در بین تیپ‌های مختلف جنگلی در سامان عرفی روستای کمارنگ معنی‌دار می‌باشد ولی متوسط شاخص‌های سیمپسون در بین تیپ‌های جنگلی اختلاف معنی‌دار مشاهده نشد.

بحث و نتیجه‌گیری:

حفاظت از تنوع زیستی برای جنگلداری آینده وظیفه‌ای مهم است (۸). به طور کلی اندازه-گیری تنوع زیستی به طور معمول در سطح گونه‌ای تمرکز دارد و تنوع گونه‌ای یکی از مهمترین شاخص‌های ارزیابی اکوسیستم جنگلی در مقیاس‌های مختلف است (۳). تنوع

محلی به کمک شاخص‌های مختلفی مانند تعداد گونه در واحد سطح (غنا گونه‌ای) یا شاخص شانون و دیگر شاخص‌ها برداشت می‌شود. محققین از این شاخص‌ها برای درجه پیچیدگی در جوامع مختلف استفاده می‌نمایند که سبب فراهم کردن اطلاعاتی می‌شود که با استفاده از آنها می‌توان ظرفیت بازسازی اکوسیستم در شرایط تغییرات محیطی غیر قابل پیش بینی تعیین کرد (۱۷). تحقیقات در بخش جوامع گیاهی برای چندین قرن به عنوان مرکز علوم گیاهی مورد توجه بود و بر روی موضوعات سنتی مانند پراکنش، رقابت و کلاسه‌بندی جوامع گیاهی تمرکز داشت (۱۴). تنوع گونه‌ای در تیپ‌ها و جوامع جنگلی مختلف جنگلی متفاوت می‌باشد (۵). گونه‌های

جنگل نشان داد که به ترتیب (تنوع بیشتر به کمتر) تیپ‌های ویول - مازودار، ویول، مازودار، ویول - برودار، برودار، برودار - ویول و برودار - مازودار دارای بیشترین مقدار تنوع گونه‌های علفی می‌باشند (شکل ۲). در تفسیر این نتیجه می‌توان بیان کرد که تیپ‌های آمیخته با گونه بلوط دارای بیشترین غنا بوده و حضور این گونه دارای تأثیر مثبت بر تنوع گونه‌ای می‌باشد و برعکس تیپ‌های برودار و آمیخته برودار دارای تنوع گونه‌ای گیاهی کمتری در مقایسه با تیپ‌های خالص و آمیخته ویول و مازودار می‌باشد و این امر نشان دهنده تأثیر کاهش تنوع گونه‌ای علفی برودار می‌باشد. نتایج آزمون تجزیه واریانس نشان داد که بین میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای شانون - وینر و مارگالف در تیپ‌های مختلف اختلاف معنی‌دار وجود دارد (شکل ۲) و آزمون چند دامنه‌ای دانکن نشان داد که اختلاف بین میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای در تیپ‌های ویول - مازودار و ویول با دیگر تیپ‌ها معنی‌دار می‌باشد و دارای بیشترین تنوع گونه‌ای علفی هستند. نتایج مقایسه شاخص‌های تنوع گونه‌ای لایه درختچه‌ای جنگل نشان داد که به ترتیب (تنوع بیشتر به کمتر) تیپ‌های ویول - مازودار، ویول - برودار و ویول، برودار - مازودار و برودار دارای بیشترین مقدار تنوع گونه‌های درختچه‌ای می‌باشند (شکل ۳). در تفسیر این نتیجه می‌توان بیان کرد که تیپ‌های آمیخته با گونه بلوط دارای بیشترین غنا و تنوع گونه‌ای در لایه درختچه‌ای هستند و حضور این گونه دارای اثر مثبت بر تنوع گونه‌ای می‌باشد و برعکس تیپ‌های خالص ویول، مازودار و برودار

مختلف از جنس بلوط (مهمترین و وسیعترین جنس در جنگل‌های زاگرس) با یکدیگر ترکیب شده و تیپ‌های مختلف جنگلی را تشکیل می‌دهد. غالباً این تیپ‌های مختلف جنگلی روی تنوع گیاهان علفی و چوبی تأثیر دارد و در این بین آگاهی از تیپ‌های جنگلی که دارای بیشترین تنوع گونه‌ای هستند می‌تواند جنگل‌شناسان را در اعمال دخالت‌های مؤثر و کارا در جنگل یاری دهد. جنگل گردشی اولیه در سامان عرفی کمارلنگ (مربوان) نشان داد که هر سه گونه بلوط (برودار، مازودار و ویول) حضور داشته و با یکدیگر تشکیل تیپ‌های مختلف جنگلی (ترکیبی از گونه‌های مختلف جنس بلوط) تشکیل می‌دهند. بررسی اولیه نشان داد که ۷ تیپ اصلی از گونه‌های بلوط در این سامان عرفی وجود دارد (دارای مساحت بیش از ۳۰ هکتار). تیپ‌های جنگلی این سامان عرفی شامل: مازو دار، ویول، برودار، ویول - مازودار، ویول - برودار، برودار، مازودار، برودار - ویول می‌باشند. در سامانه عرفی کمارلنگ ۷ گونه درختچه‌ای و ۹ گونه درختی وجود دارد و در کل وجود تعداد ۱۶ گونه درختی و درختچه‌ای در سامان عرفی منطقه مورد مطالعه نشان دهنده غنای گیاهان چوبی بالا در این جنگل‌ها می‌باشد (جدول ۱). گیاهان علفی یکی از عناصر اصلی در پایداری تنوع زیستی در اکوسیستم جنگلی می‌باشند و آگاهی از وضعیت تنوع پوشش علفی کف جنگل برای یک جنگل‌شناسی و مدیر جنگل امری ضروری بوده است تا بتواند تصمیم‌ها و تدابیر مدیریتی مناسب اتخاذ نماید. نتایج مقایسه شاخص‌های تنوع گونه‌ای علفی کف

آزمون تجزیه واریانس نشان داد که بین میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای شانون - وینر و مارگالف در تیپ‌های مختلف اختلاف معنی‌دار وجود دارد و آزمون چند دامنه‌ای دانکن نشان داد که اختلاف بین میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای در تیپ‌های ویول - مازودار و ویول - برودار با دیگر تیپ‌ها معنی‌دار می‌باشد و دارای بیشترین تنوع گونه‌ای لایه درختی هستند (شکل ۴). نتیجه تحقیق (۵) نشان داد که جوامع جنگلی آمیخته دارای بیشترین مقدار و جوامع خالص دارای کمترین میزان تنوع زیستی در جنگل‌های شمال کشور می‌باشند و نتایج تحقیق حاضر نیز تأیید کرد که میزان تنوع در لایه درختی، درختچه‌ای و علفی در تیپ‌های آمیخته گونه‌های جنس بلوط بیشتر از تیپ‌های خالص بلوط بوده است. نتایج نشان داد که بیشترین میزان تنوع در لایه علفی و سپس در لایه درختی و درختچه‌ای مشاهده شد و شاخص مارگالف دارای بیشترین مقدار در بین شاخص‌های مورد استفاده بوده است و این نتایج با تحقیق (۵) همخوانی دارد. در این سامان عرفی تعداد ۱۶ گونه درختی و درختچه‌ای مشاهده شد که این تعداد در مقایسه با جنگل‌های بانه (در استان کردستان) با ۱۱ گونه درختی و درختچه‌ای (۲۵) بیشتر بوده و نشان دهنده غنا و تنوع گونه‌ای بالاتر جنگل‌های مریوان نسبت به جنگل‌های بانه (مورد بهره برداری سنتی گلازنی قرار دارند) است. نتایج کلی این تحقیق نشان داده است که در محل‌هایی که تیپ‌های جنگلی آمیخته گونه ویول با دیگر گونه‌های بلوط وجود دارد شاهد تنوع گونه‌ای بیشتری در لایه علفی، درختچه‌ای

دارای تنوع گونه‌ای درختچه‌ای کمتری در مقایسه با تیپ‌های آمیخته هستند می‌باشد و این امر نشان دهنده اثر منفی تیپ‌های خالص بر تنوع لایه درختچه‌ای است. نتایج آزمون تجزیه واریانس نشان داد که بین میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای شانون - وینر و مارگالف در تیپ‌های مختلف اختلاف معنی‌دار وجود دارد و آزمون چند دامنه‌ای دانکن نشان داد که اختلاف بین میانگین شاخص‌های تنوع گونه‌ای در تیپ‌های ویول - مازودار دیگر تیپ‌ها معنی‌دار می‌باشد و دارای بیشترین تنوع گونه‌ای لایه درختچه‌ای هست (شکل ۳). لایه درختی و درختچه‌ای (گیاهان چوبی) جزو مهمترین عناصر و بخش اکوسیستم جنگلی بوده و تنوع گونه‌ای مناسب در این بخش تأمین کننده آینده و استمرار و پایداری اکوسیستم جنگلی می‌باشند. نتایج مقایسه شاخص‌های تنوع گونه‌ای لایه درختی نشان داد که به ترتیب (تنوع بیشتر به کمتر) تیپ‌های ویول - مازودار، ویول - برودار، برودار - ویول، برودار - مازودار، مازودار و برودار دارای بیشترین مقدار تنوع گونه‌ای می‌باشند (شکل ۴). در تفسیر این نتیجه می‌توان بیان کرد که تیپ‌های آمیخته با گونه بلوط دارای بیشترین غنا و تنوع گونه‌ای در لایه درختی هستند و حضور این گونه با یکدیگر در غالب تیپ جنگلی دارای اثر مثبت بر تنوع گونه‌ای درختی می‌باشد و برعکس تیپ‌های خالص ویول، مازودار و برودار دارای تنوع گونه‌ای درختی کمتری در مقایسه با تیپ‌های آمیخته بلوط هستند می‌باشد و این امر نشان دهنده اثر کاهنده تیپ‌های خالص بر تنوع لایه درختی است. نتایج

و درختی هستیم و برعکس در تیپهای خالص بلوط شامل ویول، مازودار و برودار میزان تنوع زیستی کاهش می‌یابد. براساس نتایج بدست آمده در این تحقیق پیشنهاد می‌شود که در مدیریت این منابع جنگلی توده‌های آمیخته در راستای حفاظت و حمایت از تنوع گونه‌ای مورد حمایت قرار گیرد و در بلندمدت توده‌های خالص به سمت آمیخته سوق داده شوند.

References:

- 1- Abasi, S., SM. Hosseini, B. Pilehvar, H. Zare, 2009. Effects of conservation on woody species diversity in Oshtorankooch region, Lorestan. *Iranian Journal of Forest* 1(1):1-10.
- 2- Amini, M. R., S. Shataee Joybari, H. Ghazanfari, 2009. Deforestation modeling and investigation on related physiographic and human factors using satellite images and GIS (Case study: Armerdeh forests of Baneh). *Iranian Journal of Forest and Poplar Research* 16(3): 431-443.
- 3- Ardakani, M. R., 2004. *Ecology*. Tehran University Press, 340p.
- 4- Brockway, DG., 1998. Forest plant diversity at local and landscape scales in the Cascade Mountains of southwestern Washington. *Forest Ecology and Management* 109:323-341.
- 5- Eshaghi Rad, J., M. Manthey, A. Mataji, 2009. Comparison of plant species diversity with different plant communities in deciduous forests, *International Journal Environment Science and Technology* 6 (3),389-394.
- 6- Dansereau, P., 1960. The origin and growth of plant communities. In: Zarrow, M. X. (Ed.), *Growth in Living 435 System: Proceedings of International Symposium on Growth*, Purdue University, Indiana. Basic Books, New York, 573- 603.
- 7- Ejtehadi, H., A. Sepehry, HR. Akkafi, 2009. Method of measuring biodiversity. Ferdowsi University of Mashhad Publication No. 530. Mashhad, Iran.
- 8- Emborg, J., 1996. Biodiversity in natural versus managed forest in Denmark. *Forest Ecology and management*, 47-51.
- 9- Fallahchay, M., 2005. The rule of altitude in the tree diversity in Siahkal forests in Northern Iran. *Natural Resources Journal*, 58(1): 89-101.
- 10- Gholami, A., H. Ejtehadi, F. Ghassemzadeh, J. Ghorashi-Al-Hosseini, 2007. Study of Plant Biodiversity around Protected Area of the Bazangan Lake. *Iranian Journal of Biology* 19(4): 398-407.
- 11- Ghomi Ovaili, A., S. Hosaini, A. Mataji, G. Jalali, 2006. Study of woody diversity and regeneration in the two managed and non-managed stand in Khayrodkenar forest. *Journal of Environmental Studies* 43:101-106.
- 12- Hashemi, SA., 2010. Evaluation plant species diversity and physiographical factors in natural broad leaf forest. *American Journal of Environmental Sciences* 6(1): 20-25.
- 13- Hoseini, M., 2000. Investigation on plant diversity in indigenous conifer forests in Northern Iran. 1th. Conference of Caspian forest management and sustainable development, Ramsar, Iran.
- 14- Kashian, D.M., B.V. Barnes, W.S. Walker, 2003. Ecological species groups of landform level ecosystems dominated by jack pine in northern Lower Michigan, USA. *Plant Ecology* 166 (1): 75-91.

- 15- Kharkwal, G., P. Mehrotra, Y.S. Rawat. YPS. Pangtey, 2004. Comparative study of herb layer diversity in pine forest stands at different altitudes of central Himalaya. *Applied Ecology and Environmental Research* 2 (2): 15-24.
- 16- Abedi, R., H. Pourbabaei, 2011. Ecological species groups in the rural heritage museum of Guilan Province, Iran, *Caspian Journal of Environmental Sciences*, 9(2): 115~123.
- 17- Magurran, A. E., 1988. *Ecological diversity and measurement*. Princeton University Press, Princeton, 354p.
- 18- Mishra, B.P., O.P. Tripathi, R.S. Tripathi, H.N. Pandey, 2004. Effects of anthropogenic disturbance on plant diversity and community structure of a sacred grove in Meghalaya, northeast India. *Biodiversity and Conservation* 13(2): 421- 436.
- 19- Mitchell, R.J., Palik, B.J., Hunter, J.M.L., 2002. Natural disturbance as a guide to silviculture. *Forest Ecology and Management* 155 (1-3), 315-327.
- 20- Mohajer, MM., 2005. *Silviculture*. Tehran University Press, Tehran, 320.
- 21- Peet, R.K., 1997. The measurement of species diversity. *Ann. Rev. Ecology, Systematics* 5, pp.285-307.
- 22- Pourbabaei, H., 1999. Study of woody plant diversity of Beech forest in the Guilan province, national conference of forest management and sustainable development, Gostareh, 35-51p.
- 23- Pourbabaei, H., 2000. Investigation on woody species plant diversity in Gilan Beech forests, 1th. Conference of Caspian forest management and sustainable development, Ramsar, Iran.
- 24- Pourbabaei, H., M. Heydari, A. Najafifar, 2008. The relationship between plant diversity and physiographic factors in Ghalarang protected area, Ilam, western Iran; *Proceedings of the Global Conference on Global Warming (GCGW) 6-10 July 2008*. Istanbul. [Turkey].
- 25- Rahimi, V., 2005. Study of biodiversity in the disturbed and non-disturbed Oak forest in Armardeh Kurdistan province, M.Sc. thesis in forestry, Guilan University, 88p.
- 26- Ravanbakhsh, M.H., H. Pourbabaei, J. Ghoreshi-Al-Hoseini, 2007. Investigation on plants species diversity of Gisoum Talesh Reserve forest, Gilan province, Iran. *Iranian Journal of Biology* 20(3): 218-229.
- 27- Tian, Z., W. Chen, C. Zhaob, Y. Chenc, B. Zheng, 2007. Plant biodiversity and its conservation strategy in the inundation and resettlement districts of the Yangtze Three Gorges, China. *Acta Ecologica Sinica* 27: 3110-3118.
- 28- Schuler, A., 1998. Sustainability and biodiversity – forest historical notes on two main concerns of environmental utilization. *Assessment of Biodiversity for Improved Forest*
- 29- Sohrabi, H., M. Akbarinia, S.M. Hosseini, 2006. Investigation of plant species in ecosystem units in Dehsorkh, Javanroud. *Journal of Environmental Studies* (41):61-68.
- 30- Barends, B.U., D.R. Zak, S.R. Denton, S.H. Spurr, 1998. *Forest ecology* John Wiley & sons Inc. 376p.

بررسی فلور، شکل زیستی و پراکنش جغرافیایی گیاهان منطقه یاسوج

محمدتقی فیضی^۱، زهرا جابرالانصار^{۲*}، وحید علی جانی^۳

تاریخ دریافت: ۹۱/۹/۱۷ تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۷

چکیده:

شناخت گیاهان موجود در یک منطقه به عنوان زیر بنایی برای سایر مطالعات از قبیل پژوهش‌های بوم شناختی، مدیریت اکوسیستم‌ها و حفاظت گیاهان می‌باشد. منطقه یاسوج با وسعتی در حدود ۱۵۹۱۵۹۳ هکتار در برگرفته‌ی قسمت‌هایی از سه استان فارس، کهگیلویه و بویر احمد و اصفهان می‌باشد. این تحقیق با هدف شناسایی فلور منطقه یاسوج و بررسی شکل زیستی و پراکنش جغرافیایی گیاهان این منطقه انجام شده است. بدین منظور نمونه‌های گیاهی منطقه یاسوج با استفاده از مطالعات میدانی گسترده جمع‌آوری و شناسایی گردید. نتایج حاصل از این مطالعه منجر به شناسایی ۹۲۹ گونه متعلق به ۴۱۷ جنس و ۸۴ خانواده شد که نشان دهنده‌ی تنوع زیستگاهی و پتانسیل بالای تنوع زیستی در منطقه یاسوج می‌باشد. این مطالعه نشان داد که خانواده‌های Asteraceae، Fabaceae و Lamiaceae به ترتیب با ۱۳۵، ۱۱۱ و ۷۰ گونه فراوانترین خانواده‌ها و جنس‌های Astragalus، Centaurea و Nepeta به ترتیب با ۵۳، ۱۵ و ۱۳ گونه فراوانترین جنس‌های مشاهده شده در منطقه یاسوج بودند. همچنین با توجه به مطالعات شکل زیستی، همی- کریپتوفیت‌ها و تروفیت‌ها به ترتیب با ۴۴/۸۴٪ و ۲۸/۰۶٪ بیش از ۷۰ درصد از عناصر شناسایی شده را به خود اختصاص می‌دهند. نتایج بررسی‌های پراکنش جغرافیایی گیاهان یاسوج نشان داد که اکثر گونه‌های آن (۶۸/۴۹ درصد) مربوط به ناحیه ایرانی-تورانی می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: فلور، شکل زیستی، پراکنش جغرافیایی، منطقه یاسوج

۱- کارشناس پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، اصفهان، ایران

* نویسنده مسئول: Email: z.jaberalansar@na.iut.ac.ir

۲- کارشناس ارشد پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، اصفهان، ایران

۳- دانشجوی دکتری، گروه جنگلداری و اقتصاد جنگل، دانشگاه تهران، کرج، ایران

مقدمه:

فلورستیک و آگاهی از پراکنش جغرافیایی گیاهی نشان دهنده وضعیت گذشته و حال یک منطقه است و در پیش بینی های آینده نقش موثری دارد. از دیگر ویژگی های کشور ایران که همواره باعث توجه تاکسونومیست های گیاهی شده است، در برگرفتن چهار منطقه جغرافیایی عمده یعنی ایرانی-تورانی، اروپا-سیبری، صحرا-عربستان و سودانی می باشد. تنوع گیاهی بالای ایران از یک سو و پیش نیاز بودن این مطالعات برای انجام سایر مطالعات بوم شناختی از سوی دیگر سبب شده است که مطالعات فراوانی در رابطه با فلورستیک مناطق مختلف کشور انجام شود. از جمله این پژوهش ها می توان به Taya *et al.*, (2010) که به بررسی فلور پارک ملی سالوک خراسان شمالی پرداختند؛ Saberi, Moeen *et al.*, (2010) که فلور جنگل پسته چهچهه واقع در شمال شرقی استان خراسان رضوی را بررسی کردند؛ Pairanj *et al.*, (2011) که به بررسی فلورستیک مراتع کرسنک شهرکرد پرداختند؛ Taghipour *et al.*, (2011) که فلور حوضه آبخیز رودخانه های اعلاء و رودزرد که مابین استان های خوزستان و کهگیلویه و بویر احمد واقع شده است را مطالعه کردند و همچنین Dolatkhahi *et al.*, (2011) که فلور منطقه حفاظت شده ارژن-پیشان واقع در استان فارس را مورد بررسی قرار دادند اشاره کرد. منطقه یاسوج در برگیرنده قسمت هایی از سه استان فارس، کهگیلویه و بویراحمد و اصفهان می باشد. وجود شرایطی مانند اختلاف ارتفاع زیاد، اقلیم های متفاوت، کوهستانی بودن و داشتن شیب های مختلف، تپه ماهورهای پر عارضه، یخچال های طبیعی و مرغزارهای به

شناخت اکوسیستم ها به همراه حفظ و نگهداری گونه های گیاهی آن ها، از مهمترین اصول در توسعه پایدار و بهره برداری صحیح و منطقی از زیست بوم ها می باشد (۸). اهمیت مطالعات فلورستیکی تا اندازه ای است که به عنوان نخستین گام در مسیر مطالعات اکولوژیک و جغرافیای گیاهی، دستیابی به پتانسیل و قابلیت های رویشی، برنامه ریزی برای استفاده های اقتصادی و اجتماعی و همچنین فعالیت های حفاظتی در جهت حفظ ذخایر ژنتیکی یک منطقه شناخته می شود (۱۹). کشور ایران به دلیل دارا بودن تنوع جغرافیایی، آب و هوایی و توپوگرافی دارای غنای بالای گونه های گیاهی بوده است، به گونه ای که شمار گونه های گیاهی ایران (بیش از ۸۰۰۰ گونه) در حدود دو سوم گونه های گیاهی قاره اروپا می باشد (۹). شکل زیستی هر گونه گیاهی بر اساس سازش های اکولوژیک گیاه با شرایط محیطی به وجود می آید.

گیاهان با شکل زیستی مشابه، پاسخ یکسانی به متغیرهای محیطی داده و تاثیر یکسانی بر روی فرآیندهای اکوسیستم ها دارند (۲۴). بنابراین بررسی و شناسایی شکل زیستی برای برآورد عملکرد اکوسیستم ها و درک الگوهای غنای گونه ای در ارتباط با گرادیان های محیطی مناسب است (۴). Raunkiaer (1904) شکل زیستی گیاهان را بر اساس موقعیت جوانه رویشی نسبت به سطح خاک پس از سپری شدن فصل نامساعد سال به پنج گروه فانروفیت، کامه فیت، همی کریپتوفیت، کریپتوفیت و تروفیت تقسیم نمود. مطالعات

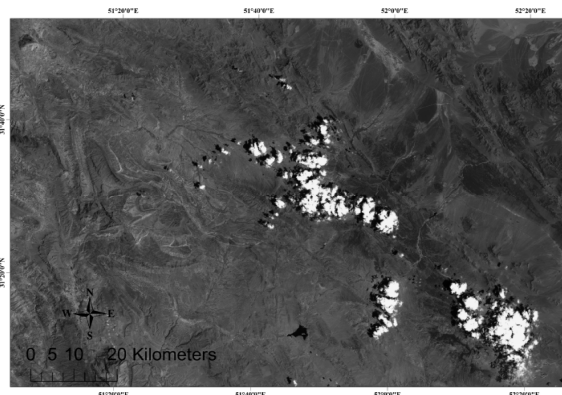
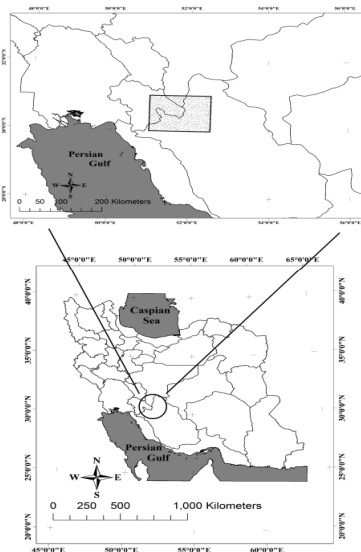
مساحتی در حدود ۱۵۹۱۵۹۳ هکتار، قسمت-هایی از سه استان فارس، کهگیلویه و بویر احمد و اصفهان را در بر می‌گیرد (شکل ۱). در واقع این منطقه را می‌توان از قله دنا تا رودخانه زهره در شمال شرقی گچساران معرفی کرد. بلندترین نقطه ارتفاعی منطقه مورد مطالعه، قله کوه دنا (۴۴۰۹ متر) در مرز سه استان نامبرده و پست‌ترین نقطه در رودخانه زهره (۵۵۰ متر) در نزدیکی گچساران می‌باشد. همچنین منطقه یادشده از نظر اقلیمی دارای ۵ اقلیم اصلی نیمه خشک، نیمه مرطوب، مدیترانه‌ای، مرطوب و خیلی مرطوب و همچنین ۱۳ اقلیم فرعی می‌باشد؛ اما به طور کلی اقلیم‌های خشک‌تر دارای سطح بیشتری می‌باشند (۶).

نسبت زیاد باعث شده است که این منطقه دارای تنوع بالایی باشد. انجام پژوهش‌های جامع در رابطه با پوشش گیاهی منطقه یادشده به دلیل فلور متنوع آن ضروری به نظر می‌رسد. در همین راستا، در این پژوهش وضعیت فلور، شکل زیستی و پراکنش جغرافیایی گونه‌های موجود در منطقه یاسوج مورد مطالعه قرار گرفت.

مواد و روش‌ها:

منطقه مورد مطالعه:

منطقه یاسوج (اردکان قدیم) با موقعیت جغرافیایی ۵۱ تا ۵۲ درجه و ۳۰ دقیقه طول شرقی و ۳۰ تا ۳۱ درجه عرض شمالی، با

شکل ۱- تصویر ماهواره‌ای منطقه یاسوج و موقعیت جغرافیایی آن در ایران

روش تحقیق: (۱۴ و ۱۱). بدین منظور با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و نقشه‌های توپوگرافی منطقه یاسوج و انجام مطالعات میدانی گسترده گیاهان موجود در این منطقه جمع‌آوری و با استفاده از منابعی از جمله فلور ایرانیکا (۱۸)، فلور

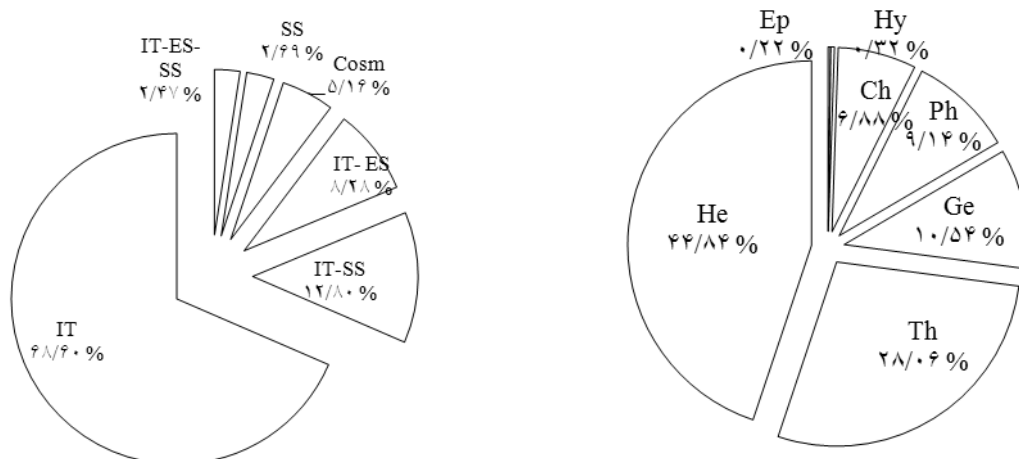
در این پژوهش، به منظور تهیه لیست فلورستیک منطقه مورد مطالعه از روش پیمایش زمینی که یکی از مرسوم‌ترین روش‌ها در بررسی تاکسونومیک است استفاده شد (۹)،

عراق (۲۳)، فلور ایران (۱)، همچنین فلور رنگی ایران (۷)، گون‌های ایران (۱۰) و همچنین فرهنگ نام‌های گیاهان ایران (۱۲) شناسایی شدند. همچنین برای بررسی پراکنش جغرافیایی این گونه‌ها از طبقه‌بندی Zohary (1973)، مجموعه فلورهای فلسطین (۲۶)، فلور ترکیه (۳) و فلور ایران (۱) و برای تعیین شکل زیستی گیاهان منطقه یاسوج از طبقه‌بندی Raunkiaer (1934) که بر اساس محل ظهور جوانه‌های اولیه می‌باشد، استفاده شد.

نتایج:

نتایج حاصل از این تحقیق منجر به شناسایی ۹۲۹ گونه گیاهی متعلق به ۴۱۷ جنس و ۸۴ خانواده شد. در جدول ۱ خانواده‌های شناسایی شده، تعداد جنس‌ها و همچنین تعداد گونه‌های شناسایی شده در هر خانواده نشان داده شده است. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که شش خانواده‌ی Fabaceae، Asteraceae، Lamiaceae، Brassicaceae، Poaceae و Apiaceae به ترتیب با ۱۳۵، ۱۱۱، ۷۰، ۵۹، ۵۴ و ۴۷ گونه بیش از ۵۰ درصد از گونه‌های گیاهی شناسایی شده در منطقه یاسوج را تشکیل داده و ۷۶ خانواده دیگر بقیه گونه‌های موجود را در بر می‌گیرند. همچنین جنس‌های Astragalus، Centaurea و Nepeta به ترتیب با ۵۳، ۱۵ و ۱۳ گونه فراوان‌ترین جنس‌های مشاهده شده در منطقه یاسوج می‌باشند.

همچنین نتایج حاصل از بررسی شکل زیستی گونه‌های شناسایی شده نشان داد که ۴۱۷ گونه شناسایی شده همی‌کریپتوفیت، ۲۶۱ گونه تروفیت، ۹۸ گونه ژئوفیت، ۸۵ گونه فانروفیت، ۶۴ گونه کامه فیت، ۳ گونه هیدروفیت و ۲ گونه اپی‌فیت می‌باشند. با توجه به درصد فراوانی هریک از شکل‌های زیستی در منطقه یاسوج، گیاهان همی‌کریپتوفیت با ۴۴/۸۴ درصد و گیاهان اپی‌فیت با ۲۲٪ درصد به ترتیب بیشترین و کمترین درصد شکل زیستی گیاهان منطقه را به خود اختصاص داده اند (شکل ۲). بررسی جغرافیای طبیعی این منطقه نشان داد که بیشترین تعداد گونه‌ها (۶۳۸ گونه) مربوط به منطقه ایرانی-تورانی بوده و بعد از آن ۱۱۹ گونه در منطقه ایرانی-تورانی/صحارا-سندی، ۷۷ گونه ایرانی-تورانی/اروپا-سیبری، ۴۸ گونه جهانی، ۲۵ گونه صحارا-سندی و ۲۳ گونه ایرانی-تورانی/اروپا سیبری/صحارا-سندی می‌باشند. در شکل ۳ درصد فراوانی گونه‌های موجود در هر منطقه نشان داده شده است. بر این اساس بیشترین فراوانی پراکنش جغرافیایی (۶۸/۶ درصد) متعلق به منطقه ایرانی-تورانی و کمترین فراوانی پراکنش جغرافیایی (۲/۴۷ درصد) متعلق به منطقه ایرانی-تورانی/اروپا سیبری/صحارا-سندی می‌باشد. همچنین در جدول ۲ گونه‌های گیاهی موجود در منطقه یاسوج همراه با اطلاعات مربوط به شکل زیستی و پراکنش جغرافیایی آن‌ها ارائه شده است.

شکل ۲- درصد فراوانی شکل‌های زیستی گیاهان منطقه یاسوج؛ He: همی- شکل ۳- درصد فراوانی پراکنش جغرافیایی گیاهان منطقه کریمتوفیت، Th: تروفیت، Ge: ژئوفیت، Ph: فانروفیت، Ch: کاموفیت، Hy: یاسوج؛ IT: ایرانی-تورانی؛ SS: صحارا-سندی، ES: هیدروفیت، Ep: اپی فیت

اروپا-سیبری، Cosm: جهانی

جدول ۱- خانواده‌های شناسایی شده در منطقه یاسوج

نام خانواده	تعداد جنس	تعداد گونه	نام خانواده	تعداد جنس	تعداد گونه	نام خانواده	تعداد جنس	تعداد گونه
Asteraceae	۵۶	۱۳۵	Campanulaceae	۲	۳	Cupressaceae	۱	۱
Brassicaceae	۴۲	۵۹	Capparidaceae	۲	۳	Eleagnaceae	۱	۱
Poaceae	۳۵	۵۴	Convolvulaceae	۲	۱۱	Ephedraceae	۱	۴
Apiaceae	۲۷	۴۷	Cucurbitaceae	۲	۲	Equisetaceae	۱	۱
Fabaceae	۲۵	۱۱۱	Fumariaceae	۲	۲	Fagaceae	۱	۱
Lamiaceae	۲۱	۷۰	Gentianaceae	۲	۲	Gutiferae	۱	۵
Boraginaceae	۱۸	۴۱	Malvaceae	۲	۴	Juglandaceae	۱	۱
Caryophyllaceae	۱۷	۳۵	Plumbaginaceae	۲	۱۱	Juncaceae	۱	۵
Rosaceae	۱۱	۳۵	Podophyllaceae	۲	۳	Linaceae	۱	۱
Liliaceae	۱۰	۲۷	Resedaceae	۲	۳	Loranthaceae	۱	۱
Ranunculaceae	۱۰	۱۶	Rhamnaceae	۲	۶	Lythraceae	۱	۱
Chenopodiaceae	۹	۱۵	Salicaceae	۲	۷	Mimosaceae	۱	۱
Cyperaceae	۷	۱۳	Ulmaceae	۲	۴	Moraceae	۱	۳
Scrophulariaceae	۷	۲۷	Urticaceae	۲	۲	Morinaceae	۱	۱
Polygonaceae	۵	۱۰	Valerianaceae	۲	۳	Myrtaceae	۱	۱
Primulaceae	۵	۹	Verbenaceae	۲	۲	Oleaceae	۱	۱
Rubiaceae	۵	۱۲	Vitaceae	۲	۲	Onograceae	۱	۱
Asclepiadaceae	۴	۴	Aceraceae	۱	۱	Planaceae	۱	۱
Papaveraceae	۴	۸	Adiantaceae	۱	۱	Plantaginaceae	۱	۸
Zygophyllaceae	۴	۵	Alismataceae	۱	۱	Portulacaceae	۱	۱
Crassulaceae	۳	۴	Amaranthaceae	۱	۳	Potamogetonaceae	۱	۱
Dipsacaceae	۳	۱۰	Apocynaceae	۱	۱	Rafflesiaceae	۱	۱
Euphorbiaceae	۳	۱۰	Araceae	۱	۱	Rutaceae	۱	۲
Geraniaceae	۳	۱۳	Aristolochiaceae	۱	۲	Santalaceae	۱	۱
Iridaceae	۳	۷	Berberidaceae	۱	۱	Tamaricaceae	۱	۳
Solanaceae	۳	۱۰	Butomaceae	۱	۱	Thymelaeaceae	۱	۲
Amaryllidaceae	۲	۲	Caprifoliaceae	۱	۱	Typhaceae	۱	۱
Anacardiaceae	۲	۳	Cistaceae	۱	۲	Violaceae	۱	۱

جدول ۲- لیست فلورستیک، شکل زیستی و پراکنش جغرافیایی گیاهان منطقه یاسوج. He: همی کریپتوفیت، Th: تروفیت، Ge: ژئوفیت، Ph: فانروفیت، Ch: کامه فیت، Hy: هیدروفیت، Ep: اپی فیت، IT: ایرانی-تورانی؛ SS: صحارا-سندی، ES: اروپا-سیبری، Cosm: جهانی

نام خانواده/گونه	شکل زیستی	پراکنش جغرافیایی	نام خانواده/گونه	کل زیستی	پراکنش جغرافیایی
Aceraceae			<i>Echinophora cinera</i> (Boiss.) Hedge	He	IT
<i>Acer monspessulanum</i> L.	Ph	IT	<i>Echinophora platyloba</i> DC.	He	IT
Adiantaceae			<i>Eryngium billardieri</i> F. Delaroché	He	IT
<i>Adiantum capillus-veneris</i> L.	Ge	Cosm	<i>Eryngium noeanum</i> Boiss.	He	IT
Alismataceae			<i>Eryngium pyramidale</i> Boiss. & Hausskn.	He	IT
<i>Alisma lanceolatum</i> With.	Ge	IT-ES	<i>Falcaria vulgaris</i> Bernth.	He	IT-ES-SS
Amaranthaceae			<i>Ferula gummosa</i> Boiss.	He	IT
<i>Amaranthus albus</i> L.	Th	Cosm	<i>Ferula microcolea</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT
<i>Amaranthus chlorostachys</i> Willd.	Th	Cosm	<i>Ferula ovina</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT
<i>Amaranthus viridis</i> L.	Th	Cosm	<i>Ferula persica</i> Willd.	He	IT
Amaryllidaceae			<i>Ferula stenocarpa</i> Boiss. & Hausskn.	He	SS
<i>Ixiolirion tataricum</i> (Pall.) Herb.	Ge	IT	<i>Ferulago angulata</i> (Schecht.) Boiss.	He	IT
<i>Sternbergia clusiana</i> (Ker.-Gawl.) Spreng.	Ge	IT	<i>Ferulago carduchorum</i> Boiss.	He	IT
Anacardiaceae			<i>Ferulago contraca</i> Boiss. & Hausskn	He	IT
<i>Pistacia atlantica</i> Desf.	Ph	IT	<i>Grammosciadium scabridum</i> Boiss.	He	IT
<i>Pistacia khinjuk</i> Stocks.	Ph	IT	<i>Lagoecia cuminoides</i> L.	Th	IT-SS
<i>Rhus coriaria</i> L.	Ph	IT	<i>Malabaila secacul</i> (Miller) Boiss.	He	IT
Apiaceae			<i>Oliveriana decumbens</i> Vent.	Th	IT-SS
<i>Ammi majus</i> L.	Th	IT-SS	<i>Pimpinella barbata</i> (DC.) Boiss.	Th	IT-SS
<i>Anisosciadium orientale</i> DC.	Th	IT-SS	<i>Pimpinella deverroides</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT
<i>Astrodaucus orientalis</i> (L.) Drude	He	IT	<i>Pimpinella eriocarpa</i> Banks & Soland.	Th	IT-SS
<i>Bunium caroides</i> (Boiss.) Hausskn.	Ge	IT	<i>Pimpinella tragium</i> Vill.	He	IT
<i>Bunium cylindricum</i> (Boiss. & Hohen.) Drude	Ge	IT	<i>Prangos acualis</i> (DC.) Bornm.	He	IT
<i>Bunium paucifolium</i> DC.	Ge	IT	<i>Prangos ferulacea</i> (L.) Link.	He	IT
<i>Bupleurum exaltatum</i> M. B.,	He	IT-SS	<i>Prangos haussknechtii</i> Boiss.	He	IT
<i>Bupleurum falcatum</i> L.	He	IT	<i>Prangos uloptera</i> DC.	He	IT
<i>Chaerophyllum macropodum</i> Boiss.	He	IT-SS	<i>Pycnocycla caespitosa</i> Boiss. & Hausskn.	He	SS-IT
<i>Dorema aucheri</i> Boiss.	He	IT	<i>Pycnocycla nodiflora</i> Boiss.	He	SS
<i>Ducrosia anethifolia</i> (DC.) Boiss.	He	IT-SS	<i>Rhabdosciadium aucheri</i> Boiss.	He	IT
<i>Scandix pecten-veneris</i> L.	Th	IT	<i>Arctium lappa</i> L.	He	IT
<i>Scandix stellata</i> Banks & Soland.	Th	IT-ES	<i>Arctium minus</i> (Hill.) Bernh.	He	IT-ES
<i>Smyrniopsis aucheri</i> Boiss.	He	IT	<i>Artemisia aucheri</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Smyrniium cordifolium</i> Boiss.	He	IT	<i>Artemisia chamaemelifolia</i> Vill.	Ch	IT
<i>Theocarpus meifolius</i> Boiss.	He	IT	<i>Artemisia haussknechtii</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Turgenia latifolia</i> (L.) Hoffm.	Th	IT-ES	<i>Artemisia persica</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Zozimia absinthifolia</i> (Vent) Boiss.	He	IT	<i>Artemisia sieberi</i> Besser.	Ch	IT
Apocynaceae			<i>Asteriscus pygmaeus</i> Miller.	Th	IT-SS
<i>Nerium oleander</i> L.	Ph	SS	<i>Caledula persica</i> C. A. Mey.	Th	IT-SS
Araceae			<i>Carduus arabicus</i> Jacq. Ex Murry	Th	IT-SS
<i>Arum conophalloides</i> Ky. Ex Schott.	Ge	IT	<i>Carduus getulus</i> Pomel.	Th	IT-SS
Aristolochiaceae			<i>Carduus pycnocephalus</i> L.	Th	IT-SS
<i>Aristolochia bottae</i> Jaub. & Spach.	He	IT	<i>Carthamus lanatus</i> L.	Th	SS
<i>Aristolochia olivieri</i> collengo	He	IT	<i>Carthamus oxyacantha</i> M. B.	Th	IT-SS
Asclepiadaceae			<i>Centaurea aucheri</i> (Dc.) Wagentiz	He	IT
<i>Cynanchum acutum</i> L.	He	IT	<i>Centaurea behen</i> L.	He	IT
<i>Marsdenia erecta</i> (L.) R.Br. ex Dc.	Ch	IT	<i>Centaurea bruguierana</i> (Dc.) Hand-Mzt.	Th	IT-SS
<i>Pergularia tomentosa</i> L.	Ph	SS	<i>Centaurea depressa</i> M. B.	Th	IT

<i>Perioloa aphylla</i> Decne.	Ph	SS	<i>Centaurea gaubae</i> (Bornm.) Wagentiz	He	IT
Asteraceae			<i>Centaurea hyalolepis</i> Boiss.	He	IT
<i>Achillea biebersteinii</i> Afan.	He	IT	<i>Centaurea iberica</i> Trev. ex Spreng.	He	Cosm
<i>Achillea eriophora</i> DC.	He	IT-SS	<i>Centaurea intricata</i> Boiss.	He	IT-SS
<i>Achillea kellalensis</i> Boiss. & Hausskn.	He	IT	<i>Centaurea isphapanica</i> Boiss.	He	IT
<i>Achillea tenuifolia</i> Lam.	He	IT-SS	<i>Centaurea leuzeoides</i> (Jaub. & Spach.) Walp.	He	IT
<i>Achillea wilhelmsii</i> C. Koch.	He	IT-SS	<i>Centaurea luristanica</i> Rech.	He	IT
<i>Acryptilon repens</i> Cass.	He	IT	<i>Centaurea persica</i> Boiss	He	IT
<i>Aegopordon berardioides</i> Boiss.	He	IT	<i>Centaurea solstitialis</i> L.	He	IT-ES-SS
<i>Anthemis austro-iranica</i> Rech. F.	Th	IT	<i>Centaurea triumfettii</i> All.	He	IT
<i>Anthemis odontostephana</i> Boiss.	Th	IT	<i>Centaurea virgata</i> Lam.	He	IT
<i>Anthemis pseudocotula</i> Boiss.	Th	IT-SS	<i>Cephalorhynchus microcephalus</i> (Dc.) Schchian	He	IT
<i>Anthemis scariosa</i> Dc.	Th	IT-SS	<i>Chardinia orientalis</i> Desf.	Th	IT-ES
<i>Cichorium intybus</i> L.	He	Cosm	<i>Inula britannica</i> L.	He	IT
<i>Cirsium arvense</i> (L.) Scop.	He	Cosm	<i>Iranecia paucilobus</i>	He	IT
<i>Cirsium bracteosum</i> Dc.	He	IT	<i>Koelpinia linearis</i> Pall.	Th	IT-SS
<i>Cirsium congesatum</i> Fisch.& C. A. Mey. Ex Dc.	He	IT	<i>Lactuca glaucifolia</i> Boiss.	Th	IT
<i>Cirsium hygrophilum</i> Boiss.	He	IT	<i>Lactuca scarioloides</i> Boiss.	Th	IT
<i>Cnicus benedictus</i> L.	Th	IT	<i>Lasiopogon muscoides</i> (Desf.) Dc.	Th	IT-SS
<i>Cousinia amplissima</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT	<i>Matricaria aurea</i> (Loefl) Schltz- Bip.	Th	IT-ES-SS
<i>Cousinia bachtiarica</i> Boiss. & Hausskn.	He	IT	<i>Onopordon heteracantha</i>	He	IT
<i>Cousinia cylindracea</i> Boiss.	He	IT	<i>Onopordon leptolepis</i> Dc.	He	IT-SS
<i>Cousinia eriobasis</i> Bunge	He	IT	<i>Outreya corduiformis</i> Jaub. & Spach	He	IT
<i>Cousinia kotschyi</i> Boiss.	He	IT	<i>Pentanema divaricatum</i> Cass.	He	IT-SS
<i>Cousinia mutiloba</i> Dc.	He	IT	<i>Phagnalum nitidum</i> Fres.	He	IT-SS
<i>Crepis foetida</i> L.	Th	IT	<i>Picnoman acarna</i> (L.) Cass.	Th	IT-SS
<i>Crepis kotschyana</i> (Boiss.)	Th	IT	<i>Picris strigosa</i> M. B.	He	IT-ES
<i>Crepis sancta</i> (L.)	Th	IT	<i>Platychaete mucronifolia</i> (Boiss.) Boiss.	He	SS
<i>Echinops cerataophorus</i> Boiss.	He	IT	<i>Psychogeton amorphoglossus</i> (Boiss.) Novopokr	He	IT
<i>Echinops dichrous</i> Boiss. & Hausskn.	He	IT-SS	<i>Puliacria arabica</i> (L.) Cass.	He	IT-SS
<i>Echinops endotrichus</i> Rech. f.	He	IT	<i>Puliacria gnaphalodes</i> (Vent.) Boiss.	He	IT
<i>Echinops kotschyi</i> Boiss.	He	IT	<i>Scariola orientalis</i> (Boiss.) Sojak.	He	IT
<i>Echinops leiopolyceras</i> Bornm.	He	IT	<i>Scolymus marianum</i>	He	SS
<i>Echinops macrophyllus</i> Boiss. & Hausskn	He	IT	<i>Scorzonera armeniaca</i> (Boiss. & Huet) Boiss.	He	IT
<i>Echinops ritrodes</i> Bunge.	He	IT	<i>Scorzonera calyculata</i> Boiss.	He	IT
<i>Echinops viscidulus</i> Mozaffarian	He	IT	<i>Scorzonera limnophila</i> Boiss.	He	IT
<i>Francoeuria undulata</i> (L.) Lack.	He	IT-SS	<i>Scorzonera luristanica</i> Rech. f.	He	IT
<i>Garhadiolus angulosus</i> Jaub. & Spach	Th	IT-SS	<i>Scorzonera phaeopappa</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT
<i>Gundelia tournefortii</i> L.	He	IT	<i>Scorzonera pusilla</i> Pall.	He	IT
<i>Hedynois rhagadioloides</i> (L.) F. W. Schmidt.	Th	IT-SS	<i>Scorzonera ramossima</i> DC.	He	IT
<i>Helichrysum artemisioides</i> Boiss. & Hausskn	He	IT	<i>Scorzonera stenocephala</i> Boiss.	He	IT
<i>Helichrysum oligocephalum</i> Dc.	He	IT	<i>Scorzonera subaphylla</i> Boiss.	He	IT
<i>Hertia angustifolia</i> (Dc.) O. Kuntze	Ch	IT	<i>Senecio glaucius</i> L.	Th	IT-SS
<i>Heteroderis pusilla</i> (Boiss.) Boiss.	Th	IT	<i>Senecio kotschyanus</i> Boiss.	Th	IT
<i>Senecio paucilobus</i> DC.	Th	IT	Berberidaceae		
<i>Senecio rancemosus</i> (M.B.) DC.	Th	IT	<i>Berberis integerrima</i> Bge	Ph	IT
<i>Serratula bakhjarica</i> Boiss. & Hausskn.	He	IT	Boraginaceae		
<i>Serratula cerinthifolia</i> (Sm.) Boiss.	He	IT	<i>Alkanna frigida</i> Boiss.	He	IT

<i>Serratula latifolia</i> Boiss.	He	IT	<i>Alkanna orientalis</i> (L.) Boiss.	He	IT
<i>Siebera nana</i> (DC.) Bornm.	Th	IT	<i>Anchusa italica</i> Retz.	He	IT-ES-SS
<i>Sonchus asper</i> (L.) Hill.	Th	IT	<i>Anchusa strigosa</i> Labill.	He	IT-SS
<i>Sonchus oleraceus</i> L.	Th	Cosm	<i>Arnebia decumbens</i> (Vent.) Coss & Kral.	Th	IT-SS
<i>Sonchus tenerrimus</i> L.	Th	IT	<i>Arnebia euchroma</i> (Royle.) Johnst.	Th	IT
<i>Steptorrhaphns persicus</i> (Boiss.) O& B. Fedtsch.	He	IT	<i>Arnebia linearifolia</i> Dc.	Th	IT
<i>Steptorrhaphns tuberosus</i> (Jacq) Grossh.	He	IT	<i>Asperugo procumbens</i> L.	Th	IT-SS
<i>Tanacetum balsamita</i> L.	He	IT	<i>Buglossoides arvensis</i> (L.) Johnst.	Th	IT-ES
<i>Tanacetum dumosum</i> Boiss.	He	IT	<i>Caccinia kotschyi</i> Boiss.	He	IT
<i>Tanacetum parthenium</i> (L.) Schultz-Bip.	He	IT-ES	<i>Caccinia macranthera</i> (Banks & Soland.) Brand.	He	IT
<i>Tanacetum pinnatum</i> Boiss.	He	IT	<i>Cerintho minor</i> L.	He	IT-ES
<i>Tanacetum polycephalum</i> Schultz	He	IT-ES	<i>Heliotropium aucheri</i> Dc.	He	IT
<i>Taraxacum bessarabicum</i> (Hornem.) Hand-Mzt.	He	IT	<i>Heliotropium bovei</i> Boiss.	Th	IT
<i>Taraxacum kotschyi</i> V. Soest	He	IT	<i>Heliotropium europaeum</i> L.	Th	IT
<i>Taraxacum montanum</i> (C. A. Mey.) DC.	He	IT	<i>Heliotropium crispum</i> Desf.	He	IT-SS
<i>Taraxacum persicum</i> V. S.	He	IT	<i>Lappula barbata</i> (M. B.) Gurke.	Th	IT-ES
<i>Thevenotia persica</i> DC.	Th	IT	<i>Lappula microcarpa</i> (Ledeb.) Gurke.	Th	IT-ES
<i>Tragopogon bakhtiaricus</i> Rech. f.	He	IT	<i>Lappula sessiliflora</i> (Boiss.) Gurke.	Th	IT-ES
<i>Tragopogon caricifolius</i> Boiss.	He	IT	<i>Lappula sinaica</i> (Dc.)	Th	IT-ES-SS
<i>Tragopogon collinus</i> DC.	He	IT	<i>Lithospermum officinale</i> L.	Th	IT
<i>Tragopogon longirostris</i> Bisch.	He	IT	<i>Moltkia coerulea</i> (Willd.) Lehm.	He	IT
<i>Urospermum picroides</i> (L.) Desf.	Th	IT-ES-SS	<i>Nonnea caspica</i> (Willd.) G. Don.	Th	IT-ES
<i>Varthemia persica</i> DC.	Th	IT	<i>Nonnea persica</i> Boiss.	Th	IT
<i>Xanthium strumarium</i> L.	Th	IT-ES	<i>Nonnea pulla</i> (L.) Dc.	Th	IT-ES
<i>Zoegea crinita</i> Boiss.	Th	IT	<i>Onosma bulbotrichum</i> Dc.	He	IT
<i>Zoegea leptaurea</i> L.	Th	IT-SS	<i>Onosma dasytrichum</i> Boiss.	He	IT-SS
<i>Zoegea purpurea</i> Fresn.	Th	IT-SS	<i>Onosma kilouyense</i> Boiss.	He	IT
<i>Onosma kotschyi</i> Boiss.	He	IT	<i>Chorispora persica</i> Boiss.	Th	IT-ES
<i>Onosma macrophyllum</i> Bornm.	He	IT	<i>Clypeola aspera</i> (Grauer) Turrill	Th	IT
<i>Onosma orientale</i> L.	He	IT	<i>Clypeola jonthlaspi</i> L.	Th	IT-SS
<i>Onosma platyphyllum</i> Riedl.	He	IT	<i>Clypeola lappacea</i> Boiss.	Th	IT
<i>Onosma rostellatum</i> Lehm.	He	IT	<i>Conrigia perfoliata</i> (C. A. Mey.) Busch	Th	IT-ES
<i>Paracaryum persicum</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT	<i>Conringia orientalis</i> (L.) Andrzej	Th	IT
<i>Rindera lanata</i> (Lam.) Bge.	He	IT-ES	<i>Crambe orientalis</i> L.	He	IT
<i>Rochelia disperma</i> (L. F.) Koch.	Th	IT	<i>Descurainia Sophia</i> (L.) Schur	Th	Cosm
<i>Rochelia macrocalyx</i> Bge.	Th	IT	<i>Dielsiocharis kotschyi</i> (Bpiss.)	He	IT
<i>Rochelia persica</i> Bge.	Th	IT-ES	<i>Diploaxis harra</i> (Forssk.) Boiss.	Th	IT-SS
<i>Solananthus circinnatus</i> Ledeb.	He	IT-ES	<i>Draba aucheri</i> Boiss.	He	IT
<i>Solananthus stamineus</i> (Desf.) Wettst.	He	IT	<i>Drabopsis verna</i> C. Koch	Th	IT
<i>Trichodesma incanum</i> (Bge.) Dc.	He	IT	<i>Eruca sativa</i> Lam.	Th	Cosm
Brassicaceae			<i>Erucaria hispanica</i> (L.) Druce	Th	IT-SS
<i>Aethionema arabicum</i> (L.) Andz. ex DC.	Th	IT	<i>Erysimum crassicaule</i> (Boiss.) Boiss.	Th	IT
<i>Aethionema carneum</i> (Banks & Soland.) B. Fedtsch.	Th	IT	<i>Erysimum crassipes</i> Fisch & C. A. Mey.	Th	IT
<i>Aethionema elongatum</i> Boiss.	Th	IT	<i>Erysimum oleifolium</i> J. Gay.	Th	IT-SS
<i>Alyssum bracteatum</i> Boiss.	He	IT	<i>Euclidium syriacum</i> (L.) R. Br.	Th	IT-SS
<i>Alyssum dasycarpum</i> Steph. ex Willd.	Th	IT	<i>Fibigia macrocarpa</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT
<i>Alyssum linifolium</i> Steph. ex Willd.	Th	IT	<i>Fibigia suffruticosa</i> (Vent.) Vent.	He	IT
<i>Alyssum szowitsianum</i> Fisch. ex DC.	Th	IT	<i>Fibigia umbellata</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT

<i>Arabis caucasica</i> Willd.	Th	IT-ES	<i>Goldbachia laevigata</i> (M. B.) Dc.	Th	IT-ES
<i>Arabis nova</i> Vill.	Th	IT-ES	<i>Graellsia saxifragifolia</i> (DC.) Boiss.	Th	IT
<i>Aubrieta parviflora</i> Boiss.	Th	IT	<i>Hesperis persica</i> Boiss.	He	IT
<i>Barbarea plantaginea</i> DC.	Th	IT	<i>Hirschfeldia incana</i> (L.) Lag.	Th	IT-ES-SS
<i>Brassica nigra</i> (L.) Koch	Th	IT-SS	<i>Isatis cappadocica</i> Desv.	He	IT-ES
<i>Brossardia papyrifera</i> Boiss.	Th	IT	<i>Isatis raphanifoliua</i> Boiss.	He	IT
<i>Capsella bursa-pastoris</i> (L.) Medicus	Th	Cosm	<i>Lepidium latifolium</i> L.	He	Cosm
<i>Cardaria draba</i> (L.) Desv.	He	IT-ES-Cosm	<i>Lepidium persicum</i> Boiss.	He	IT
<i>Chalcanthus renifolius</i> Boiss.	He	IT	<i>Malcolmia africana</i> (L.) R. Br.	Th	IT
<i>Chorispora iberica</i> (M. B.) Dc.	Th	IT	<i>Matthiola ovatifolia</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT
<i>Moricandia sinaica</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT	<i>Buffonia macrocarpa</i> Ser.	He	IT
<i>Nasturtium officinalis</i> R. Br.	Hy	IT	<i>Buffonia oliveriana</i> Ser.	Th	IT
<i>Neslia apiculata</i> Fisch. Et Mey.	Th	IT-ES	<i>Cerastium dichotomum</i> L.	Th	IT
<i>Peltaria angustifolia</i> DC.	Th	IT	<i>Cerastium inflatum</i> Link. ex Desf.	He	IT
<i>Physorrhynchus chamaerapistum</i> (Boiss.) Boiss.	He	IT-SS	<i>Dianthus crinitus</i> Sm.	He	IT
<i>Pseudocamelina aphragmodes</i> (Boiss.) N. Busch	He	IT	<i>Dianthus denaicus</i> Assadi	He	IT
<i>Pseudocamelina glaucophylla</i> (DC.) N. Busch	He	IT	<i>Dianthus libanotis</i> Labill.	He	IT
<i>Robeschia schimperi</i> (Boiss.) O.E. Schulz	Th	IT	<i>Dianthus macranthus</i> Boiss.	He	IT
<i>Sameraria stylophora</i> (Jaub. & Spach.) Boiss.	Th	IT	<i>Dianthus orientalis</i> Adoms.	He	SS
<i>Schimpera arabica</i> Hochst. & Steud.	Th	IT-SS	<i>Gymnocarpus decander</i> Forssk.	Th	IT
<i>Thlaspi perfoliatum</i> L.	He	IT	<i>Gypsophila persica</i> Barkoudah	Th	IT-SS
Butomaceae			<i>Gypsophila pilosa</i> Huds.	Th	IT
<i>Butomus umbellatus</i> L.	Ge	IT	<i>Gypsophila polyclada</i> Fenzl ex Boiss.	Th	IT
Campanulaceae			<i>Gypsophila virgata</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Campanula incanescens</i> Boiss.	He	IT	<i>Holosteum glutinosum</i>	Th	IT
<i>Campanula perpusilla</i> DC.	He	IT	<i>Lepyrodiclis holosteoides</i> (C. A. Mey.) Fenzl	Ge	IT
<i>Minidium laevigatum</i> Vent.	He	IT	<i>Mesostemum kotschyanum</i> (Fenzl) Vved.	Th	IT
Capparidaceae			<i>Minuartia meyeri</i> (Boiss.) Bornm.	Th	IT
<i>Capparis spinosa</i> L.	Th	IT	<i>Paronychia kurdica</i> Boiss.	He	IT
<i>Cleome iberica</i> DC.	Th	IT-SS	<i>Scleranthus orientalis</i> Rossler	He	IT
<i>Cleome noeana</i> Boiss.	He	IT-SS	<i>Silene chlorifolia</i> Sm.	He	IT
Caprifoliaceae			<i>Silene conoidea</i> L.	Th	Cosm
<i>Lonicera nummulariifolia</i> Jaub. & Spach.	Ph	IT	<i>Silene daenensis</i> Melzh.	He	IT
Caryophyllaceae			<i>Silene spergulifolia</i> (Willd.) M.B.	He	IT
<i>Acanthophyllum bracteatum</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Silene tenella</i> C. A. Mey.	He	IT
<i>Acanthophyllum carssifolium</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Stellaria kotschyanana</i> Fenzl.	Th	IT
<i>Acanthophyllum khzistanium</i>	Ch	IT	<i>Telephium oligospermum</i> Steud. ex Boiss.	He	IT
<i>Acanthophyllum microcephalum</i> Boiss.	Th	IT	<i>Vaccaria pyramidata</i> Medicus	Th	IT
<i>Arenaria minutissima</i> Rech. F. & Esfand.	He	IT-SS	Chenopodiaceae		
<i>Arenaria serpyllifolia</i> L.	He	IT	<i>Atriplex leucoclada</i> (Boiss.) Aellen	He	IT-SS
<i>Buffonia enervis</i> Boiss.	He	IT	<i>Atriplex verrucifera</i> M. B.	He	IT
<i>Ceratocarpus arenarius</i> L.	Th	IT	<i>Sedum annuum</i> L.	Th	IT
<i>Chenopodium album</i> L.	Th	IT	<i>Umbilicus tropaeoifolius</i> Boiss.	He	IT
<i>Chenopodium botrys</i> L.	Th	Cosm	Cucurbitaceae		
<i>Chenopodium foliosum</i> (Moench) Aschers.	Th	IT-ES	<i>Bryonia aspera</i> Stew. Ex Ledeb.	He	IT-ES
<i>Chenopodium murale</i> L.	Th	Cosm	<i>Citrullus colocynthis</i> (L.) Schrad.	He	SS
<i>Eurotia ceratoides</i> (L.) C. A. Mey.	Ch	Cosm	Cupressaceae		

<i>Kochia prostrata</i> (L.) Schrad.	He	IT	<i>Juniperus excelsa</i> M. B.	Ph	IT
<i>Londesia eriantha</i> Fisch. & C. A. Mey.	Th	IT-SS	Cyperaceae		
<i>Noaea minuta</i> Boiss. et Bal.	Th	IT	<i>Blysmus compressus</i> (L.) Panzer ex. Link.	Ge	IT-ES
<i>Noaea mucronata</i> (Forsk.) Aschers.	He	IT	<i>Carex orbicularis</i> Boott	Ge	IT
<i>Pandertia pilosa</i> Fisch.	Th	IT	<i>Carex distans</i> L.	Ge	IT
<i>Salsola canescens</i> (Moq.) Boiss.	He	IT	<i>Carex divisa</i> Huds.	Ge	IT-ES
<i>Salsola kali</i> L.	Th	Cosm	<i>Carex songarica</i> Kar. & Kir.	Ge	IT-ES
Cistaceae			<i>Cyperus longus</i> L.	Ge	IT-ES
<i>Helianthemum lippii</i> (L.) Pers.	Ch	SS	<i>Cyperus rotundus</i> L.	Ge	IT-SS
<i>Helianthemum salicifolium</i> (L.) Miller.	Th	IT	<i>Eleocharis palustris</i> (L.) R. Br.	Ge	IT-ES
Convolvulaceae			<i>Eleocharis quinqueflora</i> (F.X. Harm.) O.Schwarz	Ge	IT-ES
<i>Convolvulus acanthocladus</i> Boiss.	Ph	IT-SS	<i>Eleocharis uniglumis</i> Link	Ge	IT-SS
<i>Convolvulus arvensis</i> L.	He	Cosm	<i>Holoschoenus vulgaris</i> (L.) Link	Ge	IT
<i>Convolvulus commutatus</i> Boiss	He	IT	<i>Schoenus nigricans</i> L.	Ge	IT-ES-SS
<i>Convolvulus eromophilus</i> Boiss et Bhse	He	IT-SS	<i>Scirpordes holoschenus</i> L.	Ge	Cosm
<i>Convolvulus gonocladus</i> Boiss.	He	IT-SS	Dipsacaceae		
<i>Convolvulus leiocalycinus</i> Boiss	Ch	IT-SS	<i>Cephalaria dichaeophora</i> Boiss.	Th	IT
<i>Convolvulus lineatus</i> L.	He	IT	<i>Cephalaria juncea</i> Boiss.	He	IT
<i>Convolvulus stachydifolius</i> Choisy	He	IT	<i>Cephalaria kotschyi</i> Boiss. & Hohen.	He	IT
<i>Convolvulus stapfii</i> Rech. f.	He	IT-SS	<i>Cephalaria syriaca</i> (L.) Schrad.	Th	IT
<i>Convolvulus urosepalus</i> Pau	He	IT	<i>Pterocephalus bervis</i> Coulter.	Th	SS
<i>Cressa cretica</i> L.	Th	IT-SS	<i>Pterocephalus canus</i> Coulter ex Dc.	He	IT
Crassulaceae			<i>Pterocephalus kurdicus</i> Vatke.	He	IT
<i>Rosularia globulariifolia</i> (Fenzl.) Berger	He	IT	<i>Pterocephalus persicus</i> Boiss	He	IT
<i>Rosularia paniculata</i> (Regel&Schmalh.) Berger	He	IT	<i>Pterocephalus plumosus</i> (L.) Coulter.	He	IT
<i>Scabiosa olivieri</i> Coult.	Th	IT-ES	<i>Astragalus cephalanthus</i> DC.	Ch	IT
Eleagnaceae			<i>Astragalus chalaranthus</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Elaeagnus angustifolia</i> L.	Ph	IT	<i>Astragalus compactus</i> Lam.	Ch	IT
Ephedraceae			<i>Astragalus curvirostris</i> Boiss.	He	IT
<i>Ephedra foliate</i> Boiss. et Ky.	Ch	IT	<i>Astragalus cyclophyllus</i> Beck.	He	IT
<i>Ephedra intermedium</i> Schrank et C. A. May.	Ch	IT	<i>Astragalus daenensis</i> Boiss.	He	IT
<i>Ephedra procera</i> Fisch. Et Mey.	Ch	IT	<i>Astragalus echidnaeformis</i> Sirj.	Ch	IT
<i>Ephedra strobilacea</i> Bge. ex Kehm.	Ch	IT	<i>Astragalus effusus</i> Bunge.	He	IT
Equisetaceae			<i>Astragalus eriostylus</i> Boiss. & Hausskn.	Ch	IT
<i>Equisetum arvense</i> L.	Ge	Cosm	<i>Astragalus fasciculifolius</i> Boiss.	Ph	IT-SS
Euphorbiaceae			<i>Astragalus fisheri</i> Maassoumi	He	IT
<i>Andrachne merxmulleri</i> Rech.f.	He	IT	<i>Astragalus fragiferus</i> Bunge.	He	IT
<i>Andrachne telephioides</i> L.	He	IT-SS	<i>Astragalus ghashghaicus</i> Tietz. & Zarre	He	IT
<i>Chrozophora oblique</i> (Vahl) Juss. Ex Spreng.	Th	T-ES-SS	<i>Astragalus globiflorus</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Euphorbia cheriadenia</i> Boiss. Et Hohen.	Th	IT	<i>Astragalus gossypinus</i> Fischer.	Ch	IT
<i>Euphorbia decipiens</i> Boiss. & Buhse	He	IT	<i>Astragalus griseus</i> Boiss.	He	IT
<i>Euphorbia falcata</i>	Th	IT	<i>Astragalus hamosus</i> L.	Th	IT-SS
<i>Euphorbia helioscopia</i> L.	Th	Cosm	<i>Astragalus ibicinus</i> Boiss.	He	IT
<i>Euphorbia macrostegia</i> Boiss.	He	IT	<i>Astragalus ischredensis</i> Bge.	He	IT
<i>Euphorbia microsciadia</i> Boiss.	He	IT	<i>Astragalus johannis</i> Boiss.	He	IT
<i>Euphorbia turcomanica</i> Boiss.	Th	IT	<i>Astragalus kentrophyllus</i> Podlech.	Ch	IT
Fabaceae			<i>Astragalus kirrindicus</i> Boiss.	He	IT
<i>Alhagi mannifera</i> Desv.	He	IT-SS	<i>Astragalus ledinghamii</i> Barneby	He	IT

<i>Alhagi persarum</i> Boiss. & Buhse	He	IT-SS	<i>Astragalus macropelmatus</i> Willd.	He	IT
<i>Astragalus adscendens</i> Boiss. & Hausskn.	Ph	IT	<i>Astragalus managettae</i> Sirj.	He	IT
<i>Astragalus albispinus</i> Sirj.	Ch	IT	<i>Astragalus meridionalis</i> Bunge.	He	IT
<i>Astragalus angustatus</i>	He	IT	<i>Astragalus microphysa</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Astragalus argyrostachys</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Astragalus multijugus</i> DC.	He	IT
<i>Astragalus baba-aliar</i> Parsa	Ph	IT	<i>Astragalus murinus</i> Boiss.	He	IT
<i>Astragalus callistachys</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Astragalus myriacanthus</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Astragalus campylanthus</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Astragalus nurabadensis</i> Maassoumi	He	IT
<i>Astragalus ovalifoliolatus</i> Maassoumi	Ch	IT	<i>Medicago minima</i> (L.) Bartalini	Th	IT-SS
<i>Astragalus ovinus</i> Boiss.	He	IT	<i>Medicago orbicularis</i> (L.) Bartalini	Th	IT-SS
<i>Astragalus plagiophacos</i> Maassoumi	He	IT	<i>Medicago polymorpha</i> L.	Th	IT-SS
<i>Astragalus podolobus</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Medicago radiata</i> L.	Th	IT-SS
<i>Astragalus pseudolateritus</i> Maassoumi	Ch	IT	<i>Medicago rigidula</i> (L.) All.	Th	Cosm
<i>Astragalus ptychophyllus</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Medicago sativa</i> L.	He	IT-SS
<i>Astragalus rhodoseni</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Melilotus indicus</i> (L.) All.	Th	IT
<i>Astragalus siliquissus</i> Boiss.	He	IT	<i>Melilotus officinalis</i> (L.) Pall.	He	IT-SS
<i>Astragalus susianus</i>	Ph	IT	<i>Onobrychis aucheri</i> Boiss.	Th	IT
<i>Astragalus talimansurensis</i> Sirj. & Rech. f.	He	SS	<i>Onobrychis cornuta</i> (L.) Desv.	Ch	IT-SS
<i>Astragalus tenuiscapus</i> Freyn & Bornm	He	IT	<i>Onobrychis crista-galli</i> (L.) Lam.	Th	IT
<i>Astragalus tribuloides</i> Delil	Th	IT-SS	<i>Onobrychis gaubae</i> Bornm.	He	SS
<i>Astragalus tricholobus</i>	Ch	IT	<i>Onobrychis gypsicola</i> Rech.	He	IT
<i>Astragalus verus</i> Olivier	Ch	IT	<i>Onobrychis melanotricha</i> Boiss.	He	IT
<i>Astragalus zerdanus</i> Boiss.	He	IT	<i>Onobrychis sativa</i> Lam.	He	IT-SS
<i>Cicer spiroceras</i> Jaub. & Spach.	He	IT	<i>Ononis spinosa</i> L.	Ch	IT
<i>Colutea persica</i> Boiss.	Ph	IT	<i>Scorpiurus muricatus</i> L.	Th	SS
<i>Coronilla varia</i> L.	He	IT-ES	<i>Securigera securidaca</i> (L.) Degen & Dorfl.	Th	IT
<i>Ebenus stellata</i> Boiss.	Ph	IT-SS	<i>Sophora alopecuroides</i> L.	He	IT
<i>Faba vulgaris</i> Moench.	Th	Cosm	<i>Trifolium campestre</i> Schreb.	Th	IT-SS
<i>Glycyrrhiza glabra</i> L.	He	IT	<i>Trifolium clusii</i> Godron. & Gren.	Th	SS
<i>Halimodendron halodendron</i> (Pall.) Voss.	Ph	IT	<i>Trifolium dasyurum</i> C. Presl.	Th	IT-SS
<i>Hedysarum criniferum</i> Boiss.	He	SS	<i>Trifolium grandiflorum</i> Schreb.	Th	IT-SS
<i>Hippocrepis bisiliqua</i> Forssk.	Th	SS	<i>Trifolium lappaceum</i> L.	Th	IT-SS
<i>Hymenocarpus circinnatus</i> (L.) Savi.	Th	IT	<i>Trifolium repens</i> L.	He	Cosm
<i>Lathyrus inconspicuus</i> L.	Th	IT	<i>Trigonella astroites</i> Fisch. & C. A. May.	Th	IT
<i>Lens orientalis</i> Boiss.	Th	IT-ES	<i>Trigonella aurantiaca</i> Boiss.	Th	IT
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Th	IT-SS	<i>Trigonella elliptica</i> Boiss.	He	IT
<i>Medicago coronata</i> (L.) Bartalini	Th	IT-SS	<i>Trigonella monantha</i> C. A. May	Th	IT
<i>Medicago laciniata</i> (L.) Miller	Th	IT	<i>Trigonella monspeliaca</i> L.	Th	IT
<i>Medicago lupulina</i> L.	He	IT-SS	<i>Trigonella persica</i> Boiss.	Th	IT
<i>Trigonella spruneriana</i> Boiss.	Th	IT	Gutiferae		
<i>Vicia ciceroidea</i> Boiss.	Th	IT	<i>Hypericum helianthemoides</i> (Spach) Boiss.	He	IT
<i>Vicia ervilia</i> (L.) Willd.	Th	IT	<i>Hypericum hirtellum</i> (Spach) Boiss.	He	IT
<i>Vicia kotschyana</i> Boiss.	Th	IT	<i>Hypericum perforatum</i> L.	He	IT-ES
<i>Vicia narbonensis</i> L.	Th	IT	<i>Hypericum scabrum</i> L.	He	IT
<i>Vicia peregrina</i> L.	Th	IT	<i>Hypericum vermiculare</i> Boiss. & Hausskn.	He	IT
<i>Vicia sativa</i> L.	Th	IT	Iridaceae		
<i>Vicia variabilis</i> Freyn & Hohen.	He	IT	<i>Gladiolus atrovioleaceus</i> Boiss.	Ge	IT
<i>Vicia villosa</i> Roth.	Th	IT	<i>Gladiolus italicus</i> Mill.	Ge	IT-ES-SS
Fagaceae			<i>Gladiolus persicus</i> Boiss.	Ge	IT-SS

<i>Quereus persica</i> Jaub. & Spach.	Ph	IT	<i>Gynandriris sisyrinchium</i> (L.) Parl.	Ge	IT-SS
Fumariaceae			<i>Iris iberica</i> Hoffm.	Ge	IT-ES
<i>Corydalis verticillaris</i> DC.	Ge	IT	<i>Iris imbericata</i> Lindl.	Ge	IT-ES
<i>Fumaria vaillantii</i> Loisel.	Th	IT	<i>Iris songarica</i> Schrenk.	Ge	IT-ES
Gentianaceae			Juglandaceae		
<i>Centaurium erythraurium</i>	He	IT-ES	<i>Juglans regia</i> L.	Ph	IT
<i>Gentiana olivieri</i> Griseb.	He	IT	Juncaceae		
Geraniaceae			<i>Juncus articulatus</i> L.	Ge	Cosm
<i>Biebersteinia multifida</i> DC.	Ge	T-ES-SS	<i>Juncus bufonius</i> L.	Th	IT-ES
<i>Erodium ciconium</i> (Jusl.) L. Her. Ex Aiton	Th	T-ES-SS	<i>Juncus gerardi</i> Loisel.	Ge	IT
<i>Erodium cicutarium</i> (L.) L. Her	Th	T-ES-SS	<i>Juncus inflexus</i> L.	Ge	Cosm
<i>Erodium glaucophyllum</i> (L.) Aiton	He	IT-SS	<i>Juncus rigidus</i> Desf.	Ge	IT-SS
<i>Erodium gruinum</i> (L.) L.Her. Ex. Aiton	Th	IT-SS	Lamiaceae		
<i>Erodium moschatum</i> (L.)L.Her. Ex. Aiton	Th	IT-SS	<i>Acinus graveolens</i> (M. B.) Link.	Th	IT
<i>Erodium oxyrhynchum</i> M. B.	Th	IT	<i>Ajuga austro-iranica</i> Rech.f.	He	IT
<i>Geranium lucidum</i> L.	Th	Cosm	<i>Ajuga chamaecitus</i> Ging	Ch	IT
<i>Geranium persicum</i> Scho.	Ge	IT-ES	<i>Ballota aucheri</i> Boiss.	He	IT
<i>Geranium rotundifolium</i> L.	Th	IT-SS	<i>Dracocephalum kotschyi</i> Boiss.	He	IT
<i>Geranium stepporum</i> Davis	Ge	IT	<i>Eremostachys laevigata</i> Bunge	He	IT
<i>Geranium trilophum</i> Boiss.	Th	IT-SS	<i>Eremostachys macrophylla</i> Monthr.	He	IT
<i>Geranium tuberosum</i> L.	Ge	IT-ES	<i>Eremostachys pulvinaris</i> Jaub. & Spach	He	IT
<i>Hymonocrater incanus</i> Bunge	He	IT	<i>Salvia macrosiphon</i> Boiss.	He	IT-SS
<i>Lallemantia ibrica</i>	Th	IT	<i>Salvia multicaulis</i> Vahl	He	IT
<i>Lamium album</i> L.	He	IT	<i>Salvia nemorosa</i> L.	He	IT
<i>Lamium amplexicale</i> L.	He	IT-ES	<i>Salvia palaestina</i> Benth.	He	IT
<i>Marrubium astracanicum</i> Jscq.	He	IT	<i>Salvia reuterana</i> Boiss.	He	IT
<i>Marrubium crassidens</i> Boiss.	He	IT	<i>Salvia sclarea</i> L.	He	IT
<i>Marrubium cureatidum</i> Ruussell	He	IT	<i>Salvia syriaca</i> L.	He	IT
<i>Marrubium vulgare</i> L.	He	IT-ES	<i>Salvia virgata</i> Jacq.	He	IT
<i>Mentha longifolia</i> (L.) Hudson	Ge	Cosm	<i>Satureja bachtiarica</i> Bunge	He	IT
<i>Nepeta bracteata</i> Benth.	Th	IT	<i>Scutellaria farsistanica</i> Rech. f.	He	IT
<i>Nepeta cataria</i> L.	Th	IT	<i>Scutellaria multicaulis</i>	He	IT
<i>Nepeta cephalotes</i> Boiss.	He	IT	<i>Scutellaria tomentosa</i> Bertol.	He	IT
<i>Nepeta daenensis</i> Boiss.	He	IT	<i>Sideritis montana</i>	Th	IT
<i>Nepeta fissa</i> C. A. Mey.	He	IT	<i>Stachys acerosa</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Nepeta glomerulosa</i> Boiss.	He	IT	<i>Stachys benthamiana</i> Boiss	He	IT
<i>Nepeta kotschyi</i> Boiss.	He	IT	<i>Stachys inflata</i> Benth.	He	IT
<i>Nepeta lasiocephala</i> Benth.	He	IT	<i>Stachys ixodes</i> Boiss. & Hausskn. ex Boiss.	He	IT
<i>Nepeta oxyodonta</i> Boiss.	He	IT	<i>Stachys kurdica</i> Boiss. & Hohen.	He	IT
<i>Nepeta persica</i> Boiss.	He	IT	<i>Stachys lavandulifolia</i> Vahl	He	IT
<i>Nepeta pungens</i> (Bunge) Benth.	Th	IT	<i>Stachys pilifera</i> Benth.	He	IT
<i>Nepeta schiraziana</i> Boiss.	Th	IT	<i>Stachys setifera</i> C. A. Mey.	He	IT
<i>Nepeta ucrainica</i> L.	He	IT	<i>Stachys spectabilis</i> Choisy ex DC.	He	IT
<i>Phlomis aucheri</i> Boiss.	He	IT	<i>Stachys tomentosa</i> Benth.	He	IT
<i>Phlomis bruguieri</i> Desf.	He	IT	<i>Teucrium oliverianum</i> Gingins.	He	IT
<i>Phlomis elliptica</i> Benth.	He	IT	<i>Teucrium orientale</i> L.	He	IT-SS
<i>Phlomis kurdica</i> REch. f.	He	IT	<i>Teucrium polium</i> L.	He	IT-SS
<i>Phlomis olivieri</i> Benth.	He	IT-ES	<i>Thymus daenensis</i> Celak	He	IT
<i>Phlomis persica</i> Boiss.	He	IT	<i>Zataria multifolra</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Salvia atropatana</i> Bunge	He	IT	<i>Ziziphora capitata</i> L.	Th	IT
<i>Salvia compressa</i> Vent.	He	IT	<i>Ziziphora clinopoioides</i> Lam.	He	IT
<i>Salvia hydrangea</i> DC.	He	IT	<i>Ziziphora tenuir</i> L.	Th	IT
Liliaceae			Lythraceae		
<i>Allium atroviolaceum</i> Boiss.	Ge	IT	<i>Lythrum salicaria</i> L.	He	IT-ES
<i>Allium brachyodon</i> Boiss.	Ge	IT	Malvaceae		
<i>Allium convallarioides</i> Grossh.	Ge	IT	<i>Alcea aucheri</i> (Boiss.) Alef.	He	IT

<i>Allium eriophyllum</i> Boiss.	Ge	IT	<i>Malva neglecta</i> Wallr.	Th	IT-ES-SS
<i>Allium fibrosum</i> Regel.	Ge	IT	<i>Malva parviflora</i> L.	Th	IT
<i>Allium haemanthoides</i> Boiss. & Reut.	Ge	IT	<i>Malva sylvestris</i> L.	Th	IT-ES
<i>Allium hirtifolium</i> Boiss.	Ge	IT	Mimosaceae		
<i>Allium kotschy</i> Boiss.	Ge	IT	<i>Prosopis farcta</i> (Banks & Soland.) Macbr.	Ch	IT-SS
<i>Allium scabriscapum</i> Boiss. & Ky.	Ge	IT	Moraceae		
<i>Bellevalia heweri</i> Wendelbo	Ge	IT	<i>Ficus carica</i> L.	Ph	IT
<i>Bellevalia pycnantha</i> (C. Koch) A. Los	Ge	IT	<i>Ficus johannis</i> Boiss.	Ph	IT-SS
<i>Colchicum kotschy</i> Boiss.	Ge	IT	<i>Ficus rupestris</i>	Ph	IT
<i>Colchicum trigynum</i> (Stev. ex Adam) Stam	Ge	IT	Morinaceae		
<i>Eremurus persicus</i> (Jaub. & Spach) Boiss.	Ge	IT	<i>Morina persica</i> L.	He	IT
<i>Eremurus spectabilis</i> M. B.	Ge	IT	Myrtaceae		
<i>Fritillaria imperialis</i> L.	Ge	IT	<i>Myrtus communis</i> L.	Ph	IT
<i>Fritillaria persica</i> L.	Ge	IT	Oleaceae		
<i>Fritillaria zagrica</i> Stapf	Ge	IT	<i>Fraxinus rotundifolia</i> Miller.	Ph	IT
<i>Gagea gageoides</i> (Zucc.) Vved.	Ge	IT-ES	Onograceae		
<i>Muscari neglectum</i> Guss.	Ge	IT	<i>Epilobium hirsutum</i> L.	Ge	IT-ES
<i>Ornithogalum orthophyllum</i> Ten.	Ge	IT	Papaveraceae		
<i>Ornithogalum persicum</i> Haussk. et Bornm.	Ge	IT	<i>Glaucium elegans</i> Fisch. & C. A. Mey.	Th	IT
<i>Tulipa cuspidate</i> Stapf	Ge	IT	<i>Glaucium oxylobum</i> Boiss. & Buhse	He	IT
<i>Tulipa monatana</i> Lind.	Ge	IT	<i>Hypicum pendula</i> L.	Th	Cosm
<i>Tulipa stapfii</i> Turnill	Ge	IT	<i>Papaver decaisnei</i> Hochst. & Steud. Ex Boiss.	Th	IT
<i>Urginea maritime</i> (L.) Baker	Ge	IT	<i>Papaver dubium</i> L.	Th	IT
Linaceae			<i>Papaver macrostomum</i> Boiss. & Huet ex Boiss.	Th	IT-ES
<i>Linum album</i> Ky. ex Boiss.	He	IT	<i>Roemeria hybrida</i> (L.) DC.	Th	IT
Loranthaceae			<i>Roemeria refracta</i> DC.	Th	IT
<i>Loranthus grewinkii</i> Boiss. & Buhse	Ep	IT	Planaceae		
<i>Platanus orientalis</i> L.	Ph	M	<i>Bothriochlea ischaemum</i> (L.) Keng.	He	Cosm
Plantaginaceae			<i>Bromus danthoniae</i> Trin.	Th	Cosm
<i>Plantago atrata</i> Hoppe	He	IT-ES	<i>Bromus sterilis</i> L.	Th	IT-ES
<i>Plantago bellardi</i> All.	Th	IT-SS	<i>Bromus tectorum</i> L.	Th	Cosm
<i>Plantago coronopus</i> L.	Th	T-ES-SS	<i>Bromus tomentellus</i> Boiss.	Ge	IT
<i>Plantago lanceolata</i> L.	He	T-ES-SS	<i>Calamagrostis pseudophramites</i> (Hall.f.) Koel.	Ge	Cosm
<i>Plantago lagopus</i> L.	Th	T-ES-SS	<i>Cymbopogon oliveri</i> (Boiss.) Bor	Ge	IT-SS
<i>Plantago major</i> L.	He	IT-ES	<i>Cynodon dactylon</i> (L.) Pers.	Ge	Cosm
<i>Plantago ovata</i> Forssk.	He	T-ES-SS	<i>Dactylis glomerata</i> L.	He	IT
<i>Plantago psyllium</i> L.	Th	T-ES-SS	<i>Echinochloa crus-galli</i> (L.) P. Beauv.	He	Cosm
Plumbaginaceae			<i>Elymus afghanicum</i> Melderis	He	IT
<i>Acantholimon asphodelinum</i> Mobayen	Ch	IT	<i>Elymus gentryi</i> Melderis	Ge	IT
<i>Acantholimon erinaceum</i> (Jaub. & Spach) Linc.	Ch	IT	<i>Elymus hispidus</i> (Opiz) Mederis	Ge	IT
<i>Acantholimon eschkerense</i> Boiss. & Hausskn.	Ch	IT	<i>Elymus intermedium</i> (Host) P. Beauv.	Ge	IT
<i>Acantholimon festucaceum</i> (Jaub. & Spach) Boiss.	Ch	IT	<i>Elymus podperae</i> Nab.	Ge	IT
<i>Acantholimon flexuosum</i> Boiss. & Hausskn.	Ch	IT	<i>Elymus repens</i> (L.) P. Beauv.	Ge	IT
<i>Acantholimon hohenackeri</i> (Jaub. & Spach) Boiss.	Ch	IT	<i>Elymus trichophorum</i> (Link) Richter	Ge	IT
<i>Acantholimon melananthum</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Eremopoa persica</i> (Trin.) Roshev.	Th	IT
<i>Acantholimon mobayenii</i>	Ch	IT	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	He	IT-ES

<i>Acantholimon oliganthum</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Festuca ovina</i> L.	Ge	IT
<i>Acantholimon tomentellum</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Heterantheium piliferum</i>	Th	IT
<i>Plumbago europaea</i> L.	He	IT	<i>Hordeum bulbosum</i> L.	Ge	IT
Poaceae			<i>Hordeum glaucum</i> Steud.	Th	IT-SS
<i>Aegilops crassa</i> Boiss.	Th	IT-SS	<i>Hordeum spontaneum</i> C.Koch	Th	IT
<i>Aeluropus littoralis</i> (Gouan) Part.	He	Cosm	<i>Hordeum violaceum</i> Boiss. Et Huet	Ge	IT-ES
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Th	IT	<i>Hyparrhenia hirta</i> (L.) Stapf.	He	SS
<i>Alopecurus arundinaceus</i> Poir.	Ge	IT-ES	<i>Imperata cylindrical</i> (L.) Beauv.	He	Cosm
<i>Aristida caerulea</i> Desf.	He	SS	<i>Lophochloa phleoides</i> (Vill.) Reichenb.	Th	IT
<i>Arrhenatherum kotschyi</i>	Ge	IT	<i>Melica jucqumentii</i> Decne. ex Jacquem.	He	IT
<i>Avena ludoviciana</i> Duriru.	Th	IT-SS	<i>Melica persica</i> Kunth	He	IT
<i>Boissera squarrosa</i> Nevski	Th	IT	<i>Oryzopsis holciformis</i> (M. B.) Hack.	Ge	IT-SS
<i>Oryzopsis pubiflora</i> Hack.	He	IT	<i>Portulaca oleracea</i> L.	Th	Cosm
<i>Phalaris minor</i> Retz.	Th	IT	Potamogetonaceae		
<i>Phragmites australis</i> (Cav.) Trin. Ex Steud.	Ge	Cosm	<i>Potamogeton pectinatus</i> L.	Hy	Cosm
<i>Poa bulbosa</i> L.	Ge	IT-SS	Primulaceae		
<i>Poa siniaca</i> Steud.	Ge	IT	<i>Anagalis arvensis</i> L.	Th	IT
<i>Polyopogon monsepeliensis</i> (L.) Desf.	Th	Cosm	<i>Androsace maxima</i> L.	Th	IT
<i>Psathyrostachys fragilis</i> (Boiss.) Nevski.	Ge	IT	<i>Dionysia bryoides</i> Boiss.	Ch	IT
<i>Schismus arabicus</i> Nees	Ge	T-ES-SS	<i>Dionysia iransharii</i> Wendelbo	Ch	IT
<i>Sorghum halepense</i> (L.) Pers.	He	IT	<i>Dionysia revoluta</i> Boiss.	He	IT
<i>Stipa arabica</i> Desf.	Th	IT-SS	<i>Dionysia termeana</i> Wendelbo	Ch	IT
<i>Stipa capensis</i> Thunb.	He	IT	<i>Lysimachia linum-stellatum</i> L.	He	Cosm
<i>Stipa hohenackeriana</i> Trin. & Rupr	He	IT	<i>Primula algida</i> Adoms.	He	IT
<i>Stipa parviflora</i> Desf.	Th	IT-SS	<i>Primula gaubaeana</i> Bornm.	He	IT
<i>Taeniatherum crinitum</i> (Schreb.) Nevski	Th	IT	Rafflesiaceae		
<i>Vulpia myuros</i> (L.) J. F. Gmel.			<i>Pilostyles haussknechtii</i> Boiss.	Ep	IT
Podophyllaceae			Ranunculaceae		
<i>Bongardia chrysogonum</i> (L.) Boiss.	Ge	IT	<i>Adonis flammea</i> Jacq.	Th	IT-ES
<i>Leontice armeniaca</i> Boivin.	Ge	IT	<i>Anemone biflora</i> DC.	He	IT
<i>Leontice leontopetalum</i> L.	Ge	IT	<i>Ceratocephala falcata</i> (L.) Pers.	Th	IT-ES
Polygonaceae			<i>Clematis orientalis</i> L.	Ph	IT
<i>Atraphaxis spinosa</i> L.	Ph	IT	<i>Consolida oliveriana</i> (Dc.) Schrod.	Th	IT
<i>Polygonum amphibium</i> L.	Th	IT	<i>Consolida orientalis</i> (Way) Schrod.	Th	IT
<i>Polygonum aridum</i> Boiss. & Hausskn.	Th	IT	<i>Consolida trigonelloides</i> (Boiss.) Munz	Th	IT
<i>Polygonum dumosum</i> Boiss.	Ch	IT	<i>Delphinium cyphoplectrum</i> Boiss.	He	IT
<i>Polygonum molliaeforme</i> Boiss.	Th	IT	<i>Delphinium saniculifolium</i> Boiss.	He	IT
<i>Polygonum paronychioides</i> C.A. Mey.ex Hohen.	He	IT	<i>Ficaria kochii</i> (Ledeb.)Iranshahr & Rech.F.	He	IT
<i>Pteropyrum noeanum</i> Boiss. Ex Meisner	Th	SS	<i>Nigella arvensis</i> L.	Th	IT
<i>Rheum ribes</i> L.	Ge	IT	<i>Ranunculus arvensis</i> L.	Th	Cosm
<i>Rumex ephedroides</i> Bornm.	Ch	IT	<i>Ranunculus farsicus</i> Rech.f.	He	IT
<i>Rumex vesicarius</i> L.	Th	IT-SS	<i>Ranunculus kotschyi</i> Boiss.	He	IT
Portulacaceae			<i>Ranunculus pichleri</i> Freyn.	He	IT
<i>Thalictrum isopyroides</i> C. A. Mey.	He	IT	<i>Crataegus szoritii</i>	Ph	IT
Resedaceae			<i>Malus domestica</i> Borkh.	Ph	IT
<i>Oligomeris linifolia</i> (Vahl) Macbr.	He	IT	<i>Malus orientalis</i> Ugl.	Ph	IT
<i>Reseda aucheri</i> Boiss.	He	IT-SS	<i>Potentilla anserina</i> L.	He	IT
<i>Reseda lutea</i> L.	He	IT-ES	<i>Potentilla flaccida</i> TH. Wolf	He	IT
Rhamnaceae			<i>Potentilla nurensis</i> Boiss	He	IT
<i>Rhamnus cornifolia</i> Boiss. & Hohen.	Ph	IT	<i>Potentilla persica</i> Boiss. & Hausskn.	He	IT
<i>Rhamnus kurdica</i> Boiss. Et Hohen	Ph	IT	<i>Potentilla reptans</i> L.	Ge	IT-ES

<i>Rhamnus pallasii</i> Fisch. Et Mey.	Ph	IT	<i>Pyrus communis</i> L.	Ph	IT
<i>Rhamnus persica</i> Boiss. & Hohen	Ph	IT	<i>Pyrus glabra</i> Boiss.	Ph	IT
<i>Ziziphus nummularia</i> (Burm. F.) Wighth & Arn.	Ph	SS	<i>Pyrus syriaca</i> Boiss.	Ph	IT
<i>Ziziphus spina-christi</i> (L.) Willd.	Ph	SS	<i>Rosa beggeriana</i> Schrenk.	Ph	IT-ES
Rosaceae			<i>Rosa canina</i> L.	Ph	IT
<i>Agrimonia eupatoria</i> L.	He	IT-ES	<i>Rosa elymaitica</i> Boiss.	Ph	IT
<i>Amygdalus communis</i> L.	Ph	IT	<i>Rosa persica</i> Michx. Ex Juss.	Ch	IT
<i>Amygdalus eburnea</i> Spach.	Ph	IT	<i>Rubus sanctus</i>	Ph	IT-ES
<i>Amygdalus elaeagnifolia</i> Spach.	Ph	IT	<i>Sanguisorba minor</i> Scop.	He	IT-ES
<i>Amygdalus haussknechtii</i> (C.K. Schneider) Bornm.	Ph	IT	Rubiaceae		
<i>Amygdalus lycioides</i> Spach.	Ph	IT	<i>Asperula arvensis</i> L.	Th	IT-ES
<i>Amygdalus scoparia</i> Spach.	Ph	IT	<i>Asperula glomerata</i> (M. B.) Griseb.	He	IT
<i>Cerasus avium</i> (L.) Moench.	Ph	IT	<i>Callipeltis cucullaria</i> (L.) Stev.	He	IT
<i>Cerasus brachypetala</i> Boiss.	Ph	IT	<i>Crucianella gilanic</i> Trin.	He	IT
<i>Cerasus mahaleb</i> (L.) Miller	Ph	IT	<i>Crucianella glauca</i> A. Rich.	He	IT-ES
<i>Cerasus microcarpa</i> (C. A. Mey.) Boiss.	Ph	IT	<i>Cruciata laevipes</i> Opiz	He	IT
<i>Cotoneaster luristanicus</i> Klotz	Ph	IT	<i>Cruciata taurica</i> (pallas ex Willd.) Ehrend.	Th	IT
<i>Cotoneaster morulus</i> Pojark.	Ph	IT	<i>Galium aparine</i> L.	He	IT
<i>Cotoneaster nummularius</i> Fisch. & C. A. Mey.	Ph	IT	<i>Galium mite</i> Boiss. & Hohen.	Th	IT
<i>Cotoneaster persicus</i> Pojark.	Ph	IT	<i>Galium tricorne</i> Stokes	Ch	IT
<i>Crataegus aronia</i>	Ph	IT	<i>Rubia albicaulis</i> Boiss.	He	IT
<i>Crataegus pontica</i> C. Koch	Ph	IT	<i>Rubia tinctorum</i> L.	He	IT
<i>Crataegus sakranensis</i>	Ph	IT	Rutaceae		
<i>Haplophyllum perforatum</i> (M. B.) Kar. & Kir.	He	IT	<i>Scrophularia varegata</i> M.B.	He	IT-ES-SS
<i>Haplophyllum tuberculatum</i> (Forssk.)	He	IT	<i>Verbascum austroiranicum</i> Hub.-Mor.	He	IT
Salicaceae			<i>Verbascum haesarense</i> Freyn & Bornm.	He	IT
<i>Populus alba</i> L.	Ph	IT	<i>Verbascum pseudo-Digitalis</i> Nab.	He	IT-ES
<i>Populus euphratica</i> Olivier	Ph	IT-SS	<i>Verbascum songaricum</i> Schrenk. Ex. Fisch.	He	IT
<i>Populus nigra</i> L.	Ph	IT	<i>Veronica anagalis-aquatica</i> L.	Hy	Cosm
<i>Salix acamophylla</i> Boiss.	Ph	IT	<i>Veronica biloba</i> Schreb.	Th	IT
<i>Salix alba</i> L.	Ph	IT-ES	<i>Veronica farinosa</i> Hausskn.	He	IT
<i>Salix angustifolia</i> Willd.	Ph	IT	<i>Veronica kurdica</i> Benth.	He	IT-ES
<i>Salix excelsa</i> S. G. Gmelin	Ph	Cosm	<i>Veronica orientalis</i> Miller	He	IT
Santalaceae			Solanaceae		
<i>Thesium kotschyianum</i> Boiss.	He	IT	<i>Hyoscyamus kurdicus</i> Bornm.	He	IT
Scrophulariaceae			<i>Hyoscyamus niger</i> L.	He	IT
<i>Bunaea trifida</i> C. A. Mey.	Th	IT	<i>Hyoscyamus orthocarpus</i> Schonbek-Temesy	He	IT
<i>Euphrasia pectinata</i> Ten.	Th	IT-ES	<i>Hyoseyamus pusillus</i> L.	He	IT
<i>Leptorhabdos parviflora</i> (Benth.) Benth.	Th	IT-SS	<i>Hyoscyamus reticulatus</i> L.	He	IT
<i>Linaria chalepensis</i> (L.) Mill.	He	IT	<i>Hyoscyamus senecionis</i> Willd.	Ge	IT
<i>Linaria elymaitica</i> (Boiss.) Kuprian	He	IT	<i>Lycium deperrsum</i> Stocks	Ph	IT
<i>Linaria fastigiata</i> Chav.	He	IT	<i>Lycium shawii</i> Roemer & Schult	Ph	SS
<i>Linaria kurdica</i> Boiss.	He	IT	<i>Solanum dulcamara</i> L.	He	IT
<i>Linaria michauxii</i> Chav.	He	IT	<i>Solanum nigrum</i> L.	Th	Cosm
<i>Linaria nurensis</i> Miller.	He	IT	Tamaricaceae		
<i>Linaria striatella</i> Kuprian.	He	IT	<i>Tamarix aphylla</i> (L.) Karst.	Ph	SS
<i>Scrophularia ghahremanii</i> Attar & Hamzhee	He	IT	<i>Tamarix ramosissima</i> Ledeb.	Ph	IT-SS
<i>Scrophularia crassiuscula</i> Grau	He	IT	<i>Tamarix szowitsiana</i> Bge.	Ph	IT
<i>Scrophularia frigida</i> Boiss.	He	IT	Thymelaeaceae		

<i>Scrophularia nervosa</i> Benth.	He	IT	<i>Daphne mucronata</i> Royle	Ph	IT
<i>Scrophularia striata</i> Boiss.	Ch	IT-SS	<i>Daphne oleoides</i> Schreb.	Ph	IT
<i>Scrophularia subaphylla</i> Boiss.	He	IT	Typhaceae		
<i>Scrophularia syriaca</i> Benth.	He	IT-SS	<i>Typha australis</i> Schum. & Thonm.	Ge	IT-ES-SS
Ulmaceae			<i>Verbena officinalis</i> L.	He	IT-ES
<i>Celtis caucasica</i> Willd.	Ph	IT	<i>Vitex pseudo-negundo</i> (Hauskn.) Hand- Mzt.	Ph	IT-SS
<i>Celtis glabrata</i> Stev. ex Planch.	Ph	IT	Violaceae		
<i>Celtis tournefortii</i> Lam.	Ph	IT	<i>Viola modesta</i> Fenzl.	Th	IT
<i>Ulmus boissieri</i> Gruds.	Ph	IT	Vitaceae		
Urticaceae			<i>Ampelopsis vitifolia</i> (Boiss.) Planch.	Ph	IT
<i>Parietaria judaica</i> L.	Ge	IT-ES	<i>Vitis sylvestris</i> Gmelin	Ph	IT
<i>Urtica dioica</i> L.	He	Cosm	Zygophyllaceae		
Valerianaceae			<i>Peganum harmala</i> L.	He	IT-ES-SS
<i>Valeriana sisymbriifolia</i> Vahl	He	IT	<i>Fagonia bruguieri</i> Dc.	He	IT-SS
<i>Valerianella oxyrrhyncha</i> Fisch & C.A. Mey.	Th	IT	<i>Tribulus terrestris</i> L.	Th	Cosm
<i>Valerianella tuberculata</i> Boiss.	Th	IT	<i>Zygophyllum atripolicoides</i> Fisch. & C.A. Mey.	Ph	IT-SS
Verbenaceae			<i>Zygophyllum fabago</i> L.	He	IT

بحث و نتیجه‌گیری:

تخریب بیش از حد این مناطق به دلیل فعالیت‌های کشاورزی و دامپروری به ویژه در کنار جاده‌ها، مزارع، حاشیه روستاها و مراتع تخریب شده به وفور دیده می‌شوند. به طوری که ۵ گونه از این خانواده در حد تیپ گیاهی سطح کمی از منطقه را به خود اختصاص می‌دهند. از بین ۵ گونه یاد شده، ۳ گونه کنگر (*Gundelia tournefortii*)، جارو (*Scariola orientalis*) و هزارخار (*Cousinia cylindracea*)، از جمله گونه‌های مهاجم در مراتع می‌باشند (۶). همچنین در پژوهش‌های Taghipour et al., (2011) و Saberi Moeen et al., (2010) فراوانی برخی از گونه‌های این خانواده به عنوان دلیلی بر تخریب عرصه‌های منابع طبیعی شمرده شده است. دومین خانواده از نظر فراوانی گونه‌ها، خانواده *Fabaceae* است که ۱۱/۹۴ درصد از گونه‌های موجود را در بر می‌گیرد. Pairanj et al., (2011) با اشاره به ارزش علوفه‌ای و حفاظت از خاک این خانواده بیان نمودند که پتانسیل بالایی برای تولیدات دامی

منطقه مورد مطالعه با وسعتی در حدود ۱۵۹۱۵۹۳ هکتار و وجود شرایط مختلف رویشگاهی از جمله اختلافات ارتفاعی زیاد (۳۹۰۰ متر اختلاف)، وجود اقلیم‌های مختلف، اختلافات زیاد درجه حرارت متوسط (از ۲/۵ درجه سانتی‌گراد در قله دنا تا ۲۰ درجه سانتی‌گراد در مناطق جنوب غرب ممسنی)، کوهستانی بودن منطقه، وجود شیب‌های مختلف، تپه‌ماهورهای پر عارضه، یخچال‌های طبیعی و همچنین مرغزارهای به نسبت زیاد، سبب تنوع گونه‌ای بالایی در این منطقه شده است. نتایج حاصل از این تحقیق منجر به شناسایی ۹۲۹ گونه گیاهی، متعلق به ۴۱۷ جنس و ۸۴ خانواده شد. خانواده *Asteraceae* با در بر گرفتن ۱۴/۵۲ درصد از گونه‌های شناسایی شده در منطقه بیشترین فراوانی را به خود اختصاص می‌دهد که نشان دهنده روند طبیعی حضور این خانواده در بیشتر مناطق دنیا می‌باشد. گونه‌هایی از این خانواده بر اثر

فرصت برای توسعه گیاهان یکساله به ویژه در زیر اشکوب جنگل‌ها می‌شود. بررسی جغرافیای طبیعی گونه‌های شناسایی شده نشان داد که بیش از ۶۸ درصد گونه‌های مورد مطالعه متعلق به ناحیه ایرانی-تورانی می‌باشد. به بیان دیگر سطح وسیعی از منطقه مورد مطالعه را مناطق رویشی نیمه استپی، مرتفع و جنگل‌های خشک که متعلق به ناحیه ایرانی - تورانی می‌باشند، در بر می‌گیرد. از جمله دلایل غالبیت گونه های ناحیه ایرانی - تورانی می‌توان به دوری این ناحیه رویشی از نواحی دیگر و افزایش دامنه ارتفاعی منطقه مورد مطالعه اشاره نمود (۱۳). با توجه به حضور گونه‌های مشترک بین ناحیه ای می‌توان نتیجه گیری کرد که گونه-های مشترک بین نواحی ایرانی-تورانی و صحارا-سندی با حدود ۱۳ درصد، بیشترین گونه‌ها را نسبت به سایر نواحی مشترک به خود اختصاص می‌دهند، که نشان دهنده وجود اکوتون این دو ناحیه، در قسمتی از منطقه مورد مطالعه می‌باشد. از جمله گونه های موجود در این اکوتون می‌توان به دو گونه کنار کنارک *Ziziphus nummularia* و *Ziziphus spina-christi* از ناحیه رویشی صحارا سندی اشاره نمود که در حد تیپ و گونه غالب در جنوب غربی منطقه به وفور دیده می‌شوند.

مناطق که دارای فراوانی بالایی از این خانواده می‌باشند، وجود دارد. بدیهی است که همیشه فراوانی تعداد گونه‌های یک خانواده دارای اهمیت نیست، به طوری که برخی از خانواده‌ها مانند تیره راش (Fagaceae) با یک گونه و تشکیل جنگل های وسیع با غالبیت بلوط (*Quercus persica*) از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. نتایج حاصل از بررسی فرم رویشی گونه‌های شناسایی شده در منطقه یاسوج نشان داد که در حدود ۴۵ درصد از گونه‌های شناسایی شده همی‌کریپتوفیت می‌باشند که دلیلی بر وجود اقلیم سرد کوهستانی در منطقه مورد مطالعه می‌باشد (۲۰). همچنین فراوانی فرم رویشی یادشده به همراه فانروفیت-ها نشان دهنده‌ی مناسب بودن شرایط محیطی برای حضور عناصر رویشی مناطق معتدله است (۱۷). همچنین تروفیت‌ها با در بر گرفتن ۲۸ درصد از گونه‌های گیاهی موجود، حضور وسیعی در منطقه یاسوج دارند. این گیاهان فصلی هستند و از طریق بذر تکثیر پیدا می‌کنند و زندگی خود را در دوره زمانی کوتاهی به پایان می‌رسانند. این ویژگی سبب می‌شود که گیاهان یاد شده بتوانند شرایط نامساعد محیطی را به خوبی تحمل نمایند (۱۵).

Azimi Motem et al., (2011) دلایل فراوانی تروفیت ها را عواملی مانند دخالت انسان بیان کرده است. به عبارت دیگر مداخله انسان باعث کاهش انبوهی گیاهان چندساله و افزایش

References:

- 1- Asadi, M., A.A. Masoumi, M. Khatamsaz, & V. Mozafarian. 2002-1988. Flora of Iran. Vol 1-5. Research Institute of Forests and Rangelands Publishers.Iran. Tehran.
- 2- Azimi Motem, F., R. Talayi, F. Asiayizadeh & M. Houshyar. 2011. An introduction to flora, life form, and distribution of plants in protected forest, Fandoghloo, Ardebil. *Taxonomy and Biosystematics* 3(9): 75-88.
- 3- Davis, P. H., 1965-1988. Flora of Turkey. Vol. 1-10. Edinburgh University Press, Edinburgh.
- 4- Diaz, S. & M. Cabido, 1997. Plant functional types and ecosystem function in relation to global change, *Journal of Vegetation Science*, 8: 463-473.
- 5- Dolatkhahi, M., Y. Asri & A. Dolatkhahi. 2011. A floristic study on Arjhan-Parishan protected area, Fars. *Taxonomy and Biosystematics* 3(9): 31-46.
- 6- Feizi, M.T., M. Khodaghali & Z. Jaberalansar. 2008. Vegetation type of Yasouj Region. Research Institute of Forests and Rangelands Publishers. Iran. Tehran. pp
- 7-Ghahreman, A., 1975-1999. Flora of Iran in colors. Vol 1- 20. Research Institute of Forests and Rangelands Publishers. Iran. Tehran.
- 8-Ghahremaninejad, F. & S. Agheli, 2009. Floristic study of Kiasar National Park, Iran. *Journal of Taxonomy and Biosystematics* 1: 1-5.
- 9-Haghgooy, T. & H. Pourbabaei, 2012. Presentation of flora, life form and Chorotype of plants in sadetarik Forest Park, Roudbar, Guilan. *Iranian Journal of forest*. 3(4):331-340.
- 10- Masoumi, A.A., 1986-2005. The Genus *Astragalus* in Iran. Vol 1-5. Research Institute of Forests and Rangelands Publishers.Iran. Tehran
- 11-Mesdaghi, M., 2001. Analysis of Plant Vegetation. Mashhad Academic Center for Education, Culture and Research Pblishers. 287pp.
- 12-Mozafarian, V., 1996. A dictionary of Iranian Plant Names. Fargange Moaser Publishers. 742pp.
- 13-Nadjafi Tireh-Shabankareh, K., A. Jalili, N. Khorasani, Z. Jamzad & Y. Asri, 2006. Flora, life forms and chorotypes of plants in Genu protected area, Hormozgan province (Iran). *Pajouhesh & Sazandegi* 69: 50-62.
- 14-Pairanj, J., A. Ebrahimi, F. Tarnain & M. Hassanzadeh, 2011. Investigation on the geographical distribution and life form of plant species in sub alpine zone Karsanak region, Shahrekord. *Taxonomy and Biosystematics* 7: 1-10
- 15- Raunkiaer, C., 1904. Om biologiske Typer, med Hensyn til Planternes Tilpasninger til at overleveugunstige Aarstider, *Botanisk Tidsskrift* 26, p. XIV. Also as Ch. 1: Biological types with reference to the adaption of plants to survive the unfavourable season, in: *The Life Forms of Plants and Statistical Plant Geography*. Oxford University Press, Oxford, 1-14.
- 16- Raunkiaer, C., 1934. The life form of plant and statistical plant geography. Clarendon Press, Oxford.
- 17-Razavi, S.A., 2008. Investigation of floa, life form and geographical distribution of plants in Koohmian region, Azadshahr- Golestan. *Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources* 15(3).
- 18- Rechinger, K. H. 1963-1998. Flora Iranica. Vol. 1-173. Akademische Druck und verlagsanstalt, Graz-Austria.
- 19-Saberi Moeen, A., F. Ghahremaninejad, S.j. Sahebi & M. Joharchi, 2010. A floristic of Chahchaheh *Pistacia* forest, NE Iran. *Taxonomy and Biosystematics* 5:1-6.

- 20-Safikhany, K., M.R. Rahimi nejhadi, & R. Kalvandi.2006. Presentation of flora and life forms of plants in protected region of Khangormaz(Hamadan province). *Pajhouhesh & Sazandegi* 70:70-78.
- 21-Taghipour, Sh., M. Hasanzadeh, & S. Hoseini Sarghin. 2011. An introduction to flora, life form, and distribution of plants in Ala & roudzard region, Khoozestan. *Taxonomy and Biosystematics* 3(9):15-30.
- 22-Taya, A., H.R. Naseri, J. Ghorbani & M. Shokri, 2010. Assessment of species richness in Salok National Park, (North Khorasan). *Iranian Journal of Range and Desert Research* 16(4):456-467.
- 23- Townsend, C. C. and Guest, E. 1960-1985. *Flora of Iraq*. Vol. 1-9. Ministry of Agriculture and Agriarian Reform, Baghdad.
- 24- Walker, B.H., 1992. Biodiversity and ecological redundancy. *Conservation Biology*, 6: 18-23.
- 25- Zohary, M. 1973. *Geobotanical Foundation of Middle-East*. Vol 1-2. Department of Botany, Gustav Fischer Verlag, Stuttgart.
- 26- Zohary, M. and Feinbrun-Dothan, N. 1966-1986. *Flora Palaestina*. Vol. 1-4. The Jerusalem Academic Press, Israel.

اثرات مبدا و اندازه بذر بر صفات مورفولوژیک برگ های نهال یک ساله بلند مازو (*Quercus castaneifolia*) در جنگل لوه

فاطمه پورفلاحی^۱، علیرضا علی‌عرب^۲

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۲/۲۵ تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۲۹

چکیده

هدف از این انجام این تحقیق، بررسی اثر مبدا و اندازه بذر بر خصوصیات مورفولوژیک برگ بلندمازو (*Quercus castaneifolia*) در جنگل لوه در استان گلستان بوده است. در این پژوهش ۳ مبدا ارتفاعی مختلف (۴۰۰، ۱۰۰۰، ۱۶۰۰) انتخاب گردید و سپس در هر مبدا درختان مادری مناسب که در سال ۱۳۸۶ بذر فراوان تولید نموده بودند، مورد بررسی قرار گرفتند و از بین آن‌ها ۶ درخت مادری (مجموعاً ۱۸ درخت مادری) با ویژگی‌های ریخت‌شناسی برتر انتخاب گردید. بذر مورد نیاز از درختان مذکور جمع‌آوری و سپس به سه درجه کوچک، متوسط و بزرگ تقسیم بندی و در نهالستان کاشت شدند. پس از رشد بذر، تعداد ۱۰۸ نهال انتخاب و از هر کدام ۲ برگ گسترش یافته برداشت گردید. پس از خشک نمودن برگ‌ها، اندازه‌گیری‌های مورفولوژیک برگ انجام شد و داده‌های به دست آمده به کمک آنالیز واریانس و آزمون توکی مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد اندازه و مبدا بذر بر روی ویژگی‌های مورفولوژیک تاثیر معنی‌داری ندارد و به این معنی است که صفات مورفولوژیک کمتر تحت تاثیر محیط قرار می‌گیرند، و به احتمال زیاد صفاتی ژنتیکی هستند.

واژه‌های کلیدی: بلندمازو، صفات مورفولوژیک، مبدا بذر، اندازه بذر

^۱ - دانش آموخته، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، دانشکده علوم جنگل

* نویسنده مسئول: Email: Fatemepourfalahi@yahoo.com

^۲ استادیار، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، دانشکده علوم جنگل

مقدمه

بلوط یکی از مهم‌ترین جنس‌های خانواده راش می‌باشد، جنس بلوط از نظر اکولوژیکی و اقتصادی اهمیت زیادی در بین بسیاری از کشورها دارد (۱۲). یکی از مهم‌ترین گونه‌های جنس بلوط، بلند مازو می‌باشد (۱۹). با توجه به نیاز روزافزون بشر به فراورده‌های چوبی و احیای مناطق تخریب یافته لازم است عوامل موثر در افزایش میزان تولید این گونه در واحد سطح را شناسایی کنیم. مبدا بذر معیارست که توانایی این گونه را برای بقا و رشد در یک محیط خاص تعیین می‌کند (۸). مزایای انتخاب بهترین منابع بذر برای جنگل‌کاری، سال‌های زیادی است که به اثبات رسیده است و بهترین برنامه‌های اصلاحی درختان جنگلی به کار بردن منابع بذر و پروانسان‌های برتر می‌باشد. در حقیقت لزوم انتخاب مبدا بذر مناسب برای تولید نهال کیفی و نیز افزایش راندمان امری اجتناب‌ناپذیر در نهالستان‌های تولید نهال است (۲۱). در واقع با انتخاب دقیق مبدا، رشد، کیفیت و سازگاری توده بالا می‌رود (۱۵). وزن بذر نیز مواد ذخیره‌ای گیاه را نشان می‌دهد که باعث رشد اولیه نهال‌های حاصل بذر می‌شود، اختلاف در اندازه و وزن بذر ویژگی مهمی است که بر رویش و بقای نهال تاثیر دارد.

وزن بذرحاصل از درخت مادری بر ویژگی‌های رویشی نهال موثر می‌باشد. در این زمینه تحقیقاتی بر روی گونه بلند مازو صورت گرفته است که نشان می‌دهد بذرها درشت بلندمازو در مقایسه با دیگر بذور از قدرت جوانه زنی و بنیه اولیه بیشتری بهره‌مند می‌باشند، در

حقیقت انرژی کافی ذخیره شده در بذور درشت موجب می‌شود تا نهال‌ها بنیه بیشتری داشته باشند و در نتیجه بر شرایط رقابتی محیط زنده و غیرزنده خویش غلبه نمایند (۲). بررسی صفات مورفولوژیکی، یکی از قدیمی‌ترین روش‌های طبقه‌بندی گیاهان بوده است. برگ‌ها از مهم‌ترین اندام‌ها برای مطالعات مورفولوژیکی به‌شمار می‌روند. در تحقیقی که توسط Kaffash *et al.* (2008) انجام شد، ویژگی‌های مورفولوژیک برگ گونه بلوط دارمازو در جنگل‌های استان کردستان مورد بررسی قرار گرفت، ایشان ۱۳ صفت مورفولوژیک متغیر برگ شامل ۶ دسته از صفات کمی و ۷ صفت از دسته صفات کیفی را اندازه‌گیری و ثبت نمود و پس از تجزیه و تحلیل داده‌ها، صفت اندازه سطح برگ را به عنوان متغیرترین صفت انتخاب گردید. بنابراین ضروریست به منظور افزایش بهره‌وری عرصه‌های جنگل‌کاری، در مورد تاثیر اندازه و مبدا بذر بر مورفولوژی برگ شناخت کافی حاصل گردد. هدف از انجام این تحقیق مطالعه اندازه و مبدا بذر بلندمازو و تاثیر آن بر خصوصیات برگ می‌باشد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه:

منطقه مورد مطالعه بخشی از جنگل‌های حوزه آبخیز شماره ۹۴ شمال ایران که در ۲۴ کیلومتری شرق شهرستان گالیکش و غرب جنگل‌های پارک ملی گلستان واقع شده است (شکل ۱).

شکل ۱- منطقه مورد مطالعه (۲)

۲۴ ساعت در آب غوطه ور شدند. به منظور استریل کردن پوسته، بذرها به مدت ۴ دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم ۱٪ قرار گرفتند. بذرهای استریل شده سریعاً شسته شدند و در کیسه‌های پلاستیکی نازک بسته بندی گردیدند و تا زمان شروع آزمایش در دمای ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شدند. بذور جمع‌آوری شده به کمک غربال‌هایی از جنس پلاستیک به ۳ طبقه بذر کوچک، متوسط و درشت طبقه بندی شدند (۲)، و به این ترتیب سه طبقه وزنی شامل بذرهای سبک تر از ۲/۷۵۰ گرم، ۲/۷۵-۳/۷۴ گرم و سنگین تر از ۳/۷۴۰ گرم مشخص گردید. جهت اجرای این آزمایش فضایی به وسعت ۲۲۸ متر مربع (۱۲*۱۹ متر) از عرصه جنگل کاری با استفاده از سیم توری با ارتفاع ۱/۳ متر و شبکه ۵ سانتی متر محصور گردید و پس از فراهم شدن ۹۷۲ موقعیت کاشت در عرصه، ۵۴ عدد بذر از هر پایه مادری (۳ طبقه اندازه ای ۳ × ۳ بلوک ۶× بذر) به طور تصادفی برداشت شده و با استفاده از طرح آشیانه ای فاکتوریل در قالب بلوک کامل تصادفی در ۳ تکرار بوسیله سیخک کاشت در

در این منطقه با استفاده از یک ترانسکت (طول افقی ۱۳/۸ کیلومتر و جهت NE-SW)، ۳ مبدأ با متوسط ارتفاع از سطح دریای ۴۰۰ (ترجلی)، ۱۰۰۰ (قلاچه) و ۱۶۰۰ متر (نالین) انتخاب شد و بذر های جمع آوری شده از این ۳ مبدأ در عرصه ای با ارتفاع از سطح دریای ۷۵۰ متر کاشته شدند. از گونه‌های درختی غالب در منطقه می‌توان به بلندمازو، ممرز، انجیلی، افرا پلت اشاره کرد (۲). پس از جنگل گردشی و شناسایی منطقه، از هر مبدا ۶ درخت مادری مناسب با ویژگی‌های ریخت‌شناسی برتر انتخاب گردید (مجموعاً ۱۸ درخت مادری). بذرهای مورد نیاز پس از رسیدن کامل بذرها، در ماه‌های آبان و آذر از رویشگاه مورد مطالعه جمع‌آوری گردید. لازم به ذکر است که جهت حذف قرابت‌های ژنتیکی ناشی از تکثیر رویشی، فاصله درختان مادری از یکدیگر حداقل ۱۰۰ متر در نظر گرفته شد و برای حذف اثر موقعیت بذر در تاج درخت، سعی شد بذرگیری از نقاط مختلف تاج درخت انجام شود. با توجه به خشکی محیط در زمان جمع آوری بذر و نیز به منظور جداسازی بذرهای پوک و ناسالم، بذرها به مدت

برگ^۵ (گرم)، تعداد رگبرگ‌های سینوسی^۶، تعداد لوب اصلی^۷، فاصله بین دو لوب راسی^۸ (سانتی متر)، فاصله بین دو جفت سینوس راسی پهنک^۹ (سانتی متر) و زاویه بین دو لوب پایه ای^{۱۰}.

در آزمایش صورت گرفته، با استفاده از آنالیز واریانس طرح آشیانه ای فاکتوریل در نرم افزار SAS معنی دار بودن اثرات اصلی و متقابل متغیرها با در نظر گرفتن خطای ۵٪ مورد بررسی قرار گرفت. در مواردی که آنالیز واریانس اثر اصلی یا متقابلی را معنی دار نمود، از آزمون توکی برای معرفی تفاوت بین میانگین‌ها استفاده گردید.

نتایج

نتایج حاکی از آن بود که اندازه و مبدا بذر در سطح احتمال ۹۵٪ اثرات معنی داری را بر صفات مورفولوژیک برگ نداشتند (جدول ۱). در واقع صفات مورفولوژیک تغییرات معنی داری را در مبداها و طبقات اندازه بذر نشان نداد (جدول ۲ و ۳). همچنین اثرات متقابل بین اندازه و مبدا بذر نیز بر روی این ویژگی‌ها در سطح احتمال ۹۵ درصد معنی دار شناخته نشد (جدول ۴).

عمق ۵ سانتی متری سطح خاک و درون موقعیت های کاشت با فواصل ۰/۵×۰/۲۵ متر (در هر موقعیت کاشت بذر) کاشته شد. تعداد برگ نهال‌ها در هر فصل رویش یک مرحله در زمان گسترش کامل برگ‌ها (۱۲۰ روز پس از کاشت) شمارش شد و به منظور تعیین صفات مورفولوژیک برگ نهال‌ها تعداد ۱۰۸ نهال به طور تصادفی انتخاب شد (۳۶ نهال از هر مبدا) و از هر کدام ۲ برگ کاملاً گسترش یافته برداشت شد. پس از خشک نمودن برگ‌ها، بر روی هر کدام از برگ‌ها ۲۷ ویژگی مورفولوژیک اندازه‌گیری گردید (۱۷، ۱۶، ۱۴، ۶ و ۵). سطح هر برگ به وسیله دستگاه سطح برگ‌سنج^۱ و وزن خشک هر برگ پس از خشک کردن برگ‌ها به مدت ۷۲ ساعت در دمای ۷۰ درجه توسط ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۰۱ گرم تعیین شد. اندازه گیری بسیاری از شاخص‌ها به صورت دستی انجام شد. طوری که برای اندازه‌گیری زوایا و فواصل به ترتیب از نقاله و خط‌کش استفاده گردید.

پس از اندازه‌گیری ۲۷ شاخص مورفولوژیک برای تمامی برگ‌ها (۲۱۶ عدد)، ابتدا استاندارد سازی داده‌ها صورت گرفت، سپس با استفاده از آزمون PCA^۲ در نرم افزار SPSS از بین ۲۷ شاخص مورفولوژیک، تعداد ۸ شاخص مهم و تعیین‌کننده شناسایی گردید و تجزیه و تحلیل آماری برای این شاخص‌ها انجام شد. این شاخص‌ها عبارتند از: سطح پهنک^۳ (سانتی متر مربع)، نسبت سطح به محیط پهنک^۴، وزن

⁵ -Leaf biomass

⁶ -Nvein

⁷ -Nlobe

⁸ -Alw

⁹ -IAPS

¹⁰ -Auri

¹ - C1202Area meter, CID, Inc.

² - Principal component analyze

³ -Leaf area

⁴ - AP

اثرات مبدا و اندازه بذر بر صفات مورفولوژیک برگ های نهال یک ساله بلند مازو (*Quercus castaneifolia*) در جنگل لوه..... ۴۱

جدول ۱- نتایج آنالیز واریانس صفات مورفولوژیک برگ

درخت مادری	اندازه بذر *مبدا	اندازه بذر	مبدا	بلوک	صفت مورد بررسی
۲/۴۱ [*]	۰/۹۹ ^{ns}	۰/۰۸ ^{ns}	۰/۷۸ ^{ns}	۵/۸۷ ^{**}	نسبت سطح به محیط پهنک
۳/۲۱ ^{**}	۰/۵۲ ^{ns}	۰/۰۴ ^{ns}	۱/۲۹ ^{ns}	۷/۸۹ ^{**}	سطح پهنک (سانتی متر مربع)
۰/۷۸ ^{ns}	۱/۵۴ ^{ns}	۰/۰۷ ^{ns}	۱/۱۵ ^{ns}	۲/۰۲ ^{ns}	تعداد رگبرگ های سینوسی
۳/۲۸ ^{**}	۰/۳۸ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}	۱/۱۶ ^{ns}	۴/۶۷ [*]	وزن برگ (گرم)
۳/۴۸ ^{**}	۰/۶۸ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}	۱/۸۸ ^{ns}	۱۰/۶۹ ^{**}	تعداد لوب اصلی
۰/۴۷ ^{ns}	۰/۴۱ ^{ns}	۰/۴۲ ^{ns}	۰/۴۶ ^{ns}	۰/۷۵ ^{ns}	فاصله دو لوب راسی پهنک
۱/۳۰ ^{ns}	۰/۲۱ ^{ns}	۱/۰۶ ^{ns}	۰/۲۵ ^{ns}	۱/۵۸ ^{ns}	زاویه بین دو لوب پایه ای پهنک
۱۱/۳۸ ^{**}	۱/۰۳ ^{ns}	۱/۵ ^{ns}	۱/۳۱ ^{ns}	۰/۵۸ ^{ns}	فاصله بین جفت سینوسهای راسی

اعداد مندرج در جدول مقادیر F محاسباتی را نشان می دهند. علامت های ** و * به ترتیب معرف معنی دار بودن اثر تیمارها در سطوح اعتماد ۹۹٪ و ۹۵٪ بوده و ns وجود اثر معنی دار در سطح اعتماد ۹۵٪ را نشان می دهد.

جدول ۲- میانگین اثرات اصلی مبدا بذر بر صفات مورفولوژیک برگ

ارتفاع مبدا بذر (متر)		صفت
۱۶۰۰	۱۰۰۰	
۰/۷۹a	۰/۷۶a	نسبت سطح به محیط پهنک
۰/۸۸a	۰/۸۵a	فاصله بین جفت سینوسهای راسی
۱۵/۵۱a	۱۴/۹۸a	تعداد لوبهای اصلی که با رگبرگهای درجه ۲ آبرسانی می شوند
۰/۱۱a	۰/۹۸a	وزن برگ (گرم)
۱۳/۹۳a	۱۲/۰۴a	سطح پهنک
۱/۲۴a	۱/۲۱a	زاویه بین دو لوب پایه ای پهنک
۱/۲a	۱/۲۷a	فاصله دو لوب راسی پهنک
۰/۹۴a	۰/۸۸a	تعداد رگبرگهای سینوسی

حروف لاتین کوچک مشابه سمت راست میانگینها معرف عدم وجود تفاوت معنی دار در ردیف می باشد.

جدول ۳- میانگین اثرات اصلی اندازه بذر بر صفات مورفولوژیک برگ

صفت	اندازه بذر	
	کوچک	متوسط
نسبت سطح به محیط پهنک	۰/۷۴ a	۰/۷۴ a
فاصله بین جفت سینوسهای راسی	۰/۸۸a	۰/۸۵
تعداد لوبهای اصلی که با رگبرگهای درجه ۲ آبرسانی می شوند	۱۴/۶۸a	۱۴/۳۸a
وزن برگ (گرم)	۰/۹۲a	۰/۹۷a
سطح پهنک	۱۱/۶۸a	۱۱/۶۹ a

۱/۳۱a	۱/۲۲ a	۱/۳۴a	زاویه بین دو لوب پایه‌ای پهنک
۱/۱a	۲/۸۸a	۱/۱a	فاصله دو لوب راسی پهنک
۰/۹۶a	۰/۷۵a	۰/۶۵a	تعداد رگبرگ‌های سینوسی

حروف لاتین کوچک مشابه سمت راست میانگین‌ها معرف عدم وجود تفاوت معنی دار در ردیف می باشد.

جدول ۴- میانگین اثرات متقابل مبدا و اندازه بذر بر صفات مورفولوژیک برگ

اندازه بذر			ارتفاع مبدا بذر	صفت
بزرگ	متوسط	کوچک		
۰/۷۴ Aa	۰/۷۱ Aa	۰/۶۸ Aa	۴۰۰ متر	نسبت سطح به محیط پهنک
۰/۷۶ Aa	۰/۷۴ Aa	۰/۷۹ Aa	۱۰۰۰ متر	
۰/۸۳ Aa	۰/۷۹ Aa	۰/۷۶ Aa	۱۶۰۰ متر	
۱۱/۵۴ Aa	۱۰/۹۲ Aa	۹/۱ Aa	۴۰۰ متر	سطح پهنک (سانتی متر مربع)
۱۲/۱۱ Aa	۱۱/۴۱ Aa	۱۲/۴۶ Aa	۱۰۰۰ متر	
۱۴/۹۸ Aa	۱۳/۰۲Aa	۱۲/۹۳ Aa	۱۶۰۰ متر	
۱/۲۶ Aa	۰/۵۶ Aa	۰/۸۶ Aa	۴۰۰ متر	تعداد رگبرگ‌های سینوسی
۰/۹۶ Aa	۱/۱۷ Aa	۰/۵ Aa	۱۰۰۰ متر	
۰/۶۷ Aa	۰/۵۸ Aa	۰/۶۷ Aa	۱۶۰۰ متر	
۰/۰۹ Aa	۰/۰۹ Aa	۰/۰۸ Aa	۴۰۰ متر	وزن برگ (گرم)
۰/۱۰ Aa	۰/۱۰ Aa	۰/۰۹ Aa	۱۰۰۰ متر	
۰/۱۲ Aa	۰/۱۱ Aa	۰/۱۰ Aa	۱۶۰۰ متر	
۱۴/۱۲ Aa	۱۵/۲۸Aa	۱۴/۱۳ Aa	۴۰۰ متر	تعداد لوب اصلی که با رگبرگ‌های درجه ۲ آبرسانی می شوند
۱۴/۱۰ Aa	۱۳/۱۷ Aa	۱۴/۴۶ Aa	۱۰۰۰ متر	
۱۶/۱۷ Aa	۱۴/۴۲ Aa	۱۵/۴۲ Aa	۱۶۰۰ متر	
۱/۱ Aa	۰/۹۲ Aa	۱/۱۳ Aa	۴۰۰ متر	فاصله بین دو لوب راسی پهنک
۱/۰۹ Aa	۱/۲۳ Aa	۱/۱۳ Aa	۱۰۰۰ متر	
۱/۱۴ Aa	۷/۱۷ Aa	۱/۰۶ Aa	۱۶۰۰ متر	
۱۲۱/۸ Aa	۱۲۱/۸۳Aa	۱۲۴/۲ Aa	۴۰۰ متر	زاویه دو لوب پایه‌ای
۱۲۰/۴۹ Aa	۱۲۲/۷۳ Aa	۱۲۲/۳۹ Aa	۱۰۰۰ متر	
۱۲۳/۴ Aa	۱۲۵/۹۶ Aa	۱۲۳/۹ Aa	۱۶۰۰ متر	
۰/۸۵ Aa	۰/۷۱ Aa	۱/۰۶ Aa	۴۰۰ متر	فاصله بین جفت سینوس‌های راسی (سانتی متر)
۰/۸۲ Aa	۰/۹۳ Aa	۰/۸۷ Aa	۱۰۰۰ متر	
۲/۳۶ Aa	۰/۹۶ Aa	۷/۳۶ Aa	۱۶۰۰ متر	

بحث و نتیجه‌گیری

مشخصات مورفولوژیک برگ و بررسی میزان تغییرات آن در شرایط محیطی مختلف از جمله صفاتی است که از دیرباز مورد توجه متخصصان رده بندی گیاهی بوده است (۲۳). هرچند برخی از صفات مورفولوژیکی برگ درختان در

اثر تغییرات آب و هوا و خصوصیات رویشگاهی تغییر می‌کنند ولی صفاتی هستند که کاملاً تحت کنترل ژنتیک پایه‌های مادری قرار دارند. مطالعه رابطه میان ارتفاع از سطح دریا و خصوصیات مورفولوژیک درختان به خاطر تاثیر فاکتور ارتفاع از سطح دریا روی پارامترهای

پهنک داشته باشد، که با یافته‌های تحقیق نویسنده مطابقت ندارد.

وجود تنوع ژنتیکی برای سطح برگ و سایر صفات مهم آن در بین جمعیت‌های مختلف در مطالعات بسیاری از محققین (۱، ۷ و ۹) به اثبات رسیده است. Yusefzadeh *et al.*, (2008) در پژوهشی با بررسی رابطه رشد نهال افرا پلت و ویژگی‌های برگ، به این نتیجه رسید که صفات رویشی و صفات مورفولوژیک با هم به طور مثبت و معنی داری همبستگی دارند و پیشنهاد نمود ضمن مطالعه در سطح جمعیت‌ها و شناسایی جمعیت‌های برتر (میزان تولید در هکتار) ارتباط بین میزان تولید در هکتار جمعیت‌ها و افراد داخل جمعیت را با صفات مورفولوژیک برگ به ویژه سطح فتوسنتزی بررسی گردد و در صورت وجود ارتباط احتمالی بین آن‌ها، با جمع‌آوری بذر از آن‌ها اقدام به تولید نهال در نهالستان‌ها نموده، تا با انتقال نهال‌های تولید شده به عرصه‌های جنگل‌کاری، میزان چوب افزایش یابد.

بنابراین می‌توان گفت صفات سطح به محیط پهنک، سطح پهنک، تعداد رگبرگ‌های سینوسی، تعداد لوب، وزن برگ، زاویه دو لوب پایه‌ای، فاصله دو لوب راسی و فاصله بین جفت سینوس‌های راسی پهنک که طبق نتایج PCA در این تحقیق مهم‌ترین صفات انتخاب گردیدند، بیشتر تحت کنترل ژنتیک پایه‌ها قرار دارند تا عامل ارتفاع از سطح دریا و اندازه بذر. البته باید قطعیت این موضوع با مطالعات ژنتیکی تایید شود، بنابراین پیشنهاد می‌گردد ضمن تکرار چنین آزمایش‌هایی برای این گونه و سایر پهن‌برگان بومی، ضریب وراثت پذیری

اقلیمی برای اکثر محققان جالب توجه بوده است (۱۰). اندام برگ به دلیل رشد و تولید مثل، فتوسنتز و کربن‌گیری از اهمیت خاصی در بین سایر اندام‌های یک درخت برخوردار است.

در این پژوهش صفات مورفولوژیک برگ تحت تاثیر اندازه و مبدا بذر قرار نگرفت. در واقع بین صفات مورفولوژیک برگ در طبقات اندازه و مبدا بذر اختلاف وجود داشت، اما به اندازه‌ای نبود که معنی دار شناخته شود. نتیجه این تحقیق به این معنی است که صفات مورفولوژیک کمتر تحت تاثیر محیط قرار می‌گیرند، و معمولاً صفاتی ژنتیکی هستند که توسط مکان‌های ژنی منفرد کنترل می‌شوند (۳). اثبات این امر نیاز به مطالعات بیشتری دارد و بایستی نقش پایه‌های مادری بررسی گردد. در واقع در انتخاب بذر برای جنگل‌کاری باید به پایه‌های مادری اهمیت بیشتری داده شود. نتیجه این تحقیق با بخشی از یافته‌های Saeedi and azadfar (2011) در مورد تنوع مورفولوژیک برگ کلن‌های صنوبر مطابقت دارد، نتایج ایشان نشان داد برخی از صفات مورفولوژیک برگ صنوبر از جمله طول دم‌برگ، نسبت طول به عرض، محیط و میزان کلروفیل تحت تاثیر ژنتیک پایه‌ها می‌باشند.

Bonfil (1998) در مطالعه‌ای که با عنوان تاثیر اندازه بذر، مواد ذخیره‌ای لپه و علفخواری بر رشد و بقای نهال در گونه‌های *Quercus rugossa* و *Quercus rugossa* در یک آزمایش گلخانه‌ای انجام داد، به این نتیجه رسید که اندازه بذر می‌تواند ارتباط معنی داری با سطح

درختان مادری محاسبه گردد تا بتوان با درصد
 اطمینان بیشتری، امکان به‌کارگیری مشخصه
 ژنتیک پایه مادری را در گزینش مقدماتی بذور
 جهت کاشت در عرصه‌های جنگل‌کاری
 مشخص نمود.

References

- 1-Aas, G., J. Maier, M. Baltisberger, S. Matzger, 1994. Morphology, isozyme variation, cytology and reproduction of hybrids between *Sorbus aria* (L.) Crantz and *S. torminalis*(L.) Crantz, *Helv.* (104): 195-214.
- 2-Aliarab, A., 2010. Affecting Factors on seed germination, growth and establishment seedling of *Quercus castaneifolia* in North-East of Iran- Loveh Forest. Forestry PhD thesis, University of Tarbiat Modares, 114p. (In Persian).
- 3-Bagheri, A., N. Moshtaghi, A. sharifi, 2007. Plant of Biotechnology, 236 p. (In Persian).
- 4-Bonfil,C., 1998. The effect of seed size, cotyledon reserves, and herbivory on seedling survival and growth in *Quercus rugossa* and *Q.laurina* (Fagaceae), *American Journal of Botany*, 85(1): 79–87.
- 5-Boratynski, A., k. marcysiak, 2008. Differences in leaf morphology between *Quercus petera* and *Q.robur* Adult and young individuals, *silva fennica*, (42):115-124.
- 6-Borazan, A., b. Mohmet, 2003. Morphometric leaf variation in oak of Bolu, Turkey *fennici*, (40): 233-242.
- 7-Brushi, P., P. Grossoni, F. Bussotti. 2003. Within and among tree variation in leaf morphology of *Quercus petraea* (Matt) Liebl. *Natural. Population Trees* (17): 164-172.
- 8-Callaham, R. Z., 1964. Provenance research: Investigation of genetics diversity associated with geography, *Unasylava*-No. 73-74. *FAO/IUFRO meeting on forest genetics*. 20p.
- 9-Dupouey, J. L., V. Badeau, 1993. Morphological variability of Oaks *Q. robur* L., *Q.petrae* (Matt.) Liebl, *Q. pubesense* (Wild.) in north eastern France: Preliminary results.(50) : 35-40.
- 10-Goudarzi, N, 2009. Investigation Effect of sea level variation on leaf morphological and Anatomy characteristics of *Fagus orientalis*, *Msc Thesis*, Tehran university, 88 p. (In Persian).
- 11-Jalali, G.H, M, Hosseini, Effect of different environmental factor on *Quercus castaneifolia* natural regeneration in noor sourdar, *daneshvar press*, (31): 69-74. (In Persian).
- 12-Johnson, P. S., S. R. Shifley ., R. Rogers, 2002. The ecology and silviculture of oaks, *CAB international publishing*, 503 p.
- 13-Kaffash, S.H., G.H. Bakhshi Khaniki., B. Yusefi, 2008. Investigation of leaf morphological characteristics of *Quercus infectoria* Oliv. (Aleppo Oak) in Kurdistan forests, *Pajouhesh & Sazandegi* , (79) : 135-144.(In Persian).
- 14-Kelleher, C.T., T.R. Hodkinson, 2004. species status hybrisation and geographic distribution of Irish Population of *Quercus petera* and *Q.robur* , *wastonia*, (25):83-97.
- 15-Kjaer, E.D., C. P. Hansen ., L. Roulund Graudal, 2005. Procurement of plant material of good genetic quality, In: *Restoration of boreal and temperate forest*, stanturf, J. A. and P Madsen., (editors), *CRC Press*, 139-171.

- 16-Kremer, A., J.I. Dupouey, 2002. leaf morphological differentiation between *Quercus petera* and *Q.robur* is stable across western European mixed oak stands, (59):777-787.
- 17-Ponton, S., J.L. Duponey ., E. dreyer, 2003. leaf morphology as species indicator in seedling *Quercus petera* and *Q.robur*: modulation by irradiance and growth flush, (61):73-80.
- 18-Rasane, Y, M.H, Kahnemuii, P, Salehi, 2001. Qualitative and quantitative study of the Northern Forest . Article Collection of National Congre of the Country - North Forest Management and Sustainability, (1): 56-82. (In Persian).
- 19-Sabeti, H., 1994. Forests and trees and shrubs of iran, yazd university, 809 p. (In Persian).
- 20-Saeedi, Z., D, Azadfar, 2011. Leaf morphological diversity in three different Poplar clones, Iranian Journal of Forest and Poplar Research ,19 (1): 104-118. (In Persian).
- 21-Tabari, M., Yusefzadeh, H, K, Espahbodi, G.A. Jalali, 2006. Effect seed source on biomass and initial growth of *Acer velutinum* Pajouhesh & Sazandegi, (73): 189-194. (In Persian).
- 22-Yusefzadeh, H., M. Tabari, K, Espahbodi, G.A. Jalali, 2008, Relationship Growth with leaf morphological characteristics of *Acer velutinum* seedling, Pajouhesh & Sazandegi (44):291-298. (In Persian).
- 23-Zarafshar, M., M. Akbarynia, H.Yusefzadeh, A. Satarian, 2009. Study diversity in leaf and fruit morphology of celtis australis in variation Geographical, Iranian Journal of forest plant and rangelands Breeding genetic Researchs.(17) :88-99. (In Persian).

اثر گونه درختی بر برخی ویژگی های شیمیایی خاک در جنگلکاری های حاشیه رودخانه دز

احسان صیاد^{۱*}، سید محسن حسینی^۲، وحید حسینی^۳، محمد حسن صالحه شوشتری^۴
تاریخ دریافت: ۹۱/۱۰/۱۲ تاریخ پذیرش: ۹۲/۴/۱۶

چکیده

این مطالعه به منظور آگاهی از میزان تاثیر متفاوت جنگلکاری گونه های مختلف بر خاک صورت گرفت. برای این منظور یک جنگلکاری ۱۳ ساله با ۵ گونه درختی تثبیت کننده ازت - و ۳ گونه فاقد ویژگی تثبیت ازت (سه گونه) انتخاب شد که در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در حاشیه رودخانه دز شده بودند. در مجموع تعداد ۲۴ نمونه ترکیبی خاک با آرایش سیستماتیک (یکی در وسط و چهار نمونه در چهار گوشه هر قطعه جنگلکاری) توسط اوگر از عمق ۰-۲۵ سانتی متری نمونه برداری شد. سپس برخی از ویژگی های شیمیایی خاک شامل: کربن آلی، ازت کل، فسفر، پتاسیم، کلسیم و منیزیم قابل جذب و PH اندازه گیری شد. همه ویژگی های خاک بجز PH، در خاک زیر گونه های مختلف تفاوت معنی داری نشان دادند. مقایسه ویژگی های خاک در دو گروه نشان داد که میزان کربن آلی، نسبت C/N، پتاسیم و کلسیم در خاک زیر گونه های غیر تثبیت کننده ازت به طور معنی داری بیشتر از خاک زیر گونه های تثبیت کننده ازت می باشد. تجزیه به مولفه اصلی (PCA) گونه های جنگلکاری شده بر اساس ویژگی های خاک نشان نیز داد که گونه های تثبیت کننده ازت *A. salicina*، *A. stenophylla*، *A. farnesiana*، *A. saligna* و *D. sissoo* در یک گروه و سایر گونه ها یعنی *E. camaldulensis*، *E. microtheca* و *P. euphratica* در یک گروه دیگر قرار می گیرند. عامل تمایز دو گروه نسبت کربن به ازت، پتاسیم و کلسیم قابل جذب می باشند.

واژه های کلیدی: جنگلکاری، گونه تثبیت کننده ازت، ویژگی های خاک

۱- عضو هیات علمی، دانشگاه رازی، گروه منابع طبیعی، کرمانشاه، ایران

* نویسنده مسئول: Email: ehsansaiaad@yahoo.com

۲- عضو هیات علمی، دانشگاه تربیت مدرس، گروه جنگلداری، نور، ایران

۳- عضو هیات علمی، گروه جنگلداری دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

۴- کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان، اهواز، ایران

مقدمه

بسیاری از جنگلکاری‌های انجام شده در کشور به دلیل انتخاب گونه نامناسب با عدم موفقیت روبرو بوده‌اند (۱۹). درک ویژگی‌های اکولوژیک اکوسیستم‌های جنگلکاری شده برای اجتناب از شکست‌ها، به حداقل رساندن خسارات اکولوژیک و مناسب نمودن استفاده از خاک، آب و منابع انرژی ضروری است (۱۲).

گونه‌های درختی تاثیر متفاوتی روی خاک می‌گذارند (۱، ۳، ۴، ۵، ۶، ۱۵، ۱۸ و ۲۴) و شرایط بیولوژیک، فیزیکی و شیمیایی خاک را تغییر می‌دهند (۱ و ۵). Lemenih (2004) در اتیوپی مشاهده نمودند که *Cupressus lustitarica* در طی ۱۵ سال جنگلکاری روی اراضی کشاورزی رها شده، تاثیر مثبتی روی ویژگی‌های خاک داشته در حالی که *Eucalyptus saligna* ویژگی‌های خاک را به طور منفی تحت تاثیر قرار داده‌اند. از این رو آنها رویکرد انتخاب گونه برای احیای اراضی تخریب یافته را بسیار مهم دانستند. Binkley و Giardina (1998) حداقل به ۱۰ مطالعه اشاره می‌کنند که میزان کربن خاک بیشتر و چرخه عناصر غذایی سریع‌تر را در لاشریزه زیر گونه‌های تثبیت کننده ازت در مقایسه با گونه‌های غیر تثبیت کننده ازت نشان می‌دهند. Garcia-Montel و Binkley (2000) ازت و کربن کل بیشتری را زیر *Albizia* در مقایسه با اکالیپتوس بعد از گذشت ۱۳ سال از جنگلکاری در هاوایی مشاهده نمودند. آنها با اشاره به مطالعات زیادی که تاثیر مثبت جنگلکاری‌ها را در بهبود ویژگی‌های خاک در مناطق گرمسیری نشان می‌دهد این موضوع را مطرح می‌سازند که چون

برخی تحقیقات نیز بهبود کمتری را در ویژگی‌های خاک گزارش نموده‌اند و در نتیجه باید تحقیقات بیشتری در رویشگاه‌ها و خاک‌های مختلف انجام گیرد. تثبیت ازت نیز از جمله مکانیسم‌هایی است که گونه توسط آن خاک را تغییر می‌دهد. گونه‌های تثبیت کننده ازت، محتوای ازت (۱۵) و کربن خاک (۵ و ۷ و ۱۵) و همچنین سرعت چرخه عناصر غذایی را افزایش می‌دهند و باعث رشد سریع‌تر و احتمالاً کاهش برخی منابع دیگر می‌گردند (۵). از طرفی رشد سریع جنگلکاری‌ها ممکن است به تغییرات سریع در ویژگی‌های خاک منجر گردد. این تغییرات از این لحاظ اهمیت دارند که ممکن است در سرعت رشد درختان تاثیر داشته باشند (۹). تاثیر گونه درختی روی خاک جنگل بیش از یک قرن است که مورد بحث می‌باشد (۳) با این حال نقش گیاهان روی فرایندهای خاک درک نشده است. برای مثال هنوز هم تاثیر گونه‌های تثبیت کننده ازت روی کاتیون‌ها آشکار نیست بطوری که برخی محققین افزایش، برخی کاهش و برخی هم عدم تغییر را مشاهده کرده‌اند (۸).

با توجه به توصیه‌های فراوانی که جهت کاربرد گونه‌های تثبیت کننده ازت به منظور بهبود وضعیت عناصر غذایی خاک و افزایش تولید بایومس در جنگلکاری‌های آمیخته می‌شود، همچنین آرایه نظریه‌های غیر مستدل در مورد گونه‌های غیر بومی به‌ویژه اکالیپتوس در مورد اینکه این گونه بسیار سریع عناصر غذایی و آب خاک را کاهش می‌دهد، یک درک بهتر از تاثیر گونه‌های درختی روی جنبه‌های مختلف حاصلخیزی خاک و فرایندهای چرخه عناصر

آبان ادامه دارد (شکل ۳-۲). سردترین ماه سال دی ماه و گرم ترین ماه تیر و مرداد می باشند. جنگلکاری ها با هشت گونه که عبارتند از گونه های تثبیت کننده ازت *Dalbergia sissoo* *Acacia saligna* (Labill.) H. Roxb. *A. farnesiana* *A. salicina* Lindl. Wendl. *A. stenophylla* Benth. و (L.) Willd. گونه های فاقد ویژگی تثبیت ازت *Eucalyptus E. camaldulensis* ، *microthec* F. Muell. *Populus euphratica* Oliv. و Dehnh. قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سال ۱۳۷۲ در حاشیه رودخانه دز توسط نهال های یکساله مستقر شده اند. قطعه های جنگلکاری ۳۰ متر × ۲۷ متر بوده و درختان با فاصله کاشت ۳ متر × ۳ متر در هر قطعه کاشته شده اند. باید توجه داشت که بلوک ها به موازات رودخانه جهت کاهش اثر آن قرار گرفته اند.

نمونه برداری خاک در پاییز سال ۱۳۸۵ صورت گرفت. در هر قطعه جنگلکاری، ۵ زیر نمونه خاک با آرایش سیستماتیک (یکی در وسط و چهار نمونه در چهار گوشه هر قطعه جنگلکاری) توسط اوگر از عمق ۰-۲۵ سانتی-متری نمونه برداری شد. جهت انجام همه مطالعه ها دو ردیف خارجی درختان در قطعه های جنگلکاری جهت کاهش اثرات جانبی در نظر گرفته نشد و نمونه برداری ها در قطعه های ۲۱ × ۲۴ متر مربعی صورت گرفت. در خارج از منطقه جنگلکاری در سه محدود جداگانه نمونه هایی به عنوان شاهد برداشت شدند. این زیر نمونه ها بعد از ترکیب با هم یک نمونه را جهت اندازه گیری کربن آلی، ازت کل، فسفر،

غذایی ضروری می باشد (۲۳). بنابراین به منظور انتخاب گونه برای جنگلکاری با هدف احیای جنگل های حاشیه رودخانه دز باید از وضعیت تاثیر گونه ها (تثبیت کننده ازت و غیر تثبیت کننده ازت) بر خاک آگاه بود. بدین منظور تاثیر هشت گونه درختی *Acacia A. farnesiana A. salicina saligna A. stenophylla Eucalyptus microtheca* و *Dalbergia sissoo E. camaldulensis* و *Populus euphratica* روی عناصر غذایی خاک بررسی شد.

مواد و روش ها

منطقه مورد مطالعه در حاشیه رودخانه دز واقع در ۱۵ کیلومتری جنوب غرب شهرستان دزفول در استان خوزستان قرار دارد. مشخصات جغرافیایی منطقه ۲۴° ۳۲' عرض شمالی و ۲۵° ۴۸' طول شرقی می باشد. ارتفاع از سطح دریای منطقه ۱۴۳ متر است. شیب عرصه ۳-۰ درصد و دارای سطحی نسبتاً هموار است. جنگلکاری های موجود در منطقه توسط مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان در سال ۱۳۷۲ صورت گرفته اند. اقلیم منطقه بر اساس اقلیم نمای آمبرژه نیمه خشک گرم و بر اساس ضریب خشکی دومارتون نیمه خشک می باشد. متوسط بارندگی سالانه ۲۳۵/۸ میلیمتر و متوسط دمای سالانه ۲۳/۵ درجه سانتی گراد می باشد. بر اساس منحنی آمبروترمیک، فصل خشک منطقه ۷ تا ۸ ماه است که از اوایل فروردین آغاز شده و تا اواسط

نشان دادند. درصد ماده آلی در خاک زیر *P.euphratica* بیشترین مقدار و در خاک زیر *D.sissoo* و *A.stenophylla* و *A.saligna* کمترین مقدار را در بین گونه‌ها داشتند. خاک زیر دو گونه *A.farnesiana* و *A.salicina* بیشترین و خاک زیر *D.sissoo* کمترین میزان ازت کل را به خود اختصاص دادند. نسبت کربن به ازت در خاک زیر *A.farnesiana*، *A.saligna* و *A.stenophylla* کمترین میزان و در خاک زیر *P.euphratica* بیشترین میزان را داشت. بیشترین میزان فسفر قابل جذب در *E.camaldulensis* و کمترین میزان آن در *A.salicina*، *A.saligna* و *A.stenophylla* مشاهده شده است. پتاسیم قابل جذب در خاک زیر *E.microtheca* بیشترین و در خاک زیر *A.farnesiana* و *D.sissoo* کمترین مقدار را داشت. بیشترین مقدار کلسیم و منیزیم قابل جذب به ترتیب در خاک زیر گونه‌های *E.camaldulensis* و *A.salicina* در حالی که کمترین مقدار آنها در خاک زیر *A.saligna* مشاهده شد (جدول ۱).

مقایسه ویژگی‌های خاک در دو گروه نشان می‌دهد که میزان کربن آلی، نسبت C/N، پتاسیم و کلسیم در خاک زیر گونه‌های غیر تثبیت کننده ازت به طور معنی‌داری بیشتر از خاک زیر گونه‌های تثبیت کننده ازت می‌باشد (جدول ۱).

پتاسیم، کلسیم و منیزیم قابل جذب و pH تشکیل دادند. بدین ترتیب تعداد ۲۴ نمونه خاک (۸ گونه درختی \times ۳ تکرار) جمع‌آوری گردید. نمونه‌ها بعد از انتقال به آزمایشگاه در هوای آزاد خشک گردید و از الک ۲ میلیمتری عبور داده شد (۱۰).

اسیدیته (pH) خاک با استفاده از دستگاه pH متر الکترونیکی در مخلوط ۱ : ۱ خاک و آب مقطر تعیین گردید. ازت کل خاک با دستگاه کجلدال تعیین شد. کربن آلی با استفاده از روش Walkley and Black اندازه‌گیری گردید (۲۸). فسفر قابل جذب با استفاده از روش Olsen (2004) و دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه‌گیری شد. پتاسیم، کلسیم و منیزیم قابل جذب با استفاده از روش طیف سنجی اتمی و دستگاه طیف سنج اتمی اندازه‌گیری گردید (۱۰).

تجزیه و تحلیل داده‌ها:

تجزیه و تحلیل داده‌های خاک جهت مقایسه گونه‌های تثبیت کننده ازت و غیر تثبیت کننده ازت و همچنین در مورد مقایسه همه گونه‌ها با هم از آنالیز واریانس یک‌طرفه جهت مقایسه کلی و آزمون Duncan جهت مقایسه چندگانه استفاده شد. آنالیزهای آماری توسط نرم افزار SAS 9 صورت گرفت. آنالیز چند متغیره PCA در نرم افزار PC-ORD version 4.17 انجام شد.

نتایج

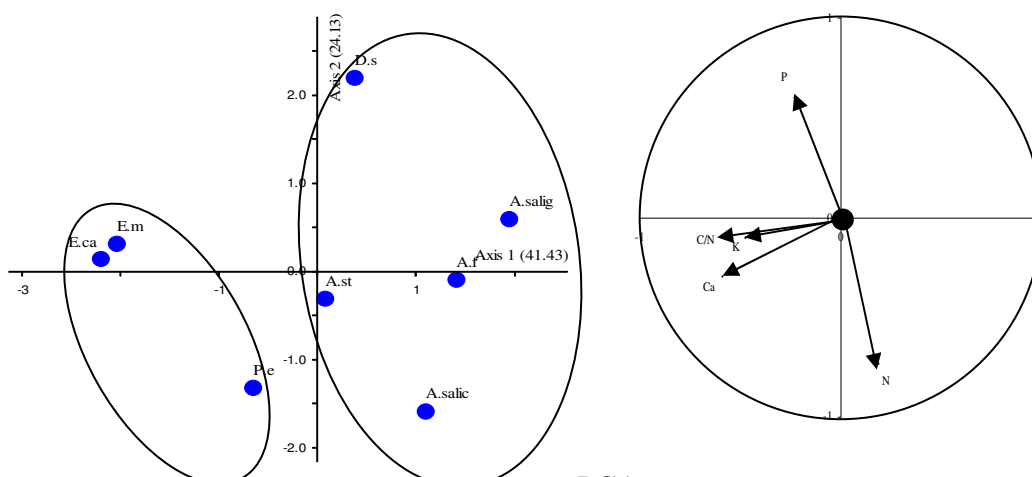
همه ویژگی‌های خاک بجز pH، در خاک زیر گونه‌های مختلف تفاوت معنی‌داری ($p=0/01$)

جدول ۱- میانگین (اشتباه معیار) ویژگی های خاک جنگلکاری ها

ANOVA	NFT	Non-NFT	ANOVA	شاهد	<i>D.s</i>	<i>A. salic</i>	<i>A. st</i>	<i>A. salig</i>	<i>A. f</i>	<i>E. m</i>	<i>E. ca</i>	<i>P.e</i>	جنگلکاری ها ویژگی های خاک
ns	۸/۰۰ (۰/۰۵)	۷/۹۲ (۰/۰۳)	ns	۸/۱۱ (۰/۰۶)	۷/۹۷ (۰/۰۳)	۷/۹۹ (۰/۰۲)	۷/۸۷ (۰/۰۳)	۸/۲۱ (۰/۱۵)	۷/۹۶ (۰/۰۱)	۷/۹۴ (۰/۰۶)	۷/۸۵ (۰/۰۱)	۷/۹۷ (۰/۰۱)	pH خاک
*	۱/۹۷ (۰/۱۲)	۲/۵۰ (۰/۱۶)	**	۱/۴۱e (۰/۰۸)	۱/۵۲d (۰/۱۶)	۲/۵۱ab (۰/۱۰)	۱/۸۷d (۰/۰۹)	۱/۵۴d (۰/۱۷)	۲/۴۳bc (۰/۱۱)	۲/۰۰cd (۰/۱۶)	۲/۵۳ab (۰/۰۹)	۲/۹۷a (۰/۲۰)	کربن آلی (%)
ns	۰/۰۸۴۵ (۰/۰۰۶)	۰/۰۸۰۹ (۰/۰۰۴)	**	۰/۰۴۴۸d (۰/۰۰۴)	۰/۰۵۶۸c (۰/۰۰۴)	۰/۰۷۶۶a (۰/۰۰۵)	۰/۰۷۹۵bc (۰/۰۱۰)	۰/۰۷۳۱bc (۰/۰۱۱)	۰/۰۵۵۷a (۰/۰۰۷)	۰/۰۶۷۰bc (۰/۰۰۷)	۰/۰۸۵۰ab (۰/۰۰۵)	۰/۰۹۰۷ab (۰/۰۰۸)	ازت کل (%)
**	۲۳/۷۰ (۰/۷۲)	۳۰/۹۶ (۱/۱۴)	**	۳۲/۷۰a (۱/۰۲)	۲۶/۷۰bc (۱/۰۹)	۲۳/۳۵c (۰/۲۶)	۲۴/۲۴c (۲/۷۷)	۲۱/۳۵c (۱/۱۴)	۲۳/۰۹c (۰/۵۶)	۳۰/۰۷ab (۳/۱۳)	۲۹/۹۴ab (۱/۵۲)	۳۲/۸۷a (۱/۲۳)	نسبت C/N
ns	۳/۵۸ (۰/۵۲)	۳/۹۳ (۰/۸۶)	**	۲/۰۸c (۰/۴۹)	۵/۸۲ab (۰/۳۹)	۱/۸۰c (۰/۱۶)	۲/۷۰c (۰/۶۰)	۲/۳۲c (۰/۴۵)	۵/۲۳ab (۱/۴۶)	۳/۸۱bc (۱/۴۲)	۶/۴۵a (۰/۸۸)	۱/۵۲c (۰/۲۱)	فسفر (mg/kg)
**	۱۰۵/۱ (۵/۶۲)	۱۵۹/۱ (۲۰/۰۹)	**	۷۲/۰d (۸/۰۸)	۷۸/۰d (۹/۰۸)	۱۲۷/۶bc (۵/۰۴)	۱۲۲/۶bc (۶/۷۴)	۱۰۶/۰cd (۶/۴۳)	۹۱/۳۳d (۶/۳۹)	۲۲۹/۶a (۱۵/۳۷)	۱۴۹/۰b (۱۴/۵)	۹۸/۶cd (۵/۵۵)	پتاسیم (mg/kg)
**	۹۳۴/۱ (۷۳/۹۰)	۱۴۷۴/۷ (۹۲/۱۰)	**	۷۹۲/۰d (۴۴/۵۸)	۸۳۲/۰d (۳۲/۵۸)	۱۰۵۸/۶c (۲۲/۷۸)	۱۳۷۲/۳b (۷۶/۵۰)	۵۶۶/۶e (۱۹/۹۱)	۸۴۰/۰d (۴۶/۱۹)	۱۲۵۸/۶b (۴۴/۸۶)	۱۸۲۸/۰a (۱۱/۵۵)	۱۳۳۷/۳b (۶۶/۷۸)	کلسیم (mg/kg)
ns	۵۴۳/۷ (۸۵/۲۹)	۵۵۶/۰ (۵۹/۸۱)	**	۳۲/۲de (۵۸/۰۷)	۲۵۲/۳de (۴۸/۰۷)	۱۰۴۴/۰a (۳۹/۴۰)	۷۲۰/۰b (۸/۰۰)	۱۷۷/۳e (۱۸/۵۲)	۵۲۴/۰c (۱۳/۸۶)	۳۴۰/۰d (۶/۹۳)	۷۱۲/۰b (۷۴/۰۰)	۶۱۶/۰bc (۱۰/۵۸)	منیزیم (mg/kg)

تجزیه به مولفه اصلی (PCA) گونه های جنگلکاری شده بر اساس ویژگی های خاک نشان می دهد که گونه های *A. salicina* و *A. saligna* *A. farnesiana* *A. stenophylla* در یک گروه و سایر گونه ها یعنی *D. sissoo* و *E. camaldulensis* *E. microtheca* در یک گروه دیگر قرار می گیرند. عامل تمایز دو گروه نسبت کربن به ازت، پتاسیم و کلسیم می باشند (شکل ۱).

آنالیز واریانس ها به ترتیب مقایسه همه گونه ها و دو دسته گونه را نشان می دهد. ns معنی دار نیست، * در سطح معنی داری ۰/۰۵ درصد معنی دار است و ** در سطح معنی داری ۰/۰۱ معنی دار است. حروف مشابه در هر ردیف عدم تفاوت و حروف متفاوت وجود تفاوت در را نشان می دهند. NFT درخت تثبیت کننده ازت و non-NFT درخت غیر تثبیت کننده ازت.

شکل ۱- تجزیه به مولفه اصلی (PCA) جنگلکاری‌های کاشته شده بر اساس ویژگی‌های خاک
D.s(*D.sissoo*) *A.salic*(*A.salicina*) *A.st*(*A.stenophylla*) *A.salig* (*A.saligna*)
E.ca(*E.camaldulensis*) و *P.e*(*P.euphratica*) *E.m*(*E.microtheca*) *A.f*(*A.farnesiana*)

است کمبود pH زیر این گونه در مقایسه با *C.lusitanica* را به خوبی تشریح می‌سازد. اما Sayyad et al (2006)، Montagnini (2000) و Giardina et al (1995) به ترتیب در جنگلکاری‌های ۷، ۵ و ۱۷ ساله همانند تحقیق حاضر تفاوتی را در اسیدیته خاک زیر گونه‌های متفاوت مشاهده نکردند. در حالی که در جنگلکاری‌های ۷ ساله *A. falcataria* و *E.saligna* در هاوایی pH خاک به دلیل تجمع عناصر غذایی کاتیونی در بایومس گیاه کاهش یافته است (۲۵). بنابراین در تحقیق حاضر می‌توان عدم تفاوت در کاتیون‌های خاک در زیر گونه‌های مختلف در حدی که باعث تمایز در اسیدیته خاک شود را علت دانست. درصد کربن آلی در زیر گونه‌های مختلف متفاوت بوده و در خاک زیر *P.euphratica*، بیشترین *A.salicina* و *E.camaldulensis* مقدار و در خاک زیر *E.microtheca*، کمترین *D.sissoo* و *A.stenophylla* *A.saligna* مقدار را در بین گونه‌های جنگلکاری شده

بحث و نتیجه‌گیری

pH خاک زیر گونه‌های مختلف تفاوت‌هایی داشت اما از لحاظ آماری معنی‌دار نبود. بیشتر تحقیقات حداقل تفاوت ۰/۲ تا ۰/۳ واحدی pH را در افق A تحت تاثیر گونه‌های متفاوت نشان دادند (۵). در حالی که در نیمی از تحقیقات صورت گرفته نیز کاهش در اسیدیته خاک زیر گونه‌های تثبیت کننده ازت در مقایسه با گونه‌های غیر تثبیت کننده ازت مشاهده شده است (۱۳). Garay et al (2004) نیز pH بیشتری را در زیر *Eucalyptus grandis* در مقایسه با *Acacia mangium* مشاهده کردند. Mboukou-Kimbatsa et al (2007) نیز چنین تفاوتی را گزارش کردند. Parrotta (1999) با مشاهده pH خاک بیشتر در زیر *E.saligna* در مقایسه با *Casuarina lusitanica* اینگونه بیان کرد که استفاده و غیر متحرک شدن مقادیر زیاد کاتیون‌های بازی بویژه Ca، در بایومس چوبی *E.saligna* ممکن

کارولینای شمالی مشاهده شد که ماده آلی موجود در خاک سطحی به طور معنی داری بین جنگلکاری های ۱۳ و ۲۱ ساله افزایش یافته است (۲۶). بیشتر شدن کربن آلی خاک را شاید بتوان به بازگشت بیشتر کربن توسط لاشیرگ گونه ها نسبت داد.

ازت کل خاک زیر گونه های جنگلکاری شده تفاوت معنی داری نشان داده است به طوری که خاک زیر گونه های *P.euphratica*, *A.salicina* بیشترین و *E.camaldulensis* و *A.farnesiana* بیشترین و خاک زیر *A.stenophylla*, *D.sissoo* کمترین میزان را داشتند. Binkley (2000) بیان می دارد که در بیشتر تحقیقات محتوای ازت در زیر توده هایی با گونه های تثبیت کننده ازت بیشتر بوده است. در حالی که Hagen-Thorn et al (2004) در جنگلکاری های ۳۰ تا ۴۰ ساله ازت متفاوت معنی داری را بین گونه های مختلف مشاهده نکردند. Augusto et al (2002) نیز بیان می دارند که تاثیر گونه های درختی روی ذخیره ازت کل خاک واضح نیست. Garcia-Montiel و Binkley (1998) تفاوت در ازت کل خاک توده های اکالیپتوس و *Albizia* را ناشی از تثبیت ازت توسط گونه تثبیت کننده ازت *Albizia* می دانند. Sayyad et al (2006) نیز مشاهده کردند که توسکا ازت خاک را افزایش می دهد. Garcia-Montiel و Binkley (1998) و Binkley (2000) ازت بیشتری در خاک زیر *Albizia* در مقایسه با اکالیپتوس مشاهده کردند. فراهم بودن ازت بیشتر در خاک زیر *Albizia* توسط ارزیابی زیستی ۶ ماهه توسط Binkley (2000) با رشد بیشتر

داشته است. مقایسه این ویژگی در خاک دو گروه نیز نشان می دهد که کربن آلی در خاک زیر گونه های غیر تثبیت کننده ازت به طور معنی داری بیشتر از خاک زیر گونه های تثبیت کننده ازت می باشد. Binkley (1996) بیان می دارد که در بیشتر تحقیقات ماده آلی خاک در زیر توده هایی با گونه های تثبیت کننده ازت بیشتر بوده است. Garcia-Montiel و Binkley (1998) نیز ماده آلی بیشتری را در عمق ۲۰-۰ سانتی متری خاک زیر *Albizia* (گونه تثبیت کننده ازت) در مقایسه با اکالیپتوس (گونه غیر تثبیت کننده ازت) مشاهده کردند. در تحقیق حاضر کربن آلی زیر گونه های اکالیپتوس تقریباً زیاد می باشد، در حالی که برخی محققین کاهش معنی داری را در کربن زیر جنگلکاری های اکالیپتوس مشاهده نمودند. در مقایسه با نتایج این محققین، سایرین نه تنها کاهشی را مشاهده نکردند بلکه حتی گاهی افزایشی را در کربن خاک زیر گونه های این جنس نیز مشاهده نمودند (۲۹). Bernhard-Reversat (1999) که روی خاک ماسه ای در کنگو کار می کرد تغییری در محتوای کربن زیر اکالیپتوس ۸ ساله مشاهده نکرد در حالی که افزایش در کربن آلی خاک در زیر توده ۱۵ ساله مشاهده شده است. البته لازم است اشاره شود که تاثیر جنگلکاری روی کربن آلی خاک با نوع خاک و گونه درختی تغییر می کند (۲۹). بر خلاف نتیجه تحقیق حاضر، Sayyad et al (2006) و Hagen-Thorn et al (2004) به ترتیب مشاهده کردند که کربن آلی و ذخیره کربن بین گونه ها به طور معنی داری متفاوت نبود. در مطالعه ای در توده های کاج مسن در

درختان بر جانداران خاک، که چرخه‌های بیوشیمیایی را تحت تاثیر قرار می‌دهند، بسیار کم شناخته شده‌اند (۶).

پتاسیم، کلسیم و منیزیم قابل جذب در خاک زیر گونه‌های جنگلکاری شده تفاوت معنی‌دار داشت. پتاسیم قابل جذب در خاک زیر *E.microtheca* بیشترین و در خاک زیر *A.farnesiana* و *D.sissoo* کمترین مقدار را داشت. کلسیم و منیزیم قابل جذب به ترتیب بیشترین مقدار را در خاک زیر گونه‌های *E.camaldulensis* و *A.salicina* داشتند در حالی که هر دو در خاک زیر *A.saligna* کمترین مقدار را داشتند. مقایسه پتاسیم و کلسیم خاک در زیر گونه‌های دو گروه نشان می‌دهد که این عناصر در زیر گونه‌های غیر تثبیت کننده ازت به‌طور معنی‌داری بیشتر از خاک زیر گونه‌های تثبیت کننده ازت می‌باشد. Sayyad et al., (2006)، Montagnini (2000) در مورد این عناصر غذایی خاک تفاوت معنی‌دار در جنگلکاری‌ها مشاهده نکردند. Deans et al., (2003) نشان دادند که تفاوت‌های کمی در عناصر غذایی در زیر گونه‌های تثبیت کننده ازت مورد بررسی آنها وجود داشت. باید اشاره شود که تاثیر گونه‌های تثبیت کننده ازت روی کاتیون‌های خاک متفاوت است. در هاوایی میزان کاتیون‌های خاک توسط اکالیپتوس‌ها و گونه تثبیت کننده ازت *Albizia* در ۸ سال به میزان زیادی کاهش یافت اما تفاوتی بین گونه‌ها مشاهده نشد (۳).

تجزیه به مولفه اصلی (PCA) گونه‌های جنگلکاری شده بر اساس ویژگی‌های خاک نشان می‌دهد که گونه‌های *A.salicina*

۴۰ درصدی و محتوای ازت بیشتر نهال‌های اکالیپتوس کاشته شده در خاک زیر *Albizia* تایید شد. نسبت کربن به ازت در خاک زیر *A.stenophylla*، *A.salicina*، *A.farnesiana* و *A.saligna* کمترین میزان و در خاک زیر *E.microtheca* و *E.camaldulensis*، *P.euphratica* بیشترین میزان را داشت. کمتر بودن این نسبت در گونه‌های تثبیت کننده ازت در مقایسه با گونه‌های غیر تثبیت کننده ازت نشان دهنده تثبیت بیشتر ازت توسط این گونه‌ها و همچنین بیشتر شدن کربن آلی خاک در زیر گونه‌های غیر تثبیت کننده ازت می‌باشد. برای برخی عناصر، مثل فسفر نشان دادن تاثیر معنی‌دار و پایدار گونه‌ها بر محتوای عناصر خاک به دلیل نتایج ضد و نقیض دشوار می‌باشد (۱). Binkley (2000) نیز ذکر می‌کند که وضعیت تاثیر گونه بر خاک در مورد فسفر آنچنان واضح نمی‌باشد. در تحقیق حاضر فسفر قابل جذب در جنگلکاری‌های مختلف متفاوت بوده است و بیشترین میزان آن در *E.camaldulensis*، *A.farnesiana* و *D.sissoo* و کمترین میزان آن در *A.salicina*، *P.euphratica*، *A.saligna* و *A.stenophylla* مشاهده شده است. مقایسه فسفر در خاک زیر دو دسته گونه تفاوت معنی‌داری نشان نداده‌اند. Binkley et al (1997) میزان فسفر موجود در خاک زیر اکالیپتوس را حدود دو برابر بیشتر از خاک زیر *Albizia* مشاهده کردند. ما هم در خاک زیر *E.camaldulensis* میزان بیشتری را مشاهده کردیم. مکانیسم‌های این تاثیرات (تاثیر گونه‌های درختی) شامل اهمیت تفاوت گونه‌ها در اختصاص کربن به بخش زیر زمینی و تاثیر

گونه‌های به روشنی قابل مشاهده می‌باشد. بطور کلی می‌توان بیان کرد که نه تنها اثر گونه‌های مختلف بر خاک متفاوت بوده بلکه گونه‌های دو دسته تثبیت‌کننده ازت و غیر تثبیت‌کننده ازت نیز اثر متفاوتی را بر خاک داشته‌اند. اما با توجه به اینکه هر دسته دارای برتری‌هایی است نمی‌توان یکی را بر دیگری ترجیح داد.

A.saligna *A.farnesiana* *A.stenophylla* و در یک گروه و سایر گونه‌ها یعنی *D.sissoo* و *E.microtheca* *E.camaldulensis* و *P.euphratheca* در گروه دیگر قرار می‌گیرند. عامل تمایز گروه‌ها نسبت کربن به ازت، پتاسیم و کلسیم می‌باشند. این نتیجه توسط تفاوت‌های مشاهده شده در مقایسه‌های تک متغییره بین

References:

- 1-Augusto, L., J. Ranger, D. Binkley, & A., Rothe, 2002. Impact of several common tree species of European temperate forests on soil fertility. *Forest Science* 59: 233-253.
- 2-Bernhard-Reversat, F., 1999. The leaching of *Eucalyptus* hybrids and *Acacia auriculiformis* leaf litter: laboratory experiments on early decomposition and ecological implications in congolese tree plantations. *Applied Soil Ecology* 12 : 251-261.
- 3-Binkley, D., 1996. The influence of tree species on forest soils: processes and patterns. In: Mead, D.J., ornforth, I.S. (Eds.), *Proceedings of the trees and soils workshop*, Agronomy Society of New Zealand, Eds. Spec. Pub. 10, Lincoln University Press, Canterbury, 1-33 pp.
- 4-Binkley, D., 1997. Bioassays of the influence of *Eucalyptus saligna* and *Albizia falcataria* on soil nutrient supply and limitation. *Forest Ecology and Management* 91:229-234pp.
- 5- Binkley, D., & C. Giardina, 1998. Why do trees affect soils in temperate and tropical forests? The warp and woof of tree-soil interactions. *Biogeochemistry* 42: 89-106.
- 6-Binkley, D., Ch. Giardina, & M.A. Bashkin, 2000. Soil phosphorus pools and supply under the influence of *Eucalyptus saligona* and nitrogen- fixing *Albizia falcataria*. *Forest Ecology and Management*, 128:241-247.
- 7-Binkley, D., J. Kaye, M. Barry, & M. G. Ryan, 2004. First Rotation Changes in soil carbon and nitrogen in a *Eucalyptus* plantation in Hawaii. *Soil Science Society of America Journal*, 68:1713-1719.
- 8- Binkley, D., and O. Menyailo, 2005. *Tree Species Effects on Soils: Implications for Global Change*, Springer Publishers, 358 pp.
- 9-Binkley, D., and S.C. Resh, 1999. Rapid changes in soils falloing *Eucalyptus* afforestation in Hawaii. *Soil Science Society of America Journal*. 63:222-225.
- 10-Burt R., 2004. *Soil Survey Laboratory Methods Manual*. United States Department of Agriculture Natural Resources Conservation Service, Soil Survey Investigations Report. No: 42, Version 4.0
- 11-Cuevas, E., & A.E. Lugo, 1998. Dynamics of organic matter and nutrient return from litterfall in stands of ten tropival tree plantation species. *Forest Ecology and Management* 112:263-279.
- 12-Deans, J.D., O. Diagne, J. Nizinski, D.K. Lindley, M. Seck, K. Lngleby, R.C. Munro, 2003. Comparative growth, biomass production, nutrient use and soil amelioration by nitrogen-fixing tree species in semi-arid Senegal. *Forest Ecology and Management*, 176: 253-264.

- 13-Fisher, R., D. Binkley, 1999. Ecology and Management of forest soil. JohnWiley&Sons, Inc., third edition, pp. 489.
- 14-Garay, I., A. Pellens, Kindel, E. Barros, A.A. Franco, 2004. Evaluation of soil conditions in fast-growing plantations of *Eucalyptus grandis* and *Acacia mangium* in Brazil: a contribution to the study of sustainable land use. Applied Soil Ecology, 27: 177–187.
- 15-Garsia-Montiel, D.C., D. Binkley, 1998. Effect of *Eucalyptus saligna* and *Albizia falcataria* on soil processes and nitrogen supply in Hawaii.Oecology, 113:547-556pp.
- 16-Ghazanshahi, J., 1997.Soil and Plant Analysis, Homa Publishers, 311 pp.
- 17-Giardina, C.P., S. Huffman, D. Binkley, B.A. Caldwell, 1995. Alder increase soil phosphorus availability in a *Douglas-fir* plantation. Canadian Juornal Forest Research 25:1652-1657pp.
- 18-Hagen-Thorn, A., I. Calleesen, K. Armolaitis, B., Nihlgard, 2004. The impact of six European tree species on the chemistry of mineral topsoil in forest plantations on former agricultural land. Forest Ecology and Management 195:373-384.
- 19-Hosseini, S.M., 1998. Iranian Native Conifer Forests decline. Conference of Environmental Interaction in Forest Decline. The Proceeding of International Symposium of IUFRO, Vienna, Austria, 51-59.
- 20-Lemenih, M., M. Olsson, & E. Karlun, 2004. Comparison of soil attributes under *Cupressus lusitanica* and *Eucalyptus saligna* established on abandoned farmlands with continuously cropped farmlands and natural forest in Ethiopia. Forest Ecology and Management, 195:57-67.
- 21-Mboukou-Kimbatsa, I., F. Bernhard-Reversat, J. Loumeto, J. Ngao, P. Lavelle, 2007. Understory vegetation, soil structure and soil invertebrates in Congolese eucalypt plantations, with special reference to the invasive plant *Chromolaena odorata* and earthworm populations. European Jurnal of soil Biology, 43:48-56.
- 22-Montagnini, F., 2000. Accumulation in above – ground biomass and soil storage of mineral nutrients in pure and mixed plantations in a humid tropical lowland. Forest Ecology and Management, 134: 257-270.
- 23-Parrotta, J.A., 1999. Productivity, nutrient cycling, and succession in single- and mixed- species plantations of *Casuarina equisetifolia*, *Eucalyptusrobusta* and *Leucaena leucocephala* in Puerto Rico. Forest Ecology and Management, 124: 45-77.
- 24-Reich, P.B., J. Oleksyn, J. Modrzynski, P. Mrozinski, S.E. Hobbie, D.M. Eissenstat, J. Chorover, O.A. Chadwick, C.M. Hale, & M.G. Tjoelker, 2005. Linking litter calcium, earthworms and soil properties: a common garden test with 14 tree species. Ecology letters, 8: 811-818.
- 25-Rhoades, C., D. Binkley, 1996. Factors influencing decline in soil pH in Hawaiian *Eucalyptus* and *Albizia* plantations. Forest Ecology and Management, 80: 47-56.
- 26-Sartz, R.S., 1976. Effect of plantation establishment on soil and soil water in Southwestern Wisconsin. USDA Forest Service, Research paper NC- 127.
- 27-Sayyad, E., S.M. Hossieni, j. Mokhtari, R. Mahdavi, S.G. Jalali, M. Akbarinia, M. Tabari, 2006. Comparison of growth, Nutrition and Soil properties of pure and mixed stands of *Populus deldoides* and *Alnus subcordata*. Silva Fennica, 1: 27-35.
- 28-Zarinkafsh, M., 1993. Applied Soil Sciences: Assessment and Morphology and Quantitative Analysis of Soil-Water-Plant. Tehran University Publishers, 319 pp.
- 29-Zinn, Y.L., D.V.S. Resck, J.E. Da Silva, 2002. Soil organic carbon as affected by afforestation with *Eucalyptus* and *Pinus* in the Cerrado region of brazil. Forest Ecology and Management, 166: 285-294.

تغییر پذیری خصوصیات خاک و پوشش گیاهی تحت تاثیر کپه کاری و یونجه کاری در مراتع مانه و سملقان خراسان شمالی

عماد ذاکری^{۱*}، محمد جعفری^۲، علی طویلی^۳، موسی صابری^۴
تاریخ دریافت: ۹۱/۱۰/۱۶ تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۲۲

چکیده

به منظور بررسی اثرات عملیات اصلاح مرتع بر خصوصیات خاک و پوشش گیاهی مطالعه‌ای در مراتع نیمه خشک مانه و سملقان خراسان شمالی انجام گرفت. برای انجام تحقیق با توجه به پیشینه طرح‌های مرتعداری انجام شده در منطقه، دو نوع عملیات اصلاحی کپه کاری و یونجه کاری دیم انتخاب و در کنار هر تیمار عملیات اصلاحی یک تیمار شاهد در نظر گرفته شد. نمونه برداری پوشش گیاهی به صورت تصادفی - سیستماتیک، با استفاده از ۶ ترانسکت ۱۰۰ متری و نمونه برداری خاک در دو عمق ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ سانتی متری نمونه خاک انجام گردید. تجزیه و تحلیل داده‌های بدست آمده پس از حصول اطمینان از نرمال بودن آن‌ها با استفاده از آزمون t مستقل و در نرم افزار SPSS17 صورت پذیرفت. نتایج نشان داد که، در اثر هر دو عملیات انجام شده ماده آلی، نیتروژن در هر دو عمق مورد مطالعه افزایش یافته است ($P < 0.01$). همچنین کپه کاری و یونجه کاری سبب افزایش میانگین درصد تاج پوشش، تولید کل و درصد ترکیب گیاهان کلاس I شده است ($P < 0.01$). در کل اجرای عملیات کپه کاری و یونجه کاری تأثیرات مثبتی بر ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک و پوشش گیاهی داشته است.

واژه‌های کلیدی: کپه کاری، یونجه کاری، فرم رویشی، کلاس خوش خوراکی، مانه و سملقان

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه تهران، ایران

* نویسنده مسئول: Email: ra.zakeri@gmail.com

۲- استاد گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی دانشگاه تهران، ایران

۳- دانشیار گروه احیاء مناطق خشک و کوهستانی دانشگاه تهران، ایران

۴- رئیس اداره کل منابع طبیعی خراسان شمالی.

مقدمه

کپه‌کاری میانگین پوشش گیاهی و درصد حفاظت خاک، افزایش گندمیان دائمی، درصد پوشش گیاهان کلاس I، تولید مرتع افزایش و درصد خاک لخت کاهش یافته است، همچنین وضعیت و گرایش مرتع در اثر کپه‌کاری مثبت ارزیابی شده است. در مطالعه‌ای دیگر Jafari, et al (2010) بیان کردند، عملیات اصلاحی یونجه کاری و کشت علف گندمی موجب افزایش درصد تاج پوشش، تولید، تراکم گیاهان کلاس I و II و کاهش گیاهان کلاس III گردیده و در نهایت سبب بهبود خصوصیات پوشش گیاهی و همچنین خاک از نظر ماده آلی، نیتروژن، فسفر، پتاسیم و کلسیم خاک در بین تیمارهای تحت عملیات اصلاحی شده است. Robertson, et al (1970) گزارش دادند که کپه‌کاری در تگزاس موفقیت آمیز بوده، و وضعیت و تولید مراتع را بهبود بخشیده است. Mut, et al (2011) نیز دریافتند که بعد از سه سال بذرکاری سبب افزایش ماده آلی، فسفر و کلسیم و کاهش میزان اسیدیته، هدایت الکتریکی، پتاسیم و منیزیم شده است. Puckridg & French (1983) دریافتند که حضور گیاهان تیره لگوم‌های یک ساله نظیر انواع یونجه و شبدر علاوه بر افزایش نیتروژن خاک و ماده آلی می‌تواند سبب بهبود خصوصیات فیزیکی خاک با افزایش پایداری خاک دانه‌ها، ظرفیت نگهداری آب و تخلخل شود. Kerridge & Franco (1992) در مطالعه‌ای به استفاده از لگوم‌ها در اصلاح اراضی کم بازده رها شده و آیش پرداخته و بیان کردند که کشت گیاهان لگوم که سرعت

پوشش گیاهی اغلب مراتع ایران از دیرباز به دلیل بهره‌برداری‌های نادرست، دچار سیر قهقراپی شده و علاوه بر تهدید دامداری و تولیدات دامی کشور، فرسایش خاک را در پی داشته است. با ادامه این امر و تشدید مداوم آن، مراتع به شکل غیر قابل بازگشتی تخریب خواهند شد و در این موارد باید مبادرت به اصلاح سطح خاک نمود. برنامه‌های اصلاح و احیاء شامل روش‌های تجدید حیات طبیعی (سیستم‌های چرای و قرق) و مصنوعی (مرتع کاری، گاهی همراه با ذخیره نزولات) است، که بسته به وضعیت پوشش گیاهی و شرایط طبیعی منطقه یکی از این روش‌ها انتخاب می‌شود (۳). هدف اصلی از این کار دستیابی به جامعه گیاهی ویژه‌ای است که گیاهان آن برای دام مغذی بوده، نسبت به چرا حالت ارتجاعی داشته و سطح خاک را از فرسایش آبی و بادی حفظ نماید (۱۸). کپه‌کاری و تبدیل دیم زارهای کم بازده به کشت علوفه بویژه با استفاده از گیاه یونجه نیز دو روش مهم اصلاح مراتع کشور به شمار می‌روند، اما مطالعات اندکی جهت شناسایی برنامه‌های احیاء و اصلاحی مناسب و بررسی تناسب و کارایی هر کدام با شرایط مختلف اقلیمی و توپوگرافیک انجام شده است. در این میان می‌توان به مطالعاتی نظیر Jafari, et al (2003) در بررسی تأثیر یونجه بر خصوصیات حاصلخیزی خاک اشاره کرد که بیان کردند کشت گیاه یونجه سبب افزایش مواد آلی و ازت و کاهش میزان پتاسیم و فسفر شده است. Ahmad & Sanadgo (2006) دریافتند که در اثر عملیات

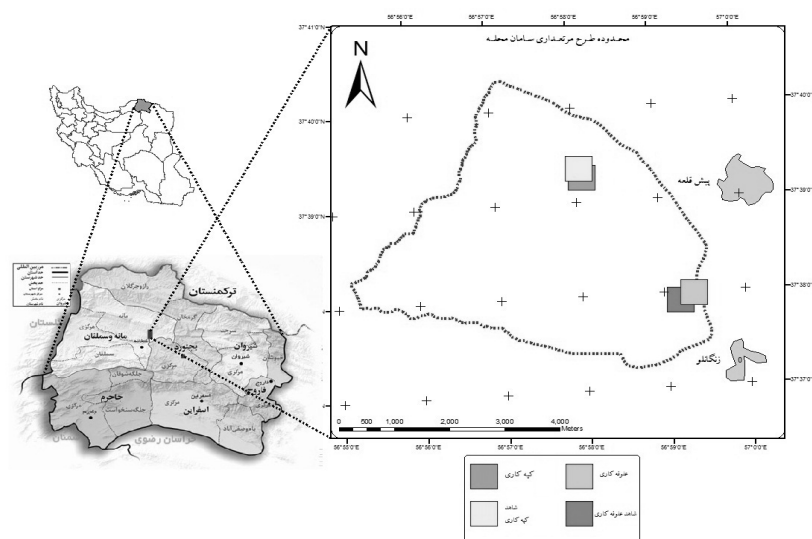
گرفت تا مشخص شود هر کدام چه اثراتی بر ویژگی‌های خاک و پوشش گیاهی منطقه داشته‌اند.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه:

منطقه مورد تحقیق در فاصله ۵۰ کیلومتری شمال غرب شهرستان بجنورد و در ۵ کیلومتری شمال غربی روستای برج زنگانلو واقع شده است، متوسط بارندگی آن بر اساس آمار ۲۷ ساله ایستگاه بجنورد ۲۴۷ میلی متر و میانگین حداقل و حداکثر درجه حرارت $19/6^{\circ}C$ و $4/8^{\circ}C$ می‌باشد، این مرتع بین $39^{\circ}56'$ و $41^{\circ}37'$ طول جغرافیایی و $43^{\circ}37'$ عرض جغرافیایی واقع و مساحت کل آن ۷۵۰ هکتار می‌باشد (شکل ۱).

رشد و استقرار بالایی دارند می‌تواند اثرات مثبتی بر خاک و تولید محصول بیشتر زراعی پس از آیش، همچنین ایجاد علوفه مناسب برای دام‌های چرا کننده از مراتع نماید. Cheng et al (2011) بیان کردند که، کشت طولانی مدت یونجه خصوصیات شیمیایی خاک را تغییر می‌دهد، به نحوی که میزان پتاسیم خاک طی سال‌های اولیه کشت افزایش یافته اما با گذشت زمان این مقدار کاهش پیدا می‌کند به ویژه پس از ۱۵ سال شیب کاهش آن شدید تر خواهد شد. همچنین میزان کربن آلی و نیتروژن نیز علیرغم افزایش طی سال‌های اولیه کشت به تدریج کاهش می‌یابد و مقدار آن‌ها ثابت نیست و با افزایش عمق خاک میزان آن‌ها کاهش می‌یابد. تحقیق حاضر با هدف تعیین اثرات ناشی از عملیات احیاء و اصلاح کپه کاری و یونجه کاری در حوزه سامان محله شهرستان مانه و سملقان از استان خراسان شمالی انجام

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه و تیمارهای اصلاحی

روش تحقیق:

برای انجام تحقیق پس از بازدید میدانی با توجه به نقشه‌های موجود و پیشینه طرح‌های مرتع‌داری انجام شده در منطقه، ۲ نوع عملیات اصلاحی به شرح ذیل انتخاب گردید: یک تیمار عملیات کپه کاری با گونه *Agropyron elongatum* و تیمار عملیات یونجه کاری (به صورت تبدیل دیمزارهای کم بازده) با گونه *Medicago sativa* که کاملاً به صورت دیم بوده و آبیاری نمی‌شد. به منظور مقایسه اثر عملیات اصلاحی بر فاکتورهای خاک و پوشش گیاهی در کنار هر تیمار عملیات اصلاحی یک تیمار شاهد (فاقد عملیات اصلاح مرتع) در نظر گرفته شد. جهت مطالعه پوشش گیاهی منطقه با توجه به خصوصیات توپوگرافی، پوشش گیاهی و نیمه استپی بودن منطقه و با استفاده از روش نمونه برداری تصادفی- سیستماتیک، از ۶ ترانسکت ۱۰۰ متری در جهات مختلف شیب استفاده گردید. در طول هر ترانسکت نیز به فواصل ده متری، ۱۰ پلات یک متر مربعی با توجه به تراکم پوشش گیاهی و همچنین اندازه تجربی (دو برابر بزرگ‌ترین تاج پوشش گیاهی) قرار داده شد. در کل ۲۴ ترانسکت و در طول آن ۲۴۰ پلات قرار داده شد. در داخل هر پلات اقدام به ثبت فهرست گونه‌های موجود، درصد تاج پوشش، درصد لاشبرگ، خاک لخت و سنگ و سنگریزه، با استفاده از روش تخمین نظری و تولید به روش قطع و توزین به گونه‌ای که در پلات‌های مستقر شده، گرا سها از یک سانتی متری سطح خاک، فورب‌ها از یقه و برای بوته‌ها قسمت‌های رشد همان سال برداشت و در پاکت جمع‌آوری گردید و بر روی

پاکت‌ها اطلاعات مربوطه ثبت شد. و همچنین تراکم گونه‌های گیاهی از شمارش تعداد گونه‌های موجود در هر پلات بر حسب تعداد هکتار محاسبه گردید (۲۱). جهت نمونه برداری خاک از ترانسکت‌های نمونه برداری پوشش گیاهی استفاده شد و در امتداد هر ترانسکت به طور تصادفی در داخل یکی از پلات‌های مستقر شده یک پروفیل خاک با ابعاد ۵۰×۵۰ سانتی متر تا حد ریشه دوانی گیاهان و یا جایی که سنگ بستر برخورد می‌کرد حفر شد و از دو عمق ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ سانتی متری نمونه خاک برداشت گردید. در مجموع تعداد ۲۴ پروفیل در چهار رویشگاه مورد مطالعه حفر گردید و برای هر نمونه برداشت شده ویژگی‌های ماده آلی به روش والکی- بلاک (۳۱)، بافت خاک با روش هیدرو متری (۱۲)، درصد نیتروژن با استفاده از روش کجدال (۷)، پتاسیم قابل جذب با استفاده از دستگاه شعله‌سنج (۶)، سدیم تبادل (دستگاه شعله‌سنج)، فسفر قابل جذب به روش السون (۲۴)، کلسیم تبادل (روش رسوب دادن منیزیم)، اسیدیته (دستگاه pH متر) محاسبه گردید (۲۸).

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها:

پس از حصول اطمینان از نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف (۵)، به منظور مقایسه و بررسی معنی‌دار بودن فاکتورهای گیاهی و خاک در تیمارهای تحت عملیات اصلاح مرتع کپه‌کاری، یونجه‌کاری با تیمارهای شاهد خود مورد آزمون t مستقل قرار

گرفت. کلیه آنالیزهای آماری با استفاده از SPSS17 صورت پذیرفت.

نتایج

تأثیر بر مشخصه‌های پوشش گیاهی

مشخصات ویژگی‌های پوشش گیاهی و فهرست گونه‌های گیاهی موجود در ۴ منطقه مورد مطالعه در جداول ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶ آمده است. به منظور بررسی اثر عملیات اصلاح مرتع بر خصوصیات پوشش گیاهی مورد مطالعه، در هر کدام از دو تیمار تحت عملیات اصلاحی ویژگی‌های پوشش گیاهی شامل تاج پوشش،

ترکیب، تولید و درصد لاشبرگ مورد نظر با تیمارهای شاهد مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت، همچنین نتایج ارزیابی و مقایسه میانگین ویژگی‌های درصد تاج پوشش، تولید کل، درصد ترکیب و تراکم به تفکیک کلاس‌های خوش‌خوراکی (I، II، III) و فرم‌های رویشی، گندمیان چند ساله، گندمیان یک ساله، فورب‌های چند ساله، فورب‌های یک ساله و گیاهان بوته‌ای در هر یک از رویشگاه‌های مورد بررسی آمده است (جدول ۱).

جدول ۱- ویژگی‌های توصیفی پوشش گیاهی به تفکیک رویشگاه‌های مورد مطالعه

درصد لاشبرگ		تراکم (پایه در متر مربع)		تولید کل (کیلوگرم در هکتار)		درصد تاج پوشش		ویژگی
sig	میانگین	sig	میانگین	sig	میانگین	sig	میانگین	رویشگاه مورد مطالعه
./. . . **	۱۶/۳۵	./. . . **	۲۱/۴۳	./. . . **	۵۱۲/۹۹	./. . . **	۶۱/۲	کپه کاری
	۱۰/۸۳		۲۶/۳۸		۳۴۷/۴۸		۴۶/۹۵	شاهد
./. . . **	۲۸/۸۳	. / ۳۵ ^{n.s}	۲۰/۵۸	./. . . **	۱۰۰۴/۶۶	./. . . **	۶۴/۲	یونجه کاری
	۱۱/۳۵		۱۹/۵۵		۲۹۰/۲۶		۳۶/۵۸	شاهد

**بیانگر تفاوت معنی دار هر یک از ویژگی‌های مورد بررسی در سطح $P < 0.01$ است، و تراکم گیاهان ریزوم دار بر اساس تعداد کپه در متر مربع محاسبه شد.

نتایج جدول ۱ حاصل از مقایسه میانگین ویژگی‌های توصیفی پوشش گیاهی با استفاده از آزمون t مستقل را نشان می‌دهد که اختلاف معنی داری بین رویشگاه‌های کپه کاری و یونجه کاری با رویشگاه شاهد آن‌ها

بجز میانگین تراکم در رویشگاه یونجه کاری وجود دارد، به طوری که تحت تأثیر عملیات اصلاح و احیای میزان تاج پوشش گیاهی، تولید کل در رویشگاه کپه کاری و یونجه کاری افزایش معنی داری یافته است ($P < 0.01$).

جدول ۲- فهرست گونه‌های گیاهی و کلاس خوش خوراکی مربوط به هر یک، به تفکیک در رویشگاه‌های مورد مطالعه

یونجه کاری	شاهد	کپه کاری	شاهد
<i>Medicago sativa</i> (I)	<i>Artemisia sieberi</i> (II)	<i>Artemisia sieberi</i> (II)	<i>Artemisia sieberi</i> (II)
<i>Verbascum cheiranthifolium</i> (III)	<i>Artemisia turanica</i> (II)	<i>Artemisia turanica</i> (II)	<i>Artemisia turanica</i> (II)
<i>Capsella bursa-pastoris</i> (III)	<i>Cirsium arvense</i> (III)	<i>Capsella bursa-pastoris</i> (II)	<i>AcanthopH yllum bracteatum</i> (III)
<i>Fumaria asepalata</i> (II)	<i>Poa bulbosa</i> (II)	<i>Cirsium arvense</i> (III)	<i>Noaea mucronata</i> (III)
<i>Plantago lanceolata</i> (II)	<i>Stachys trinervis</i> (III)	<i>Poa bulbosa</i> (II)	<i>Scariola orientalis</i> (III)
<i>Cirsium arvense</i> (III)	<i>Stipa barbata</i> (III)	<i>Stachys trinervis</i> (III)	<i>Stachys trinervis</i> (III)
<i>Convolvulus sp</i> (II)	<i>Bromus danthoniae</i> (II)	<i>Bromus danthoniae</i> (III)	<i>Cirsium arvense</i> (III)
<i>Hordeum morinum</i> (I)	<i>Hordeum morinum</i> (I)	<i>Hordeum morinum</i> (I)	<i>PH lomis persica</i> (III)
<i>Serratula grandifolia</i> (II)	<i>PH lomis persica</i> (III)	<i>PH lomis persica</i> (III)	<i>Astragalus sp</i> (II)
<i>Gundelia tournefortii</i> (III)	<i>Alyssum sp</i> (II)	<i>Alyssum sp</i> (II)	<i>Onobrychis sp</i> (II)
<i>Sanguisorba minor</i> (I)	<i>Verbascum sp</i> (III)	<i>ZizipH ora clinopodiodes</i> (II)	<i>Alyssum sp</i> (II)
<i>Acroptilon repens</i> (III)	<i>CeratoocepH alus falcate</i> (II)	<i>Verbascum sp</i> (III)	<i>ZizipH ora clinopodiodes</i> (II)
	<i>Noaea mucronata</i> (III)	<i>CeratoocepH alus falcate</i> (III)	<i>CeratoocepH alus falcate</i> (II)
	<i>Scariola orientalis</i> (III)	<i>Agropyrom elongatum</i> (II)	<i>Capsella bursa-pastoris</i> (II)
	<i>Aegilops sp</i> (III)	<i>Scabiosa koelzii</i> (II)	<i>Scabiosa koelzii</i> (II)
	<i>AcanthopH yllum bracteatum</i> (III)	<i>AcanthopH yllum bracteatum</i> (III)	
	<i>Achillea sp</i> (III)		<i>Salsola sp</i> (II)
	<i>Astragalus sp</i> (II)	<i>Scariola orientalis</i> (III)	<i>Bromus danthoniae</i> (III)
	<i>Cousinia eryngioides</i> (III)	<i>Aegilops sp</i> (III)	<i>Aegilops tauschii</i> (III)
	<i>Onobrychis sp</i> (II)	<i>Noaea mucronata</i> (III)	<i>Hordeum morinum</i> (I)
	<i>Salsola sp</i> (II)	<i>Festuca ovina</i> (I)	<i>Poa bulbosa</i> (II)
	<i>Ceratocarpus arenarius</i> (III)	<i>Astragalus sp</i> (II)	<i>Stipa barbata</i> (III)
	<i>Festuca ovina</i> (I)	<i>Roemeria refracta</i> (II)	<i>Ceratocarpus arenarius</i> (III)
		<i>Onobrychis sp</i> (II)	
		<i>Salsola sp</i> (II)	

افزایش و اختلاف معنی داری با رویشگاه شاهد دارند ($P < 0.01$). میزان تراکم گیاهان کلاس II در رویشگاه شاهد بالاتر از رویشگاه کپه کاری می‌باشد ($P < 0.01$). همچنین نتایج بیانگر این مطلب است که در رویشگاه شاهد میانگین درصد تاج پوشش گیاهی، تولید کل و درصد ترکیب گیاهان کلاس III به طور معنی داری بالاتر از رویشگاه کپه کاری می‌باشد.

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که عملیات کپه کاری به طور معنی داری بر میانگین درصد تاج پوشش گیاهان، تولید کل، تراکم و درصد ترکیب گیاهان کلاس I، II و III تأثیر داشته است به طوری که مقایسه میانگین هر یک از ویژگی‌های پوشش گیاهی نشان از اختلاف معنی دار با رویشگاه مقابل دارد. به طور کلی درصد تاج پوشش، تولید کل و درصد ترکیب گیاهان کلاس I و II در رویشگاه کپه کاری

جدول ۳- مقایسه میانگین ویژگی‌های پوشش گیاهی کلاس‌های خوش خوراکی رویشگاه کپه کاری و شاهد

کلاس خوش خوراکی	ویژگی	درصد تاج پوشش	تولید کل (کیلوگرم در هکتار)	تراکم (پایه در متر مربع)	درصد ترکیب
I	کپه کاری	۷/۸۲±۰/۵۸a	۳۳/۳±۳/۲a	۴/۱۱±۰/۳۱a	۱۲/۷۶±۰/۹۵a
	شاهد	۳/۲۶±۰/۳۸b	۱۹/۳۸±۲/۰۷b	۰/۸۵±۰/۱۱b	۶/۹۵±۰/۸۲b
II	کپه کاری	۴۳/۲۳±۵/۷۶a	۴۶۶/۸±۱/۲۷a	۹/۷±۰/۴۶a	۷۰/۶۱±۰/۶a
	شاهد	۳۰/۲۸±۱/۳۶b	۲۹۲/۵۲±۰/۹۱b	۱۴/۹۶±۰/۵b	۶۴/۴۸±۳/۲۱b
III	کپه کاری	۱۰/۱۷±۰/۳۴a	۱۲/۸۸±۰/۳۶a	۷/۶±۰/۲۶a	۱۶/۶۲±۰/۴۹a
	شاهد	۱۳/۴۱±۱/۰۱b	۳۵/۵۳±۲/۹۶b	۲/۵۱±۰/۲۴b	۲۸/۵۵±۱/۴۷b

*در هر ستون حروف غیر مشابه بیانگر معنی دار بودن تفاوت در سطح $P < 0.01$ است، و تراکم گیاهان ریزوم دار بر اساس تعداد کپه در متر مربع محاسبه شد.

داری بالاتر از رویشگاه شاهد می باشد همچنین میانگین تولید کل، تراکم و درصد ترکیب فورب های چند ساله و تولید کل فورب های یک ساله در رویشگاه شاهد اختلاف معنی داری با رویشگاه کپه کاری داشته و بالاتر می باشد ($P < 0.01$).

نتایج جدول ۴ حاصل از مقایسه میانگین ویژگی های پوشش گیاهی فرم های رویشی با استفاده از آزمون t مستقل در رویشگاه کپه کاری و شاهد آمده نیز نشان می دهد که درصد تاج پوشش گیاهی گندمیان چند ساله و بوته ای و نیز میزان تولید آن ها همچنین درصد ترکیب گندمیان چند ساله و میزان تولید کل گندمیان یک ساله در رویشگاه کپه کاری به طور معنی -

جدول ۴- مقایسه میانگین ویژگی های پوشش گیاهی فرم های رویش رویشگاه کپه کاری و شاهد

فرم رویشی	ویژگی	درصد تاج پوشش	تولید کل (کیلوگرم در هکتار)	تراکم (پایه در متر مربع)	درصد ترکیب
	رویشگاه مورد مطالعه	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار
گندمیان چند ساله	کپه کاری	۱۶/۹±۰/۶a	۲۱۶/۰۴±۰/۶۱a	۶/۶±۰/۲۲a	۲۷/۶۱±۰/۹۹a
	شاهد	۸/۱۳±۰/۶۹b	۱۲۰/۳۳±۷/۰۴b	۷/۵±۰/۵۸a	۱۷/۳۲±۱/۴۸b
گندمیان یک ساله	کپه کاری	۹/۸±۰/۵۸a	۱۳۰/۰۵±۰/۴۳a	۵/۷۲±۰/۳۳a	۱۶±۰/۹۵a
	شاهد	۹/۱۶±۱/۰۷a	۴۸/۴±۴/۰۱b	۷/۴۵±۰/۶۷a	۱۹/۵۲±۲/۲۹a
فورب چند ساله	کپه کاری	۶/۴۳±۰/۴۲a	۹/۵±۰/۲۳a	۰/۶۳±۰/۰۹۷a	۱۰/۵±۰/۶۹a
	شاهد	۷/۱۸±۰/۷۸a	۲۲/۹۶±۱/۹۱b	۴/۱۸±۰/۲۱b	۱۵/۳±۱/۶۶b
فورب یک ساله	کپه کاری	۲/۹۳±۰/۴۵a	۲/۱۶±۰/۳۲a	۳/۰۵±۰/۴۵a	۴/۷۹±۰/۷۳a
	شاهد	۲/۳۳±۰/۴۸a	۹/۳۲±۲/۰۲b	۲/۸۳±۰/۶۳a	۴/۹۶±۱/۰۲a
بوته ای	کپه کاری	۲۵/۱۷±۰/۶a	۱۵۵/۲۸±۰/۶۱a	۵/۴۱±۰/۴۳a	۴۱/۱۱±۰/۸۶a
	شاهد	۲۰/۱۵±۱/۰۷b	۱۴۶/۴۶±۰/۶۶b	۴/۴۱±۰/۱۶a	۴۲/۹۱±۲/۵a

*در هر ستون حروف غیر مشابه بیانگر معنی دار بودن تفاوت در سطح $P < 0.01$ است.

آن ها در رویشگاه یونجه کاری نسبت به رویشگاه شاهد دارد ($P < 0.01$). همچنین نتایج نشان می دهد که درصد تاج پوشش، تولید کل، تراکم و درصد ترکیب گیاهان کلاس II و درصد تاج پوشش، تولید کل و درصد ترکیب گیاهان III اختلاف معنی داری داشته و در رویشگاه شاهد بالاتر از رویشگاه یونجه کاری است. اما میزان تراکم گیاهان کلاس III در رویشگاه شاهد علیرغم افزایش اختلاف معنی داری را نشان نمی دهد ($P < 0.01$).

در تیمار یونجه کاری نیز مقایسه میانگین ویژگی های پوشش گیاهی در کلاس های سه گانه خوش خوراکی (I, II, III) با استفاده از آزمون t مستقل که در جدول ۵ آمده است، نشان می دهد که عملیات یونجه کاری به طور معنی داری بر میانگین درصد تاج پوشش گیاهان، تولید کل، تراکم و درصد ترکیب گیاهان کلاس I تاثیر داشته است به طوری که مقایسه میانگین هر یک از ویژگی های پوشش گیاهی نشان از اختلاف معنی دار و افزایش

جدول ۵- مقایسه میانگین ویژگی‌های پوشش گیاهی کلاس‌های خوش‌خوراکی رویشگاه یونجه کاری و شاهد

کلاس خوش‌خوراکی	ویژگی	درصد تاج پوشش	تولید کل (کیلوگرم در هکتار)	تراکم (پایه در متر مربع)	درصد ترکیب
I	رویشگاه مورد مطالعه	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار
	یونجه کاری	۴۵/۱±۰/۷۷a	۹۱۵/۸±۳/۷a	۱۱/۷۶±۰/۳۴a	۷۰/۲۵±۱/۲a
II	شاهد	۱/۱±۰/۳۲b	۲۴/۵۶±۰/۳۳b	۱/۱۳±۰/۲۳b	۳/۰۰۷±۰/۸۸b
	یونجه کاری	۱۰/۶±۰/۱۹a	۲۰/۲۶±۰/۸a	۲/۷۱±۰/۶۳a	۱۶/۵۱±۰/۳a
III	شاهد	۲۱/۱۶±۰/۶۸b	۱۹۷/۴±۱/۰۷b	۱۱/۴۵±۱/۸۵b	۵۷/۸۶±۱/۸۷b
	یونجه کاری	۸/۵±۰/۱۳a	۱۴/۶۶±۳/۳۴a	۲/۰۵±۰/۳۴a	۱۳/۲۳±۰/۲۱a
	شاهد	۱۴/۳±۰/۵۶b	۶۸/۲۱±۰/۵۶b	۴/۲۵±۱/۲۵a	۳۹/۵۹±۱/۵۵b

*در هر ستون حروف غیر مشابه بیانگر معنی دار بودن تفاوت در سطح $P < 0.01$ است.

نیز نشان از اختلاف معنی دار رویشگاه شاهد و یونجه کاری دارد به طوری که میانگین هر یک از ویژگی‌های مورد بررسی در رویشگاه شاهد بیشتر از رویشگاه یونجه کاری است. همچنین نتایج جدول بیانگر اختلاف معنی دار در سطح یک درصد تاج پوشش گیاهی، تولید و تراکم بین رویشگاه شاهد و یونجه کاری و بیانگر بیشترین میزان درصد تاج پوشش و تولید در رویشگاه یونجه کاری و تراکم در رویشگاه شاهد دارد.

نتایج جدول ۶ نیز نشان می‌دهد درصد تاج پوشش گیاهی، تولید کل، تراکم و درصد ترکیب فورب‌های چند ساله در رویشگاه یونجه کاری اختلاف معنی داری با رویشگاه شاهد دارد و به عبارت دیگر میانگین ویژگی‌های بیان شده بسیار بیشتر از رویشگاه شاهد می‌باشد ($P < 0.01$). اما در مورد گندمیان یک ساله هر چند تغییراتی مشاهده می‌شود اما اختلاف معنی داری دیده نشد. نتایج در خصوص گندمیان چند ساله و گیاهان بوته‌ای

جدول ۶- مقایسه میانگین ویژگی‌های پوشش گیاهی فرم‌های رویش رویشگاه یونجه کاری و شاهد

فرم رویشی	ویژگی	درصد تاج پوشش	تولید کل (کیلوگرم در هکتار)	تراکم (پایه در متر مربع)	درصد ترکیب
گندمیان چند ساله	رویشگاه مورد مطالعه	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار	میانگین ± اشتباه معیار
	کپه کاری	۰±۰a	۰±۰a	۰±۰a	۰±۰a
گندمیان یک ساله	شاهد	۷/۸۵±۰/۹۳b	۱۲۷/۹۵±۰/۷۲b	۶/۲۳±۰/۵۸b	۲۱/۴۵±۲/۵۶b
	کپه کاری	۱/۸±۰/۳۱a	۱۵±۰/۵۳a	۲/۰۱±۰/۳۴a	۲/۸±۰/۴۸a
فورب چند ساله	شاهد	۱/۷±۰/۳۲a	۱۸/۴۹±۳/۴۶a	۲/۴۱±۰/۴۷a	۴/۶۴±۰/۸۹a
	کپه کاری	۵۲/۲۵±۱/۲a	۹۶۹/۴±۸/۸۴a	۱۴/۳۱±۰/۳۲a	۸۲/۹۴±۲a
فورب یک ساله	شاهد	۵/۲±۰/۴۲b	۲۵/۳۵±۰/۳۷b	۰/۷۸±۰/۱۳b	۱۴/۲۱±۱/۱۷b
	کپه کاری	۹/۲±۰/۵۷a	۲۰/۲۶±۰/۸a	۴/۲±۰/۲۱a	۱۴/۳۳±۰/۸۹a
بوته‌ای	شاهد	۴/۵۶±۰/۳۳b	۳/۷±۰/۲۷b	۷/۰۶±۰/۴۶b	۱۲/۴۸±۰/۹۱a
	کپه کاری	۰±۰a	۰±۰a	۰±۰a	۰±۰a
	شاهد	۱۷/۵۶±۰/۷۳b	۱۱۴/۷۲±۰/۷۲b	۳/۰۵±۰/۱۵b	۴۸/۰۲±۲/۰۱b

*در هر ستون حروف غیر مشابه بیانگر معنی دار بودن تفاوت در سطح $P < 0.01$ است.

تأثیر بر مشخصه‌های فیزیک و شیمیایی خاک: در جدول ۲ مقایسه میانگین ۷ ویژگی شیمیایی خاک و بافت خاک در دو عمق متفاوت، رویشگاه‌های کپه کاری و یونجه کاری و شاهد آن‌ها آمده است. نتایج نشان می‌دهد که در عمق ۳۰-۰ سانتی متری در اثر کپه کاری میانگین ویژگی‌های ماده آلی، پتاسیم، نیتروژن و فسفر نسبت به شاهد افزایش معنی داری در سطح یک درصد یافته است. اما میزان عناصر کلسیم و سدیم کاهش معنی داری را نشان می‌دهد به عبارتی دیگر میزان این عناصر در رویشگاه شاهد به طور معنی داری بیشتر از رویشگاه اصلاح شده است. در عمق ۶۰-۳۰ نیز نشان می‌دهد که میانگین ماده آلی، کلسیم، نیتروژن در رویشگاه کپه کاری نسبت به رویشگاه شاهد افزایش معنی داری دارد، اما میزان عنصر پتاسیم کاهش معنی داری داشته است. در خصوص میانگین ویژگی‌های pH، فسفر نیز علیرغم کاهش، تفاوت معنی داری مشاهده نمی‌شود. در رویشگاه یونجه کاری نتایج نشان می‌دهد، در عمق اول، میانگین ویژگی‌های ماده آلی و نیتروژن به طور معنی داری در اثر اصلاح مرتع با استفاده از کشت گیاه یونجه افزایش یافته است ($P < 0.01$). میزان کلسیم، سدیم، فسفر و pH در رویشگاه شاهد به طور معنی داری بالاتر از رویشگاه یونجه کاری می‌باشد به عبارت دیگر در اثر یونجه کاری فاکتورهای اشاره شده کاهش یافته‌اند. در عمق دوم خاک (۶۰-۳۰ سانتی متر) نیز مقایسه میانگین بیانگر تفاوت معنی دار در ویژگی‌های ماده آلی، کلسیم و نیتروژن، پتاسیم، سدیم و فسفر است. در اثر یونجه کاری میزان ماده آلی،

کلسیم و نیتروژن افزایش اما میانگین عناصر پتاسیم، سدیم و فسفر کاهش یافته‌اند ($P < 0.01$). همچنین نتایج بدست آمده بیان می‌کند که عملیات‌های اصلاحی انجام شده هیچ تاثیری بر بافت خاک در جهت بهبود یا تخریب نداشته است.

بحث و نتیجه گیری

در اثر اجرای عملیات احیاء و اصلاح انجام شده در منطقه مورد مطالعه میزان pH خاک در رویشگاه کپه کاری و یونجه کاری در هر دو عمق کاهش داشته است، کاهش در میزان pH خاک در این دو منطقه به ویژه در عمق اول می‌تواند به دلیل بالا بودن پوشش گیاهی یا سیستم ریشه‌ای متراکم در آن‌ها باشد، به نحوی که Hosseinzadeh (2008) بیان می‌کنند که کاهش pH به دلیل افزایش ماده آلی، اسیدهای آلی و معدنی تولید می‌شوند که فراوان‌ترین این اسیدها، اسید کربنیک می‌باشد، گرچه این اسید یک اسید ضعیفی است ولی تولید دائم آن در خاکی که در آن تراکم ریشه زیاد می‌باشد، باعث حل شدن آهک و شستشوی آن در خاک می‌شود و خارج شدن آهک از خاک نیز موجب کاهش pH می‌گردد. David, et al (2004) نیز کاهش pH را در ارتباط با بالا بودن پوشش گیاهی و در نتیجه آن افزایش ماده آلی و یا تراکم ریشه‌ای زیاد و بالا بودن فعالیت میکروارگانیسم هل در خاک گزارش داده‌اند.

جدول ۲- میانگین \pm اشتباه از معیار ویژگی‌های خاک دو عمق متفاوت در رویشگاه‌های کپه کاری و یونجه کاری

تیمار	عمق نمونه (سانتی متر)	درصد ذرات خاک			pH	ماده آلی (%)	کلسیم (meq/lit)	پتاسیم (ppm)	سدیم (%)	نیترژن (%)	فسفر (ppm)
		شن (%)	رس (%)	سیلت (%)							
کپه کاری	۰-۳۰	۱۷/۳۶ \pm ۰/۳۶	۳۸/۴۵ \pm ۰/۸۸	۴۵/۳ \pm ۱/۳۸	۷/۸۳ \pm ۰/۰۲۱	۲/۲۹ \pm ۰/۰۴a	۱۳/۳ \pm ۰/۲a	۳۰۷/۴۵ \pm ۷/۰۲a	۰/۰۱۳۷ \pm ۰/۰۰۱a	۰/۰۳۴ \pm ۰/۰۱۵a	۱۹/۸۴ \pm ۰/۳۸a
شاهد	۰-۳۰	۱۸/۲۱ \pm ۰/۰۷	۳۹/۱ \pm ۰/۰۶۹	۴۳/۶۴ \pm ۱/۰۰۵	۷/۹۳ \pm ۰/۰۰۹۵	۱/۱ \pm ۰/۰۰۹b	۲۷/۶۵ \pm ۰/۱۳b	۱۹۴/۷۶ \pm ۸/۶۹b	۰/۰۱۷۲ \pm ۰/۰۰۱b	۰/۰۱۵ \pm ۰/۰۰۱b	۱۲/۹۹ \pm ۰/۳۶b
یونجه کاری	۰-۳۰	۱۴/۴۲ \pm ۰/۰۵۱	۳۲/۵۶ \pm ۰/۳۸	۵۵/۷۳ \pm ۱/۱۴	۷/۷۵ \pm ۰/۰۰۵	۳/۰۲ \pm ۰/۱۲a	۱۰/۴ \pm ۰/۲۴a	۱۸۷/۰۷ \pm ۲/۱۱a	۰/۰۱۵ \pm ۰/۰۰۱a	۰/۰۴۵ \pm ۰/۰۰۱a	۷/۰۳ \pm ۰/۳۲a
شاهد	۰-۳۰	۱۵/۳۱ \pm ۰/۰۷۱	۳۲/۹۱ \pm ۰/۰۶۸	۵۳/۸۱ \pm ۱/۰۰۹	۸/۲ \pm ۰/۰۰۶۸b	۰/۰۶۳ \pm ۰/۰۰۲b	۱۸/۷۲ \pm ۰/۲۲b	۲۲۴/۲۲ \pm ۲/۸۱b	۰/۰۱۷ \pm ۰/۰۰۲b	۰/۰۱ \pm ۰/۰۰۵b	۹/۳۲ \pm ۰/۲۸b
کپه کاری	۳۰-۶۰	۱۲/۶۳ \pm ۰/۰۴۲	۳۹/۰۵ \pm ۰/۰۵۶	۵۰/۲۱ \pm ۱/۰۰۶	۷/۶۸ \pm ۰/۱a	۱/۵۶ \pm ۰/۰۰۹a	۲۳/۴ \pm ۰/۴۷a	۱۰۲/۲۸ \pm ۱/۷۴a	۰/۰۱۹ \pm ۰/۰۰۱a	۰/۰۰۶۸ \pm ۰/۰۰۲a	۷/۸۸ \pm ۰/۱۹a
شاهد	۳۰-۶۰	۱۴/۴۱ \pm ۰/۰۴۷	۳۹/۲ \pm ۰/۰۳۶	۴۷/۲۸ \pm ۰/۱۴	۷/۸۳ \pm ۰/۰۰۲۱a	۱/۱ \pm ۰/۰۰۹b	۱۷/۲ \pm ۰/۴b	۱۳۹/۷۶ \pm ۲/۳۷b	۰/۰۱۸ \pm ۰/۰۰۱a	۰/۰۰۴۹ \pm ۰/۰۰۲b	۸/۳ \pm ۰/۳۵a
یونجه کاری	۳۰-۶۰	۸/۰۹ \pm ۰/۰۱۶	۳۳/۴ \pm ۰/۰۲۴	۵۶/۹ \pm ۰/۰۰۹	۸/۰۵ \pm ۰/۰۰۶۷a	۱/۹۴ \pm ۰/۰۰۹۲a	۱۵/۲۵ \pm ۰/۳۶a	۱۶۲/۵۶ \pm ۰/۶۹a	۰/۰۱۶ \pm ۰/۰۰۱a	۰/۰۳۳ \pm ۰/۰۰۲a	۴/۸۳ \pm ۰/۳۱a
شاهد	۳۰-۶۰	۱۰/۰۴ \pm ۰/۰۳۹	۳۵/۶۴ \pm ۰/۰۳۷	۵۰/۲۱ \pm ۱/۰۲۷	۸/۲ \pm ۰/۰۰۶۸a	۰/۰۵ \pm ۰/۰۰۱۹b	۱۲/۴۲ \pm ۰/۵۲b	۲۰۶/۸۳ \pm ۳/۱۷b	۰/۰۰۲۱ \pm ۰/۰۰۲b	۰/۰۰۹ \pm ۰/۰۰۴b	۷/۲ \pm ۰/۲۲b

*در هر ستون حروف غیر مشابه بیانگر معنی دار بودن تفاوت در سطح $P < 0.01$ است.

و کاهش در عمق دوم تیمار کپه کاری و هر دو عمق تیمار یونجه کاری شده است ($P < 0.01$).

به طور کلی مطالعات Umesh, et al., (2008) بیان می‌کند، بیشتر مواد مغذی خاک در لایه‌های بالایی قرار داشته و با افزایش عمق خاک از غلظت مواد غذایی کاسته می‌شود و علیرغم زیاد بودن غلظت عناصر معدنی در خاک تنها کسر ناچیزی از آن توسط گیاهان قابل جذب خواهد بود. در اثر کپه کاری به دلیل افزایش پوشش گیاهی و ایجاد پوشش متراکم و علفی و همچنین تهویه مناسب خاک، افزایش درصد لاشبرگ و تجزیه آن و در نتیجه افزایش ماده آلی میزان فسفر و پتاسیم خاک افزایش یافته است (۲)، فسفر نقش مهمی در رشد و نمو یونجه و متابولیسم آن بازی می‌کند، بدون وجود فسفر اصولاً رشد یونجه مقدور نیست. این عنصر جزو ترکیبی مهم و اصلی پروتئین و سایر ترکیبات مانند اسید فسفریک، گلیسیرین، لیسئین، فیتین، نوکلئو آمین، نوکلئوپروتئید و غیره می‌باشد. به علاوه فسفر در تشکیل و ساختن ویتامین موثر است. به دلیل آنکه یونجه دارای ریشه‌های طویل و بلندی می‌باشد قادر است که فسفر مورد نیاز خود را از اعماق سطحی و پایین خاک جذب نماید، بنابراین میزان فسفر در اراضی یونجه کاری شده در هر دو عمق مورد بررسی کاهش نشان می‌دهد (۱۵). نتایج همچنین بیانگر این مطلب است که میزان فسفر در عمق ۳۰ - ۰ سانتی متری خاک بالاتر از عمق ۶۰ - ۳۰ سانتی متری می‌باشد، تغییرات فسفر در اعماق مختلف خاک زیاد است، به طوری که در لایه‌های سطحی

مطالعات Cao et al., (2012) نیز نشان داد که، با کاشت گیاه یونجه PH خاک ابتدا افزایش می‌باید اما به تدریج با گذشت دوره کشت کاهش یافته و تغییرات آن در سطح خاک نمایان تر است. مواد آلی و نیتروژن کل به طور معنی داری در هر ۲ عمق تیمارهای مورد مطالعه افزایش یافته است ($P < 0.01$). فرآیند تجمع ازت در خاک با تجمع مواد آلی رابطه نزدیکی دارد (۲۶). مطالعات Mofidi, et al., (2011) نشان می‌دهد که در منطقه کپه کاری شده مقدار پوشش گیاهی و همچنین حجم زیاد ریشه در خاک سبب افزایش ماده آلی در این رویشگاه نسبت به رویشگاه شاهد گردیده است. Banerjee, et al., (1986) بیان می‌کند که ویژگی‌های خاک متاثر از پاسخ خاک به فعالیت‌های ریشه و خصوصیات لاشبرگی است که از گیاهان چند ساله به زیر دست پوشش تاجی آن‌ها فرو می‌ریزد. مقادیر مواد آلی خاک تحت تأثیر چندین فاکتور قرار دارد که مهم‌ترین آن‌ها کربن آلی تثبیت شده بر اثر فعل و انفعالات فتوسنتزی می‌باشد. افزایش مواد آلی در رویشگاه یونجه کاری نیز به دلیل تجمع بقایای گیاهی و تثبیت ازت هوا می‌باشد، به طوری که از سطح خاک به طرف عمق درصد ماده آلی کاهش می‌یابد. همچنین بقایای ریشه یونجه پس از مرگ در خاک باقی مانده و باعث پوک شدن هر چه بیشتر خاک، افزایش هوموس و اصلاح ساختمان فیزیکی آن می‌گردد (۱۳).

اجرای عملیات‌های اصلاحی بر میزان فسفر و پتاسیم خاک تأثیر گذار بوده است و سبب افزایش معنی دار آن‌ها در عمق اول کپه کاری

اراضی نسبتاً شور کشت گردید، شوری خاک به تدریج کاهش پیدا کرد.

آنچه از نتایج مقایسه میانگین پارامترهای پوشش گیاهی بر می‌آید آن است که کلیه ویژگی‌های مورد بررسی پوشش گیاهی در رویشگاه‌های اجرایی و شاهد آن‌ها بجز تراکم رویشگاه یونجه کاری در سطح یک درصد معنی دار است. به طوری که در هر یک از رویشگاه‌های کپه کاری و یونجه کاری میانگین درصد تاج پوشش گیاهی به ترتیب، ۱۳ درصد و ۲۷/۵ درصد نسبت به رویشگاه شاهد افزایش یافته است. همچنین میانگین تولید در رویشگاه کپه کاری ۱۹/۲ درصد و رویشگاه یونجه کاری ۵۵ و میانگین درصد لاشبرگ (۲۰ درصد کپه کاری، ۴۴ درصد یونجه کاری) به طور معنی داری نسبت به رویشگاه شاهد افزایش یافته است. در اثر کپه کاری درصد تاج پوشش ۱/۳ برابر، تولید ۱/۴۷ برابر، تراکم ۱/۲۳ برابر و درصد لاشبرگ ۱/۵ برابر رویشگاه شاهد آن به طور معنی داری افزایش یافته است.

کلیه ویژگی‌های مورد مطالعه پوشش گیاهی کلاس‌های خوش‌خوراکی اختلاف معنی داری با رویشگاه شاهد داشته به طوری که در اثر کپه کاری درصد تاج پوشش گیاهان کلاس I و II به ترتیب ۲/۳ و ۱/۴ برابر همچنین تولید ۱/۷ و ۱۱/۶ برابر و تراکم گیاهان کلاس I، ۴/۸ و نیز درصد ترکیب گیاهان کلاس I (۱/۸ برابر) و گیاهان کلاس II (۱/۰۹ برابر) و میزان تراکم گیاهان کلاس III، ۳ برابر به طور معنی داری افزایش یافته است. و از درصد تاج پوشش (۱/۳ برابر) تولید (۲/۷۵ برابر) و درصد

خاک‌های مرتعی مقدار آن زیادتر از اعماق دیگر خاک است، زیرا گیاهان مرتعی فسفر را از لایه‌های زیرین استخراج و پس از مردن و پوسیده شدن آن‌ها مقدار زیادی فسفر در سطح خاک تجمع پیدا می‌کنند، کم شدن میزان فسفر در لایه‌های زیرین به این علت است که گیاه فسفر را از این لایه‌ها استخراج می‌کند و به سطح می‌آورد و در عین حال مقدار ناچیزی از فسفر در نتیجه آبشویی به طور دائم از دست می‌رود (۳).

با توجه به نیاز بالای یونجه به پتاسیم جهت پروتئین سازی و عمق ریشه دوانی بالای این گونه کاهش میزان پتاسیم در اراضی یونجه کاری شده طبیعی به نظر می‌رسد، همچنین برداشت پتاسیم از خاک را می‌توان دلیل دیگری بر کاهش پتاسیم در این دو رویشگاه دانست (۱۶؛ ۱۵). کپه کاری و یونجه کاری سبب کاهش کلسیم و سدیم در عمق اول نمونه برداری و افزایش در عمق دوم بجز رویشگاه کپه کاری گردیده است، در منطقه کشت گونه گندمی و لگوم هر چه به عمق می‌رویم به میزان کلسیم افزوده شده ولی در رویشگاه شاهد آن بالعکس کاهش می‌یابد. (Yong Zhong, et al (2005)، عقیده دارند که، کشت گیاه یونجه در خاک‌های شور، ساختمان خاک را بهبود بخشیده و شستشوی نمک به اعماق خاک را به دلیل ریشه‌های عمیق، گستره و موین سرعت می‌بخشد و سبب کاهش میزان شوری خاک خواهد شد. Cao et al., (2012) نیز به این نتیجه رسیدند که، پس از آنکه گیاه یونجه به مدت ۵ سال در

خشکی و قلیائیت و شوری بوده و از قدرت زنده مانی بالایی برخوردار است (۲۲). لذا به طور وسیعی در منطقه گسترش یافته و اکثریت تولید و درصد تاج پوشش گیاهان کلاس II و گندمیان چند ساله را در منطقه و رویشگاه کپه کاری دارا می باشد. اما علیرغم این افزایش در درصد تاج پوشش گیاهی و تولید و درصد ترکیب میزان تراکم گیاهان کلاس II در رویشگاه کپه کاری در مقایسه با رویشگاه شاهد کاهش معنی داری را نشان می دهد که به دلیل ریزوم دار بودن این گونه و فرم بیولوژیک دسته ای آن است (۲۲) که به همین دلیل در تعیین تراکم بر اساس تعداد دسته در متر مربع محاسبه شده و سبب کاهش میزان تراکم شده است. Mirjalili, et al., (2010) نیز در تحقیق خود با عنوان بررسی میزان تولید، گرایش و وضعیت در مراتع ممیزی شده و مراتع دارای طرح مرتع داری در مراتع ندوشن استان یزد، با در نظر گرفتن مرتع دارای طرح مرتع داری و عملیات اصلاحی کپه کاری در آن و مرتع ممیزی شده و فاقد طرح مرتع داری به این نتیجه رسیدند که، تولید و وضعیت در مرتع کپه کاری شده اختلاف معنی داری نسبت به مرتع فاقد این عملیات دارد.

در اثر یونجه کاری درصد تاج پوشش (۱/۷۵ برابر) تولید کل به میزان قابل توجهی (۳/۴۶ برابر) و درصد لاشبرگ (۲/۵۶ برابر) پوشش گیاهی نسبت به رویشگاه شاهد افزایش معنی داری یافته است. Puckridg & French (1983) و Kerridge & Franco (1992) بیان می کنند که حضور گیاهان تیره لگوم نظیر یونجه و

ترکیب (۱/۷ برابر) گیاهان کلاس III کاهش یافته است. تغییرات به وجود آمده در خصوص گیاهان کلاس III مربوط به نوع گونه های گیاهی موجود و در ترکیب هر کدام، در دو رویشگاه مورد مطالعه است به خصوص حضور *Stipa barbata* در رویشگاه شاهد می باشد. همچنین در اثر کپه کاری درصد تاج پوشش گندمیان چند ساله، گندمیان یک ساله و بوته ای ها به ترتیب ۱/۸، ۲/۶۸ و ۱ برابر و نیز میزان درصد لاشبرگ گندمیان چند ساله ۱/۶ برابر رویشگاه شاهد آن در سطح یک درصد افزایش معنی دار داشته است. با وجود این Rahmani (2010) با مطالعه تغییرات پوشش گیاهی در اثر اعمال عملیات اصلاحی کپه کاری و بذرکاری دریافت که درصد پوشش تاجی در اثر عملیات اصلاحی تغییری نداشته است و بیان نمودند که عدم تغییر در پوشش سطحی و ترکیب گونه ها نشان می دهد که عملیات کپه کاری به تنهایی نمی تواند تغییری در وضعیت پوشش حوزه ایجاد کند و نیاز است هنگام اجرای عملیات بر نحوه اجرای کار و انجام آزمایشات لازم بر روی بذور مرتعی نظارت کامل داشت و پس از اجرای طرح نیز مبحث مدیریت مرتع را به خوبی رعایت نمود. در اثر کپه کاری گونه *Agropyron elongatum* درصد تاج پوشش، تولید و تراکم گونه های *Stipa barbata*، *Dactylis glomerata* و *Festuca ovina* افزایش و در خصوص گونه های *Artemisia turcanica*، *AcanthopH yllum* و *PH lomis persica bracteatum* کاهش داشته است. گونه *Agropyron elongatum* گونه ای مقاوم به

شیدر می‌تواند علاوه بر تأثیر بر خاک افزایش پوشش گیاهی و تولید علوفه در نتیجه تولیدات دام‌های چرا کننده از این مراتع را در بر داشته باشد. تحقیقات Eviner, et al., (2006) نشان می‌دهد که چنانچه گیاهان علوفه ای نظیر یونجه کشت گردد ضمن متراکم کردن پوشش موجب بهبود کمیت و کیفیت علوفه تولیدی می‌گردد. Gintzburger (2011) با مقایسه دو نوع بذرپاشی مستقیم و کپه کاری بذور یونجه یک ساله بیان می‌کند که کپه کاری یونجه بسیار موثر تر از بذرپاشی مستقیم آن در عرصه‌های مرتعی است. به طوری که افزایش درصد پوشش از ۹ درصد به ۶۰ درصد توسط کپه کاری را گزارش می‌کند. کلیه ویژگی‌های کلاس‌های خوش‌خوراکی رویشگاه یونجه کاری (بجز میزان تراکم گیاهان کلاس III) با رویشگاه شاهد اختلاف معنی داری دارند، به طوری که با کشت گونه *M.sativa* درصد تاج پوشش گیاهان کلاس I به مقدار قابل توجهی (۴۱ برابر) نسبت به رویشگاه شاهد افزایش یافته است. در نتیجه میزان تولید کل نیز که در این کلاس خوش‌خوراکی ۹۱۵/۸ کیلوگرم در هکتار برآورد شده است در حدود ۳۷/۲ برابر رویشگاه شاهد آن با میزان تولید کل برآورد شده ۲۴/۵۶ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. همچنین میزان تراکم و درصد ترکیب گیاهان کلاس I نیز به ترتیب ۱۰/۴ برابر و ۲۳/۳۶ برابر رویشگاه شاهد می‌باشد. در اثر کشت این گونه خوش‌خوراک که از با اهمیت‌ترین گیاهان علوفه ای در کشاورزی امروزی محسوب شده و به واسطه ویژگی‌های با ارزشی نظیر دامنه

وسیع سازگاری با محیط، تولید علوفه بالا و با کیفیت عالی ملکه نباتات نامیده می‌شود (۲۲)، درصد ترکیب گیاهان کلاس I از ۳/۰۰۷ درصد به ۷۰/۲۵ درصد افزایش یافته است که سبب بهبود و افزایش کیفیت علوفه رویشگاه مورد مطالعه شده است. همچنین در اثر یونجه کاری، با افزایش گیاهان کلاس I از میزان تاج پوشش گیاهی، تولید و تراکم و درصد ترکیب گیاهان کلاس II و III کاسته شده است. به طوری که درصد تاج پوشش گیاهان کلاس II و III به ترتیب ۱/۹ برابر و ۱/۷۷ برابر کاهش یافته است. میزان تولید نیز ۹/۷۴ برابر برای گیاهان کلاس II و ۴/۶۵ برابر برای گیاهان کلاس III کاهش در رویشگاه یونجه کاری نسبت به رویشگاه شاهد داشته است. که به دلیل نوع گونه‌های موجود در هر دو رویشگاه تحت مطالعه و غالب شدن گونه یونجه در رویشگاه یونجه کاری و غالب بودن گونه‌های بوته‌ای و گندمیان چند ساله نظیر *Artemisia acanthophyllum* و *Artemisia turanica sieberi* در رویشگاه شاهد آن می‌باشد. درصد ترکیب گیاهان کلاس II و III نیز در اثر یونجه کاری *M.sativa* کاهش یافته و میزان آن از ۵۷/۸۶ درصد گیاهان کلاس II و ۳۹/۵۹ درصد گیاهان کلاس III در رویشگاه شاهد به ترتیب ۱۶/۵۱ (۳/۵ برابر) و ۱۳/۲۳ (۳ برابر) کاهش یافته است. همچنین میزان تراکم گیاهان کلاس II، (۴/۲۲ برابر) به طور معنی داری در اثر یونجه کاری کاهش یافته است. میزان تراکم گیاهان کلاس III نیز علیرغم کاهش ۲

یونجه کاری و شاهد نداشته و اختلاف معنی داری مشاهده نمی شود ($P < 0.01$). همچنین میزان ترکیب گیاهی فورب های یک ساله نیز در هر دو رویشگاه یکسان بوده، ولی تغییرات معنی داری در سایر ویژگی های پوشش گیاهی شامل درصد تاج پوشش، تراکم و درصد ترکیب آن ایجاد شده است. در کل اجرای عملیات احیاء و اصلاح یونجه کاری و کپه کاری تأثیرات مثبتی بر ویژگی های فیزیکی و شیمیایی خاک و پوشش گیاهی در منطقه داشته است، به طوری که تولید و تاج پوشش گیاهی این مناطق افزایش قابل توجهی نسبت به مناطق شاهد خود داشته و گونه های کم شونده و مرغوب نظیر *Festuca ovina*، *Medicago sativa*، *Agropyron elongatum* و *Dactylis glomerata* که پیش تر رو به کاهش و یا حذف بوده اند، افزایش یافته و جایگزین گونه های کم شونده و مهاجم شده اند.

برابری در رویشگاه یونجه کاری اختلاف معنی داری را نشان نمی دهد ($P < 0.01$). نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که کلیه ویژگی های گیاهی فرم های رویشی گندمیان چند ساله و بوته ای در رویشگاه شاهد و یونجه کاری اختلاف معنی داری در سطح یک درصد داشته و به عبارت دقیق تر تیپ غالب گیاهی در رویشگاه یونجه کاری را فورب های چند ساله تشکیل داده (۸۳ درصد ترکیب گیاهی) و پوشش قابل بیانی از گیاهان بوته ای و گندمیان چند ساله در این رویشگاه دیده نمی شود. به طوری که کشت گونه *M. sativa* سبب افزایش ۱۰/۲۱ برابری درصد تاج پوشش، ۳۸/۲۴ برابری تولید کل، ۱۸/۳۴ برابری تراکم و ۵/۸۳ برابری درصد ترکیب گیاهی فورب های چند ساله در رویشگاه یونجه کاری نسبت به رویشگاه شاهد آن شده است. یونجه کاری تأثیر چندانی بر ویژگی های پوشش گیاهی گندمیان یک ساله رویشگاه

References:

- 1-Ahmadi A., A. Sanadgol, 2005. The effect of pit-seeding on the range condition and range production in the Goledam rangelands. Iranian journal of Range and Desert Reseach. 13(1): 48-52.
- 2-Ajili Lahigy, A., 2012. Effects of different ranges on the main causes of soil fertility (organic carbon, nitrogen, pH, orus, potassium) in the Hamedan province. International Research Journal of Applied and Basic Sciences 3(8):1556-1561.
- 3-Azarnivand H., MA. Zare Chahoki, 2008. Range Improvement. Tehran University press. 354p. (In Persian)
- 4-Banerjee, S.K., S. Nath, & S.P. Banerjee, 1986. Characteristics of the soils under vegetation in the Tarai region of Kuresong forest division West Bangal. J. Zndian, SOC, Soil, 34:343-349.
- 5-Bihamta M., M. Zare Chahouki, 2010. Principles of Statistics for the Natural Resources Science. University of Tehran Press, 300p. (In Persian)
- 6-Boltz, D. F, and J. A. Howel, 1978. Colorimetric determination of non-metals. John Wily and sons, New York, pp. 197-202.

- 7-Bremner, J. M., and C. S. Mulvaney, 1982. Nitrogen total, pp. 595–624, in A. L. Pageet al, eds., *Methods of soil analysis, part 2: chemical and microbiological properties*, vol. 9. ASA Monograph , Madison, WI.
- 8-Cao, J., Li. Xianting, X. Kong, Z. Rengel, D. Liping, 2012. Using alfalfa(*Medicago sativa*) to ameliorate salt-affected soils in Yingda irrigation district in Northwest China. *Acta Ecologica Sinica* 32: 68-73.
- 9-David, L.J., A. Hodge, Y. Kuzyakov, 2004. Plant and mycorrhizal regulation of rhizo deposition. *New Phytologist* 163:459–480.
- 10-De-Cheng, LI., B. VELDE., LI. Feng-Min, ZHANG., Gan-Lin, ZHAO Ming, Song., & HUANG, Lai-Ming., 2011. Impact of Long-Term Alfalfa Cropping on Soil Potassium Content and Clay Minerals in a Semi-Arid Loess Soil in China. *Pedosphere* 21(4): 522-531
- 11-Eviner, T., V. Stuart Chapin, & F. Charleses Vaughn, 2006. Seasonal Variations In Plant Species Effects On Soil N and P Dynamics, *Ecology*, 87(4): 947-986.
- 12-Gee, G. W., and J. W. Bauder, 1982. Particle size analysis, pp. 383–411, in A. Klute, ed., *Methods of soil analysis, part 1: physical and mineralogical methods*. ASA Monograph , vol. 9, pp. 383–411.
- 13-Gitzburger, G., 2011. The effect of soil pitting on establishment and growth of annual *Medicago* spp on degraded rangeland in Western Australia. *The Australian Rangeland Journal* 1:49-52.
- 14-Hossienzadeh G., H. Jalilvand, R. Tamartash, 2008. Vegetation Cover Changes and Some Chemical Soil Properties in Pastures with Different Grazing Intensities. *Iranian journal of Range and Desert Research*. 14:500-512.
- 15-Jafari, M., H. Azarnivand, A. Delvari, H. Arzani, Zare Chahouki, 2001. Effect of Cultivation *Medicago sativa* on Soil Fertility in Tabarian and Tavacolbagh Rangeland of Khorasan Province. *Journal of Biaban* 7:63-71.
- 16-Jafari M, Ebrahimi M, Azarnivand H, Madahi A, 2009. The effects of rangeland restoration treatments on some aspects of soil and vegetation parameters (Case study: Sirjan rangelands). *J. Rangelands*. 3:371-384
- 17-Kerridge, P.C., L.H. Franco, 1992. The Use Of Legumes For Improvement Of Fallow Land Smallholder Farming Systems, *Seddon 16 Forages For Land Reclamation and Rehabilitation* 59: 16-26.
- 18-Mesdaghi M., 2007. Range management in Iran. 3rd ed., Tehran University press, 333 p.
- 19-Mirjalili, A., M. Tazeh, K. Dashtakian, 2010. Investigation of forage production, range condition trend and range condition in audition and management plant ranges (A case study in Noudushan's ranges, Yazd), *Watershed Management Research (Pajouhesh & Sazandegi)* 85: 45-51.
- 20-Mofidi, M., M. Jafary, A. Tavili, M. Rashtbari, A. Alijanpour, 2011 .Effect of Pit Seeding on Soil and Vegetation Properties in Imam Kandi Rangelands, Iran. *International journal of Agronomy and Plant Production* 2 (5):219-225.
- 21-Moghadam, M., 2008. Rangeland and Range Management. 2rd ed., Tehran University press, 470 p.
- 22-Moghimi, J., 2006. Introduced of some rangeland species for pasture development and improvement. 1rd ed ., Arvan press, 668p.
- 23-Mut, H., I. Ayan, 2011. Effects of Different Improvement Methods on Some Soil Properties in a Secondary

- 24-Olsen, S. R., L. E. Sommers, 1982. PH ospH orus, pp. 403–430, in A. L. Page et al. eds., Methods of soil analysis, part 2: chemical and microbiological properties, vol. 9. ASA Monograph , Madison, WI.
- 25-Puckridg, D.W., R.J. French, 1983. The Annual Legume Pasture In Cereal-Ley Farming Systems Of Southern Australia: a Review, 9: 229-267.
- 26-Raheb, S., H. Pirdashti, M. Mablaghi, S. Aghajanzadeh, B. Moradi, 2007. A study on the effects of different types of vegetation on the soil fertility of citrus orchards. Proceedings of the Tenth Congress of Soil Studies. Karaj, Iran. Tehran University.
- 27-Robertson, J.H., D.L. Neal, L.R. Mcadams, P.T. Tuller, 1970. Changes in crested wheatgrass ranges under different grazing treatments. Jurnal of Range Management 23: 27-34.
- 28-Sparks, D. L., 1996. Methods of soil analysis. part 3. chemical methods. Soil Science Society American, Inc. American Society of Agronomy, Inc., Madison, Wisconsin.
- Succession Rangeland, J. BIOL. ENVIRON. SCI., 5(13): 11-16.
- 29-Umesh, C., WU. Gupta, L. S. Kening, 2008. 48 Micronutrients in Soils, Crops, and Livestock, Earth Science Frontiers 15(5): 110–125.
- 30-Walkley, A., I. A. Black, 1934. Chromic acid titration for determination of soil organic matter. Soil Science 63: 251.
- 31-Yong-Zhong, S., L. Yu-Lin, C. Jian-Yuan, Z. Wen-Zhi, 2005. Influences of continuous grazing and livestock exclusion on soil properties in a degraded sandy grassland, Inner Mongolia, northern China. Catena 59: 267-278.

ارزیابی اثرات طرح ساماندهی خروج دام از جنگل بر جنگل نشینان (مطالعه موردی: جنگل عباس آباد)

مجید توحیدی^۱، فرشاد یزدبان^۲، محمدرضا آذرنوش^۲، مجید اسحاقی^۲، محمد نقی عادل^{۳*}، جواد صادق کوهستانی^۴
تاریخ دریافت: ۹۱/۱۱/۱۴ تاریخ پذیرش: ۹۲/۳/۲۲

چکیده

خروج دام از جنگلهای استان مازندران همواره از دغدغه‌های اساسی سیاست‌گزاران منابع طبیعی در استان و کشور بوده است. هدف از این تحقیق ارزیابی اجرای طرح ساماندهی خروج دام از جنگل در سری ۲ مکارود از حوزه ۳۶ کاظم رود در عباس آباد استان مازندران بود. در این پژوهش اقدام به تهیه پرسش نامه و نظر سنجی از ۳۰ نفر دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت نموده اند و ۳۰ نفر از دامدارانی که در جنگل حضور دارند، گردید. یافته های حاصل از تکمیل پرسشنامه‌ها در این دو گروه دامداران حاکی از عدم موفقیت آن به علت درآمد پایین (قریب ۹۰ درصد دامداران خروج دام یافته درآمدی پایین تر از ۵۰۰ هزار تومان دارند) است. از طرفی، میزان سطح سواد در هر دو گروه دامداران بخصوص دامداران تخریب شده پایین تر می باشد، زیرا سواد منجر به بالا رفتن سطح تحصیلات شده و با افزایش هرسال به سال های تحصیلی دامداران احتمال خروج دام ۲۱ درصد افزایش می‌یابد. جنگل‌نشینان علاقه بیشتری به دریافت زمین نسبت به دریافت پول داشتند. تعدادی از آنها خواهان بازگشت به جنگل بودند.

واژه‌های کلیدی: ساماندهی، خروج دام، جنگل‌نشین، مکارود، جنگل عباس‌آباد

^۱-دانش آموخته کارشناسی ارشد جنگلداری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، ایران

^۲-استادیار گروه جنگلداری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، ایران

^۳-دانشجوی دکتری علوم جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

*نویسنده مسئول: Email: mn.adel87@yahoo.com

^۴- کارشناس ارشد اداره کل منابع طبیعی مازندران، نوشهر، ایران

مقدمه

با افزایش تقاضا در کشورهای در حال توسعه در شرایطی که علم و دانش در این کشورها هنوز قادر به مهار عوامل نامساعد طبیعی برای افزایش تولید نیست، زمینه را برای حمله به طبیعت (جنگل‌ها و مراتع) و افزایش سطح زیر کشت همراه تعدادی دام فراهم می‌سازد. جنگل‌نشینان به دلیل ثابت ماندن بازده تولیدات کشاورزی و عدم استعداد اراضی اقدام به تغییر کاربری داده و با خشکانیدن درختان و قطع سرشاخه‌ها جهت تامین علوفه برای دام خویش اقدام می‌نمایند (۱). با کمال تاسف منابع طبیعی ایران رو به نابودی می‌باشد و کاهش قابل ملاحظه وسعت جنگل در ایران از مساحت ۱۸ میلیون هکتار به ۱۲/۶ میلیون هکتار در چند دهه مدیریت زیست محیطی کشور را به اقدامات کنترلی، در جهت جلوگیری از ادامه روند تخریب جنگل وا داشته است. بیشتر این عامل تخریبی، یعنی حدود ۸۷ درصد، از عوامل انسانی می‌باشد. مهمترین نماد عینی آن را حضور انسان‌ها در جنگل به منظور دامداری تشکیل می‌دهد. (۳). دامداران به صورت سنتی از جنگل بهره‌برداری می‌نمایند و دام‌ها از نهال‌های نوریسته تعلیف نموده و آنها را نابود می‌کنند که باعث باتلاقی شدن خاک‌های عمیق، فشردن خاک‌های کم عمق، کاهش نفوذ پذیری خاک، و ذخیره شدن آب‌های زیرزمینی گردیده است و امکان تجدید حیات طبیعی را غیر ممکن می‌سازد. (۲۰).

به منظور حفظ جنگل جدا کردن فعالیت کشاورزی و دامداری از جنگل در سالهای اخیر

طرحی تحت عنوان طرح ساماندهی خروج دام از جنگل و تجمیع تک خانوارهای پراکنده در دستور کار سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور قرار گرفت (۸). ساماندهی خروج دام مجموعه عملیات اجرایی است که طی آن دامداران در جنگل شناسایی و براساس توافق فی‌مابین دامدار داخل جنگل با پذیرش یکی از روش‌های فروش حقوق ارتفاقی انتخاب شغل جایگزین و گذاری زمین کشاورزی و ادامه دامداری صنعتی در خارج از جنگل باید دام‌های خود را خارج نماید (۱۲) و این طرح در چهار حوزه گلستان، نوشهر، ساری و گیلان به اجرا درآمد. شیوه معیشت جنگل‌نشینان مهمترین مانع در رسیدن به اهداف طرح‌های جنگل‌داری می‌باشد. وجود دامداران سنتی و آبادی‌های پراکنده در داخل جنگل و افزایش جمعیت و عدم دسترسی آنها به امکانات بهداشتی، درمانی، رفاهی، آموزشی و افزایش تعداد دام باعث بهره‌برداری بی‌رویه و تخریب روز افزون جنگل‌ها می‌گردد؛ لذا اجرای طرح ساماندهی خروج دام باید بعنوان یک مسئله ملی مورد توجه قرار گیرد (۹). در یکی از مطالعات علمی، اجرای طرح ساماندهی بهترین راهکار آزاد سازی جنگل و نجات زاد آوری قلمداد و بطور طنز آمیزی این طور بیان شد که اگر جاده آسفالتی را دو سال قرق کنند همه گونه گیاه و درخت آن را محاصره خواهد نمود. تحقیق مزبور پیرامون منابع طبیعی این واقعیت را گوشزد می‌سازد که دامداری و جنگلبانی دو فعالیت مغایر هم هستند (۱۷). در تحقیقی در بررسی مسئله چرای دام در سری پاتم جنگل تحقیقاتی خیرودکنار نوشهر اثرات حضور دام به

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه:

منطقه مورد مطالعه در سری ۲ مکارود از سری- های هشت‌گانه حوزه ۳۶ کاظم‌رود در جنگل های عباس آباد (تنکابن) در در غرب استان مازندران واقع می‌باشد و نه تنها دارای دو روستای جنگل‌نشین می‌باشد بلکه دارای چند روستای همجوار جنگل است که از جنگل ارتزاق می‌کنند و در عرض‌های جغرافیایی $36^{\circ}36'40''$ و $36^{\circ}38'32''$ قرار دارد. حداقل و حداکثر ارتفاع آن نسبت به سطح دریا آن ۵۰ متر و ۱۰۰۰ متر می‌باشد و از شمال به روستای ماشل آباد و گرداب و از جنوب به جنگل‌های سری ۱ مکارود و از شرق به یال مرز حوزه ۳۶ و ۳۸ و از غرب به رودخانه کاظم رود محدود می‌باشد. سری فوق از طریق جاده آسفالته عباس آباد- کلاردشت قابل دسترسی می‌باشد. مساحت جنگل‌های این سری ۲۳۷۹,۷ هکتار شامل ۱۷۹۱,۴ هکتار جنگل قابل بهره‌برداری ، ۳۸۳,۸ هکتار جنگل حفاظتی و حمایتی ، ۵۵ هکتار جنگل کاری سنواتی ۷۹,۵ هکتار جنگل باز ، ۱۲,۵۴ هکتار زراعی و آبادی ، ۳۵,۳ هکتار سطح جاده‌های موجود و ۲۲,۲ هکتار سطح جاده‌های پیشنهادی و در مجموع ۱۹۲۵,۹ هکتار آن مساحت قابل کار است. سطح سری به ۴۲ قطعه یا پارسل تقسیم شد در بررسی های بعمل آمده قطعه شماره ۲۲۸ به مساحت ۶۰ هکتار به عنوان قطعه شاهد انتخاب و برای جلوگیری از ورود دام و هرگونه تخریب و تعرض می‌بایست محدوده آن با ۵ ردیف سیم‌خاردار محصور شده و توسط عوامل حفاظتی تحت

صورت کت زدن درختان توسط دامداران جهت افزایش علوفه در کف جنگل ، لگد کوب شدن خاک توسط دام، قطع سرشاخه جهت مصرف دام و مصارف سوختی از درختان جنگل در اتراقگاه‌ها مشاهده شد (۱۰).

طرح ساماندهی خروج دام از جنگل (طرح تحول سیستم دامداری) و تجمیع خانوارهای پراکنده جنگل نشین با هدف آزاد سازی و ارتقاء کمی و کیفی جنگل و همچنین جابجایی دامداران و جنگل‌نشینان در سال ۱۳۵۹ مطرح و پس از انجام مطالعات ابتدا در سال ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ تحت عنوان تحول سیستم دامداری در منطقه گل‌بند نوشهر از سوی دفتر فنی جنگل- داری سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری، تهیه و ارائه گردید و در همان سال براساس مطالعات اقتصادی اجتماعی در امور اجرایی طرح‌های از سوی دفتر فنی شمال سازمان، این طرح از سال ۱۳۶۴ شروع بکارکرد (۱۴). با توجه به نیاز روز افزون جوامع انسانی به ماده چوبی برای رفع نیازهای گوناگون صنعتی و ضرورت حفظ جنگل‌ها برای تامین نیاز مذکور و استمرار خدمات زیست محیطی ضرورت دارد که با برنامه‌ریزی صحیح و علمی با حذف عوامل مخرب به نحوی از جنگل‌ها بهره‌برداری شود که خسارات وارده به حداقل برسد. هدف از این تحقیق بررسی وضعیت خروج دام و جنگل نشینان از جنگل در سری ۲ مکارود می‌باشد. امید است این تحقیق بتواند کمکی در روند اجرای این طرح داشته باشد؛ طرحی که به نگاه جدی تر و مدیریت بهتر مسئولین نیازمند است.

عرصه‌های جنگلی سری ۲ مکارود به طور نسبی پرشیب می‌باشد و بخش اعظم سطح سری در کلاسه شیب ۳۱٪ - ۶۱٪ قرار دارد.

کنترل دائمی قرار گیرد (۲۱). این منطقه دارای بارش سالیانه ۱۱۰۱ میلی‌متر، حداکثر بارش ۲۸۳/۸، حداقل بارش ۴۳ میلی‌متر، حداقل دما ۶ سانتی‌گراد و حداکثر دما ۲۱/۷ سانتی‌متر و دارای آب و هوای سرد و مرطوب می‌باشد.

شکل ۱- ۱ موقعیت پارسلها در سری ۲ مکارود، حوزه ۳۶ کاظم رود اداره کل منابع طبیعی استان مازندران - نوشهر

ساماندهی خروج دام، سازمان جنگل‌ها و طرح جنگل‌داری و طرح تجدید نظر سری ۲ مکارود (سال‌های ۱۳۷۲، ۱۳۸۷-۱۳۸۸) مورد مطالعه گرفته و با کمک راهنمای محلی و با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی منطقه جنگلی مورد نظر و محدوده خروج دام مشخص گردید و بر اساس آن از ۳۸ دامدار موجود و ۳۶ دامدار خروج کرده (متحرک و نیمه متحرک) به صورت تصادفی از هر کدام ۳۰ دامدار انتخاب گردید و به طور جداگانه از آنها پرسش‌های موجود در پرسشنامه که از قبل آماده شده بود سؤال و پرسشنامه تکمیل گردید. در آخر پس از جمع آوری کلیه پرسش‌نامه‌ها میزان موفقیت این طرح از نظر دامداران و مشمولین بدست آمد. در این بررسی دامداران فاقد سواد خواندن و نوشتن، سوالات پرسش‌نامه به همراه گزینه‌ها برای آنها قرائت گردید و آنها گزینه مورد نظر خود را انتخاب نمودند و دامداران دارای سواد خواندن و نوشتن به بالا تا مقطع دیپلم خود اقدام به پر نمودن پرسش‌نامه کرده‌اند. در پایان داده‌های حاصل از دو پرسش‌نامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج

دامداری‌های موجود:

همانطور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، بیش از ۸۰ درصد از دامداران علاقه مند به شرکت در طرح خروج دام هستند و ۹۶/۷ درصد از افرادی که علاقه‌مندی خود را به شرکت در این طرح نشان داده‌اند گزینه علاقه‌مندی دریافت زمین را انتخاب نموده‌اند، قریب

در آبادی‌های محدوده سری ۲ و در دو آبادی واقع شده در محدوده سری ۲ در حدود ۸۶ خانوار سکونت دارند که در حدود ۳۶۵ نفر جمعیت دارند. این تعداد خانوارها و جمعیت ساکن دائمی هستند. در آبادی در اسرا در دهه اخیر تعدادی خانوار ساکن موقت نیز حضور پیدا کرده‌اند که بیشتر از مناطق خارج از منطقه معروف به ویلانشینان تهرانی با احداث اماکن مسکونی ویلایی مدتی از ایام سال در منطقه حضور پیدا می‌کنند (۲۱). تعداد ۳۸ دامدار در محدوده سری حضور دارند که در مجموع تعداد ۶۰۲۱ واحد دامی دارند. ۳۶ واحد دامداری (۹۴,۷۴٪) بصورت متحرک و ۲ واحد (۵,۲۶٪) بصورت نیمه متحرک هستند. ۹۳,۹۷٪ دام‌های حاضر در سری به دامداری‌های متحرک و ۶,۷۳٪ به دامداری‌های نیمه متحرک تعلق دارند. ۹۱,۹۳٪ از دام‌ها را دام بزرگ جثه (گاو) و حدود ۸٪ را نیز دام‌های کوچک جثه (گوسفند و بز) تشکیل می‌دهد (۲۱).

جمع آوری داده‌ها:

اثرات اجرایی طرح خروج دام از جنگل می‌تواند از دو دیدگاه اثرات زیست محیطی و بازسازی احتمالی مناطق جنگلی تخریب شده و تاثیر آن بر زندگی جنگل‌نشینان و خانوارهای جابجا شده مورد ارزیابی قرار گیرد (۴) که در این تحقیق دیدگاه دوم مورد بررسی قرار گرفته است. ابتدا با استفاده از منابع اولیه اطلاعات جامع مقدماتی مربوط به دام‌ها و دامداران منطقه و همچنین تعداد دامداران اسکان داده شده، تحقیق به عمل آورده، سپس متن دستورالعمل اجرایی کلی و اصلاحی طرح

و باقیمانده افراد پول دریافت نموده اند. ۸۶/۷ درصد از دامداران بیش از ۷۵ راس واحد دامی (هر یک واحد دامی معادل یک گوسفند است) را از جنگل خارج نموده اند، که ۴۶/۷ درصد از آنها بیش از ۱۵۰ واحد دامی را شامل می گردیدند. بیش از ۵۳ درصد از دامداران قریب ۱ تن گوشت در سال تولید کرده و علاوه بر مصرف خود وارد بازار مصرف می نموده اند. ۹۰ درصد از دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت کرده با انتخاب گزینه بسیار ضعیف (۳۶/۷ درصد) و ضعیف (۵۳/۳ درصد) از منظر خود میزان موفقیت این طرح را نشان داده اند و جالب توجه است هیچ یک از دامداران گزینه خوب و عالی را انتخاب ننموده اند و بیش از ۶۷ درصد از دامداران با انتخاب توامان گزینه سیاستگزاری و اجرا نظر خود را در رابطه با عدم موفقیت این طرح بیان داشته و علاوه بر آن ۲۰ درصد از دامداران علت عدم موفقیت این طرح را صرفا در نحوه اجرای طرح دیده اند. ۶۳/۲ درصد از دامداران دیگر حاضر نیستند دوباره به جنگل برگردند اما نکته حائز اهمیت انتخاب گزینه ۳۶/۷ درصدی دامدارانی هستند که علاقه مندند دوباره به جنگل برگردند. لازم به توضیح است درآمد بیش از ۹۶ درصد از دامداران در حال حاضر تا سقف ۵۰۰ هزار تومان معادل پنج میلیون ریال است (جدول ۲). مقایسه دامداری های موجود و دامداری های خروج پیدا کرده:

میزان تحصیلات دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت کرده اند عبارتند از ۶۶/۷ درصد بی سواد و ۳۳/۳ درصد دارای تحصیلات ابتدایی، اما دامدارانی که در این طرح شرکت نموده اند

به ۹۰ درصد از دامداران دارای جمعیت افراد تحت تکفل بیش از ۲ نفر بوده که بیش از ۱۳ درصد از آنها دارای جمعیت بالای ۵ نفر می باشند. دام بیش از ۹۳ درصد از دامداران گاو و مابقی از نوع گوسفند می باشد و صرف نظر از نوع دام ۹۰ درصد از این دامداران دارای بیش از ۳۰ راس دام می باشند. ۳۰ درصد از دامداران بی سواد بوده و قریب به ۵۰ درصد از آنها دارای تحصیلات ابتدایی می باشند. جدول ۱ نتایج پرسش نامه از دامداران دارای پروانه چراکه از حقوق مابازاء طرح برخوردار نشده اند و در شهر عباس آباد سری ۲ مکارود قرار دارند (جدول ۱).

دامداری های خارج شده:

۸۹/۷ درصد از دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت نموده اند بیش از ۲ دامسرا را تخریب و کمتر از ۲۰ درصد از آنها افزون بر ۴ دامسرا را از بین برده اند. بیشتر از ۶۶ درصد از دامداران بی سواد و مابقی دارای تحصیلات ابتدایی هستند. افزون بر ۸۶ درصد از دامداران دارای بیش از ۲ نفر افراد تحت تکفل می باشند که ۴۳/۳ درصد از آنان دارای بیشتر از ۵ نفر افراد تحت تکفل می باشند. بیش از ۸۶ درصد از دامداران که در طرح خروج دام شرکت نموده اند دارای دامسرای مشاعی هستند. فزون از ۲ نفر بطور مستقیم در دامداریهای نیمی از دامداران اشتغال به کار داشته اند. و بیشتر از ۳ نفر به طور غیر مستقیم توسط ۷۶ درصد از دامداران بکارگیری شده اند که فزون از ۲۳ درصد از آنها تعدادشان به ۵ و بیش از ۵ نفر نیز رسیده است. ۶۷/۷ درصد از دامداران با دریافت زمین اقدام به خروج از جنگل نموده اند

حیث تامین شغل و درآمد اقتصادی برای خانوارهای مشمول این طرح می باشد. طرح های جنگلداری می تواند اثرات منفی بر جنگل نشینان از طریق محدود کردن دستیابی به منابع پایه و اساسی جنگل بگذارد (۷). به منظور ارزیابی طرح ساماندهی خروج دام از جنگل در سری ۲ مکارود اقدام به تهیه پرسش نامه از دو گروه از دامداران گردید، که نتیجه این پژوهش در این دو گروه از دامداری ها بیانگر آن است که ۸۰ درصد از دامداران دارای دامداری های موجود علاقه مند به شرکت در طرح خروج دام می باشند، منتهی ۹۶/۷ درصد دامداران به منظور خروج دام از جنگل علاقه مند به دریافت زمین می باشند، با توجه به دادن پول به عنوان حقوق ما به ازاء به دامداران در سالهای اخیر این با خواست دامداران مطابقت نداشته است، همچنین با نظر سنجی از دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت نموده اند، مشخص گردید ۶۷/۷ درصد از این افراد با دریافت زمین در ازای حقوق مابازاء خود در طرح خروج دام شرکت نموده اند و مابقی افراد با دریافت پول، که به مانند دامداران دارای دامداریهای موجود این افراد نیز تمایل بیشتری در صورت شرکت در طرح خروج دام با دریافت زمین جهت حقوق مابازاء خود دارند، متأسفانه غریب به ۴۰ درصد از دامدارانی که در این طرح شرکت نموده اند تمایل دارند با وجود شرکت در طرح خروج دام دوباره به جنگل باز گردند، که این به سطح درآمد نسبتاً پایین ۹۶/۷ درصد از دامداران با درآمد پایین تر از ۵۰۰ هزار تومان دامداران، با توجه به سطح تورم و خط فقر حاکم بر کشور بر می گردد و علاوه بر این موارد

میزان تحصیلات افراد بی سواد آن کاهش پیدا کرده و به ۳۰ درصد رسیده است و افراد دارای تحصیلات ابتدایی به ۵۰ درصد افزایش یافته و ۲۰ درصد افراد باقیمانده دارای تحصیلات دیپلم می باشند. ۱۳/۲۵ درصد از دامداران خروج دام یافته دارای تعداد افراد تحت تکفل ۲ نفر بوده اند، ۴۳/۳ درصد از این دامداران دارای تعداد افراد تحت تکفل ۲-۵ نفر هستند و مابقی ۴۳/۳ درصد دارای بیش از ۵ نفر افراد تحت تکفل می باشند. اما ۱۰ درصد از دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت نجسته اند دارای تعداد افراد تحت تکفل ۲ نفر بوده، افراد دارای تحت تکفل به تعداد ۲-۵ نفر برابر با ۷۶/۷ درصد و در نهایت افراد بیش از ۵ نفر پوشش دارای درصد فراوانی ۱۳/۳ می باشند. بیش از ۶۷/۷ درصد از دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت نموده اند با دریافت زمین در ازای حقوق خود در این طرح شرکت کرده و ۳۳/۳ درصد پول دریافت نموده اند در مقابل دامداری که در طرح خروج دام شرکت ننموده اند بیش از ۹۶/۷ درصد علاقه مند به دریافت زمین جهت حقوق ما به ازای خود بوده و ۳/۳ درصد علاقه مند به دریافت پول می باشند (جداول ۱ و ۲).

بحث و نتیجه گیری

هرچند یکی از اهداف مهم طرح خروج دام از جنگل کمک به تغییر الگوهای اقتصادی و معیشتی جوامع جنگل نشین می باشد (۴)، ولی یافته های تحقیق حاضر حاکی از عدم موفقیت اجرای این طرح در سری ۲ مکارود از

کاذب بروند. نزدیک به ۷۰ درصد از دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت نموده اند نحوه سیاست گذاریها و اجرای توامان طرح خروج دام از جنگل را علت عدم موفقیت این طرح می دانند. مطالعات دیگری نیز در ایران موفق نبودن اجرای طرح های خروج دام از جنگل را گزارش نموده اند (۴، ۸، ۱۵، ۱۶).

به کارگیری جنگل نشینان در اداره ی جنگل، تأمین علوفه برای دام ها، اختصاص بخشی از جنگل برای چرا، سخت گیری و وضع مقررات سنگین برای متجاوزین به جنگل، بازرسی های پی در پی و مشارکت دادن روستائیان در فرایند مدیریت منابع طبیعی و سهم نمودن آنان در طراحی و اجرای پروژه های جنگلداری و همچنین اختصاص دادن وام های بلندمدت دولت به آنان از راهکارهایی است که می تواند در تسریع روند خروج دام از جنگل مفید باشد. سیاست جنگل های طبیعی باید به گونه ای باشد که از جنگل نشینان و جوامع محلی حمایت کند؛ از طرفی مشارکت زنان و سازمان های غیر دولتی باید همانند مردان در تمامی جنبه های مدیریت پایدار جنگل باشد (۵). به منظور استمرار بخشیدن به تولید جنگل و کمک به تجدید حیات، حذف دام از جنگل از اهمیت ویژه ای برخوردار است (۱۳). در تحقیقی اعلام شد فعالیت بیش از اندازه جنگل نشینان ممکن است باعث کاهش تنوع زیستی، ورود گونه های مهاجم و شیوع بیماری شود بنابراین باید با اجرای قوانین وضع شده فعالیت آنان را کنترل کرد (۱۸). افزایش مشارکت جنگل نشینان در اجرای مدیریت پایدار جنگل کمک زیادی به حفاظت از تنوع زیستی می

در هر دو گروه دامداران با دامداری های موجود و دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت نموده اند، سطح تحصیلات آنان بسیار پایین بطوریکه یا اغلب بی سواد هستند و یا دارای تحصیلات ابتدایی می باشند. ارتباط مستقیمی میان خروج دام از جنگل و سطح سواد وجود دارد بطوریکه با افزایش هر سال به سالهای تحصیلی دامداران، احتمال خروج دام ۲۱ درصد واحد افزایش می یابد (۲) و همچنین در هر دو گروه دارای سرای دامی و سرای تخریب شده ۹۰ درصد و ۸۶/۶ درصد بیش از ۲ نفر افراد تحت تکفل دارند که این سطح در آمد (۵۰۰ هزار تومان) تکافوی آنها را نمی نماید بطوریکه دامداران دارای سرای دامی و دامدارانی که در طرح خروج دام شرکت نموده اند به ترتیب ۹۰ درصد آنها دارای بیش از ۳۰ راس دام و ۸۶/۷ درصد (بیش از ۷۵ واحد دامی) که اغلب آنان دام آنها از نوع گاو است و لازم به توجه است دامداران تخریب سرا شده بیش از ۵۳ درصد از آنها سالیانه نزدیک به یک تن گوشت وارد بازار مصرف می نمایند، در نتیجه جنگل درآمد بالاتری (بیش از ۵۰۰ هزار تومان) را در اختیار ایشان قرار می دهد تا تکافوی خانوار نسبتا پر جمعیت خود را نمایند. زیرا ۵۰ درصد از این افراد زمانی که در جنگل حضور داشته اند علاوه بر تامین درآمد خود و خانواده خود بیش از دو نفر در دامسراهیشان اشتغال داشته اند و بیش از ۷۶ درصد از این دامداران افزون بر سه نفر را به طور غیر مستقیم مشغول بکار نموده اند. با توجه به سطح سواد پایین این افراد، با خروج از جنگل یا باید به عنوان یک کارگر ساده مشغول به کار گردند و یا به سمت و سوی شغل های

از دامداران خارج شده تمایل دارند به جنگل برگردند. مهمترین دلایل آن را میتوان مشکلات معیشتی آنها، عدم حمایت مالی از آنها و سطح سواد پایین عنوان کرد. با توجه به اهمیت موضوع و اینکه تا بحال به طور جدی در این زمینه تلاشی صورت نگرفته است و یا تلاش ها با شکست مواجه شده است امید است مسئولین با تشکیل نشست های تخصصی و بهره گیری از نظرات تمامی کارشناسان، ساماندهی جنگل نشینان و خروج دام از جنگل را با جدیت بیشتر و کارایی بهتر به انجام برسانند که به نظر می رسد توجه به خواسته های آنها مانند دریافت زمین، مشارکت دادن جنگل نشینان در تصمیم گیری ها و همچنین در نظر گرفتن حقوق به حق آنها، این مسئله می تواند راحت تر و بهتر حل شود وگرنه در صورت عدم پیگیری به موقع در آینده نابودی بیشتر جنگل ها و کاهش منابع طبیعی کشور اتفاق خواهد افتاد.

کند. جنگل نشینان و روستائیان مجاور جنگل جزء فقیر ترین و ضعف پذیرترین اقشار جامعه محسوب می شوند و باید این مسئله در مدیریت پایدار جنگل لحاظ شود (۱۹). در تحقیقی که یک محقق هندی در جنگل های استان گلستان انجام داد برای بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی روستائیان مجاور جنگل و جنگل نشینان موارد زیر را پیشنهاد داد: بهبود وضعیت آموزش در منطقه، عرضه مواد اولیه پایه برای جنگل نشینان و استقرار خانه سلامت در روستاهای مجاور جنگل، مشارکت دادن روستائیان در اجرای طرح های جنگلداری، بهبود وضعیت اشتغال، کمک به روستائیان برای تغییر سیستم دامداری سنتی به پیشرفته، حمایت های مالی دولت، استخدام روستائیان در کارخانجات وابسته به چوب، اختصاص بخشی از درآمد طرح های جنگلداری به جنگل نشینان (۱۱).

نتایج نشان داد که طرح خروج دام در جنگل عباس آباد موفقیت آمیز نبوده و حتی تعدادی

References:

- 1-Abdollahpour, M., 2003. Green Elixir. Press committee. Organization of Forest, rangeland and watershed. 259p.
- 2-Amirnejad, H., 2011. Investigation of affecting social-economic factors on willingness to exodus of livestock from forest area in Mazandaran province (Case study: forests of Sari). Rangeland 5(2): 229-239.
- 3-Ashouri, N., 2004. Effect of resettlement plan on forest regeneration in Guilan Chafroud watershed, Natural Resources faculty, Guilan University, M.Sc. Thesis. 117p.
- 4-Azimi, N.A.D. & M. Amiri Lomar, 2008. Evaluation of the livestock removal plan from forest and its impact on forest settlers, a case study of central district of Rezvanshahr, Iran. Geographical Research 40 (63): 157-171.
- 5-FAO, 2003. Sustainable forest management and the ecosystem approach. Two concepts and one goal. By Wilkie, M.L., Holmgren, P., Castaneda, M. Forest management working paper. Forest resources development service, Forest resources division, FAO, 40 p.

- 6-Galian Moghadam, Kh. & F. Sharifnia, 2010. Society-economy study of livestock emersion in Jenat-Roudbar mountain areas in Ramsar city. 2th student conference of Geography. Tehran University.
- 7-IUCN, 2010. Sustainable Forest Management, Biodiversity and Livelihoods: A Good Practice Guide. French Ministry of Foreign and European Affairs. 53p.
- 8-Kazemi, A.N., 2002. Evaluation of livestock and woodman exiting plan of forest in Guilan Province. M.Sc. thesis, 70p.
- 9-Khadem, N., 2001. Study of society-economy position of farmers included livestock exiting planning. Esfahan University, M.Sc. Thesis. 183p.
- 10-Khoshghalb, H., 1983. Study of grazing in Patom forest, Noshahr. M.Sc. dissertation. Natural Resources faculty, University of Tehran. 64p.
- 11-Kumar, V., 2008. Socio-Economic problems of forest dwellers of Minoudasht forestry plan area of Golestan province in Iran and its impact on the health of forest. Journal of Environmental Research and Development 2(4): 896-904.
- 12-Malek Mohammadi, I., 1997. Affective administrant and cultivation factors on livestock emersion bookkeeping plan of forest. Forest and Rangeland, 56: 40-49.
- 13-Mortazavi, S.A., N. Nakhaei, & M.A. Navazi, 2006. Evaluation of livestock exiting plan and its effects on production. 6th conference of economy, Mashhad.
- 14-Naghavi Jourshari, F., 2006. Livestock exist plan evaluation of 14 watershed of Fouman. Chalous Islamic Azad University, M.Sc. Thesis. 115p.
- 15-Nezami, M.T. & M.M. Moghadam, 2001. Guilan Forests. Researchers group Press. 171-216p.
- 16-Pirsoufi Amlashi, M., 1998. Socio-economic studies of forest settlers in livestock emersion bookkeeping plan of Astara forests. Natural Resources faculty, University of Tarbiat Modares. 75p.
- 17-Shamekhi, T., 1971. Forest dweller in Iran. Social problem. Organization of Forest, rangeland and watershed. Natural resources, No. 6. 51p.
- 18-Susan M.S, E. M. Ronald, J. A. Ralph, D. N. Mark, M.T. David, E. Mike, D. Mike, & C. Mary, 2005. Forest on the edge. General Technical Reports. USDA Forest Service. 16 p.
- 19-The World Bank, 2008. Poverty and Forests Linkages. A synthesis and six case studies. PROFOR. Washington DC. 20433. 152 p.
- 20-Unknown, 1972. Ranch system transition plan of Makaroud. (Distinct 36-Kazemroud). Organization of Forest, rangeland and watershed. 215p.
- 21-Unknown, 2008-2009. Forestry Plan Booklet of Seri 2-Makaroud (Distinct 36-Kazemroud). Organization of Forest, rangeland and watershed. 185p.

تعیین پتانسیل توسعه اکوتوریسم مناطق تاریخی - طبیعی شیرگاه با استفاده از GIS

سعید طبری کوچکسرای^۱، حسنعلی لقائی^۲، مسعود طبری کوچکسرای^{۳*}
تاریخ دریافت: ۹۱/۱۲/۱۸ تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۲۸

چکیده

پژوهش حاضر به معرفی مناطق تاریخی - طبیعی شیرگاه از شهرهای سوادکوه استان مازندران و تعیین استعداد آن برای توسعه اکوتوریسم با استفاده از GIS می‌پردازد. منطقه با مساحت تقریبی ۴۰۰۰۰ هکتار در دامنه‌ای ارتفاعی ۳۰۰ تا ۱۵۰۰ متر قرار دارد. در این پژوهش ابتدا جاذبه‌های تاریخی - طبیعی منطقه شیرگاه به کمک مطالعات اسنادی، از جمله نقشه سبز سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور و مشاهدات میدانی شناسایی شد. سپس با استفاده از تجزیه و تحلیل سیستمی و ترکیب پارامترهای محیطی (تلفیق لایه‌های مربوط به نقشه‌های شیب، جهت جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریا) و به کمک سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، توان اکولوژیک مناطق بر اساس معیارهای تعریف شده تعیین شد. یافته‌ها حاکیست که این منطقه دارای منابع متنوع محیطی اعم از آب کافی، خاک حاصلخیز، شرایط اقلیمی مطلوب، پوشش گیاهی متنوع، باغات مرکبات، شالیزارها، جنگل‌های انبوه خزری، اماکن تاریخی، فرهنگی، مذهبی و پدیده‌های طبیعی از قبیل آبشارهای متعدد و چشم اندازهای جذاب برای گردشگری می‌باشد. از نقطه نظر توسعه اکوتوریسم، تمامی منطقه بر اساس معیار تفرج متمرکز و تفرج گسترده از توان بالقوه بالایی برخوردار است. با برنامه‌ریزی اصولی و استفاده از این منابع می‌توان منطقه را در مسیر ارتقاء اکوتوریسم و توسعه پایدار هدایت کرد و بنیان‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی منطقه را تقویت کرد.

واژه های کلیدی: اکوتوریسم، تفرج متمرکز، تفرج گسترده، توان اکولوژیک، منطقه شیرگاه

^۱ - دانش‌آموخته کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای دانشگاه تهران، تهران، ایران

^۲ - دانشیار گروه شهرسازی دانشگاه تهران، تهران، ایران

^۳ - دانشیار گروه جنگلداری دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

*نویسنده مسئول: Email: masoudtabari@yahoo.com

مقدمه

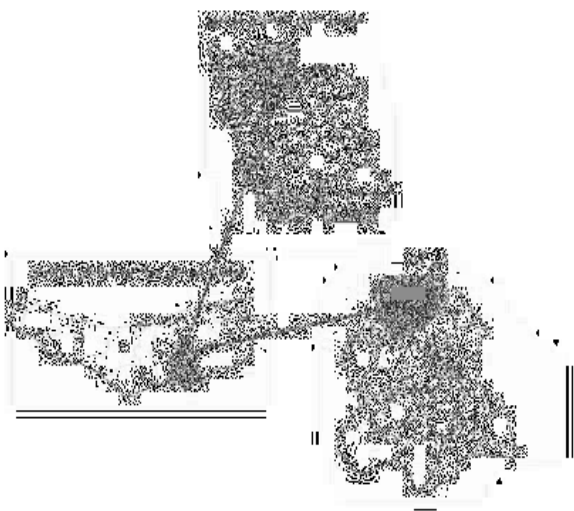
در دو قرن گذشته به دلایل پیدایش شهرها و توسعه شهرنشینی، ازدیاد جمعیت، گسترش مهاجرت، و پیشرفت علوم در زمینه های حمل و نقل و افزایش سرعت، توسعه و تمرکز صنعت و تجارت و بازرگانی، دگرگونی‌های عظیمی در نظام های اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و شغلی ایجاد شده است. طوری که در پی آن در شهرها، فشارهای روحی - روانی، ناراحتی های عصبی، آلودگی های زیست محیطی نمود چشمگیری یافته است (۹). به دنبال آشکار شدن مشکلات زندگی شهری و بازتاب منفی آن در زندگی بشر، برنامه ریزی در زمینه اوقات فراغت در صدر اولویت های برنامه ریزی شهری قرار گرفته است طوری که با اتخاذ تصمیماتی مناسب در این موضوع چه در سطح شهر و چه در سطح منطقه، مشکلات ناشی از کمبودهای فوق در زندگی ساکنین منطقه تقلیل می یابد و این امر به توسعه گردشگری و جهانگردی منجر می شود (۱۲).

دانش اکوتوریسم یا گردشگری طبیعت به عنوان یکی از پرجاذبه ترین و پرمفعت ترین علوم کاربردی تلقی می شود و کمکی برای حفاظت فعال سرزمین می‌باشد. در حقیقت، اکوتوریسم عبارت است از گردشگری با هدف مشاهده و مطالعه طبیعت بکر، حیات وحش و فرهنگ‌های مختلف و رسیدن به آرامش در محیط طبیعی. بدین ترتیب، می توان اکوتوریسم را از محصولات توسعه پایدار به حساب آورد (۱). اکوتوریسم یا گردشگری در طبیعت، از انواع توریسم مسئولانه است که هدف اصلی آن حفاظت از محیط زیست می

باشد (۱۰). این الگوی فضایی، در بر گیرنده گونه‌های متفاوتی از گردشگری شامل گردشگری زیست محیطی، گردشگری دریایی، گردشگری ورزشی، گردشگری صید و شکار، گردشگری و جمع‌آوری گیاهان و حیوانات و نظیر این‌ها است. اکوتوریسم روابط متقابل و پیچیده میان جهانگردی، محیط زیست و فرهنگ‌های مناطق گردشگری است و دارای چهار رکن اصلی شامل: حداقل تأثیر منفی زیست محیطی، حداقل تأثیر و حداکثر توجه به فرهنگ‌های مناطق میزبان، حداکثر منافع اقتصادی برای جامعه میزبان، بالاترین سطح رضایت تفریحی جهت گردشگران می‌باشد (۱۱). اکوتوریسم، رویکرد جدید گردشگری در طبیعت بوده که در سال های اخیر مطرح شده است. این گونه گردشگری در قرن ۲۱ از چنان اهمیتی برخوردار می‌شود که سازمان ملل متحد قرن حاضر را قرن اکوتوریسم نامیده است (۳).

در کشور ما وجود منابع طبیعی منحصر به فرد با وجود اقلیم گوناگون، شرایط بسیار مناسبی را برای اکوتوریسم مهیا نموده است (۷). یکی از مناطق مهم واجد جاذبه‌های اکوتوریستی کشور در استان مازندران واقع می باشد. در تحقیق حاضر، منطقه شیرگاه، واقع در حوزه شهرستان سوادکوه - استان مازندران-، که مکانی مهم از لحاظ کریدوری، محور ارتباط استان مازندران با پایتخت و سایر نقاط مرکزی و جنوبی کشور می باشد به نظر می‌رسد دارای جاذبه‌های بکر و جذاب توریستی بوده و بتواند در راستای اهداف توسعه پایدار، ارتقاء کیفیت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی منطقه را سبب شود. همچنین با

گوناگونی محیط جغرافیایی، تغییرات بارندگی و پستی بلندی های مختلف، انواع پوشش جنگلی و مرتعی در آن مشاهده می شود.

شکل ۱- موقعیت منطقه شیرگاه در استان مازندران

در این پژوهش ابتدا جاذبه های تاریخی- طبیعی منطقه شیرگاه به کمک مطالعات اسنادی، از جمله نقشه سبز سازمان جنگل ها و مراتع کشور (مقیاس ۱:۲۵۰۰۰) و مشاهدات میدانی شناسایی شد. سپس بر پایه تجزیه و تحلیل سیستمی و ترکیب پارامترهای محیطی (بر روی نقشه و هم به صورت عینی و یا مشاهده ای) و به کمک سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، توان محیطی و اکولوژیک بالقوه مناطق تعیین شد. مراحل کار مطابق روش مخدوم (۵) و شامل فرآیند سه گانه: شناسایی منابع اکولوژیکی موجود، تجزیه و تحلیل مناطق بالقوه اکولوژیک به کمک GIS، و ارزیابی توان اکولوژیک مناطق بوده است. برای این منظور ابتدا برای تهیه نقشه واحدهای سطح زمین، نقشه های طبقات شیب، ارتفاع و

برنامه ریزی اصولی منطقه ای و ارائه مدلی مناسب که منجر به استفاده صحیح از منابع اکولوژی و مولفه های توریستی خواهد شد، می-توان بسیاری از تنگناهای اقتصادی- اجتماعی منطقه را مرتفع و آن را در مسیر توسعه پایدار هدایت نمود. این تحقیق از طریق تجزیه و تحلیل اطلاعات محیطی به کمک نرم افزار GIS در صدد است تا توان اکولوژیک این منطقه را برای توسعه گردشگری و یا اکوتوریسم ترسیم نماید.

روش تحقیق

تحقیق حاضر به مساحت تقریبی ۴۰۰۰۰ هکتار با ارتفاع از سطح دریای ۳۰۰ تا ۱۵۰۰ متر در منطقه شیرگاه، یکی از چهار شهر شهرستان سواد کوه در استان مازندران انجام شد. این شهر در دامنه های شمالی کوه های البرز مرکزی در بین ۵۲ درجه و ۳۶ دقیقه شرقی و ۳۶ درجه و ۱۸ دقیقه شمالی واقع است (۱۳) به طوری که از شمال به شهرستان قائم شهر، از جنوب به سلسله جبال البرز و شهرستان فیروزکوه، از شرق به شهرستان ساری و از غرب به شهرستان بابل محدود می شود (شکل ۱). طبیعت این منطقه تحت تاثیر عرض جغرافیایی، سلسله جبال البرز، ارتفاع از سطح دریا، دوری و نزدیکی به دریا، وزش بادهای محلی و ناحیه ای و پوشش گیاهی و جنگلی قرار دارد. به همین جهت آب و هوای این منطقه در کانون های مختلف جغرافیایی، متفاوت و شامل آب و هوای معتدل خزری تا معتدل کوهستانی و بارش سالانه حدود ۶۸۰ میلی متر (۲). به دلیل تنوع آب و هوایی،

جدول ۱- درجه و توان محیطی منطقه براساس طبقات مختلف

طبقات	درجه و توان منطقه مورد مطالعه
طبقه ۱	محیط برای توریسم هیچ گونه محدودیتی ندارد و یا محدودیت آن قابل اغماض است. محیط برای انجام تفرج متمرکز و گسترده و ایجاد تسهیلات و تاسیسات توریستی مناسب ترین شرایط را دارد.
طبقه ۲	محیط برای توریسم مناسب است. ایجاد تفرج متمرکز و گسترده، ایجاد تسهیلات و تاسیسات امکان پذیر است اما محدودیت خطر آسیب رسانی به کشتزارها، محدودیت عمق خاک، زهکشی موضعی خاک، محدودیت شیب در حد مجاز (صفر تا ۱۵ درصد) محدودیت خطر آسیب رسانی به جنگل و محدودیت کمبود مقطعی وجود دارد.
طبقه ۳	محیط فقط برای تفرج گسترده مناسب است. محدودیت های شیب، تیپ خاک، کمبود آب، تبدیل کشتزارهای کلیدی و درجه اول و خطر آسیب رسانی به جنگل و زیستگاه های حساس، امکان تفرج متمرکز و ایجاد تسهیلات و تاسیسات توریستی را غیر ممکن می سازد اما شرایط برای تفرج گسترده مهیا است .
طبقه ۴	محیط برای توریسم مناسب نیست، محدودیت خطر آفرین تیپ خاک (خاک باتلاقی) و کمبود شدید آب وجود دارد.

جهت جغرافیایی تهیه گردید و سپس نقشه ها با یکدیگر تلفیق شد. برای تهیه نقشه شیب، اطلاعات خطوط تراز ۱۰۰ متری نقشه توپوگرافی، و برای تلفیق نقشه های ذکر شده از شیوه دو ترکیبی نوری و آوارگانی (۸) استفاده شد. با اعمال شبکه بندی نامنظم مثلث بندی TIN^۱ در شبکه توپوگرافی، مدل رقومی ارتفاع (Dem) شکل گرفت (۴). شیب منطقه مورد مطالعه به صورت درصد در پنج رده طبقه بندی شد. بیشترین درصد مربوط به شیب، متعلق به طبقه کمتر از ۱۰ درصد بوده است که به صورت دشت وسیع و یا کوه پایه ای بوده که نشان دهنده شیب مناسب برای فعالیت های اکوتوریستی و توسعه شهری و روستایی می باشد. برای شناسایی جاذبه های اکوتوریستی و نیز ارزیابی توان اکولوژیکی مناطق بالقوه گردشگری، بر اساس تفرج معمول در ایران (تفرج متمرکز و تفرج گسترده)، با توجه به طبقه بندی توان محیطی مناطق (۶) و مطابق با جدول شماره ۱ صورت گرفت.

نتایج

- جاذبه و توان اکوتوریستی منطقه شیرگاه

۱- تفرج متمرکز:

- امامزاده ها:

با توجه به موقعیت این منطقه و تعداد روستاهای بسیار زیاد، امامزاده های متعددی در این منطقه واقع شده اند که بسیاری، با عنایت به قدمتشان، در لیست آثار ثبتی میراث فرهنگی و گردشگری قرار گرفته اند.

از جمله امامزاده های معروف می توان امامزاده گزو، سید علی کیا سلطان و یونس رضا را نام برد. این بناهای متبرکه دسترسی بسیار خوبی برای مردم منطقه و بازدید کنندگان از مراکز مذهبی دارند. زمان مراجعه زائرین در تمام طول سال بوده ولی در بهار و تابستان، اعیاد، سالروز شهادت و میلاد ائمه (ع) و روزهای پنجشنبه و جمعه را می توان به عنوان روزهای پر-تجمع این اماکن مقدس ذکر کرد.

- پل شاپور و پل شاه عباسی:

به دلیل وجود دو رودخانه تالار و کسلیان و نیز رودها و دره های نسبتاً کم عمق، شیرگاه دارای پل های متعددی است که به همین دلیل آن را

^۱.Triangulate Irregular Network

توان ورزش‌های آبی در دو سد فوق بسیار محسوس بوده و سالانه افراد بسیاری را به خود جلب می‌کند. استفاده از قایق‌های موتوری تفریحی برای رفتن به نواحی دورتر که توسط جنگل محصور شده است بر لذت این ورزش آبی می‌افزاید.

- محیط‌های روستایی:

محیط‌های روستایی بنا به ماهیت خود متاثر از ساختار فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و به ویژه محیط جغرافیایی بوده و بنا به وجود چشم-اندازها و جاذبه‌های طبیعی به عنوان مکان‌های ییلاقی و استراحتگاهی برای گذران اوقات فراغت گردشگران بشمار می‌آیند. منطقه شیرگاه با دارا بودن ۵۳ نقطه روستایی با موقعیت‌های برتر نسبت به محیط‌های طبیعی و اکوتوریسمی و قرارگیری در بین باغات و مزارع و در کنار رودها و جویبارها، با آب و هوایی خوب و چشم‌اندازهای بسیار زیبا و شیوه‌های معیشتی و آداب و رسوم خاص روستایی، فضای وصف‌ناپذیری را به وجود آورده، طوری که هر جمعیت خسته از زندگی ماشینی و شهرنشینی و نیز دوستداران گردشگری و طبیعت‌گردی را مجذوب خویش می‌نماید. سکونت‌گاه‌های اجاره‌ای در این مناطق آماده پذیرایی از چنین افراد می‌باشند که یکی از بارزترین این بناها "سقا نغار" است.

- پارک جنگلی اندرگلی و جوارم:

پارک جنگلی اندرگلی (شکل ۴) در دل جنگل و در طول مسیر اصلی و مسافت کمی از شهر شیرگاه قرار دارد و برخوردار از تاسیسات و سایر امکانات خدماتی است. این پارک در برنامه ملی گردشگری و منطقه‌ای استان مازندران در جایگاه

"شهر پل‌ها" لقب داده‌اند. یکی از این آثار تاریخی دیدنی پل شاپور (شکل ۲) از بناهای اواخر دوره صفویه به طول ۵۰ متر، عرض ۷/۷ متر و ارتفاع ۱۰ متر است. منظره زیبای پشت پل بر جنبه‌های اکوتوریستی آن می‌افزاید. مصالح بکار رفته در این پل سنگ و ملات ساروج و گچ اتصال قوس‌های چوبی است که در قسمت زیرین به صورت سراسری به کار گرفته شده است. پل شاه عباسی نیز مانند پل شاپور در عصر صفویه بنا شده و در مسیر باستانی "راه شاه عباسی" با سنگ و ساروج و گچ با طول ۵۷ متر و عرض ۶ متر بر روی رود کسلیان در شهر شیرگاه واقع و دهانه شمالی آن از دهانه جنوبی آن بزرگتر است. دیگر پل‌های تاریخی که جنبه اکوتوریستی دارند پل دختر (چالی)، پل راه آهن در سه تپه و پل داخل شهر هستند که همانند دو پل فوق در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده‌اند.

- سد های سنبل رود و برنجستانک:

این دو سد از نوع خاکی- مخزنی هستند که در داخل جنگل‌های انبوه منطقه شیرگاه واقع شده‌اند. سد سنبل رود (شکل ۳) در غرب شیرگاه و سد برنجستانک در شمال شرقی آن واقع است و سالانه افراد بسیاری را به خود جلب می‌نمایند. وجود کمپینگ‌ها، قایق‌های تفریحی، امکانات ماهیگیری و فضاهای سبز مدیریت شده، امکان استفاده برای بازدیدکنندگان را بیش از پیش فراهم آورده است. جمع‌آوری آب باران و توزیع آن به زمین-های کشاورزی اطراف از دیگر کاربردهای مهم این سدها می‌باشد.

- ورزش‌های آبی:

شود که چشم‌اندازهای لفور، اندرگلی، جوارم، کلیچ خیل از این قبیل می‌باشند. اشراف مناظر طبیعی و چشم‌اندازهای این مسیر، جاذبه بسیاری را برای تفریح و استراحت گردشگران و فعالیت اکوتوریستی فراهم آورده است. البته به دیگر مواردی که هم به جاذبه توریستی و هم به رونق اقتصادی در منطقه کمک می‌نماید، در معرض نمایش و فروش گذاشتن سطل‌های تمشک و سبدهای مرکبات به ویژه پرتقال، معروف به پرتقال کوهی، در دو طرف حاشیه مسیر توسط جوانان و محلی‌ها در فصل تابستان می‌باشد.

- ماهیگیری:

رودخانه تالار و کسلیان و سدهای سنبل رود و برنجستانک از جاذبه‌های کم نظیر این منطقه به حساب می‌آیند که توان ماهیگیری نیز در این نواحی به شمار می‌روند. به دلیل شفاف بودن آب رودخانه کسلیان، ماهیگیری در آن آسان‌تر از دیگر رودخانه‌های دائمی و فصلی است. ماهیگیری در رودخانه تالار به دلیل گل-آلود بودن کمتر اتفاق می‌افتد ولی در زمانی که آب شفاف است حضور ماهیان پررنگتر شده و ماهیگیران را به سوی خود جلب می‌کند.

- کوهنوردی و جنگل‌پیمایی:

از دیگر جلوه‌های اکوتوریسم در این منطقه، کوه‌ها و تپه‌های پوشیده از جنگل انبوه است که به دلیل هوای دلچسب و لطیف و پوشش گیاهی رنگارنگ به ویژه در فصل پاییز مناظر بدیعی را برای طبیعت‌گردها و علاقه‌مندان به ورزش کوه‌پیمایی و جنگل‌پیمایی فراهم می‌سازد. راه‌پیمایی و تپه‌نوردی، توانمندی بالایی

"منطقه نمونه گردشگری" قرار دارد و در تقسیم بندی برنامه جامع گردشگری ملی جزء منطقه ۱ (البرز) طبقه بندی شده است. پارک جنگلی جوارم (شکل ۵) نیز یک منطقه نمونه گردشگری محسوب می‌شود و از نظر امکانات و وسایل رفاهی و کمپینگ برای استفاده طبیعت‌گردها از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. این پارک در حاشیه رودخانه تالار و در چند کیلومتری جنوب شهر شیرگاه واقع شده و به دلیل قرار گیری در حاشیه جاده اصلی (محور تهران-شمال) از سهم گردشگری بالائی برخوردار است.

۲- تفرج گسترده:

- مناظر حاشیه جاده‌ها و چشم‌اندازهای طبیعی:

در حاشیه شهر شیرگاه، جاده اصلی شمال می‌گذرد که در دو طرف جاده دارای منظره‌ای جنگلی، دشت‌های زیبا و رودخانه است و تصاویری بیاد ماندنی را عرضه می‌دارد. بخش وسیعی از جنگل‌های این منطقه متراکم و متنوع از درخت‌هایی نظیر: راش (*Fagus orientalis*)، افرا (*Acer velutinum*)، توسکا (*Alnus subcordata*) ملج (*Ulmus glabra*)، انجیلی (*Parrotia persica*)، گونه کمیاب سوزنی برگ سرخدار (*Taxus baccata*) و گونه همیشه سبز شمشاد (*Buxus hyrcana*) می‌باشد. پارک‌های جنگلی و گردشگری نمونه در این مسیر وجود دارد که در قسمت قبلی به آن پرداخته شد.

در حاشیه مسیر جاده اصلی، رودخانه زیبای تالار و مسیر راه آهن سراسری شمال به جنوب مناظر بسیار زیبایی با درختان فوق دیده می‌-

را برای فعالیت اکوتوریسم و گردشگرانی که به این ورزش‌ها علاقه دارند، ارائه می‌دهد.

- رودخانه‌ها و آبشارها:

به یمن مناطق مرتفع کوهستانی، رودها و آبشارهای متعددی در ارتفاعات مختلف این منطقه جریان دارد. مهم‌ترین رودخانه این منطقه (تالار) پس از عبور از دره‌های پر پیچ و خم ارتفاعات سوادکوه و منطقه شیرگاه، باغات و شالیزارهای زیبای آن را (شکل ۶)، که در فصل بهار و تابستان از جاذبه‌های بی نظیر این منطقه به حساب می‌آیند، مشروب می‌سازد. رودخانه کسلیان نیز که مشرف به دامنه‌های جنگلی بسیار زیبا است به دلیل زلال بودن آب و وجود چشم‌اندازهای دلنشین اطراف آن، طبیعت‌گردهای بسیاری را به خود جلب می‌کند. در این منطقه آبشارهای متعددی وجود دارد که برخی در نقاط مرتفع و در دل جنگل (همانند آبشار گزو در ناحیه لفور) و برخی در دسترس و نزدیک شهر قرار دارند. بارزترین آنها آبشار شیرگاه در پنج کیلومتری جنوب شهر شیرگاه و در مسیر جاده اصلی تهران- شمال است که طبیعت منحصر به فردی را برای گردشگران و موقعیت مناسبی را برای اکوتوریسم فراهم کرده است.

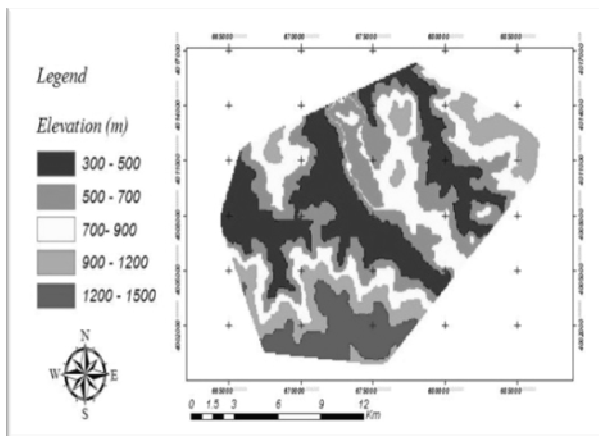
شکل ۲- پل شاپور (تاسیس: اواخر دوره صفویه)

شکل ۳- سد خاکی سنبل‌رود

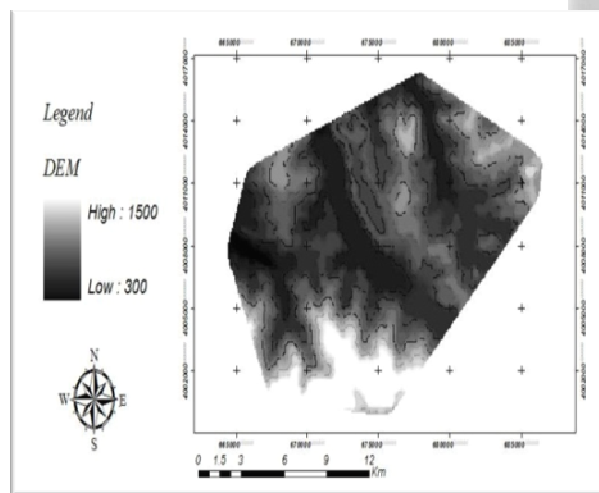
شکل ۴- پارک جنگلی اندرگلی

شکل ۵- منطقه نمونه گردشگری جوارم

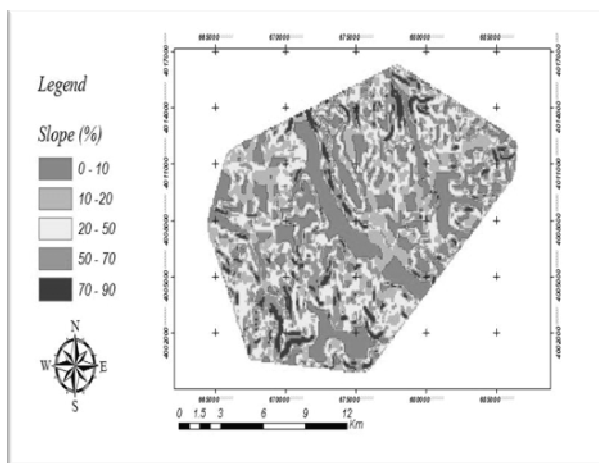
شکل ۷- نقشه طبقات ارتفاعی منطقه شیرگاه

شکل ۶- چشم اندازی از جنگل های خزری مشرف بر شالیزارهای اطراف شهر شیرگاه

شکل ۸- نقشه مدل رقومی منطقه شیرگاه

شکل ۹- نقشه جهت جغرافیایی منطقه شیرگاه

- توان اکولوژیک بالقوه منطقه شیرگاه بر اساس طبقه بندی واحدهای محیطی :
 با استفاده از نقشه های شیب، جهت جغرافیایی و ارتفاع از سطح دریای منطقه و به کار گیری GIS نقشه هایی با لایه های مختلف تهیه شد (شکل ۷ تا ۱۰). سپس ناحیه بندی واحدهای دارای توان محیطی مختلف برای توسعه اکوتوریسم این منطقه ترسیم گردید (شکل ۱۱). آنگاه، بر اساس طبقه بندی واحدهای محیطی (جدول ۱، اقتباس از مخدوم (۶)) درجه و توان محیطی مناطق شیرگاه بر اساس طبقات مختلف تعیین شد.

بحث و نتیجه گیری

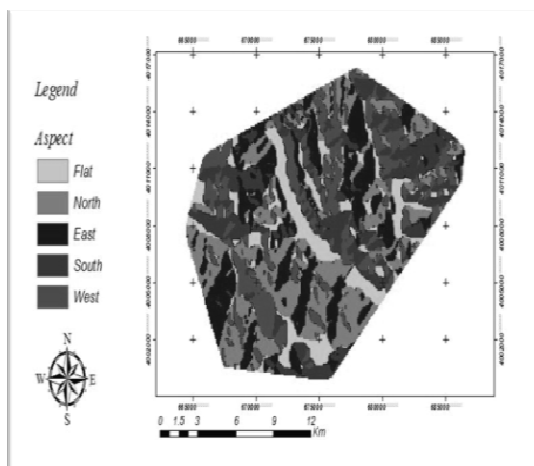
با عنایت به نقشه ناحیه بندی و توان محیط (شکل ۱۱) و جدول مربوط به آن (جدول ۲)، می توان گفت که تمامی سطح محدوده مورد مطالعه از نظر اکولوژیکی دارای توان بالایی برای توسعه گردشگری می باشد. براساس نتایج به دست آمده، منطقه به تفکیک پتانسیل توریستی به چهار ناحیه زیر قابل تقسیم می باشد:

ناحیه A:

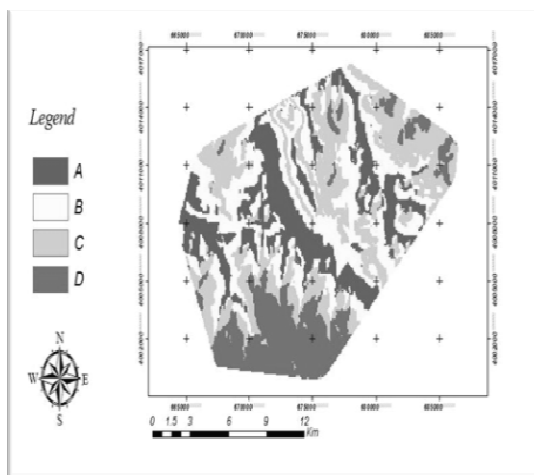
این ناحیه قابلیت تفرج متمرکز طبقه ۱ را دارا است، به لحاظ شرایط توپوگرافی و چشم-اندازهای مناسب و قابل استفاده مسلط بر نواحی پیرامونی بر رودخانه ها، پارک ها و دشت های کشاورزی و ارتفاعات می باشد. در این ناحیه بیشترین پراکندگی روستایی وجود دارد و جاذبه های محیط انسانی در آن مشهود است. دسترسی های عبوری و تنوع آثار انسانی اعم از فرهنگی، تاریخی و مذهبی در این ناحیه مشاهده می شود که بستر را برای انجام فعالیت تفرج متمرکز بیش از پیش مقدور ساخته و لذا این ناحیه از پتانسیل بالایی برای اکوتوریسم و طبیعت گردی برخوردار می باشد.

ناحیه B:

این ناحیه دارای قابلیت تفرج متمرکز و گسترده طبقه ۱ می باشد. در قسمتی از این ناحیه رودخانه قرار گرفته و منظره ای زیبا در دل جنگل و تپه های جنگلی ایجاد نموده است. حضور برخی نقاط روستایی در جنگل و امام زاده ها با قدمت تاریخی، و نیز سدهای موجود که شرایط ورزش های آبی، شنا و ماهیگیری را مهیا نموده بر قابلیت بالای اکوتوریستی برای

شکل ۱۰- نقشه شیب منطقه شیرگاه

شکل ۱۱- ناحیه بندی واحدهای دارای توان محیطی برای توسعه

جدول ۲- طبقه بندی واحدهای محیطی منطقه شیرگاه

ناحیه	توان منطقه برای توسعه توریسم	
	تفرج متمرکز	تفرج گسترده
A	۱	نامناسب
B	۱	۱
C	۲	۲
D	نامناسب	۳

شرایط آن برای تفرج گسترده مهیا می‌باشد. از جمله کوه‌نوردی و صخره‌نوردی و دارا بودن هوایی لطیف و پوشش گیاهی مطلوب، امکانات کم نظیری را برای اکوتوریسم در این ناحیه فراهم آورده است.

نظر به بررسی‌های انجام یافته می‌توان اظهار داشت که به طور کلی، این منطقه دارای توان بالقوه بالا و منابع متنوع محیطی جذاب برای گردشگری است و بر اساس معیارهای تفرج متمرکز و تفرج گسترده از استعداد بالایی برای توسعه اکوتوریسم برخوردار است. با برنامه‌ریزی اصولی و استفاده صحیح از این منابع می‌توان منطقه را در مسیر بهره‌وری اکوتوریسم و توسعه پایدار هدایت کرد و بسیاری از تنگناهای اقتصادی- اجتماعی و فرهنگی این منطقه را برطرف نمود.

تفرج متمرکز و گسترده در این ناحیه افزوده است.
ناحیه C:

این ناحیه دارای پتانسیل تفرج متمرکز و گسترده طبقه ۲ می‌باشد و دارای جاذبه‌های طبیعی، آب و هوای خنک، آبشارها، پوشش گیاهی و... می‌باشد. در این ناحیه وجود چشم اندازهای بسیار زیبا و پوشش گیاهی متنوع بر توان این منطقه افزوده که جنگل پیمایی و وجود آبشارهای بی‌نظیر، محلی مناسب برای انجام فعالیت‌های اکوتوریستی می‌باشد.

ناحیه D:
این ناحیه دارای قابلیت تفرج گسترده طبقه ۳ می‌باشد که شیب بیشتری نسبت به دیگر نقاط داشته و به دلیل عدم برخورداری از نقاط روستایی دارای جاذبه‌های محیطی انسانی کمتری است، اما بنا به وجود مناطق مرتفع،

References:

- 1-Akbari, S., 2006. Sustainable Development in Villages. The Ninth Shajah Urban Planning Symposium (SUOS9), UAE., pp: 98-108.
- 2-Annonymus, 2010. Meteorology Organization. www.weather.ir
- 3-Cater., E., 2000. Ecotourism in the world; Problems and prospects for sustainability, New York, NY: John Wiley and Sons.
- 4-Farajzadeh asl, Karimpanah, 2010. Analysis of suitable sites for ecotourism development in Kordestan province. *Natural Geography Researches*, 65: 33-50.
- 5-Makhdoom, M., 2001. Assessment of ecological potential of Giulan and Mazandaran provinces for urban, industry, rural and tourism development. *Environment*, 16: 81-100.
- 6-Makhdoom, M., 2008. Territory Logistics Infrastructure. Tehran University Press, 289 p.
- 7-Mirsanjari, M., 2006. Ecotourism guide based on permanent development. *Forest and Rangeland*. 71: 7-10.
- 8-Nouri, Avargani. 2007. Assessment of ecological potential for ecotourism development in Chaghakhor. *Journal of the University of Esfahan*, 22: 13-28.
- 9-Nouri, J., R. Sharifipour, A. Babaei, 2006. Ecological capability of land use planning for rural development, *Journal of Biological Sciences*, 6 (1): 35-39.
- 10-Papli Yazdi, M.H., M. Saghaei, 2006. Ecotourism (Nature and Sense). SAMT Press.
- 11-Weaver, D., 2001. The Encyclopedia of Ecotourism, CABI Publishing, New York, 668p.

- 12-Zarrabi, A. & H.R. Rakhshanasab, 2008. An analysis of sustainable development of Esfahan eco-tourism, Journal of the University of Esfahan, 30 (2): 21-30.
- 13-Zendehdel, H., 2000. Mazandaran Ecotourism Guide. Irangardari Press. 200p

پیش‌بینی تاثیر تغییر وضعیت مرتع در میزان رواناب با استفاده مدل HEC- HMS در آبخیز گلرود بروجرد

علی آریاپور^{۱*}، کلثوم کرمی^۲

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۱/۹ تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۱۸

چکیده

بررسی اثرات پروژه‌های مرتعداری امروزه از بنیادی‌ترین مسائلی است که در کشورها به منظور برنامه‌ریزی‌های آبی در خصوص طرح‌های اجرایی و مدیریت منابع طبیعی انجام می‌گیرد. با توجه به نبود تجهیزات لازم به منظور اندازه‌گیری و ثبت تغییرات ایجاد شده در وضعیت سیلاب و فرسایش و رسوب آبخیزهای آبخیز استفاده از مدل‌های هیدرولوژیکی برای شبیه‌سازی رفتار آبخیز در قبل و بعد از اقدامات مرتعداری ابزاری کارآمد در دستیابی به این اهداف می‌باشد. بر این اساس تحقیق حاضر با هدف ارزیابی تاثیر تغییر پوشش گیاهی بر رواناب در آبخیز گلرود شهرستان بروجرد در استان لرستان با استفاده از مدل هیدرولوژیکی HEC- HMS واسنجی و اعتباریابی گردید. سپس برای تعیین تاثیر تغییر وضعیت مرتع بر زمان تمرکز که موجب تاخیر در انتقال آب می‌شود، در شرایط بعد از اجرای اقدامات محاسبه و نیز طی بازدیدهای مکرر صحرایی میزان بهبود پوشش گیاهی آبخیز و ارتقاء وضعیت هیدرولوژیکی آن با استفاده از روش SCS محاسبه و با اعمال تغییرات ایجاد شده در ورودی‌های مدل اقدام به شبیه‌سازی رفتار سیلاب برای وقایع موجود گردید. معیارهای دبی اوج و حجم سیلاب برای ارزیابی تعیین شد و مقادیر آنها برای دو وضعیت قبل و بعد از تغییرات کاربری محاسبه گردید. نتایج نشان داد که این مدل برای پیش‌بینی و شبیه‌سازی رواناب در آبخیز مورد نظر با دقت قابل قبول مناسب بوده و به دلیل کم شدن شماره منحنی در اثر افزایش پوشش گیاهی به ترتیب بهترین سناریو برای کاهش رواناب به ترتیب قرق، مدیریت حال حاضر، آتش‌سوزی و چرای شدید است. بنابراین برای کاهش رواناب بهتر است که نسبت به افزایش پوشش گیاهی با هر ابزار مدیریتی حتی قرق که آخرین راه است اقدام نمود تا از بروز فاجعه و تخریب اراضی، باغات و اماکن احداث شده در حاشیه رودخانه و در کنار شهر بروجرد جلوگیری کرد.

واژه‌های کلیدی: تغییر پوشش گیاهی، قرق، آتش‌سوزی، چرای شدید، مدل بارش- رواناب، HEC-HMS، آبخیز گلرود

^۱ - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، بروجرد، ایران

*نویسنده مسئول: Email: aariapour@yahoo.com

^۲ - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی مرتعداری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بروجرد، باشگاه پژوهشگران جوان، بروجرد، ایران

مقدمه

آبخیز نسبت به بارندگی‌های معین طراحی شده است. این مدل، آبخیز را به عنوان یک سیستم بهم پیوسته با مولفه‌های هیدرولوژیکی و هیدرولیکی نمایش می‌دهد. هر مولفه مدل یک جنبه از فرآیند بارش-رواناب را در داخل بخشی از آبخیز که معمولاً به عنوان زیر آبخیز در نظر گرفته می‌شود شبیه‌سازی می‌کند. در مدل HEC-HMS مولفه‌های مختلفی برای شبیه‌سازی سیستم فیزیکی آبخیز ترکیب می‌شوند و هر مولفه قسمتی از محاسبات لازم را برای یک هیدروگراف کامل انجام می‌دهد. ساختار مدل از سه بخش اصلی مدل آبخیز، مدل بارش و شاخص‌های کنترل تشکیل شده است (۱۳). غلامی با بررسی نقش مدیریت پوشش گیاهی در شکل هیدروگراف سیل در آبخیز دره شهر ایلام، با هدف ارزیابی اقدامات مکانیکی و بیولوژیکی در کنترل و کاهش اثرات تخریبی سیل به آزمون تأثیرات آنها بر شکل هیدروگراف‌های با دوره بازگشت‌های حداقل ۵ ساله پرداخت. نتایج نشان داد که هر چه دوره تناوب سیل بیشتر باشد و مبارزه بیولوژیکی مستقل‌تر مطرح گردد، اثرات روش مکانیکی به سمت حداقل پیش می‌رود (۱۲). روغنی با استفاده از مدل RAFTS ضمن معرفی روشی نوین در تعیین سطوح موثر بر دبی اوج سیلاب، مناطقی از آبخیز رودک را که بیشترین تاثیر را بر روی دبی اوج سیل دارند مورد شناسائی قرار داد (۲۵). عملکرد عملیات آبخیزداری در کنترل سیلاب آبخیز غاز محله کردکوی در استان گلستان را با فرض ثابت بودن خصوصیات فیزیکی حوضه بررسی شد. نتیجه مطالعه نشان داد که عوامل اقلیمی و فعالیتهای

بهربرداری از عرصه‌های منابع طبیعی بدون توجه به شرایط اکولوژیکی و ظرفیت‌های محیطی یکی از مشکلات کشورهای در حال توسعه از جمله ایران می‌باشد که در نتیجه نابودی آب، خاک و گیاه که اصلی‌ترین منابع و پایه‌های تولید پایدار می‌باشند، خواهد بود. از آنجایی که امروزه بهره‌برداری از مراتع بدون در نظر گرفتن قابلیت‌ها و استعدادهای آن صورت گرفته، هم اکنون عرصه‌های مرتعی بسیاری به دلیل عدم توجه به سایر قابلیت‌ها و منابع موجود و تکیه بر استفاده یک منظوره دچار تخریب بیش از پیش شده است و باعث بروز مشکلاتی از جمله سیل می‌شود. سیل به عنوان یکی از بلایای طبیعی بوده که بیشترین خسارت را بشر از این ناحیه متحمل شده است. مهمترین علت افزایش سیل‌خیزی آبخیز کاهش پوشش گیاهی است. نقش انسان در تخریب پوشش گیاهی در مراتع بیش از بخش‌های جنگل و کشاورزی نمودار است، چرا که وسعت اراضی کشاورزی در مقایسه با سطح مراتع بسیار ناچیز است. یک مدل، شکل ساده شده‌ای از واقعیت است که بعد از ایجاد آن، می‌توان بدون اندازه‌گیری و آزمایش، رفتار یک پدیده را پیش‌بینی کرد (۸). هدف از مدل‌سازی کمک به درک مشکل، حالت و نحوه عمل موضوع مورد نظر است که به وسیله تشریح کردن، محاسبه و بالاخره نشان دادن به هر نحو ممکن شناخته می‌شود (۳). مدل HEC-HMS نسخه توسعه یافته HEC-1 تحت ویندوز است که توسط مهندسان هیدرولوژی مرکز مهندسی ارتش آمریکا برای شبیه‌سازی رواناب سطحی یک

انجام و مشخص گردید که عملیات آبخیزداری در کاهش دبی اوج خروجی موثر بوده و در سیلاب‌های با دوره بازگشت‌های پایین‌تر، اثر انجام عملیات آبخیزداری همراه با افزایش پوشش گیاهی بر دبی اوج خروجی بیشتر مشخص است (۲۲). فرازجو به ارزیابی حد تاثیرپذیری دبی اوج سیلاب از سناریوهای کاربری اراضی حوضه آبخیز گلستان با تلفیق مدل هیدرولوژیک HEC-HMS و GIS تحت سناریوهای مختلف کاربری اراضی پرداختند. بر اساس نتایج این مطالعه با کاهش سطح جنگل-ها و مراتع حوضه و توسعه اراضی کشاورزی، دبی اوج سیلاب افزایش قابل توجهی در دوره برگشت‌های کم و متوسط نشان داده است (۹). مصطفی‌زاده در تحقیقی اثرات هیدرولوژیک طرح آبخیزداری جعفرآباد استان گلستان با استفاده از مدل HEC-HMS مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج شبیه‌سازی جریان نشان داد که انجام عملیات آبخیزداری تاثیر چندانی بر بهبود وضعیت هیدرولوژیک آبخیز جعفرآباد گلستان نداشته است و اگر این عملیات با افزایش پوشش گیاهی همراه بود نتایج بهتری گرفته می‌شد (۲۰). شبیه‌سازی بارش-رواناب با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی و مدل HEC- HMS در حوضه معرف کارده انجام گرفت. نتایج تحقیق نشان می‌دهد دقت مدل شبکه عصبی در تمامی پارامترها بیشتر از مدل HEC-HMS می‌باشد (۱۶). پتانسیل تولید در حوضه معرف کسلیان با استفاده از مدل HEC-HMS در محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که عاملی غیر از عامل مساحت از جمله

بشری مرتبط با تغییر کاربری نظیر کاهش پوشش گیاهی علت وقوع سیل می‌باشد (۱۵). میرزا خان در تحقیقی تحت عنوان مقایسه مدل شبیه سازی شده بارش-رواناب به روش شیب سطح با مدل HEC-HMS در آبخیز جاغرق استان خراسان نشان داد که دبی سیلاب برآورده شده از مدل کامپیوتری-HEC HMS و روش شیب-سطح با یکدیگر تفاوت معنی‌داری ندارد (۱۹). اوجاقلو با انجام مطالعات فیزیوگرافی، هواشناسی، هیدرولوژی، زمین‌شناسی، خاک و پوشش گیاهی اطلاعات لازم جهت مدل HEC-HMS را فراهم کرده و پس از شبیه‌سازی به ارزیابی هر یک از این عوامل پرداخت (۲۴). شقایب فلاح شبیه‌سازی دبی اوج سیلابی را با استفاده از مدل HEC-HMS در (شاخه‌های فرعی) آبخیز محمد آباد استان گلستان انجام داده است و نتیجه گرفت که این مدل می‌تواند در برآورد رواناب ناشی از تغییر کاربری مناسب باشد (۲۶). خلیقی در بررسی میزان تأثیر تغییر کاربری اراضی بر مشخصات هیدرولوژیک آبهای سطحی، در آبخیز باراندوزچای استان آذربایجان غربی از مدل شماره منحنی برای تبدیل بارش به رواناب و از مدل ماسکینگام در محیط نرم افزار HEC-HMS برای روندیابی سیل استفاده نمود. نتایج اجرای مدل نشان داد که در اثر تغییر کاربری بوجود آمده در حوضه مورد مطالعه، دبی اوج سیل بیشتر از حجم سیل افزایش یافته و زمان تمرکز، زمان تأخیر و زمان اوج کاهش یافته است (۱۸). در تحقیق دیگری مدل HEC-HMS جهت شبیه‌سازی آبخیز گلاب دره-دریوند شرایط قبل و بعد از عملیات آبخیزداری

موقعیت مکانی و پوشش گیاهی هر زیر حوضه در تولید سیل زیر حوضه‌ها نقش دارد (۳۰). تغییر در کاربری اراضی از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۸۶ باعث افزایش ۳۳ درصدی رواناب سطحی و کاهش ۲۲ درصدی سفره‌های آب زیرزمینی شده است (۱۱). نقش مدیریت پوشش گیاهی را بر میزان رواناب سطحی حوضه آبخیز کچیک استان گلستان بررسی و بیان شد که قرق به عنوان یک روش موثر در کاهش رواناب سطحی و افزایش تولیدات گیاهی در مدیریت آبخیزها حائز اهمیت است (۱۴). مدل HEC-HMS به منظور برآورد هیدروگراف سیلاب در حوضه آبخیز کسلیان ارزیابی شد (۵). روند تبدیل بارش- رواناب در آبخیز رودخانه گوآدالوپ با استفاده از مدل HEC-HMS بررسی شده و به این نتیجه رسیده است که در مناطقی که اطلاعات میدانی مناسب در دسترس نیستند، استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی، می‌تواند ابزار مناسبی برای تعیین خصوصیات حوضه باشد (۲). در مطالعه‌ای با عنوان استفاده از HEC-GeoHMS و HEC-HMS برای ایجاد شبکه آنالیز هیدرولوژیکی در آبخیزهای، در بالادست رودخانه آبخیز سن‌جاکینتو، مدل‌های توزیعی، نیمه توزیعی و یکپارچه را به منظور شبیه‌سازی هیدروگراف سیل مقایسه شدند و به این نتیجه رسیدند که نتایج مدلسازی جواب‌های منطقی با سیلاب مشاهده‌ای و حجم کل رواناب نشان می‌دهد (۴). به منظور بررسی اثر گزینه‌های مختلف کاربری اراضی در رابطه با تولید رواناب در یک حوضه با وسعت متوسط در جنوب غربی آلمان، اقدام به مدلسازی روند تغییرات کاربری اراضی و استخراج گزینه‌های

مختلف کاربری اراضی شد. نتایج مطالعات نشان داد که اثر شرایط مختلف کاربری اراضی بر تولید رواناب بستگی زیادی به شدت بارش و وسعت منطقه مورد مطالعه دارد (۲۳). به منظور شناسایی مناطق حساس به تند سیل‌ها در منطقه‌ای در غرب مصر از مدل HEC-HMS جهت شناسایی رفتار سیلاب‌ها استفاده شد (۱۰). از مدل‌های HEC-RAS و HEC-HMS به منظور شبیه‌سازی جریان و بررسی اثر احداث چکدم، در آبخیز تسنگون تایوان استفاده شد (۲۷). در ارزیابی تاثیر سازه گابیونی و سد ذخیره‌ای در بالادست آبخیز شهری بهبهان، با مدل HEC-HMS این نتیجه حاصل شد که احداث سازه‌های ذخیره‌ای در بالادست آبخیزهای شهری به منظور کنترل سیل، مناسب است (۲۸). محاسبه میزان سیلاب مستلزم در اختیار داشتن روابط و مدل‌هایی جهت شبیه سازی فرآیند بارش و رواناب می باشد که باید گفت توانایی مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS در شبیه سازی هیدروگراف سیل بالا می باشد و اگر اختلاف پیش بنی زمان وقوع و اندازه حداکثر سیلاب اتفاق افتاده و محاسبه شده توسط مدل و شبیه سازی هیدروگراف سیل، کمتر از ۱۰٪ باشد بنابراین می توان به نتایج به دست آمده اطمینان کامل داشته و از آنها برای پیش بینی سیلابهای احتمالی بهره جست (۱۷). مدل HEC-HMS به عنوان مدل‌های رخداده پایه در شبیه سازی بارش- رواناب کاربرد وسیعی در مطالعات سیلخیزی و جمع‌آوری آبهای سطحی دارند (۷). سیلاب یک پدیده طبیعی است و پیش بینی آن با استفاده از مدل بارش-رواناب

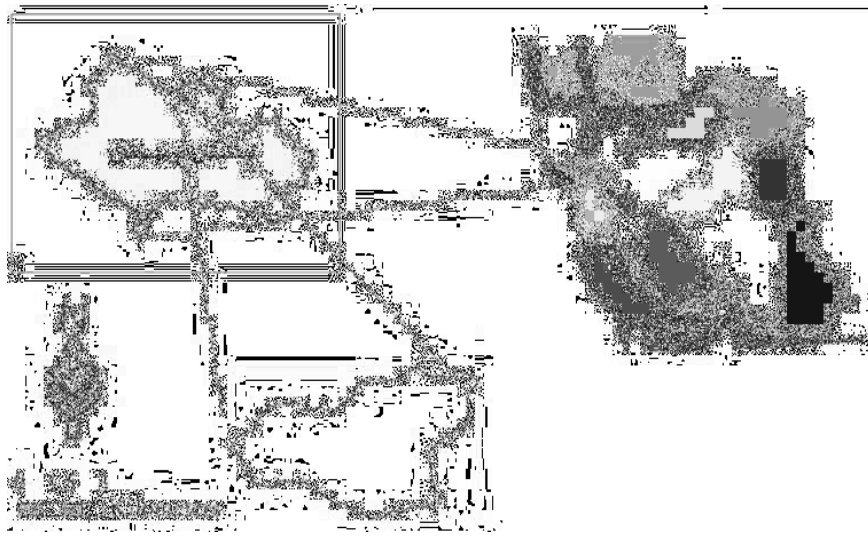
HMS و شبیه‌سازی مدیریت درست و نادرست مرتع (افزایش یا کاهش درصد پوشش گیاهی مرتعی) به اجرا درآمده است.

مواد و روش‌ها

معرفی و توصیف منطقه مورد مطالعه: آبخیز گلرود با کد ۲۱-۲۵۷ دارای مساحت ۳۶/۴۱ کیلومتر مربع، محیط ۳۶۸۳۶ متر، میانگین سالانه بارندگی حدود ۷۳۹/۴۳ میلیمتر، حداقل مطلق درجه حرارت ۵/۹-، حداکثر مطلق به میزان ۴۰/۸ و متوسط درجه حرارت سالیانه حدود ۱۴ درجه سانتی‌گراد، دارای ارتفاع متوسط ۲۷۴۴، حداقل ارتفاع آبخیز ۱۹۵۷ و حداکثر ارتفاع ۳۶۴۴ متر از سطح دریا می‌باشد. بر اساس روش دومارتن منطقه دارای آب و هوایی از نوع اقلیم ارتفاعی فراسرد است و در شمال غرب شهرستان بروجرد و در طول‌ها و عرض‌های جغرافیایی "۰۰'۳۰" تا "۳۰'۳۵" و "۳۱'۳۱" تا "۲۱'۵۵" واقع شده است. در جنوب آبخیز کوه‌های گرین با ارتفاع ۳۵۱۰، میش پرور به ارتفاع ۳۳۷۸ از سطح دریا قرار دارد (شکل ۱).

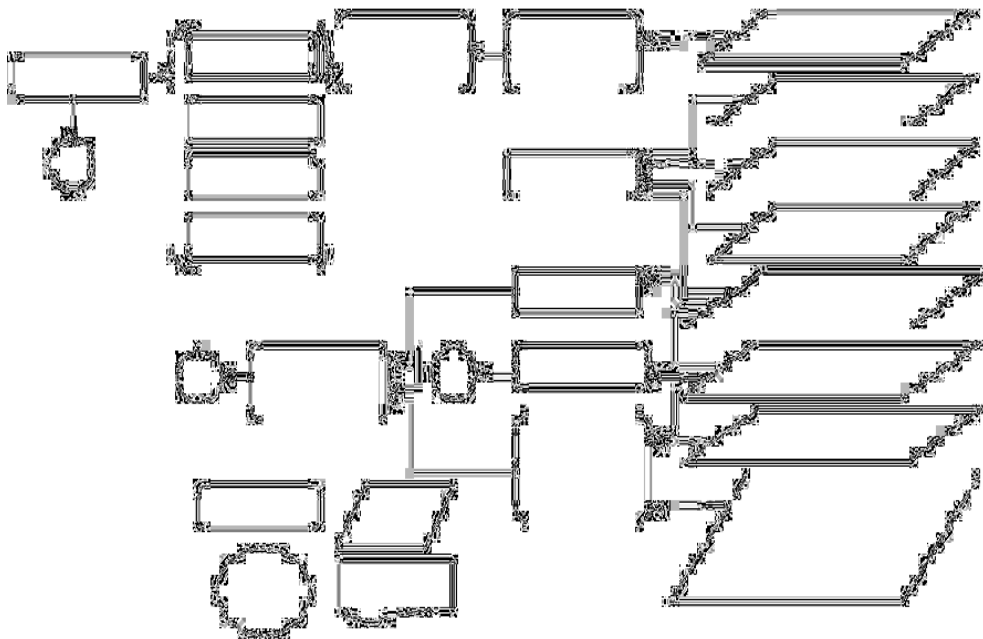
بسیار مهم است. تحقیق ایشان در حوزه آبخیز سد شیخ بهایی استان اصفهان با استفاده از مدل هیدرولوژیکی HEC_HMS نشان داد که نواحی نزدیک خروجی حوزه نقش مهمتری نسبت به مناطق دیگر در دبی اوج سیلاب دارند و این مناطق باید در اولویت کارهای آبخیزداری قرار گیرند (۲۱). با استفاده از مدل HEC-HMS و نتایج دیگر روشها به ارزیابی هدر رفت رواناب پرداخته شد. اگر در مدل حوادثی که برای پیش بینی بکار میرود نسبت به اوج دبی میزان خطای کمتری داشته باشد دقت و کارایی مدل را افزایش میدهد بطوری که اگر ۷۰٪ رخدادهای دارای همبستگی با مدل پیش بینی باشند این نتیجه حاصل می‌شود (۱). به منظور تخمین سیلاب حوزه آبخیز ایدنک از مدل هیدرولوژیکی بارش- رواناب HEC-HMS استفاده شد و نتیجه این بود که استفاده از مدل بدون واسنجی غیر قابل اعتماد است. نتایج مدل واسنجی شده ایشان دلالت بر کارایی مدل مذکور در برآورد رواناب و دبی اوج سیلاب دارد (۲۹).

تحقیق حاضر به منظور بررسی تاثیر پوشش گیاهی مرتعی بر میزان سیل خیزی منطقه، برآورد میزان سیل و شبیه‌سازی رفتار هیدرولوژیکی آبخیز با استفاده از مدل HEC-

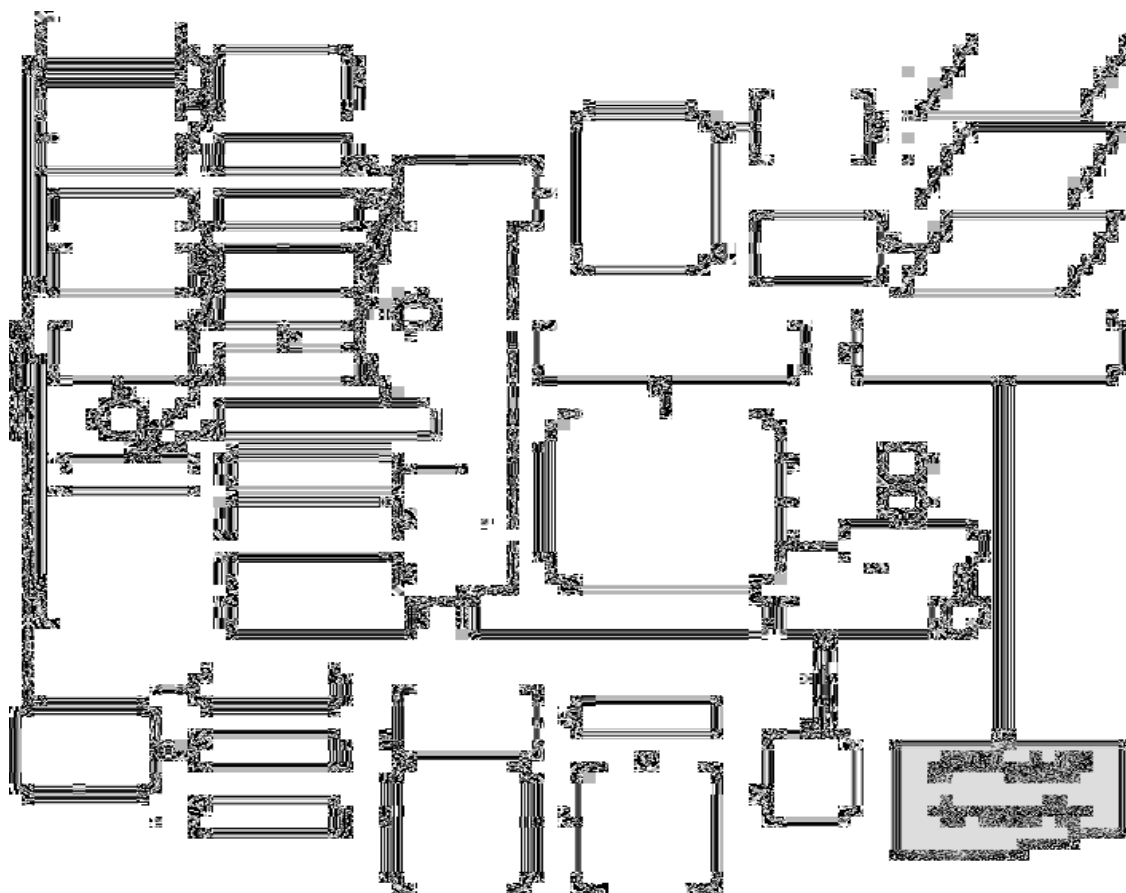

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی آبخیز گلرود شهرستان بروجرد

اطلاعات مورد نیاز و روش تحقیق:
در این مطالعه نرم افزارهای GIS 9.3، ENVI و HEC-HMS 3.5 به کار گرفته شد. اطلاعات مورد نیاز این مطالعه بصورت زیر در شکل‌های ۲-الف و ۲-ب نمایش داده شده است.

شکل ۲-الف- مراحل جمع‌آوری داده‌ها و تجزیه و تحلیل آنها

شکل ۲-ب- ادامه شکل ۲-الف در خصوص مراحل جمع‌آوری داده‌ها و تجزیه و تحلیل آنها

معرفی می‌گردد، لازم به ذکر است که فاصله زمانی باید از ۲۹٪ زمان تاخیر آبخیز کمتر باشد (۳۱).

تعیین زمان تمرکز بعد از اجرای سناریوهای تغییرات کاربری: از آنجا که در اینجا هدف بررسی میزان تاثیر پوشش بر روی زمان تمرکز آبراهه بود، لذا پروفیل طولی برای اندازه‌گیری شیب آبراهه، زمان تمرکز و همچنین برای نمایش کیفیت و خصوصیات عمومی آبراهه در طول مسیر خود بررسی گردید.

تعیین پاسخ آبخیز در مقابل رگبارهای طرح با دوره بازگشت‌های مختلف: برای ارزیابی پاسخ آبخیز در مقابل رگبارهای طرح، علاوه بر مدل

وارد کردن هیدروگراف‌های مشاهداتی و هایتوگراف متناظر آن به مدل:

به منظور تکمیل مدل بارش-رواناب، دبی مشاهده شده در ایستگاه آب‌سنجی محدوده مطالعاتی به مدل معرفی گردید. در مجموع از میان ۱۹ واقعه بارش-رواناب موجود، تعداد پنج واقعه با شرایط لازم انتخاب گردید، که از این بین چهار واقعه برای واسنجی و یک واقعه دیگر برای اعتبار یابی قرار داده شد. وقایع منتخب عبارتند از: ۷۹/۱/۵، ۸۰/۲/۱۴، ۸۸/۱/۲۴، ۸۹/۲/۳ و ۸۸/۸/۱۱.

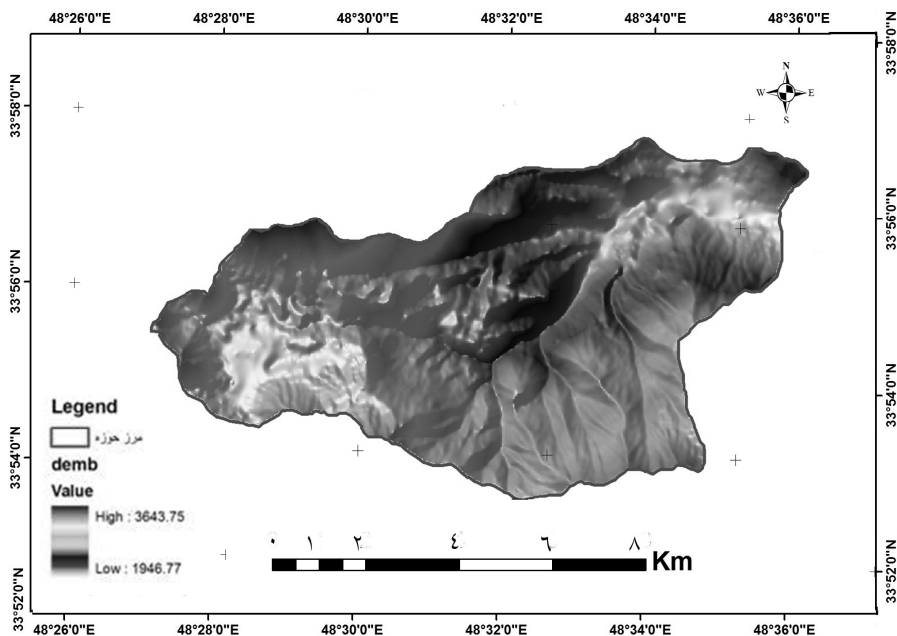
شاخص کنترل: در این قسمت تاریخ شروع و پایان شبیه‌سازی و فاصله زمانی آن به مدل

لحاظ پارامترهای بهینه و ورود هیتوگراف بارش مربوط به دوره بازگشت‌های ۲، ۵، ۱۰، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ سال در پایه زمان تمرکز آبخیز، تاثیر تغییرات سطح کاربری و وضعیت مرتع بر ویژگی‌های سیلاب آبخیز مورد مقایسه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج

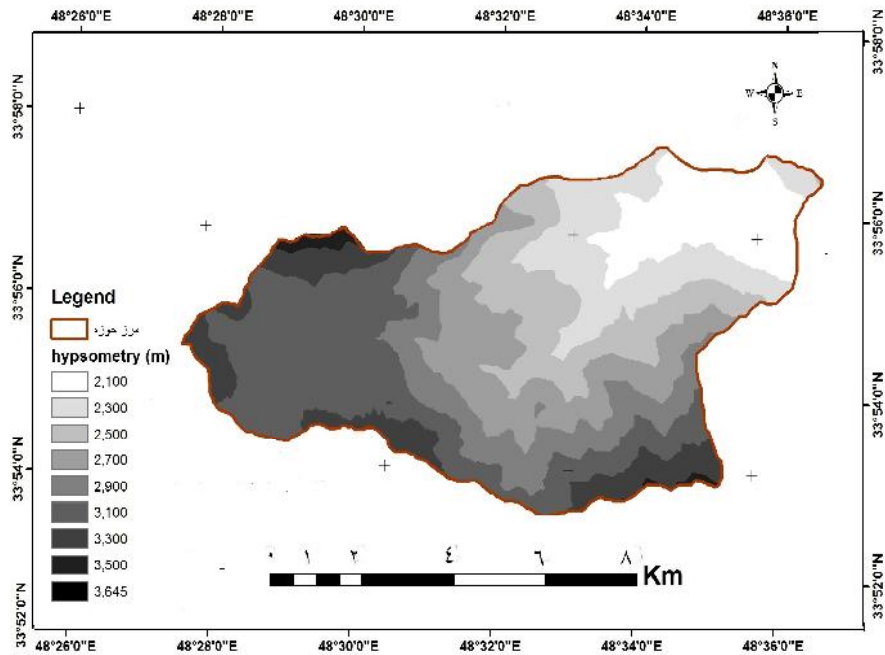
مدل ارتفاعی رقومی: برای محاسبه پارامترهای توپوگرافی منطقه از ۴ شیت نقشه توپوگرافی رقومی سه بعدی (منحنی میزان و نقاط ارتفاعی دارای ارزش ارتفاعی) یکپارچه با تلفیق نقاط ارتفاعی و منحنی‌های میزان مدل رقومی ارتفاعی با اندازه سلولی ۲۰×۲۰ متر استخراج گردید (شکل ۳).

واسنجی شده نیاز به رگبارهای طرح می‌باشد. تهیه رگبارهای طرح نیاز به عمل کل بارش و توزیع زمانی بارش (الگوی زمانی) دارد. به دلیل اینکه زمان تمرکز آبخیز در حدود ۹۰ دقیقه است، لذا از بارش‌های طرح ۹۰ دقیقه در دوره بازگشت‌های مختلف برای شبیه سازی آبخیز استفاده شد تا بحرانی‌ترین حالت مورد ارزیابی قرار گیرد. در مرحله بعد مقادیر درصد بارش در فواصل زمانی ۱۵ دقیقه از روی نمودار الگوی توزیع زمانی رگبارهای ایستگاه رحیم آباد بروجرد استخراج گردید. سپس مقادیر بارش‌ها به ازای دوره بازگشت‌های ۲، ۵، ۱۰، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ ساله از روی منحنی‌های IDF آبخیز استخراج گردید. در مرحله بعد هیتوگراف ۹۰ دقیقه‌ای (با فواصل ثبت ۱۵ دقیقه) برای دوره بازگشت‌های مذکور محاسبه و به منظور توزیع زمانی بارش برای ورود به مدل HEC-HMS آماده گردید. سپس با

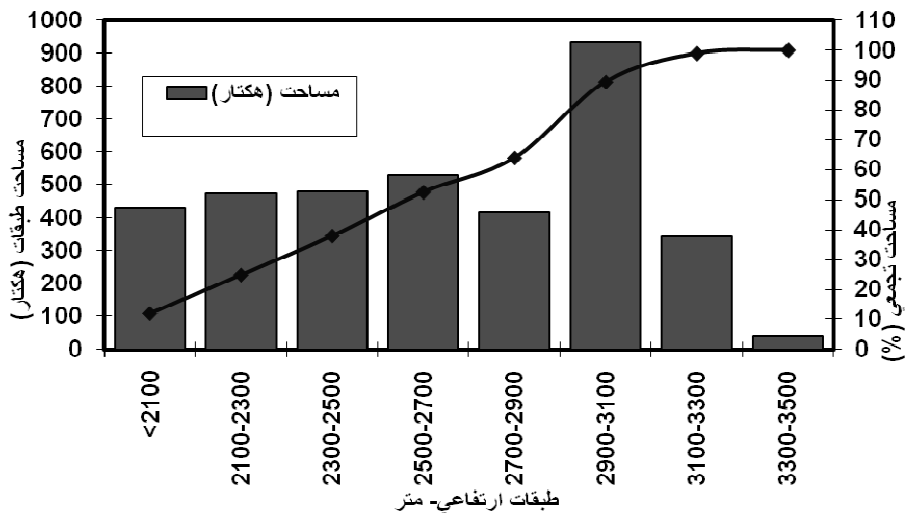

شکل ۳- نقشه مدل ارتفاعی رقومی آبخیز گلرود

هیپسومتری آبخیز: با طبقه بندی مدل رقومی ارتفاعی زمین استخراج شد (شکل ۴ و ۵).

شکل ۴- نقشه هیپسومتری آبخیز گلرود

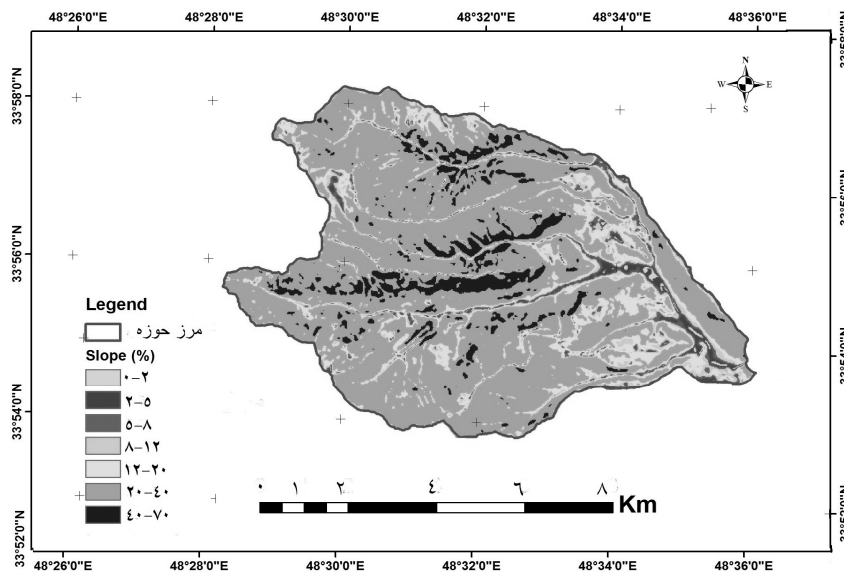
شکل ۵- منحنی هیپسومتری آبخیز گلرود

می کند و زودتر به خروجی آبخیز می رسد. بنابراین آبخیزهای با شیب تند از مقدار دبی بیشتری نسبت به آبخیزهای کم شیب و یا تقریباً مسطح برخوردار هستند. از طرفی عامل شیب را می توان یکی از فاکتورهای بسیار مهم

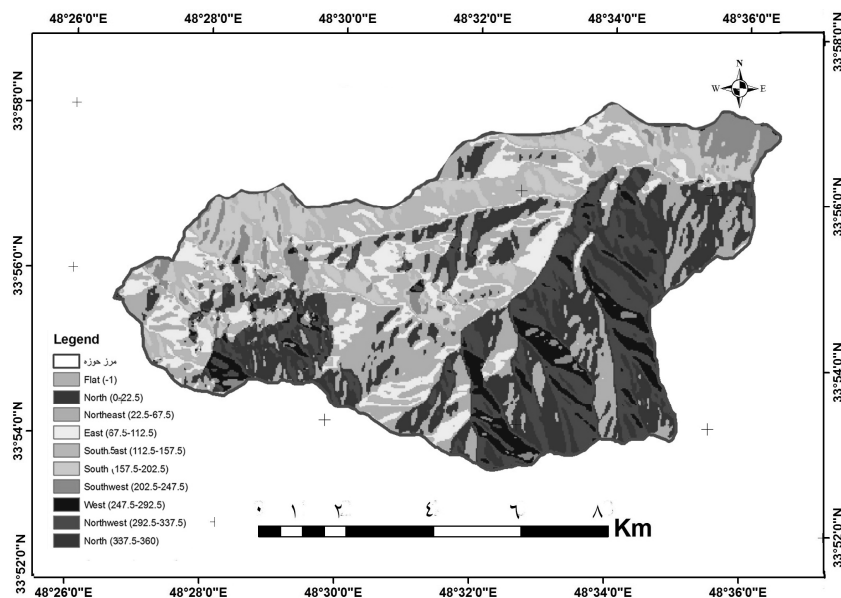
شیب: شیب آبخیز یکی از فاکتورهای بسیار مهم در واکنش هیدرولوژیکی و همچنین زمان تمرکز آبخیز می باشد، هرچه شیب عمومی آبخیز افزایش یابد زمان تمرکز کمتر می شود، زیرا آب در شیبهای تندتر سریعتر حرکت

منطقه معمولاً به طور یکسان با خطر فرسایش روبرو نیستند. اثر عمده جهت شیب در میزان آبدوی و فرسایش به علت اختلاف میکروکلیمای موجود به علت وضع قرار گرفتن شیب نسبت به خورشید و حرارتی که شیب دریافت می کند، می باشد (شکل ۷).

درمیزان فرسایش و مقدار رسوبدهی آبخیز دانست (شکل ۶). جهت شیب: علاوه بر میزان شیب منطقه، جهت شیب های غالب منطقه نیز اثر غیر مستقیمی در آبدوی و فرسایش دارند. شیب های هم درجه ولی با جهات متفاوت یک

شکل ۶- کلاس های شیب آبخیز گلرود

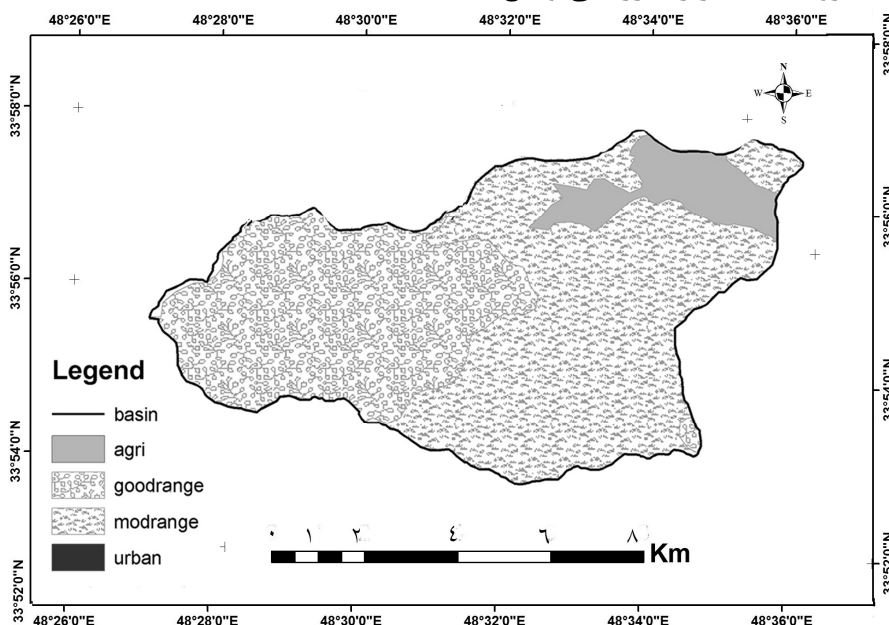

شکل ۷- جهت شیب آبخیز گلرود

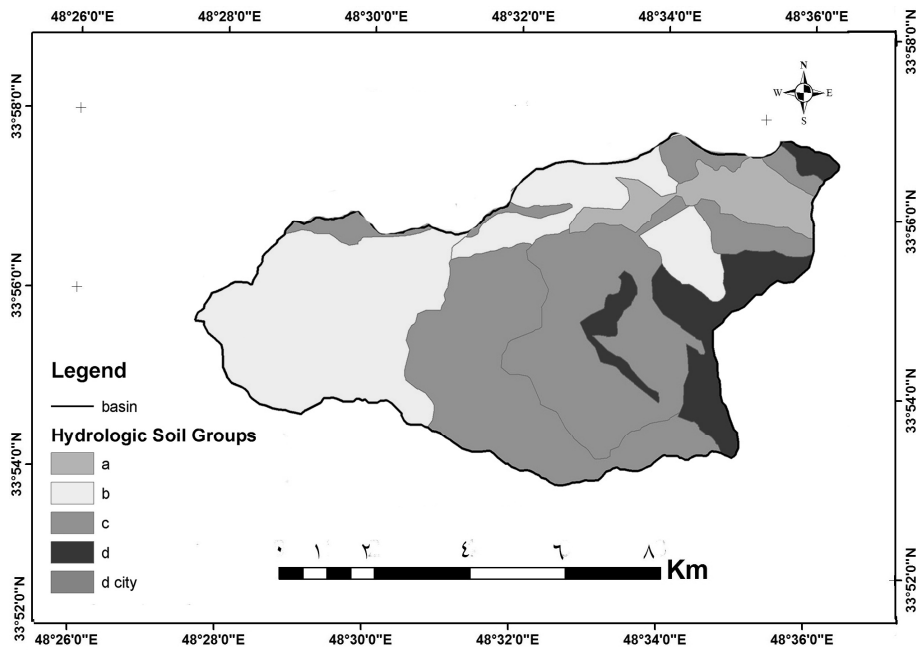
شده است و اگر مرتعی وجود داشته باشد به شدت مورد تخریب به دلایل توسعه ساختمان سازی روستای ونایی، کشاورزی، باغداری و چرای شدید دام قرار دارد. جهت تعیین کاربری‌های اراضی موجود در منطقه ابتدا با پیمایش صحرایی، استفاده از جی پی اس و نقشه کاغذی توپوگرافی موقعیت کاربری‌های اراضی موجود در منطقه مشخص و سپس وارد محیط جی ای اس شد و در نهایت نقشه کاربری اراضی برای منطقه بدست آمد.

نقشه گروه‌های هیدرولوژیکی خاک: گروه‌های هیدرولوژیکی خاک در چهار گروه به عنوان شاخصی از قابلیت نفوذ پذیری خاک حوضه می باشند. همانطور که در شکل ۹ ملاحظه می‌شود بیشتر اراضی منطقه دارای گروه هیدرولوژیک C می‌باشند.

نقشه کاربری اراضی: حوضه رود گلرود دارای کاربری‌های مختلف از جمله مراتع خوب، متوسط و ضعیف، همچنین کشاورزی و نواحی روستایی می‌باشد (شکل ۸). همانگونه که ملاحظه می‌شود نواحی مرتفع و بالا دست حوضه اغلب دارای مراتع خوب می‌باشند. در نواحی صخره‌ای و پای دامنه‌ها و به خصوص در اطراف روستای ونایی تراکم پوشش کمتر می‌شود. مراتع خوب حوضه در بالادست بعنوان مراتع ییلاقی محسوب می‌گردد که در فصل تابستان مورد چرای دام‌های عشایری قرار می‌گیرند که از نواحی جنوبی مانند الشتر و نورآباد به منطقه می‌آیند. نواحی پائین دست و خروجی حوضه با توجه به شیب کمتر نسبت به نواحی بالاتر و در دسترس چرای دام بودن، تراکم پوشش ضعیف شده و در کلاس متوسط مرتعی قرار می‌گیرد. در پائین دست و اطراف روستا و حاشیه رودخانه کاربری زراعی واقع

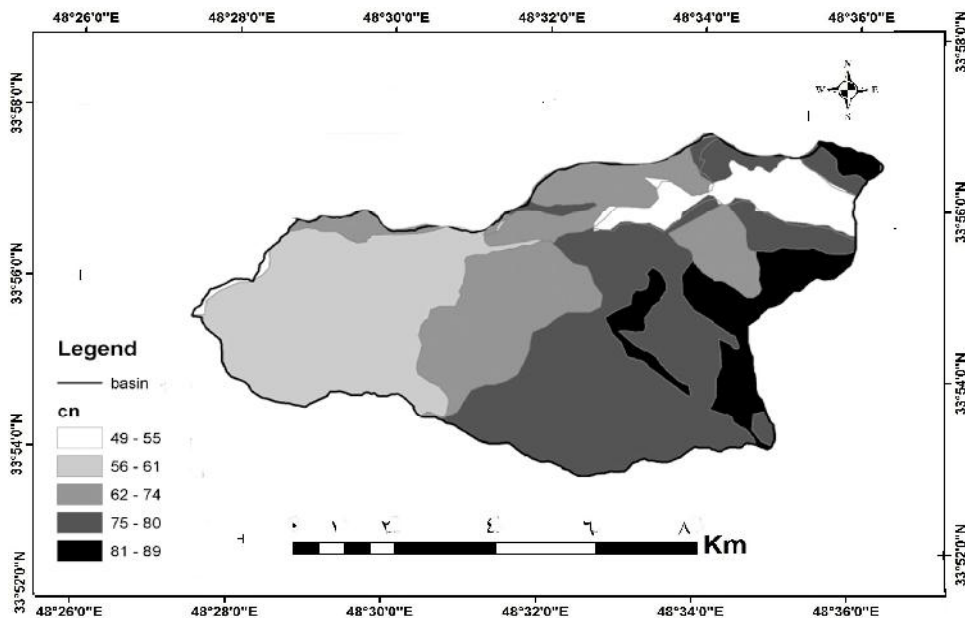
شکل ۸- نقشه کاربری اراضی حوضه گلرود

شکل ۹- نقشه گروه‌های هیدرولوژیکی خاک حوضه گلرود (منبع: پژوهشکده حفاظت آب و خاک)

منحنی بین ۴۹-۵۵ تا ۸۹-۸۱ برای حوضه در شرایط رطوبتی متوسط متغیر است.

شماره منحنی حوضه: شماره منحنی یا CN بیانگر خصوصیات حوضه در تولید رواناب می‌باشد. در شکل ۱۰ که نقشه شماره منحنی منطقه مورد مطالعه می‌باشد، تغییرات عدد

شکل ۱۰- نقشه شماره منحنی (CN) حوضه گلرود

دارا می باشد و بقیه سناریوها نیز به ترتیب آتش سوزی اراضی مرتعی، مدیریت اراضی مرتعی و قرق اراضی مرتعی می باشند. پارامترهای مورفومتریک حوضه مورد مطالعه از قبیل مساحت، زمان تمرکز و ... دارای تاثیر مستقیم و غیر مستقیم در تولید رواناب دارند (جدول ۳).

جدول ۲ مقادیر شماره منحنی (CN) برای سناریوهای مختلف در حوضه مورد نظر و خروجی اصلی حوضه را نشان می دهد. همان طور که از این جدول پیداست، مقادیر شماره منحنی در هر سناریو با سناریوی دیگر متفاوت می باشد به طوری که بیشترین مقادیر شماره منحنی را سناریوی چرای شدید اراضی مرتعی

جدول ۲- مقادیر شماره منحنی (CN) برای سناریوهای مختلف در حوضه گلرود و خروجی اصلی حوضه

قرق اراضی مرتعی	مدیریت اراضی مرتعی	آتش سوزی اراضی مرتعی	چرای شدید اراضی مرتعی
۶۷/۲	۶۹/۰	۷۲/۶	۷۳/۶

جدول ۳- زمان تمرکز برحسب ساعت در منطقه مورد مطالعه

زمان تمرکز کریچ	زمان تمرکز چاو	مساحت (Km ²)	طول آبراهه اصلی (Km)	حداکثر ارتفاع (m)	حداقل ارتفاع (m)	شیب متوسط حوضه %
۱/۱۲	۱/۱۰	۳۶/۴۴	۱۱/۸	۳۰۲۱	۱۹۴۶	۹/۱

گردید (شکل ۱۶). با توجه به حساسیت مدل به تغییر شماره منحنی، نتایج پس از کالیبراسیون نشان داد که میزان بهینه شماره منحنی آبخیز ۷۶ می باشد.

واسنجی و اعتباریابی مدل: از آنجا که مقدار تلفات اولیه بارش طبق روش SCS برابر ۰/۲S می باشد، پس از بهینه سازی مدل حاصل از ۴ رویداد، این عدد به ۰/۱۹S تغییر یافت. همچنین مقدار زمان تاخیر بهینه برای حوضه گلرود ۱۰۷ دقیقه تعیین شد. الگوی توزیع زمانی بارش های منطقه طرح با توجه به مقادیر بارش ایستگاه تبخیر سنجی رحیم آباد سیلاخور شهرستان بروجرد در پایه زمانی ۹۰ دقیقه در چارک اول برابر ۲۴/۷۷ درصد، چارک دوم برابر ۲۵/۰۴ درصد، چارک سوم برابر ۲۱/۴۹ درصد و چارک چهارم برابر ۲۸/۶۹ درصد زمانی

با توجه به کوچک بودن آبخیز برای محاسبه زمان تمرکز از روش های کریچ و چاو استفاده شد، ولی بدلیل اینکه این روش ها زمان تمرکز از شروع آبراهه تا خروجی را محاسبه می نمایند و زمان جریان در دامنه را محاسبه نمی کنند، باید زمان طی شدن جریان در دامنه را به آن افزود. با توجه به وضعیت آبخیز، زمان پیمایش در دامنه حدود ۵ دقیقه برآورد می گردد که این مقدار باید به جدول ۳ اضافه شود.

آنالیز حساسیت مدل: با توجه به تغییر دو عامل شماره منحنی و زمان تاخیر آبخیز به مقدار ۰/۱۵- تا ۰/۱۵+ با فواصل ۰/۵٪ تغییر و بررسی اثر آن بر دبی اوج سیل در قسمت خروجی آبخیز، نتایج نشان داد که مدل حساسیت بیشتری را نسبت به تغییرات شماره منحنی نمایان ساخته و لذا کالیبراسیون بر اساس این پارامتر انجام

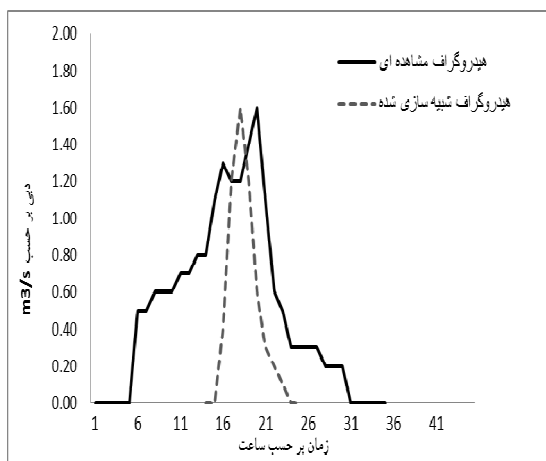
تعیین شد. جدول ۴ مشخصات وقایع بارش- اعتباریابی مدل HEC-HMS را نشان می‌دهد. رواناب مشاهده‌ای برای کالیبراسیون و

جدول ۴- مشخصات وقایع بارش- رواناب مشاهده‌ای برای کالیبراسیون و اعتباریابی مدل HEC-HMS

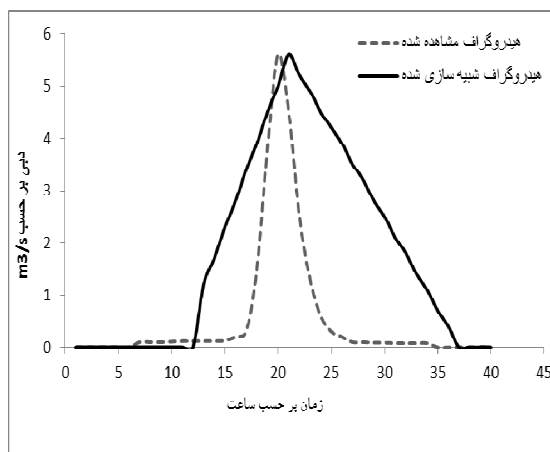
تاریخ وقوع سیلاب	شرایط رطوبتی خاک	دبی اوج (مترمکعب بر ثانیه)
۵ فروردین ۱۳۷۹	متوسط	۵/۵۶
۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۰	متوسط	۱/۶۴
۲۴ فروردین ۱۳۸۸	متوسط	۱/۹۸
۱۱ آبان ۱۳۸۸	متوسط	۳/۰۱
۳ اردیبهشت ۱۳۸۹ (برای اعتباریابی مدل)	متوسط	۲/۳۸

در این رویداد نشان داد که مدل با ۲۰٪ اختلاف در دبی پیک می‌تواند شبیه‌سازی را به خوبی انجام دهد (شکل ۱۵). شکل‌های ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ نتایج حاصل از مدل در سناریوهای مختلف را نشان می‌دهند.

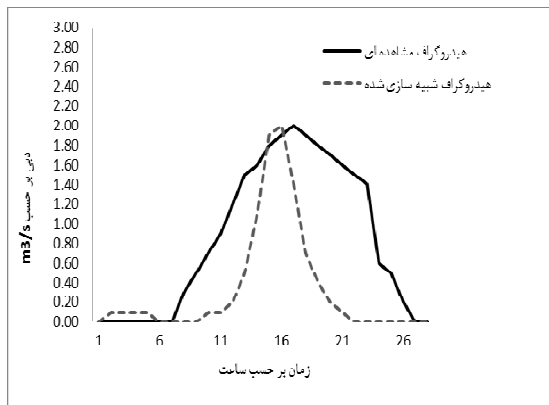
اعتباریابی اجرای مدل با استفاده از رویداد ۸۹/۲/۳ نشان داد که در این تاریخ بارش نسبتا ملایم و تقریبا یکنواختی در سراسر آبخیز رخ داده است. در این تاریخ آبخیز در شرایط رطوبتی II بوده و طول مدت بارش ۱۲ ساعت و فواصل زمانی ثبت نیز ۱۵ دقیقه بوده است. اجرای مدل با توجه به شماره منحنی کالیبره

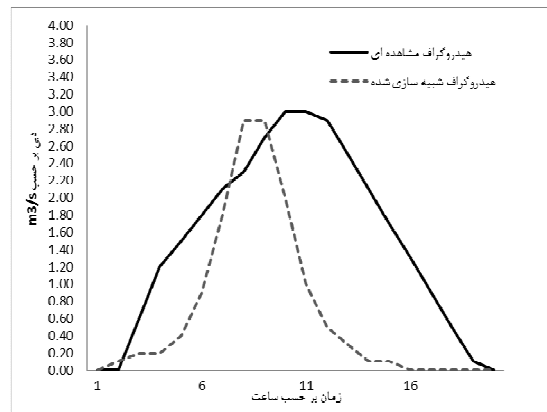
شکل ۱۲- آبنمود مشاهداتی و شبیه‌سازی شده در مرحله واسنجی رویداد ۱۴ اردیبهشت ماه ۱۳۸۰ در خروجی حوضه

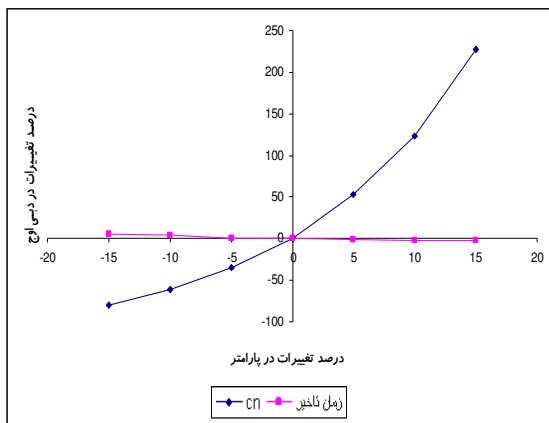
شکل ۱۱- آبنمود مشاهداتی و شبیه‌سازی شده در مرحله واسنجی رویداد ۵ فروردین ماه ۱۳۷۹ در خروجی حوضه

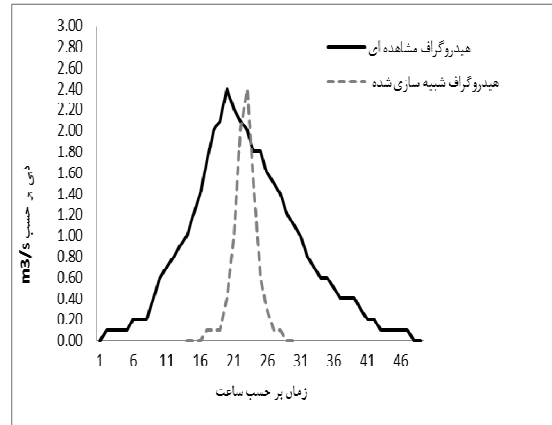
شکل ۱۴- آبنمود مشاهداتی و شبیه‌سازی شده در مرحله واسنجی رویداد ۱۱ آبان ماه ۱۳۸۸ در خروجی حوضه

شکل ۱۳- آبنمود مشاهداتی و شبیه‌سازی شده در مرحله واسنجی رویداد ۲۴ فروردین ماه ۱۳۸۸ در خروجی حوضه

شکل ۱۶- منحنی تغییرات نتایج مدل به ازای تغییر در شماره منحنی و زمان تاخیر

شکل ۱۵- آبنمود مشاهداتی و شبیه‌سازی شده در مرحله اعتباریابی رویداد ۳ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ در خروجی حوضه

به صورت درصد تغییرات یا همان درصد کاهش برای این دو سناریو بیان شده است. از طرفی نتایج نشان داد که کاهش در دبی اوج با افزایش دوره بازگشت کاهش می‌یابد، به طوریکه می‌توان گفت، در دوره بازگشت‌های کمتر، اثر شماره منحنی و متعاقب آن اثر پوشش گیاهی، محسوس‌تر از دوره بازگشت‌های بالا می‌باشد. همچنین با توجه به تغییر مقادیر شماره منحنی در سناریوهای مختلف، نتایج نشان داد افزایش دبی اوج در اثر تغییر سناریو از حالت مدیریت اراضی مرتعی به حالت آتش-سوزی اراضی، مدیریت اراضی مرتعی به چرای

جدول ۵، دبی اوج مربوط به هر یک از سناریوهای مختلف مدیریت اراضی مرتعی، قرق اراضی مرتعی، آتش‌سوزی و چرای شدید و جدول ۶، درصد افزایش دبی اوج هر سناریو نسبت به سناریو دیگر را نشان می‌دهد. همان‌طور که این جداول نشان می‌دهند و با توجه به اینکه مقادیر شماره منحنی در سناریوی مدیریت اراضی مرتعی در حوضه بیشتر از سناریوی قرق اراضی مرتعی می‌باشد، از این رو کاهش در دبی اوج در اثر تغییر سناریو از حالت مدیریت اراضی مرتعی نسبت به حالت قرق اراضی مرتعی اتفاق افتاده است، که این کاهش

آن اثر پوشش گیاهی، محسوس تر از دوره بازگشت‌های بالا می‌باشد. در مجموع بهترین حالت که دارای کمترین اثر در تولید رواناب است به ترتیب مدیریت‌های: قرق، مدیریت حال حاضر، آتش‌سوزی و چرای شدید می‌باشند.

شدید، قرق به آتش‌سوزی، قرق به چرای شدید و آتش‌سوزی به چرای شدید اتفاق افتاده است. باید گفت که در تمامی این حالات افزایش در دبی اوج با افزایش دوره بازگشت کاهش می‌یابد، به طوری که می‌توان بیان کرد، در دوره بازگشت‌های کمتر، اثر شماره منحنی و متعاقب

جدول ۵- دبی اوج بر حسب متر مکعب بر ثانیه در سناریوهای مختلف

دوره بازگشت							سناریو
۲۰۰	۱۰۰	۵۰	۲۵	۱۰	۵	۲	
۰/۸۱۰	۰/۴۵۰	۰/۱۶۰	۰/۱۱۴	۰/۰۱۲	۰/۰۰۹	۰/۰۰۷	مدیریت اراضی
۰/۹۰۰	۰/۵۲۰	۰/۱۹۰	۰/۱۴۰	۰/۰۱۴	۰/۰۰۹	۰/۰۰۷	قرق
۱/۴۰۰	۰/۸۲۰	۰/۳۰۰	۰/۲۲۰	۰/۰۲۱	۰/۰۱۴	۰/۰۰۷	آتش‌سوزی
۱/۶۰۰	۰/۹۵۰	۰/۳۵۰	۰/۲۶۰	۰/۰۲۶	۰/۰۱۸	۰/۰۰۷	چرای شدید

جدول ۶- درصد افزایش دبی اوج هر سناریو نسبت به سناریو دیگر

دوره بازگشت							سناریو
۲۰۰	۱۰۰	۵۰	۲۵	۱۰	۵	۲	
۱۱/۱۱	۱۵/۵۶	۱۸/۷۵	۲۲/۸۱	۱۴/۱۷	۰/۰۰	۰/۰۰	مدیریت اراضی نسبت به قرق
۰/۵۹	۰/۳۷	۰/۱۴	۰/۱۱	۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۰	آتش‌سوزی نسبت به مدیریت اراضی
۹۷/۵۳	۱۱۱/۱۱	۱۱۸/۷۵	۱۲۸/۰۷	۱۳۶/۳۶	۱۴۰/۰۰	۱۵۷/۱۴	چرای شدید نسبت به مدیریت اراضی
۵۵/۵۶	۵۷/۶۹	۵۷/۸۹	۵۷/۱۴	۵۳/۲۸	۵۵/۵۶	۰/۰۰	آتش‌سوزی نسبت به قرق
۷۷/۷۸	۸۲/۶۹	۸۴/۲۱	۸۵/۷۱	۸۹/۷۸	۱۰۰/۰۰	۰/۰۰	چرای شدید نسبت به قرق
۱۴/۲۹	۱۵/۸۵	۱۶/۶۷	۱۸/۱۸	۲۳/۸۱	۲۸/۵۷	۰/۰۰	چرای شدید نسبت به آتش‌سوزی

بحث و نتیجه‌گیری

به دلیل وجود واریزه‌های سنگی و کوهستانی بودن که موجب نفوذ آب به سفره زیرزمینی می‌شوند و نیز بستر سنگی رودخانه‌های منطقه رسوب قابل توجهی دیده نمی‌شود. به دلیل طرح سناریوهای مختلف در منطقه که عامل مهم این سناریوها تغییر در پوشش گیاهی مرتعی به دلیل اثرگذاری مستقیم در سیل-خیزی آبخیز بوده از این مدل استفاده شد که با تحقیق Mostafazadeh (2008) که تاکید می‌کند این مدل با تغییرات پوشش، بهتر جواب

در واکنش‌های هیدرولوژیکی شیب عامل مهمی به دلیل تاثیرگذاری بر زمان تمرکز و در نتیجه آن افزایش فرسایش و رسوبدهی آبخیز می‌باشد که علاوه بر میزان شیب، جهت نیز به دلیل تفاوت در دریافت انرژی حرارتی خورشید بر میزان رواناب تاثیر می‌گذارد و در این تحقیق به دلیل کوهستانی و پرشیب بودن منطقه و نیز وجود جهت‌های غربی بیشتر و در نتیجه جذب حرارت بالاتر در تولید رواناب اثر گذاشته و اما

برای اعتباریابی مدل از واقعه ۸۹/۲/۱۳ استفاده گردید و با به کار بردن شماره منحنی کالیبره شده، مدل اجرا گردید که نتایج در محدوده ۲۰ درصد خطای مجاز مدل قرار گرفت و نشان داد که دبی اوج سیلاب افزایش قابل توجهی در دور بازگشت‌های کم تا متوسط دارد و در دور بازگشت‌های ۵۰ سال به بالا پیش‌بینی دقت مناسبی نداشته که با تحقیق فرازجو در بکارگیری مدل و تلفیق آن با سامانه اطلاعات جغرافیایی در سناریوهای مختلف کاربری اراضی نتیجه یکسان داشت.

از نظر تاثیر تغییر وضعیت مرتع و درصد پوشش گیاهی بر روی دبی پیک سیلاب این عمل از طریق تغییر میزان نفوذپذیری خاک و ایجاد پستی و بلندی در زمین موجب کاهش رواناب و افزایش زمان تمرکز می‌شود. این موضوع نشان داد که تغییر کاربری اراضی تاثیر مهمی در افزایش زمان تمرکز و در نتیجه کاهش دبی اوج سیل دارند. با توجه به افزایش تغییر زمان تمرکز در آبخیز گلرود می‌توان گفت که زمان تمرکز به میزان ۱۲/۶۱ دقیقه افزایش یافته است (زمان تمرکز قبل از اقدامات ۷۳ و بعد از اقدامات ۸۵/۶۱ دقیقه بوده است)، علت آن کم بودن شیب خالص و نیز کشیده و وسیع بودن سطح آبخیز و افزایش میزان بیشتر درصد پوشش گیاهی این آبخیز می‌باشد.

Mostafazadeh (2008) بر بررسی اقدامات آبخیزداری به ترتیب در دو آبخیز رودبار قشلاق در استان گلستان و در آبخیز جعفر آباد گلستان به نتایج مشابهی دست یافته‌اند. از آنجا که منطقه مورد مطالعه مشرف به شهر بروجرد بوده و سیلاب‌های آبخیزهای آن به رودخانه‌ای

می‌دهد، همخوانی دارد. کاربرد مدل ماسکینگام در محیط نرم افزار HEC-HMS در تحقیق حاضر به دلیل تغییر کاربری اراضی و تاثیر در زمان تمرکز، زمان تاخیر و افزایش دبی اوج سیل با تحقیق Khalighi (2004) در بکار گیری این مدل در چنین شرایطی همسو می‌باشد.

نتایج حاصل از شبیه‌سازی در پنج واقعه موجود و مقایسه هیدروگراف‌های شبیه‌سازی شده و مشاهداتی بیانگر این موضوع بود که مدل با تقریب قابل قبولی می‌تواند در شبیه‌سازی بارش رواناب در آبخیز مورد مطالعه به کار رود. محققین اشاره داشته‌اند که این مدل (HEC-HMS) در تلفیق با GIS در مکان‌هایی که اطلاعات میدانی کمی در دسترس است با دقت قابل قبول پاسخگوی برآورد رواناب می‌باشد که تحقیق حاضر مصداق این موضوع و در راستای تحقیقات Mirzakhani (2001)، Shaghaei Falah (2001) که تاییدی بر پیش‌بینی مناسب منطقه-ای داشتن مدل دارند، می‌باشد. همچنین با توجه به متوسط بالای بارندگی سالانه منطقه که در تحقیق شکوهی مبنی بر مناسب بودن کاربرد این مدل با تلفیق مدل ارتفاعی رقومی در مناطق با بارش‌های زیاد، مدل با دقت بالا پیش‌بینی لازم را انجام داد.

در مرحله آنالیز حساسیت نیز که بین دو پارامتر شماره منحنی و زمان تاخیر صورت گرفت، پارامتر شماره منحنی با داشتن شیب بیشتر، به عنوان پارامتر حساس تعیین شد و برای واسنجی از آن استفاده گردید. مطالعات Khalighi (2004) در آبخیز باراندوز چای ارومیه و Nasiri Moghadam (2004) در آبخیز گلابدره در بند تهران نتایج مشابهی را بدست آورده‌اند.

دریاچه‌های تفریحی و فضای سبز ایجاد شده و حتی شهر تا حاشیه رودخانه گسترش یافته است، بنابراین جهت کاهش رواناب بهتر است که نسبت افزایش پوشش گیاهی با هر ابزار مدیریتی حتی قرق که کم هزینه‌ترین، اقدام مدیریتی ساده و آخرین راه است، اقدام نمود تا از بروز فاجعه و تخریب اراضی، باغات و اماکن احداث شده در حاشیه رودخانه و در کنار شهر بروجرد جلوگیری کرد. هرچند که باید این موضوع را نیز در نظر داشت که منبع تغذیه علوفه دام‌های عشایر و روستاهای منطقه پوشش گیاهی موجود در مراتع می‌باشد. تشکر و قدردانی: این مقاله حاصل از طرح پژوهشی بوده که با حمایت مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد به انجام رسیده است. بدینوسیله از مسئولین دانشگاه، که شرایط اجرای فعالیت‌های پژوهشی را فراهم می‌آورند صمیمانه تشکر و قدردانی می‌گردد.

که از کنار این شهر می‌گذرد، شهر زهکشی می‌شود، لذا اقدامات بیولوژیکی مورد نیاز در جهت افزایش درصد پوشش و یا تغییر در نوع پوشش گیاهی، در درجه اول برای کاهش سیلخیزی آبخیز و کاهش دبی اوج سیل مناسب می‌باشد. بررسی‌ها نشان داد که اقدامات مذکور در این زمینه نقش خود را به خوبی ایفا کرده است و در بازدیدهای صحرایی مشخص گردید که تثبیت پروفیل طولی آبراهه بخوبی صورت گرفته است. از جمله علل موثر در موفقیت کاهش رواناب افزایش درصد پوشش و تغییر کاربری اراضی می‌باشد. از آنجا که مناطق بالادست و آبخیزهای آبخیز شهرستان بروجرد اکثراً کوهستانی هستند و نیز بارندگی منطقه نسبت به متوسط کشور بسیار بالا است و در حاشیه رودخانه‌ها اکثراً مزارع و باغات با هزینه‌های زیادی احداث شده‌اند و مهمتر این که در قسمت جنوبی شهر بروجرد

References:

- 1-Arokhi, S., 2012. Runoff modeling by HEC-HMS Model (Case Study: Kan watershed, Iran). Intl. J. Agri Crop Sci. Vol., 4 (23), 1807-1811.
- 2-Ayobi, Sh. A., A. Jalalian, 2006. Evaluation of Land (Natural Resources and Agricultural Applications), Isfahan Industrial University Press, 396pp.
- 3-Azagra, E., 1998. Rainfall-runoff in the Guadalupe River Basin, CE 397 GIS in water Resource, Oxford press, 124pp.
- 4-Cheristopher, A., C. Andrew Yung, 2001. The use of HEC-GeoHMS and HEC-HMS to perform Grid-based Hydrologic Analysis of a watershed, Springer publication, 4pp.
- 5-Chizar, A., M. Mohseni Saravi, & M. Vafakhah, 2009. Effects of HEC-HMS model to estimate the flood hydrograph of the watershed Kasilian, Journal of watershed management (Research and Sazandegi), No. 84, 59-71.
- 6- Kumar D. and Kumar Bhattacharjya, Rajib., 2011. Distributed Rainfall Runoff Modeling. International Journal of Earth Sciences and Engineering, Volume 04, No 06, pp. 270-275.
- 7-Falah zavareh F., B. Kamali and M. Mirzaiee, 2011. Investigation of rainfall temporal pattern effects in HEC-HMS and SWMM models. 6th national congress of technical management. Semnan University.

- 8-Farahpour, M., 2005. Modelling Foundations of rangeland ecosystems. Faculty of Agriculture and Natural Resources, Science and Research, Islamic Azad University Branch, Tehran. Inedited, 45pp.
- 9-Farazjo, H., 2006. Effects of suspended load on the rock watersheds dams corrective lace Ziarat, 6th International Conference of River Engineering, Shahid Chamran University of Ahvaz.
- 10-Foody, G.M., E.M. Ghoneim & W.N. Arnell, 2004. Predicting Location Sensitive to Flash Flooding in Arid Environment, Journal of Hydrology, 292: 48-58.
- 11-Ghafari, G., J. Ghodosi & H. Ahmadi, 2009. Effects of land use changes on the hydrology responses of the catchment (Case Study: Watershed Zanganrod), Journal of Soil and Water Conservation, 16 (1): 163-180.
- 12-Gholami, Sh., 1994. Management of plant cover (forests and rangelands) in flood hydrograph (flood reduce the risks), Proceedings of National Conference of Range Management, Forests and Rangelands Organization, Faculty of Natural Resources, Isfahan Industrial University, 33 & 71pp.
- 13-HEC-HMS. Users manual. 2008. US Army corps of Engineers version 3.3
- 14-Hematizadeh, E., H. Barani & A. Kabir, 2009. Role of vegetation cover management on surface runoff (Case Study: Kchyk watershed, Golestan province). Journal of Soil and Water Conservation, Vol. 16(2): 19-33.
- 15-Heshmatpoor, A., 2001. Performance of the Watershed Flood Control District Ghaz (Golestan Province), Proceedings of the First International Conference on the role of Natural Resources and Agricultural development in the besiede of Caspian sea, 96pp.
- 16-Jahangir, A., M. Raeini, M. Kh. Ahmadi, 2008. Simulation of the rainfall - runoff with artificial neural networks (ANN) and compared with the HEC-HMS model in province watershed Moarefe Kardeh. Journal of Soil and Water (Agricultural Sciences and Technology), Vol. 22(2): 72-84.
- 17-Karimi M. and M. S. Azizian, 2010. Simulation of the Rainfall-Runoff Process Using of HEC-HMS Hydrological Model (A Case Study Lighvan Basin). Third national congress of Drainage and water networks. Shahid Chamran Ahvaz University.
- 18-Khalighi sigarodi, Sh., 2004. Evaluation of land use changes on hydraulic characteristics of surface waters, Ph.D. Thesis, Faculty of Natural Resources, Tehran University, 224ppm.
- 19-Mirzakhani, H., 2001. Comparison of model simulated rainfall-runoff slope of method by HEC-HMS model in Jaghrq watersheds (Khorasan), M.Sc. Thesis Watershed, Faculty of Range and Watershed, University of Agricultural Sciences and Natural Resources of Gorgan.
- 20-Mostafazadeh, R., 2008. Evaluation of hydrological Watershed model HEC-HMS watersheds in Jafarabad Golestan, 5th National Conference on Science and Engineering of watershed.
- 21-Nasri M., F. Soleimani Sardoo and M. Katani, 2011. Simulation of the Rainfall-Runoff Process Using of HEC-HMS Hydrological Model (A Case Study of Sheikh Bahaei Dam Basin). World Academy of Science, Engineering and Technology.
- 22-Nasiri Moghadam, F., 2004. Evaluation of Watershed Operations on floods using hydrologic models, Watershed M.Sc. Thesis, Faculty of Natural Resources and Marine Sciences, Tarbiat Modarres University.
- 23-Niehoff, D., U. Fritsch, A. Bronstert, 2002. Land-use impacts on storm-runoff generation: scenarios of land-use change and simulation of hydrological response in a meso-scale catchment in SW-Germany, Journal of Hydrology, 267, 1-2

- 24-Ojaghloo, F., 2001. Evaluation of Hydraulic Structures on Floods. M.Sc. thesis, Faculty of Agriculture, Tehran University, 133pp.
- 25-Roghani, M., 1997. Effect of location on watershed peak discharge of flood mapping using GIS and modeling in Rudaki, Watershed MSc Thesis, Faculty of Natural Resources, Tehran University.
- 26-Shaghaei Falah, R., 2001. Simulation of flood peak discharge in river watershed branches Mohammad Abad (Golestan province) using HEC-HMS Model. Watershed M.Sc. thesis, Faculty of Range and Watershed, University of Agricultural Sciences and Natural Resources of Gorgan.
- 27-Shieh, Ch. L., Y.R. Guh, Sh. O. Wang, 2007. The application of range of variability approach to the assessment of a check dam on river in habitat alteration. *Environ Geol.* 52:427-435p.
- 28-Shokoohi, A.R., 2007. Assessment of Urban Basin Flood Control Measures Using Hydrogis Tools. *Journal of Applied Science* 7(13): 1726-1733p.
- 29-Shokri s., 2012. Determination of runoff basin by using HEC-HMS model and GIS (Case study: Eidnk basin). *Journal of Pazhuheshname Modiriat Hoze Abkhiz*, Vol., 3(5), 63-80.
- 30-Solaimany, K., M. B. Gonbad., S. R. Mosavi, & Sh. Khalighi, 2008. Production potential floods in watersheds using HEC-HMS model in GIS Environment (Case study watershed moaref Kasilian), *Natural Geography Research Journal*, No. 65, 51-60.
- 31-USACE, 2000. Hydrologic modeling System (HEC-HMS), Technical Reference Manual.

بررسی و مقایسه فرمت رستری و برداری عامل هواشناسی در روش MPSIAC و EPM با استفاده از تکنیک GIS (مطالعه موردی: حوزه آبخیز آذرود نشتارود)

فرشاد میردار هریجانی*^۱، محمدرضا جوادی^۲، زهرا چترسیماب^۳، مریم محمد ابراهیمی^۴
تاریخ دریافت: ۹۱/۷/۲۹ تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۲۰

چکیده:

فرسایش و رسوب‌زایی هر منطقه تا حد زیادی وابسته به اقلیم و آب و هوای آن می‌باشد، زیرا آب و هوا علاوه بر تاثیر بر روی پدیده خاک‌زایی بر وضعیت پوشش گیاهی نیز تاثیر دارد. از طرفی در محیط نرم‌افزاری، سیستم اطلاعات جغرافیایی دو نوع فرمت نقشه (برداری- رستری) وجود دارد و با توجه به نوع نقشه، بایستی از فرمت صحیح برای تولید نقشه استفاده گردد تا در زمانی که از این نقشه‌ها جهت آنالیز نهایی استفاده می‌شود دقت کار محقق افزایش یابد. در این تحقیق عامل هواشناسی با دو روش MPSIAC و EPM با هر دو فرمت (برداری و رستری) در حوزه آبخیز نشتارود بدست آمده و در محاسبات به کارگرفته شده است. نتایج نشان داد با توجه به اینکه داده های هواشناسی از نوع داده های وابسته می باشد تهیه آنها از طریق ساختار رستری منجر به ایجاد خطای کمتری نسبت به ساختار برداری در آنالیز نهایی داده ها شده است (باتوجه به اینکه زمانیکه از فرمت برداری استفاده میشود محقق مجبور می شود که یک متوسط وزنی برای واحدهای کاری در نظر بگیرد درحالیکه این واحد کاری میتواند دارای شرایط متفاوتی از نظر امتیاز هواشناسی باشد که از بین رفتن این اختلافات باعث پیش بینی ناصحیح میزان فرسایش درحوزه های آبخیز می شود). که این امر متعاقبا درصد خطای کمتری را درارتباط با برآورد مقدار فرسایش و رسوب ویژه دربر خواهد داشت. همچنین میزان این تفاوت در روش MPSIAC و EPM در زیر حوزه‌های A₁₋₁₋₄₋₁، A₁₋₁₋₅، A₁₋₁₋₆₋₁، A₁₋₁₋₆₋₂، A₁₋₁₋₇₋₁ و A₁₋₁₋₇₋₂ حوزه آبخیز آذرود مشاهده شده است. در این زیر حوزه‌های بیان شده امتیاز عامل آب هوا در حدود ۲ الی ۳٫۵ امتیاز متفاوت می باشد و در کل حوزه این اختلاف در حدود ۰٫۵ امتیاز می باشد. که این نتایج برای ارائه روشهای کنترل فرسایش می تواند موثر باشد.

واژه‌های کلیدی: حوزه آبخیز آذرود، روشهای MPSIAC و EPM، سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی، ساختار برداری و رستری، میزان فرسایش و رسوب.

^۱ - کارشناسی ارشد آبخیزداری، سازمان جنگلها، مراتع و آبخیزداری کشور

*نویسنده مسئول: Email: Harijani.mirdar@yahoo.com

^۲ - استادیار گروه منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، نور، ایران

^۳ - کارشناسی ارشد خاکشناسی، سازمان جنگلها، مراتع و آبخیزداری کشور

^۴ - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور.

مقدمه:

اولیه و اینکه با توجه به نوع داده‌ها از چه فرمتی تهیه شوند در دقت نقشه‌های خروجی و تجزیه و تحلیل‌های نهایی بسیار اهمیت دارد. مدل برداری برای نمایش عوارض ناپیوسته بسیار مفید است ولی برای نمایش عوارض پیوسته از جمله بارش، شیب، ارتفاع و شدت فرسایش و ... که مداوم در فضای جغرافیایی تغییر می‌نمایند، مناسب نمی‌باشند. بنابراین مدل رستری داده‌ها برای نمایش عوارض پیوسته مناسب است. لذا در انجام این تحقیق با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی می‌توان تعیین عامل سوم (عامل هواشناسی) موثر در روش MPSIAC و تعیین ضریب حرارتی در روش EPM با فرمت رستری و استفاده از منوی قوی Spatial Analyse برای محاسبات داده‌های رستری را به عنوان هدف اصلی مطرح نمود.

Niknami (2001) در مقاله خود تحت عنوان برآورد رسوبدهی به کمک SPANS-GIS به این نکته اشاره می‌کند که SPANS به دلیل استفاده از روش Quadtree (روشی که در آن اطلاعات به صورت رستری و با استفاده از سلولهایی متغیر از نظر ابعاد طبقه‌بندی شده و سلولهای دارای ارزش یکسان در مربعات بزرگتر با حفظ همان ارزش ذخیره می‌گردند) در ساختمان اطلاعاتی خود موجب به حداقل رساندن فضا می‌شود (۱۱).

تخریب ناشی از فرسایش آبی یک مشکل جدی و اساسی در کاهش کیفیت خاک، زمین و منابع آبی محسوب شده که بشر جهت معاش بیش از هر چیزی به آن وابسته است (۷). Pimental et al., (1995) هزینه‌های جهانی فرسایش خاک را حدود ۴۰۰ میلیارد دلار در سال برآورد کرده‌اند که مبلغی بیش از ۷۰ دلار به ازای هر فرد در سال می‌باشد (۱۲). علیرغم مقدار پیش‌بینی شده دو میلیون متر مکعبی رسوب سالانه ورودی به سد سفیدرود، حجم سالانه رسوب آن در حدود ۳۸ میلیون متر مکعب می‌باشد (۴). برنامه توسعه سازمان ملل فرسایش خاک در ایران را در حال حاضر نزدیک به ۲۰ تن در هکتار تخمین زده است که نسبت به ۱۰ سال گذشته ۱۰ تن در هکتار افزایش یافته است (۱۴).

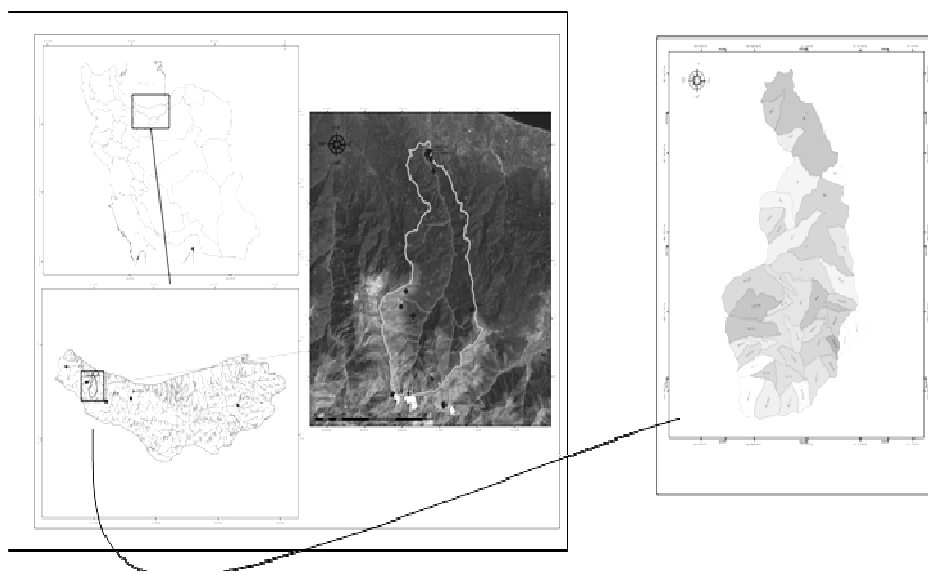
سامانه اطلاعات جغرافیایی عبارت است از یک نظام منسجم از سخت افزار، نرم افزار و داده‌ها که امکان می‌دهد داده‌های وارد شده به رایانه، ذخیره، تجزیه و تحلیل، انتقال، ارزیابی و بازیابی شده و به صورت اطلاعات گرافیکی (نقشه)، توصیفی (جدول) و همچنین بصورت یک مدل از پهنه‌های جغرافیایی منتشر شوند (۶، ۳، ۹). همچنین از طرفی باعث بالا رفتن دقت کار و کاهش خطا در برآورد و محاسبات مربوط به فرسایش و رسوب می‌شوند. در این سیستم داده‌ها با دو نوع فرمت برداری و رستری تهیه می‌شوند که تهیه لایه‌های

مواد و روش‌ها :

موقعیت جغرافیایی و ویژگی‌های عمومی منطقه مورد مطالعه:

قلمرو مطالعاتی، منطقه‌ای کوهستانی در شمال کشور، با وسعتی برابر با ۲۲۸۸۵/۸ هکتار و در محدوده‌ای با مختصات جغرافیایی $51^{\circ}04'18''$ تا $50^{\circ}54'19''$ طول شرقی و $36^{\circ}26'44''$ تا $36^{\circ}42'13''$ عرض شمالی در محدوده تقسیمات سیاسی استان مازندران قرار گرفته است و فاصله تقریبی آن از شهر نشتارود حدود ۱۲ کیلومتر می باشد. بلندترین نقطه منطقه مطالعاتی با ارتفاع ۴۳۸۰ متر در بخش جنوبی و پست‌ترین نقطه آن در بخش شمالی حوضه با ارتفاع ۹۰/۲ متر می باشد. از نقطه نظر تقسیمات هیدرولوژی کل کشور، حوضه آبخیز آزاد رود جزء حوضه آبریز دریای خزر می باشد

که تحت حوزه آبخیز رودخانه های سفید رود و هراز، تحت واحدهای هیدرولوژیک غرب مازندران از صفا رود تا حد شرقی حوزه آبریز رودخانه چالوس و حوزه رودخانه های بین آزارود و سرداب رود در نهایت در محدوده آبریز رودخانه های بین آزاد رود و کاظم رود با نام اختصاری نشتارود قرار می گیرد. حوزه آبخیز مورد مطالعه به ۴۱ زیر حوزه تقسیم گردید شکل (۲). حوزه آبخیز مورد نظر دارای اقلیم سرد مرطوب، دمای متوسط ۹ درجه سانتیگراد و متوسط بارندگی سالانه ۸۴۸ میلیمتر می باشد. شیب متوسط وزنی حوضه ۳۰/۲۹ درصد و ارتفاع متوسط آن ۱۸۷۰ متر است. شکل (۱) موقعیت منطقه مورد مطالعه در ایران و مازندران و نقشه (۱) تصویر ماهواره ای حوضه را نشان می دهد.

شکل ۱- موقعیت منطقه در ایران و استان مازندران

روش تحقیق:

فرسایش و رسوبزایی هر منطقه تا حد زیادی وابسته به اقلیم و آب و هوای منطقه می‌باشد، زیرا آب و هوا علاوه بر تاثیر بر روی پدیده خاکزایی بر روی وضعیت پوشش گیاهی نیز تاثیر دارد (۸). از عناصر تشکیل دهنده آب و هوایی که بر روی فرسایش تاثیر دارند نزولات آسمانی و درجه حرارت می‌باشد (۱۳). در این تحقیق عامل آب و هوا در دو مدل MPSIAC و EPM به روش رستری و با استفاده از قابلیت‌های نرم‌افزار ArcGIS Var9.2 مورد بررسی و آنالیز قرار گرفت که مراحل کار به شرح زیر بوده است:

۱- تعیین عامل آب و هوا در روش MPSIAC:

بمنظور تعیین این پارامتر (Y_3) از رابطه زیر استفاده می‌شود:

$$\text{معادله (۱)} \quad Y_3 = 0.2 X_3$$

که در آن X_3 شاخص مقدار بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ سال بر حسب میلی‌متر است (۱۳).

در حوزه آبخیز آذرود از آمار ۲۵ ایستگاه هواشناسی وابسته به وزارت نیرو و ۱۱ ایستگاه هواشناسی وابسته به سازمان هواشناسی استفاده شده است. که از این تعداد ۷ ایستگاه از نوع تبخیر سنجی، ۳ ایستگاه سینوپتیک و یک ایستگاه کلیماتولوژی و مابقی ایستگاه باران سنجی می‌باشد.

همانطور که در معادله (۱) مشاهده گردید بایستی شاخص بارندگی ۶ ساعته با دوره

بازگشت ۲ ساله محاسبه شود. برای این منظور در محیط نرم افزاری HYFA مناسب ترین توزیع آماری انتخاب و مقادیر حداکثر بارش های ۲۴ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله تعیین گردید. آنگاه جهت تعمیم حداکثر بارش های ۲۴ ساعته ایستگاههای منطقه به محدوده مورد مطالعه، مبادرت به برآورد معادله گرادیان حداکثر بارش ۲۴ ساعته با ارتفاع گردید (۱۰) معادله (۲) و معادله (۳). در نهایت با استفاده از بارندگی های ۲۴ ساعته با دوره بازگشت ۲ سال، از طریق تقسیم این اعداد بر عدد $1/48$ ، میزان بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ سال به دست آمد (۸).

$$\text{معادله (۲)} \quad H = 106/9 + 0.30 H - 0.01$$

برای ارتفاع کمتر از ۲۴۰۰ متر

$$\text{معادله (۳)} \quad H = 29/94 + 0.01 H$$

برای ارتفاع بیش از ۲۴۰۰ متر

که در آن:

$P_{24(2)dmax} =$ حداکثر بانندگی ۲۴ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله (میلیمتر)

$H =$ ارتفاع منطقه بر حسب متر (که از روی نقشه DEM بدست می آید)

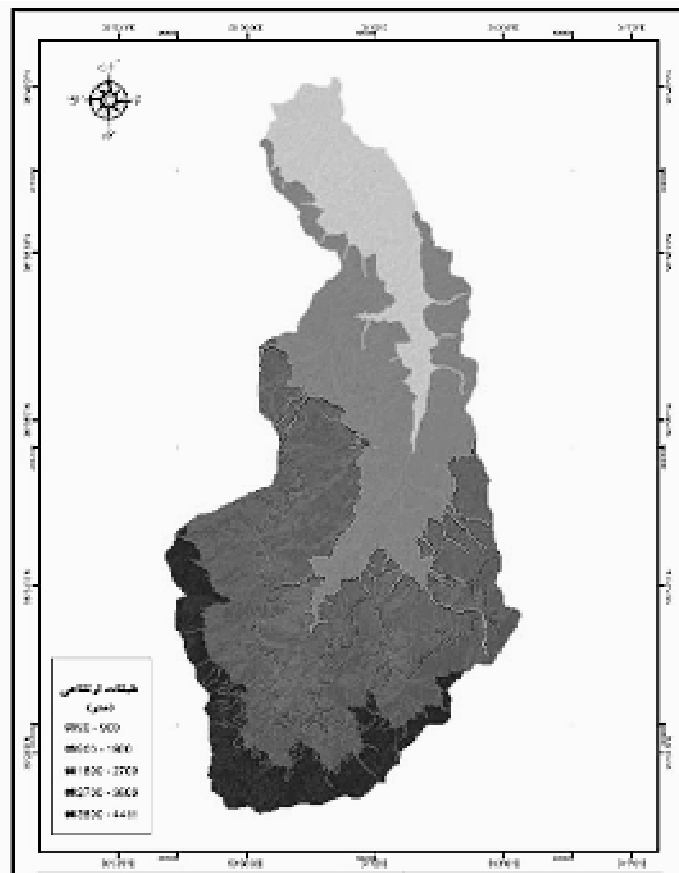
(هردورابطه در سطح اعتماد ۰.۱٪ معنی دار می باشند)

بدین منظور براساس معادله های (۲) و (۳) نیاز به تهیه نقشه طبقات رقومی ارتفاعی و نقشه همباران منطقه می باشد که مراحل تهیه آن به شرح زیر می باشد:

الف- تهیه نقشه طبقات رقومی ارتفاعی

نقشه طبقات رقومی ارتفاعی آرایش منظمی از نقاط ارتفاعی است. منابع تولید DEM، شامل تصاویر ماهواره ای، داده های راداری و نیز داده های LIDAR (ثبت مسافت ها به وسیله نور لیزر) و نقشه های توپوگرافی است. با توجه به اینکه کیفیت DEM تاثیر مهمی بر درستی و صحت ابعاد و مقادیر نقشه های همباران و در نتیجه نقشه حداکثر بارندگی ۲۴ ساعته با

دوره بازگشت ۲ ساله دارد(5)، در این تحقیق از نقشه های توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰ منطقه استفاده شده است. در ابتدا نقشه های توپوگرافی تصحیح و سپس از روی آن و با استفاده از عوارض زمین (آبراهه، دریاچه، راه و ...) نقشه طبقات ارتفاعی با اندازه سلولی ۳۰ متر در فرمت سلولی (Raster) تهیه شد (شکل ۳) که نتایج آن در جدول (۱) آورده شده است.

شکل ۳- طبقات رقومی ارتفاعی

ب- تهیه نقشه همباران منطقه مورد مطالعه: به منظور تهیه نقشه همباران آمار بارش متوسط سالانه، ایستگاههای منطقه و توزیع زمانی بارش متوسط ماهانه

ایستگاههای نزدیک به منطقه، مورد بررسی قرار گرفت و معادلات ۴ و ۵ از آنالیز آنها استخراج گردید (۱۰).

رابطه اول در سطح اعتماد ۱٪ و رابطه دوم در سطح اعتماد ۵٪ معنی دار است).

سپس با استفاده از معادلات ۴ و ۵ در محیط GIS و با استفاده از دستور Raster calculator نقشه همباران (شکل شماره ۴) منطقه بر اساس معادله ۶ تهیه گردید (۱) که اطلاعات آن نیز در جدول (۱) آورده شده است.

$$R = \text{Con}(\text{DEM} \leq 2400, ((-0/325 \times \text{DEM})$$

$$+1412), ((0/138 \times \text{DEM})) + 268/4 \quad \text{معادله (۶)}$$

$$P = -0/325H + 1412 \quad \text{معادله (۴)}$$

جهت ارتفاع کمتر از ۲۴۰۰ متر

$$p = 0/138H + 268/4 \quad \text{معادله (۵)}$$

جهت ارتفاع بیش از ۲۴۰۰ متر

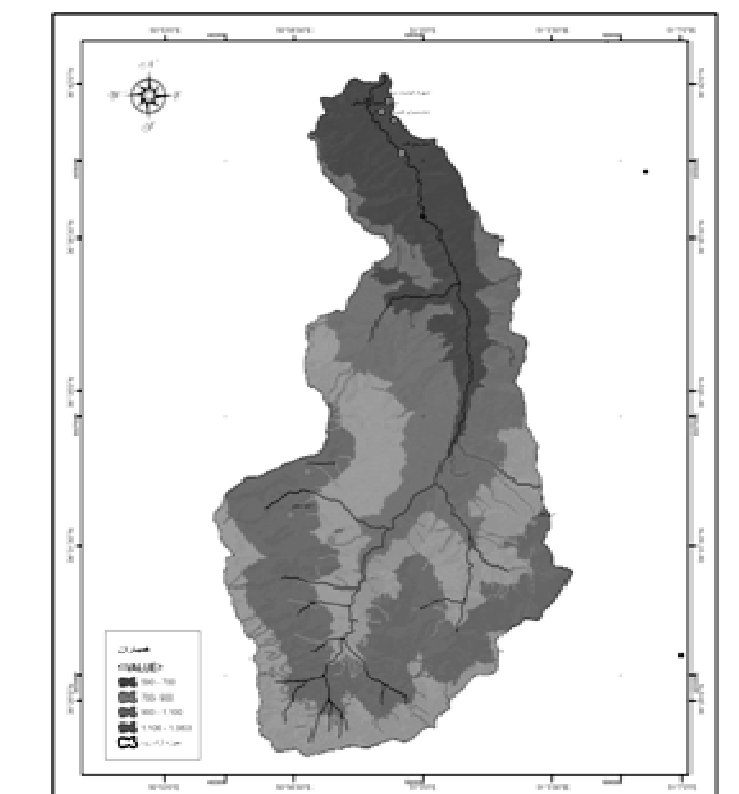
که در آن:

$$P = \text{متوسط بارندگی سالانه}$$

$$H = \text{ارتفاع منطقه مورد مطالعه برحسب}$$

متر (که از روی نقشه DEM بدست می

آید)

شکل ۴- نقشه همباران منطقه

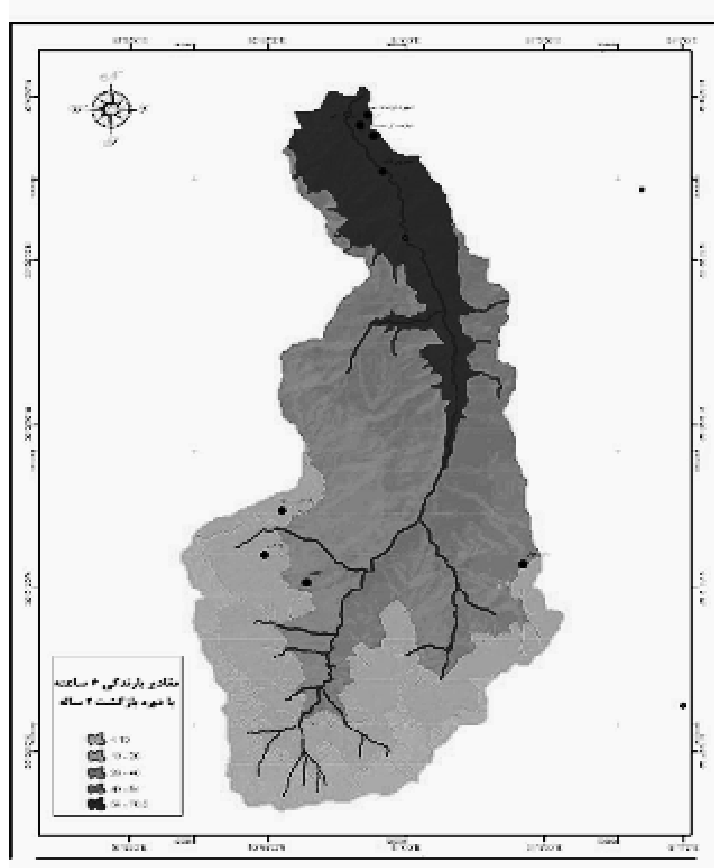
نقشه های همباران و طبقات رقومی ارتفاعی نقشه حداکثر باندگی ۲۴ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله (میلیمتر) تهیه گردید (۱). در نهایت با استفاده از بارندگی های ۲۴ ساعته با دوره بازگشت ۲ سال، از

ج- تهیه نقشه بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله:

نقشه بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله (شکل ۵) حوزه مورد مطالعه در محیط GIS ابتدا با استفاده از معادله (۷) و

$$P_2^{rf} = \text{con}(\text{dem} \leq 2400, ((-0/030 \times \text{dem}) + 106/9), ((0/001 \times \text{dem})) + 29/94)$$

طریق تقسیم این اعداد بر عدد ۱/۴۸، میزان بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ سال به دست آمد که اطلاعات آن در جدول (۱) آورده شده است. معادله (۷)

شکل ۵- مقادیر بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله

جدول ۱- اطلاعات به دست آمده از نقشه‌های پایه برای اساس روش MPSIAC

زیر حوزه	ارتفاع حداقل (متر)	ارتفاع حداکثر (متر)	ارتفاع متوسط (متر)	بارندگی (میلیمتر)	بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله
A ₁	۸۹۴	۲۴۲۹/۷	۱۵۶۸/۱	۹۰۲/۳۷	۴۰/۴۴
A ₁₋₁	۱۰۴۰	۲۷۳۴	۱۷۲۸/۹	۸۴۶/۸۶	۳۶/۹۸
A ₁₋₁₋₁	۱۱۸۰	۲۵۴۰	۱۹۸۶/۷	۷۶۶/۳۲	۳۱/۹۶
A _{1-1-۲}	۱۲۶۹/۳	۲۳۸۰	۱۶۶۵/۵	۸۷۰/۷۱	۳۸/۴۷
A _{1-1-۲-1}	۱۴۴۰	۲۵۲۰	۲۵۲۱/۴	۶۱۷/۷۳	۲۱/۹۴
A _{1-1-۲-۲}	۱۴۵۰	۲۵۳۷/۸	۲۵۰۷/۸	۶۱۴/۴۸	۲۱/۴
A _{1-1-۳}	۱۵۵۰	۳۶۰۰	۲۶۵۷/۸	۶۳۵/۱۸	۱۸/۳۶
A _{1-1-۴}	۱۶۶۰	۲۷۳۲/۳	۲۲۰۵/۳	۶۹۵/۲۸	۲۷/۵۳
A _{1-1-۴-1}	۲۱۰۰	۳۷۰۷/۱	۲۹۷۲/۹	۶۷۸/۶۶	۱۱/۹۷
A _{1-1-۴-۲}	۲۱۰۰	۳۸۴۰/۹	۲۸۸۲/۲	۶۶۶/۱۴	۱۳/۸۱
A _{1-1-۵}	۱۹۰۰	۳۹۲۰	۲۸۳۹/۶	۶۶۰/۲۶	۱۴/۶۷

A _{۱-۱-۶}	۱۹۱۲/۱	۳۲۲۰/۱	۲۴۰۰/۷	۵۹۹/۷	۲۳/۵۷
A _{۱-۱-۶-۱}	۲۲۴۵	۴۳۸۰	۳۴۲۵/۱	۷۴۱/۰۶	۲/۸
A _{۱-۱-۶-۲}	۲۲۸۰	۴۳۷۰/۱	۳۳۵۵/۸	۷۳۱/۵	۴/۲۱
A _{۱-۱-۷}	۱۹۲۰	۳۳۱۶/۲	۲۵۷۰/۶	۶۲۳/۱۴	۲۰/۱۲
A _{۱-۱-۷-۱}	۲۴۵۹/۷	۴۰۳۰	۳۲۳۵/۵	۷۱۴/۹	۶/۶۵
A _{۱-۱-۷-۲}	۲۴۵۶/۳	۳۹۱۳/۸	۳۲۴۵/۱	۷۱۶/۲۲	۶/۴۵
A _{۱-۱-۸}	۱۷۸۰	۳۲۷۵/۸	۲۶۰۸/۷	۶۲۸/۴	۱۹/۳۵
A _{۱-۱-۹}	۱۴۰۰	۲۹۲۰	۲۲۶۹	۶۷۴/۵۸	۲۶/۳۴
A _{۱-۲}	۱۰۳۷/۱	۲۴۸۰	۱۶۷۶/۲	۸۶۷/۲۴	۳۸/۲۵
A _{۱-۲-۱}	۱۳۴۰	۳۲۸۰	۲۲۲۱/۹	۶۸۹/۸۸	۲۷/۱۹
A _{۱-۲-۱-۱}	۱۶۴۷/۹	۲۵۶۰	۲۱۴۴/۶	۷۱۵/۰۱	۲۸/۷۶
A _{۱-۲-۱-۲}	۲۲۶۵	۴۰۰۹	۳۰۰۵	۶۸۳/۰۹	۲۲/۲۶
A _{۱-۲-۱-۳}	۲۲۸۰	۳۳۲۰	۲۹۱۲/۴	۶۷۰/۳۱	۲۲/۲
A _{۱-۲-۱-۴}	۱۹۰۰	۳۲۲۰	۲۴۶۵/۳	۶۰۸/۶۱	۲۱/۹
A _{۱-۲-۲}	۱۳۷۰	۲۵۰۸/۳	۱۹۵۸/۴	۷۷۵/۵۲	۳۲/۵۳
A _{۱-۲-۲-۱}	۱۳۷۰	۳۲۰۰	۲۵۳۴/۹	۶۱۸/۲۲	۲۱/۹۴
A _{۱-۲-۲-۲}	۱۳۷۰	۲۹۳۱/۲	۲۴۲۸/۷	۶۰۳/۵۶	۲۱/۸۷
A _{۱-۲-۳}	۱۳۴۰	۲۵۰۰	۲۰۰۳	۷۶۱/۰۳	۳۱/۶۳
A _{۱-۳}	۹۱۰	۲۴۷۲	۱۷۲۱/۲	۸۵۲/۶۱	۳۷/۳۴
A _۲	۵۱۵/۴	۲۱۱۲/۷	۱۱۲۵/۴	۱۰۴۶/۲۵	۴۹/۴۲
A _{۲-۱}	۶۶۳/۷	۲۵۳۰/۱	۱۷۰۳	۸۵۸/۵۳	۳۷/۷۱
A _{۲-۲}	۷۳۷	۲۱۲۰	۱۴۶۲	۹۳۶/۸۵	۴۲/۵۹
A _{۲-۳}	۵۲۵/۹	۱۴۵۱/۳	۱۰۴۶/۴	۱۰۷۱/۹۲	۵۱/۰۲
A _۳	۵۱۲/۱	۱۵۰۰	۱۰۰۹/۵	۱۰۸۳/۹۱	۵۱/۷۷
A _{۳-۱}	۹۹۵/۸	۱۸۷۱/۳	۱۳۷۵/۸	۹۶۴/۸۷	۴۴/۳۴
A _{۳-۱-۱}	۱۱۸۹/۵	۲۲۰۰	۱۶۸۴/۸	۸۶۴/۴۴	۳۸/۰۸
A _{۳-۱-۲}	۱۱۸۰	۲۳۲۹/۳	۱۷۴۹	۸۴۳/۵۸	۳۶/۷۸
A _۴	۹۰/۲	۱۴۰۰	۵۴۴/۶	۱۲۳۵/۰۱	۶۱/۱۹
A _{۴-۱}	۱۳۵/۹	۱۱۸۰	۶۵۲/۶	۱۱۹۹/۹۱	۵۹
A _{۴-۲}	۲۶۹/۹	۱۲۱۰/۸	۷۶۰/۱	۱۱۶۴/۹۷	۵۶/۸۲

که بر این اساس دقت در تهیه نقشه ها این پارامترها می تواند تاثیر به سزایی در میزان فرسایش ویژه منطقه داشته باشد. در نتیجه لازم است نقشه همباران و ضریب حرارتی با توجه به پیوسته بودن داده های آن به صورت رستری تولید و در آنالیزهای بعدی مورد استفاده قرار گیرد.

$$Wsp = T.H.II.Z^{1.5}$$

معادله

Wsp = فرسایش ویژه برحسب مترمکعب در کیلومترمربع در سال.

۲- تعیین عامل آب و هوا در روش EPM :

در روش EPM پس از برآورد ضریب شدت فرسایش (Z) و طبقه بندی آن به صورت کیفی، می توان نسبت به تخمین فرسایش ویژه اقدام نمود. در این روش برای تهیه نقشه فرسایش ویژه از نقشه های همباران، ضریب درجه حرارتی، ضریب شدت فرسایش Z، ضریب ثابت II استفاده می شود. همانطور که در معادله (۸) مشاهده می کنید دو پارامتر مهم در میزان WSP مربوط به عوامل هواشناسی می باشد (۲).

$$t = -0.004H + 15/99 \quad (9) \text{ معادله}$$

t = متوسط دمای سالانه (درجه سانتی

گراد)

H = ارتفاع منطقه مورد مطالعه برحسب

متر (که از روی نقشه DEM بدست می-

آید) با سطح اعتماد ۱٪ معنی دار (برای

تهیه این نقشه در محیط GIS از نقشه

رقومی ارتفاعی DEM استفاده شد). با

توجه به معادله (۹) گرادیان حرارتی

(دمای میانگین) نقشه همدم (شکل ۶)

حوزه آبخیز مورد مطالعه تهیه گردید.

سپس با استفاده از معادله (۱۰) نقشه

ضریب درجه حرارتی (شکل ۷) تهیه شد

که نتیجه حاصل از آن در جدول (۲) به

تفکیک زیرحوزه های آبخیز ارائه شده

است.

$$T = \left(\frac{t}{1.8} + 32 \right)^{5/9} \quad (10) \text{ معادله}$$

t = درجه حرارت سالانه در حوزه به درجه

سانتیگراد می باشد.

H = ارتفاع متوسط بارندگی سالیانه بر

حسب میلی متر

T = ضریب درجه حرارت تحت عنوان

نقشه ضریب حرارتی که جهت تهیه آن

لازم است نقشه های زیر تهیه گردند.

۱ - تهیه نقشه همباران منطقه :

نحوه تهیه این نقشه و اطلاعات مربوط به

آن در روش MPSIAC آورده شد.

۲- تهیه نقشه ضریب درجه حرارت

منطقه:

برای تهیه نقشه T ابتدا بایستی نقشه

متوسط دمای سالیانه (t) در محیط GIS با

فرمت سلولی (Raster) تهیه گردد. به

جهت بررسی تغییرات دمای هوا با ارتفاع و

تعیین گرادیان حرارتی منطقه با استفاده از

آمار ایستگاه های کورکورسر، عباس آباد،

پل ذغال، گرمرو دبار و گلستان محله در ۵

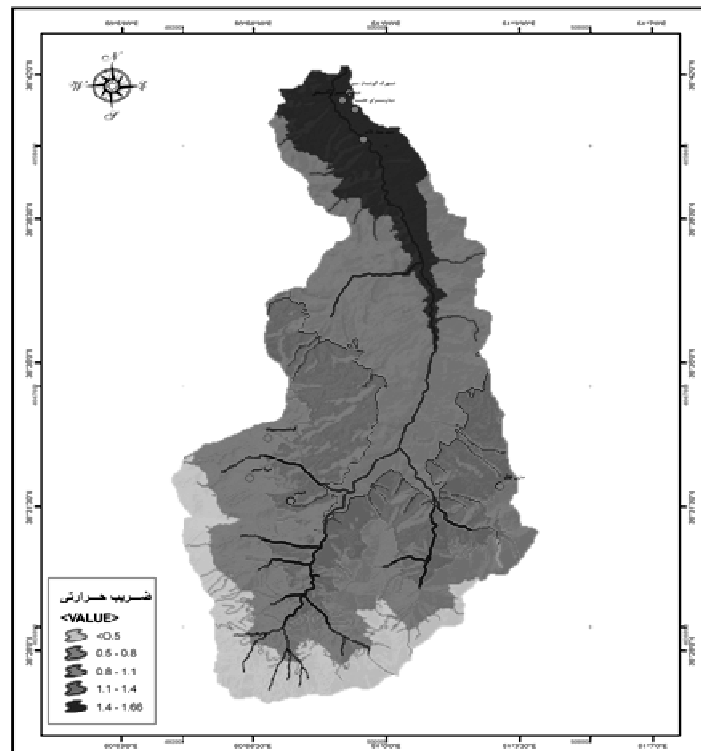
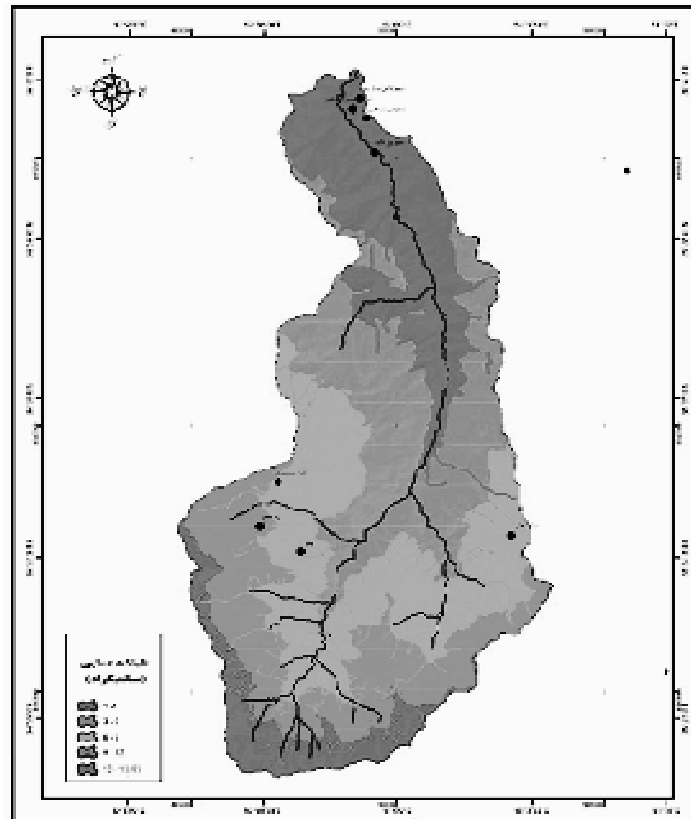
مقطع ارتفاعی ۱۸،۱۰۰، ۳۰۰، ۲۰۰۰ و

۱۳۰۰ متر از سطح دریا انتخاب گردیده

است. با استفاده از دمای متوسط سالانه

ایستگاهها، وجود ارتفاع آنها بهترین معادله

خطی به شرح ذیل استخراج گردید (۱۰).

جدول ۲- اطلاعات حاصل از نقشه های پایه براساس روش EPM

زیر حوزه	متوسط دمای سالانه (سانتی گراد)	ضریب حرارتی
A ₁	۹/۷۲	۱/۰۴
A _{۱-۱}	۹/۰۳	۱/۰۰
A _{۱-۱-۱}	۸/۰۴	-۰/۹۵
A _{۱-۱-۲}	۹/۳۳	۱/۰۲
A _{۱-۱-۲-۱}	۵/۸۶	-۰/۸۳
A _{۱-۱-۲-۲}	۵/۹۶	-۰/۸۳
A _{۱-۱-۳}	۵/۳۶	-۰/۸۰
A _{۱-۱-۴}	۷/۱۷	-۰/۹۰
A _{۱-۱-۴-۱}	۴/۱۰	-۰/۷۱
A _{۱-۱-۴-۲}	۴/۴۶	-۰/۷۴
A _{۱-۱-۵}	۴/۶۳	-۰/۷۵
A _{۱-۱-۶}	۶/۳۹	-۰/۸۶
A _{۱-۱-۶-۱}	۲/۲۹	-۰/۵۷
A _{۱-۱-۶-۲}	۲/۵۷	-۰/۶
A _{۱-۱-۷}	۵/۷۱	-۰/۸۲
A _{۱-۱-۷-۱}	۳/۰۵	-۰/۶۴
A _{۱-۱-۷-۲}	۳/۰۱	-۰/۶۳
A _{۱-۱-۸}	۵/۵۶	-۰/۸۱
A _{۱-۱-۹}	۶/۹۱	-۰/۸۹
A _{۱-۲}	۹/۲۹	۱/۰۱
A _{۱-۲-۱}	۷/۱۰	-۰/۹۰
A _{۱-۲-۱-۱}	۷/۴۱	-۰/۹۲
A _{۱-۲-۱-۲}	۳/۹۷	-۰/۷۰
A _{۱-۲-۱-۳}	۴/۳۴	-۰/۷۳
A _{۱-۲-۱-۴}	۶/۱۳	-۰/۸۴
A _{۱-۲-۲}	۸/۱۶	-۰/۹۶
A _{۱-۲-۲-۱}	۵/۸۵	-۰/۸۳
A _{۱-۲-۲-۲}	۶/۲۸	-۰/۸۵
A _{۱-۲-۳}	۷/۹۸	-۰/۹۵
A _{۱-۳}	۹/۱۱	۱/۰۱
A _۲	۱۱/۴۹	۱/۱۲
A _{۲-۱}	۹/۱۸	۱/۰۱
A _{۲-۲}	۱۰/۱۴	۱/۰۶
A _{۲-۳}	۱۱/۸۰	۱/۱۳
A _۳	۱۱/۹۵	۱/۱۴
A _{۳-۱}	۱۰/۴۹	-۰/۰۷
A _{۳-۱-۱}	۹/۲۵	-۰/۰۱
A _{۳-۱-۲}	۸/۹۹	۱/۰۰
A _۴	۱۳/۸۱	۱/۲۲
A _{۴-۱}	۱۳/۳۸	۱/۲۰
A _{۴-۲}	۱۲/۹۵	۱/۱۸

بحث و نتیجه گیری

در اکثر مطالعات انجام شده در زمینه فرسایش و رسوب با استفاده از روش MPSIAC و EPM اکثر محققین برای محاسبه عامل T, Y_3 و H بیشتر از مدل برداری و متوسط وزنی در هر زیر حوزه در محیط GIS استفاده می کردند. ولی با توجه به اینکه نقشه حداکثر بارندگی ۲۴ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله (میلیمتر) و همچنین ضریب حرارتی و نقشه همباران جزء عوامل وابسته محسوب می شود باید با فرمت سلولی تهیه و در آنالیزها به کار برده شود که این امر باعث بالارفتن دقت کار می شود. جدول (۳) و (۴). همانطور که در جدول (۳) مشاهده میشود، عامل Y_3 در زیر حوزه های $A_{1-1-4-1}$ تا $A_{1-1-4-2}$ ، A_{1-1-5} ، $A_{1-1-6-1}$ ، $A_{1-1-6-2}$ ، $A_{1-1-7-1}$ و $A_{1-1-7-2}$ بیشترین اختلاف را در دو حالت برداری و

رستری دارند که این اختلاف زیاد در این زیرحوزه ها منتج به امتیاز متفاوت در دو حالت شده است. دلیل اختلاف در این دو حالت به خاطر این است که عوامل هواشناسی از نوع داده های وابسته می باشد که بایستی با فرمت رستری تهیه گردند. در غیر این صورت اگر در محاسبات از متوسط وزنی آنها در هر زیر حوزه آبخیز استفاده شود باعث ایجاد اختلاف شده و از دقت محاسبات و آنالیز نهایی کاسته می گردد.

همچنین با مشاهده جدول (۴) نیز مشخص می شود که اگر از نقشه های برداری و متوسط وزنی درجه حرارت و بارندگی استفاده شود باعث ایجاد اختلاف هایی در نتیجه نهایی می شود که محاسبه میزان فرسایش و رسوب ویژه را تحت تاثیر قرار می دهد.

جدول ۳- مقایسه فرمت رستری و برداری عامل آب و هوا در روش MPSIAC در منطقه مورد مطالعه

زیرحوزه	بارندگی (برداری)	بارندگی (رستری)	بارندگی ۶ ساعته با دوره بازگشت ۲ ساله		امتیاز عامل آب و هوا	
			رستری	برداری	برداری	رستری
A_1	۸۹۹/۲۲	۹۰۲/۳۷	۴۰/۴۴	۴۰/۲۵	۸/۰۹	۸/۰۵
A_{1-1}	۸۴۰/۸۸	۸۴۶/۸۶	۳۶/۹۸	۳۶/۶۱	۷/۴۰	۷/۳۲
A_{1-1-1}	۷۶۴/۳۸	۷۶۶/۳۲	۳۱/۹۶	۳۱/۸۴	۶/۳۹	۶/۳۷
A_{1-1-2}	۸۵۷/۵۴	۸۷۰/۷۱	۳۸/۴۷	۳۷/۶۵	۷/۶۹	۷/۵۳
$A_{1-1-2-1}$	۶۲۰/۵۸	۶۱۷/۷۳	۲۱/۹۴	۲۱/۹۵	۴/۳۹	۴/۳۹
$A_{1-1-2-2}$	۶۱۷/۵۷	۶۱۴/۴۸	۲۱/۴۰	۲۱/۹۴	۴/۲۸	۴/۳۹
A_{1-1-3}	۶۳۸/۸۹	۶۳۵/۱۸	۱۸/۳۶	۲۲/۰۴	۳/۶۷	۴/۴۱
A_{1-1-4}	۵۷۶/۷۴	۶۹۵/۲۸	۲۷/۵۳	۲۶/۹۴	۵/۵۱	۵/۳۹
$A_{1-1-4-1}$	۶۸۴/۸۶	۶۷۸/۶۶	۱۱/۹۷	۲۲/۲۷	۲/۳۹	۴/۴۵
$A_{1-1-4-2}$	۶۷۵/۲۰	۶۶۶/۱۴	۱۳/۸۱	۲۲/۲۲	۲/۷۶	۴/۴۴
A_{1-1-5}	۶۶۹/۴۱	۶۶۰/۲۶	۱۴/۶۷	۲۲/۱۹	۲/۹۳	۴/۴۴
A_{1-1-6}	۶۰۵/۸۷	۵۹۹/۷۰	۲۳/۵۷	۲۱/۸۸	۴/۷۱	۴/۳۸
$A_{1-1-6-1}$	۷۵۱/۵۰	۷۴۱/۰۶	۲/۸۰	۲۲/۶۰	۰/۵۶	۴/۵۲
$A_{1-1-6-2}$	۷۴۱/۰۹	۷۳۱/۵۰	۴/۲۱	۲۲/۵۴	۰/۸۴	۴/۵۱

A ₁₋₁₋₇	۶۲۹/۹۵	۶۲۳/۱۴	۲۰/۱۲	۲۲/۰۰	۴/۰۲	۴/۴۰
A ₁₋₁₋₇₋₁	۷۲۱/۱۰	۷۱۴/۹۰	۶/۶۵	۲۲/۴۵	۱/۳۳	۴/۴۹
A ₁₋₁₋₇₋₂	۷۲۱/۳۲	۷۱۶/۲۲	۶/۴۵	۲۲/۴۵	۱/۲۹	۴/۴۹
A ₁₋₁₋₈	۶۳۰/۳۵	۶۲۸/۴۰	۱۹/۳۵	۲۲/۰۰	۳/۸۷	۴/۴۰
A ₁₋₁₋₉	۶۷۲/۶۵	۶۷۴/۵۸	۲۶/۲۴	۲۶/۱۲	۵/۲۵	۵/۲۲
A ₁₋₂	۸۵۳/۹۹	۸۶۷/۲۴	۳۸/۲۵	۳۷/۴۳	۷/۶۵	۷/۴۹
A ₁₋₂₋₁	۶۷۹/۶۳	۶۸۹/۸۸	۲۷/۱۹	۲۶/۵۵	۵/۴۴	۵/۳۱
A ₁₋₂₋₁₋₁	۷۱۱/۱۹	۷۱۵/۰۱	۲۸/۷۶	۲۸/۵۲	۵/۵۷	۵/۷۰
A ₁₋₂₋₁₋₂	۶۹۱/۰۰	۶۸۳/۰۹	۲۲/۲۶	۲۲/۳۰	۴/۴۵	۴/۴۶
A ₁₋₂₋₁₋₃	۶۷۰/۵۸	۶۷۰/۳۱	۲۲/۲۰	۲۲/۲۰	۴/۴۴	۴/۴۴
A ₁₋₂₋₁₋₄	۶۰۹/۹۲	۶۰۸/۶۱	۲۱/۹۰	۲۱/۹۰	۴/۳۸	۴/۳۸
A ₁₋₂₋₂	۷۶۹/۶۶	۷۷۵/۵۲	۳۲/۵۳	۳۲/۱۷	۶/۵۱	۶/۴۳
A ₁₋₂₋₂₋₁	۶۲۰/۳۵	۶۱۸/۲۲	۲۱/۹۴	۲۱/۹۵	۴/۳۹	۴/۳۹
A ₁₋₂₋₂₋₂	۶۰۸/۵۳	۶۰۳/۵۶	۲۱/۸۷	۲۱/۹۰	۴/۳۷	۴/۳۸
A ₁₋₂₋₃	۷۶۰/۴۰	۷۶۱/۰۳	۳۱/۶۳	۳۱/۵۹	۶/۳۳	۶/۳۲
A ₁₋₃	۸۴۰/۷۵	۸۵۲/۶۱	۳۷/۳۴	۳۶/۶۰	۷/۴۷	۷/۳۲
A ₂	۱۰۴۵/۵۲	۱۰۴۶/۲۵	۴۹/۴۲	۴۹/۳۷	۹/۸۸	۹/۸۷
A ₂₋₁	۸۵۳/۵۲	۸۵۸/۵۳	۳۷/۷۱	۳۷/۴۰	۷/۵۴	۷/۴۸
A ₂₋₂	۹۳۶/۰۶	۹۳۶/۸۵	۴۲/۵۹	۴۲/۵۵	۸/۵۲	۸/۵۱
A ₂₋₃	۱۰۶۸/۵۲	۱۰۷۱/۹۲	۵۱/۰۲	۵۰/۸۱	۱۰/۲۰	۱۰/۱۶
A ₃	۱۰۸۲/۰۰	۱۰۸۳/۹۱	۵۱/۷۷	۵۱/۶۵	۱۰/۳۵	۱۰/۳۳
A ₃₋₁	۹۵۶/۲۲	۹۶۴/۸۷	۴۴/۳۴	۴۳/۸۰	۸/۸۷	۸/۷۶
A ₃₋₁₋₁	۸۵۲/۷۷	۸۶۴/۴۴	۳۸/۰۸	۳۷/۳۵	۷/۶۲	۷/۴۷
A ₃₋₁₋₂	۸۲۱/۳۷	۸۴۳/۵۸	۳۶/۷۸	۳۵/۳۹	۷/۳۶	۷/۰۸
A ₄	۱۲۳۱/۲۹	۱۲۳۵/۰۱	۶۱/۱۹	۶۰/۹۶	۱۲/۲۴	۱۲/۱۹
A ₄₋₁	۱۱۹۱/۶۶	۱۱۹۹/۹۱	۵۹/۰۰	۵۸/۴۹	۱۱/۸۰	۱۱/۷۰
A ₄₋₂	۱۱۵۹/۶۶	۱۱۶۴/۹۷	۵۶/۸۲	۵۶/۴۹	۱۱/۳۶	۱۱/۳۰

جدول ۴- مقایسه فرمت رستری و برداری در تهیه نقشه های مربوط به عامل هواشناسی در روش EPM

زیر حوزه	درجه حرارت (رستری)	درجه حرارت (وکتوری)	ضریب حرارتی (رستری)	ضریب حرارتی (برداری)
A ₁	۹/۷۲	۹/۶۸	۱/۰۴	۱/۰۳
A ₁₋₁	۹/۰۳	۸/۹۶	۱/۰۰	۱/۰۰
A ₁₋₁₋₁	۸/۰۴	۸/۰۲	۰/۹۵	۰/۹۵
A ₁₋₁₋₂	۹/۳۳	۹/۱۷	۱/۰۲	۱/۰۱
A ₁₋₁₋₂₋₁	۵/۸۶	۵/۷۸	۰/۸۲	۰/۸۲
A ₁₋₁₋₂₋₂	۵/۹۶	۵/۸۷	۰/۸۳	۰/۸۳
A ₁₋₁₋₃	۵/۳۶	۵/۲۵	۰/۸۰	۰/۷۹
A ₁₋₁₋₄	۷/۱۷	۷/۰۵	۰/۹۰	۰/۹۰
A ₁₋₁₋₄₋₁	۴/۱۰	۳/۹۲	۰/۷۱	۰/۷۰
A ₁₋₁₋₄₋₂	۴/۴۶	۴/۲۰	۰/۷۴	۰/۷۲
A ₁₋₁₋₅	۴/۶۳	۴/۳۷	۰/۷۵	۰/۷۳
A ₁₋₁₋₆	۶/۳۹	۶/۲۱	۰/۸۶	۰/۸۵
A ₁₋₁₋₆₋₁	۲/۲۹	۱/۹۹	۰/۵۷	۰/۵۵

A _{۱-۱-۶-۲}	۲/۵۷	۲/۲۹	۰/۶۰	۰/۵۷
A _{۱-۱-۷}	۵/۷۱	۵/۵۱	۰/۸۲	۰/۸۱
A _{۱-۱-۷-۱}	۳/۰۵	۲/۸۷	۰/۶۴	۰/۶۲
A _{۱-۱-۷-۲}	۳/۰۱	۲/۸۶	۰/۶۳	۰/۶۲
A _{۱-۱-۸}	۵/۵۶	۵/۵۰	۰/۸۱	۰/۸۱
A _{۱-۱-۹}	۶/۹۱	۶/۸۹	۰/۸۹	۰/۸۹
A _{۱-۲}	۹/۲۹	۹/۱۲	۱/۰۱	۱/۰۱
A _{۱-۲-۱}	۷/۱۰	۶/۹۸	۰/۹۰	۰/۸۹
A _{۱-۲-۱-۱}	۷/۴۱	۷/۳۶	۰/۹۲	۰/۹۱
A _{۱-۲-۱-۲}	۳/۹۷	۳/۷۴	۰/۷۰	۰/۶۹
A _{۱-۲-۱-۳}	۴/۳۴	۴/۳۳	۰/۷۳	۰/۷۳
A _{۱-۲-۱-۴}	۶/۱۳	۶/۰۹	۰/۸۴	۰/۸۴
A _{۱-۲-۲}	۸/۱۶	۸/۰۸	۰/۹۶	۰/۹۵
A _{۱-۲-۲-۱}	۵/۸۵	۵/۷۹	۰/۸۳	۰/۸۲
A _{۱-۲-۲-۲}	۶/۲۸	۶/۱۳	۰/۸۵	۰/۸۴
A _{۱-۲-۲-۳}	۷/۹۸	۷/۹۷	۰/۹۵	۰/۹۵
A _{۱-۳}	۹/۱۱	۸/۹۶	۱/۰۱	۱/۰۰
A _۲	۱۱/۴۹	۱۱/۴۸	۱/۱۲	۱/۱۲
A _{۲-۱}	۹/۱۸	۹/۱۲	۱/۰۱	۱/۰۱
A _{۲-۲}	۱۰/۱۴	۱۰/۱۳	۱/۰۶	۱/۰۶
A _{۲-۳}	۱۱/۸۰	۱۱/۷۶	۱/۱۳	۱/۱۲
A _۳	۱۱/۹۵	۱۱/۹۳	۱/۱۴	۱/۱۴
A _{۳-۱}	۱۰/۴۹	۱۰/۳۸	۱/۰۷	۱/۰۷
A _{۳-۱-۱}	۹/۲۵	۹/۱۱	۱/۰۱	۱/۰۱
A _{۳-۱-۲}	۸/۹۹	۸/۷۲	۱/۰۰	۰/۹۹
A _۴	۱۳/۸۱	۱۳/۷۷	۱/۲۲	۱/۲۲
A _{۴-۱}	۱۳/۳۸	۱۳/۳۸	۰/۲۰	۱/۱۹
A _{۴-۲}	۱۲/۹۵	۱۲/۸۸	۱/۱۸	۱/۱۸

References:

- 1-AIM Korea team Hui Cheul JUNG (KEI Seong Woo JEON (KEI) Dong Kun LEE) SNU Development of soil water erosion module using GIS and RUSLE, (2004).
- 2-Behnia, H., 1380. Principles of Watershed Management Engineering: Ferdowsi University Of Mashhad.
- 3-Burrough, P.A., 1996. Principles of Geographic Information Systems for land resources assessment. Clarendon Press. Oxford. 193 p.
- 4-Gholami, sh., 1379. Geological & Geomorfology Report mountain Basin. National Conference of Erosion & Sediment. Ferdowsi University Of Mashhad:185-204
- 5-Hasanzadeh, R., E. Bidkhori, 1387. Geographic Information Systems- Software Training Basics: University Of Mashhad.296 p.
- 6-Johnson, C.W., K.A. Gebhardt, 1982. Predicting sediment yields from saga brush rangeland in,proceeding of the workshop on estimating erosion and sediment yield on rangeland .Tucson Aritong ,March 1972.V.5.Department of agriculture ARM-W-26.P.145-156.

- 7-Lai, R., W.H. Bium, C. Valentie, and B.A. Stewart, 1998. Methods for assessment of soil degradation. *Advances in soil Sciences*. 558PP42).
- 8-Mahdavi, M., 1386. *Applied Hydrology*(vol.2): Tehran University Publication. 437 p.
- 9-Makhdoum, M., 1380. *Environmental Assessment And Planning With Geographic Information*: Tehran University Publication. 304 p.
- 10-Midar Harijani, F. 1390. Estimation & Comparison of Water Erosion Sedimentation Potential By MPSIAC & EPM Models With Using GIS (Case Study: Azad Rood Watershed of Nashta Rood).
- 11-Niknami, D., 2001. Deposition Estimates to Help SPANS-GIS. *journal pajuhesh & sazanegi*: No 51.
- 12-Pimental, D., C. Harvey, P. Resosudarmo, K. Sinclair, D. Kurz, M. McNair, S. Crist, L. Shpritz, R. Saffouri, and R. Blair, 1995. Environmental costs of soil erosion and conservation benefits. *Science*. 267:1117-1123.
- 13-Refahi, H., 1375. *Soil Erosion By Water & Conservation*: Tehran University Publication. 551 p.
- 14-UNEP, 1999. *Human Development Report of the Islamic Republic of IRAN*. Chapter 8, PP:109- 121

Examination of species of plant diversity in the different forest type in the northern Zagros forests (Case study: Marivan, Gomarlang district)

M. Haidari^{*1}, R. H. Haidari²

Abstract:

Silvicultural operation need to notice the species diversity in the different forest type. With purpose examination of species diversity tree, shrub and herbaceous in type of forest different forest in the northern Zagros forests Marivan, Gomarlang district was selected. walking through the forest, canopy crown cover area and frequency calculate and type of forest was identified. Also in each type was sampled tree, shrub, regulation and herbaceous cover on floor of forest. In total of district was identified 7 type of forest that include: *Quercus persica*, *Q. infectoria*, *Q. libani*, *Q. libani - Q. infectoria*, *Q. libani - Q. persica*, *Q. persica - Q. infectoria*, *Q. persica - Q. libani*. In each forest type 30 circle sample plot (500 m²) state and number of tree, shrub was determined specially. In center of each plot by using micro plots 25 m² (5*5 m) herbaceous condition of floor forest was determined. Species diversity index including Shannon Wiener (H'), Simpson (1-D) and Margalef (R₁) were used. Anova test was used for comparison means species diversity indexes in each of forest different. Analysis of the data was done by the Ecological Methodological software. Results showed that 9 tree, 7 shrub and 65 herbaceous species observed in the study area. Maximum of tree, shrub and herbaceous diversity observed in the mixed type (*Q. libani - Q. infectoria*, *Q. libani - Q. persica*) and unlike minimum of plant diversity observed in the pure type *Quercus persica*, *Q. infectoria*, *Q. libani* type. The result of Anova test showed different between species diversity indexes in the forest type was significant. and type of *Q. libani - Q. infectoria* has the most species diversity in each three layers. According to result in this research suggested that mixed mass of forest was protected and long time pure mass has been propelled to mixed mass.

Key words: Marivan, Gomarlang, species of plant diversity, forest type

^{*1} -PhD student of Forestry, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, sari, Iran, maziarheidari1364@gmail.com

² - Assistant Prof., Faculty of Natural Resources, University of Razi, Kermanshah, Iran

Investigation of flora, life form and chorotype of plants in Yasooj region

M.T. Feizi¹, Z. Jaberlansar^{2*}, V. Alijani³

Abstract:

Identification of plants in an area is an infrastructure for other studies such as ecological researches, ecosystem management and plant conservation. Yasooj region with an area about 1591593 hectares include some sections of Fars, Kohgiluyeh and Boyer-Ahmad and Esfahan provinces. This research was carried out with the purpose of flora identification and investigation of life form and chorotype in this region. For this, plant samples were collected and identified using field surveys. The results of this research led to identify 929 plant species belonging to 417 genera and 84 families, indicating habitat diversity and high potential of biodiversity in Yasooj region. This study showed the most abundant families were Asteraceae, Fabaceae and Lamiaceae with 135, 111 and 70 plant species respectively. The most abundant genera were *Asragalus*, *Centaurea* and *Nepeta* with 53, 15 and 13 plant species respectively. According to the life form studies, hemichryptophytes and therophytes with 44.84% and 28.06% respectively include more than 70% of identified plant species. Chorotype of the most species belonged to Irano-Turanian (68.49%) in Yasooj region.

Key words: Flora, Life form, chorotype, Yasooj region

1 - Research Expert, Isfahan Agricultural and Natural Resources Research Center, Isfahan, Iran

*2 - Senior Research Expert, Isfahan Agricultural and Natural Resources Research Center, Isfahan, Iran
z.jaberlansar@na.iut.ac.ir

3 - Ph.D Student, Department of Forestry and Forest Economics, Tehran University, Karaj, Iran

Effect of seed source and size on Annual seedlings morphological characteristics of *Quercus castaneifolia* in the Loveh Forest

F. pourfallahi^{1*}, A. Aliarab²

Abstract:

The aim of this research was to study the effect of seed source and seed size on morphology characteristics of *Quercus castaneifolia* in Loveh forest in Golestan province. The Seeds were collected from mother trees in source in three different high (400, 1000, 1600) , then were classified into three classes (small, medium and large) and were planted in the nursery. After seed growth, 108 seedlings were selected and 2 leaves were harvested from Each seedling. After drying the leaves, Morphological test were done and outcome data were analyzed by ANOVA and Tukey test. Results from this study showed the seed source and size was not significant effect on morphological features, that Means morphological characteristic are affected lesser by environmental and they are likely genetic features.

Keywords: Oak, morphological characteristics, seed source, seed size

¹ *- M.Sc. of, Silviculture and Forest Ecology, Faculty of forest science, University of Agricultural Sciences and Natural Resources of Gorgan, Iran. Fatemepourfalahi@yahoo.com

² - Assistant Prof., Faculty of forest science, University of Agricultural Sciences and Natural Resources of Gorgan, Iran

Influence of Tree Species on some Soil Chemical Properties in Plantations in Dez river margin

E. Sayad*¹, S. M. Hosseini¹, V. Hosseini³, M. H. Salehe Shoostari⁴

Abstract

This study aimed to understand the Influences of different of plantation with different species on soil. For this aim a 13-year-old plantation was chosen with five trees specie nitrogen fixing and three tree species non-nitrogen that was established based on the complete randomized block design with 3 replicate in margin of Dez river. A total of 24 composite soil samples were taken systematically (one sample in the center and four other in four corners each plantation plot) using auger from 0-25 cm depth. Then some chemical properties of soil such as: soil organic carbon, total Nitrogen, available Phosphorus, Potassium, Calcium, Magnesium, and pH were measured. All the soil properties were different among the plantations except pH. Comparison of the soil properties between the two groups showed that organic carbon, C/N ratio, Potassium and calcium were higher under non nitrogen fixing species. Principal component analysis of plantations based on soil properties also showed that nitrogen fixing trees *A.salicina*, *A.saligna*, *A.stenophylla*, *A.farnesiana* and *D.sissoo* were in one group and the other tree species *Ecamaldulensis*, *E.microtheca* and *P.euphratica* were in another group. The factors that separated the two groups were C/N ratio, available Potassium and Calcium.

Key words: Plantation, Nitrogen fixing species, Soil properties

*1- Academic board of Department of Natural Resources, Razi University, Kermanshah. Iran. ehsansaiad@yahoo.com

²- Academic board of Tarbiat Modares University, Department of Forestry Nour, Iran

³- Academic board of Kurdistan University, Department of Forestry, Sannandaj, Iran.

⁴- Expert of Agriculture and Natural Resource research center of Khozestan Province, Ahvaz. Iran.

Variability of soil and vegetation characteristics due to pit-seeding and alfalfa planting in Mane & Semelghan rangelands, north khorasan province

E.zakeri*¹, M.jafari², A.tavili³ and M.saberi⁴

Abstract

In order to valuation effects of rangeland reclamation practices on some parameters of soil and vegetation cover a study was done in semi-arid rangelands of Mane & Semelghan in North Khorasan province. According to the background of range management projects was done in the region, two types of reclamation practices (pit-seeding and alfalfa planting) was selected and a control site was considered in side of reclamation site. Vegetation sampling was done with 6 Transects of 100m in every site by random systematic method and soil sampling was done from the depth of 0-30 and 30-60 cm. Analysis of data obtained after ensuring its normality by using independent t-test in the software SPSS17 was performed. Results showed that, In both of reclamation practices, Organic matter, nitrogen increased in both study depth. Also pit-seeding and alfalfa planting were increased mean canopy percentage, yield, and composition Percent of I class vegetation. Generally pit-seeding and alfalfa planting have been positive effects on the physical and chemical properties and vegetation.

Key words: Pit-seeding, Alfalfa planting, Life From, Preference value, Mane & Semelghan.

*¹ - Graduated of MS.C, Range Management, University of Tehran, Ra.zakeri@gmail.com

² - Professor Faculty of Natural Resources, University of Tehran.

³ - Assistant Professor, Faculty of Natural Resources, University of Tehran.

⁴ - Head office of, Natural Resources and Watershed Management Northern Khorassan.

Evaluation of effects of livestock emersion bookkeeping plan on forest dwellers, case study: Abbas-Abad forest

M. Tohidy¹, F. Yazdian², M. R. Azarnoosh², M. Eshaghi², M. N. Adel^{3*}, J. S. Kuhestani⁴

Abstract:

Emersion of livestock from Mazandaran province forests have always been a major concern of natural resources policy makers in the province and the country. Hence, evaluation of bookkeeping plan to exit the livestock in series 2 in zone 36 located in Kazemrood area in Abasabad of Mazandaran province has been done. This study prepared a questionnaire survey of 30 farmers who have participated in the design of livestock exclusion and 30 farmers that still staying in the forest. Results of the questionnaire revealed that this plan failed due to low income (Approximately 90 percent of the existed ranchers have an income below 500000 Toman). On the other hand, the literacy rate was low in both farmers groups; particularly existed farmers because literacy leads to higher levels of education and higher education increased 21% probability of output livestock. Forest dwellers interested to get more land than money. Some of them interested to come back to the forest.

Keywords: Bookkeeping, Emersion of Livestock, Forest Dwellers, Makaroud, Abbas-Abad Forests, Mazandaran

¹- M.Sc. Postgraduate of Forestry, Islamic Azad University, Chalous Unit

²-Assistant Professor of Forestry, Islamic Azad University, Chalous Unit

^{*3}-Ph.D. Student of Forest Sciences, Natural Resources Faculty, Guilan University
mn.adel87@yahoo.com

⁴- M.Sc. of Natural Resources Office, Mazandaran Province- Nowshahr

Introduction natural-historical regions of Shirgah and determining its ecotourism development potential by using GIS

S.Tabari khochksaraii¹, H.A.Leghai², M. Tabari khochksaraii^{3*}

Abstract

This research to introduce natural-historical regions of Shirgah, one of Savadkooh cities located in Mazandaran province and to evaluate the potential of ecotourism development using GIS. The surface area of this region with around 40000 ha is located on elevation classes between 300 and 1500 m. In this research, at first Natural- history attractions of Shirgah region were identified , by documental studies, including green map of Forests and Rangelands Organization (FRO) and field observations. Then by the systemic analysis and integration of environmental parameters (aspect, slope, altitude) and Geographical Information System (GIS), the ecological potential of the region based on the current criteria was elaborated. The findings indicate that the region has high potential and various environmental sources, including enough water, rich soil, suitable climatic conditions, various plant vegetation, citrus gardens, rice fields, dense forests, historical, cultural, holy places and also capable natural phenomena such as numerous waterfalls and attractive landscapes for ecotourism. From viewpoint of ecotourism, the whole region benefits from high potential for ecotourism development, based on intensive recreation and extensive recreation criteria. By a good planning and using these resources, much economics, social and cultural problems in this region can be solved and the region directed towards promoting the ecotourism and the sustainable development.

Keywords: Ecological potential, Ecotourism, Extensive recreation, Intensive recreation, Shirgah region

¹ .MS.C Postgraduate, Urban and Regional Planning, University Tehran, Tehran, Iran

² . Associate Urban Department University Tehran, Tehran, Iran

^{3*} . Associate Forestry Department Tarbiat Modared University, Tehran, Iran , masoudtabari@yahoo.com

Prediction of Influence Rangeland Condition Changes on Runoff by HEC-HMS Model in Gelerood Baisn of Borujerd

A. Ariapour^{1*}, K. Karami²

Abstract

Examination of effects of Rangeland management practices is one of the main subjects for future planning of natural resources management and restoration projects. In terms of, there are no tools for the assessment and record changes in flood conditions, erosion and sediment watershed basins using hydrologic model for simulation catchment behavior before and after range Management practices is as a useful tool achievement toward this purpose. According to this research was done purpose of the purpose of this study was evaluation of land cover changes and on runoff in Gelerood basin in Borujerd county-Lorestan Province using HEC-HMS Hydrologic model was optimized and calibrated. Then, to determination of rangeland condition changes on concentration time that will cause a delay in the transfer of water after practice calculated and during frequent field visits improvement of vegetation of basin and promotion of hydrologic model calculated by SCS method and By applying changes in input model attempted to simulate flood behavior for existing events. Criteria's such as runoff piek and amount of flow determined for evaluation and measured in two situations of before and after land use. Results show that this model (HEC-HMS) is suitable for predicting and simulating of runoff in basin according to acceptable accuracy. Because of decreasing of Curve Number cause of plant cover increasing, the best scenarios to decreasing runoff are exclusion, available management of rangelands, conflagration and heavy grazing respectively. Therefore to decreas runoff must increase plant cover by any management tools even exclusion which it is the last way for prevention of natural hazardous and land degradation, orchards, built places beside of river and beside of Borujerd city.

Keywords: Plant cover changes, Exclusion, Conflagration ,Heavy grazing, Participation - runoff Model, HEC-HMS, Gelerood baisn

^{*1}-Assistant Professor, Department of Rangeland Management, College of Agriculture and Natural Resources, Borūjerd Branch, Islamic Azad University, Borūjerd, Lorestan, Iran. aariapour@yahoo.com

²- M.Sc. Student, Department of Rangeland Management, Young Researchers Club, Broujerd Branch, Islamic Azad University, Broujerd, Iran.

**Examination and comparison raster and vector formats of factors meteorological in method The MPSIAC & EPM by using The Technique of GIS
(Case study: watershed Zadroud Nshtaroud)**

F. MirdarHarijani¹, M. R. javadi², Z.Chatrsimab³, M.Mohammad Ebrahimi⁴

Abstract

Erosion and sediment creation in a region is largely dependent on its climate and weather, because weather impacts on vegetation condition also effect on soil creation phenomenon. However, there are two map formats (raster - vector) in Geographical Information System (GIS) software and with regard to the type of the map, the correct format should be used to produce maps so that use them for final analysis, the accuracy of the researcher increases. In this study, the meteorological factors were obtained using MPSIAC and EPM method for both formats (raster - vector) in Nashtaroud watershed basin and has been employed in calculations. The results show that considering that the meteorological data are type of dependant data, preparing them through raster format will lead to less error than vector format in final analysis(according to when was used vector format researcher is forced to consider a weighted average for works units While these works units can have different condition in terms of meteorological score that in the loss of these differences makes incorrect predictions erosion in watershed basin) which subsequently will have lower percentage of error in estimating the amount of special erosion and sediment. Also, amount of this difference in MPSIAC and EPM method were observed in A₁₋₁₋₄₋₁, A₁₋₁₋₄₋₂, A₁₋₁₋₅, A₁₋₁₋₆₋₁, A₁₋₁₋₇₋₁, A₁₋₁₋₇₋₂, A₁₋₂₋₁₋₂, and A₁₋₂₋₁₋₃ sub-basins of Nashtaroud watershed basin. In this sub basin of expressed, score of climate varies around 2 to 3/5 and in total basin this difference is around 0/5 score. That this result can be effective for offer methods of control of erosion.

Keywords: Azadrood watershed basin, EPM, MPSIAC, Geographical Information System, Raster, Vector, Erosion and Sediment amount

*¹ - MSC Watershed Management of Forests , Range Land and Water management country
Harijani.mirdar@yahoo.com

² - Assistant Professor, Department of Natural Resources, Islamic Azad University, Nour Branch

³ - MSC Soil Science of Forests , Range Land and Water management country

⁴ MSC Student of Watershed Management, Islamic Azad University, Nour Branch.

Natural Ecosystems of Iran

Vol. 3, No.4, Summer 2013

License Holder & Publisher: Islamic Azad University, Nour Branch

Managing Director: Sadroddin Motevalli

Editor-in-Chief: Seyed Mohsen Hosseini

Internal Manager: Mohammad Mahdavi

Editorial Board:

Moslem Akbarinia	Assoc. Prof., Tarbiat Modares University
Shamsollah Ayoubi	Assoc. Prof., Industrial University of Isfahan
Shabanali Gholami	Asst. Prof., Islamic Azad University, Nour branch
Hashim Habashi	Asst. Prof., Gorgan University of Agri. Sci. & Natural Resources
Seyed Mohsen Hosseini	Full. Prof., Tarbiat Modares University
Mohammad Mahdavi	Asst. Prof., Islamic Azad University, Nour branch
Jalal Mahmoudi	Asst. Prof., Islamic Azad University, Nour branch
Hamidreza Moradi	Asst. Prof., Tarbiat Modares University
Sadroddin Motevalli	Asst. Prof., Islamic Azad University, Nour branch
Ali Salajeghe	Assoc. Prof., University of Tehran
Abasali Sanadgol	Research Asst., Research Institute of Forests and Rangelands
Shaban Shataie	Assoc. Prof., Gorgan University of Agri. Sci. & Natural Resources

English Editor: Seyede khadije mahdavi

Persian Editor: Najibe Gilanipoor

Circulation: 500 Issues

Address: Mazandaran, Nour city, Chamestan Road, Islamic Azad University, Bureau of Natural Ecosystems of Iran

Tel: 0122-6210794

E-Mail: Journal.nei@gmail.com

nesjournal@iaunour.ac.ir

Web: www.iaunour.ac.ir

Natural Ecosystems of Iran

Vol. 3, No.4, Summer 2013

Islamic Azad University
Nour Branch
I.A.U.N

Contents

Examination of species of plant diversity in the different forest type in the northern Zagros forests (Case study: Marivan, Gomarlang district)	M. Haidari, R. H. Haidari	132
Investigation of flora, life form and chorotype of plants in Yasooj region	M.T. Feizi, Z. Jaberlansar, V. Alijani	133
Effect of seed source and size on Annual seedlings morphological characteristics of Quercus castaneifolia in the Loveh Forest	F. pourfallahi, A. Aliarab	134
Influence of Tree Species on some Soil Chemical Properties in Plantations in Dez river margin	E. Sayad, S. M. Hosseini, V. Hosseini, M. H. Salehe Shooshtari	135
Variability of soil and vegetation characteristics due to pit-seeding and alfalfa planting in Mane & Semelghan rangelands, north khorasan provinc	E.zakeri, M.jafari, A.tavili M.saberi	136
Evaluation of effects of livestock emersion bookkeeping plan on forest dwellers, case study: Abbas-Abad forest	M. Tohidy, F. Yazdian, M. R. Azarnoosh, M. Eshaghi, M. N. Adel, J. S. Kuhestani	137
Introduction natural-historical regions of Shirgah and determining its ecotourism development potential by using GIS	S.Tabari khochksaraii, H.A.Leghai, M. Tabari khochksaraii	138
Prediction of Influence Rangeland Condition Changes on Runoff by HEC-HMS Model in Gelerood Baisn of Borujerd	A. Ariapour, K. Karami	139
Examination and comparison raster and vector formats of factors meteorological in method The MPSIAC & EPM by using The Technique of GIS (Case study: watershed Zadroud Nshtaroud)	F. MirdarHarijani, M. R. javadi, Z.Chatsimab, M.Mohammad Ebrahimi	140

شرایط اشتراک فصلنامه علمی پژوهشی ((اکوسیستم‌های طبیعی ایران))

تکمیل فرم زیر و ارسال آن به آدرس: نور - جاده چمستان - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور - حوزه معاونت پژوهشی - دفتر مجله اکوسیستم‌های طبیعی ایران - کد پستی ۳۸۳۷۳ - ۴۶۴۱۷
ارسال فیش بانکی حق اشتراک به حساب سیبا ۰۱۰۵۷۴۰۴۰۳۰۰۶ بانک ملی شعبه مرکزی نور کد (۹۷۱۱) بنام دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور
بهای اشتراک هر شماره با احتساب هزینه پستی ۱۵۰۰۰ ریال می باشد .
علاقمندان می توانند مبلغ ۶۰۰۰۰ ریال بابت اشتراک ۴ شماره در سال به حساب بالا واریز فرمایند

برگ تقاضای اشتراک فصلنامه علمی - پژوهشی اکوسیستم‌های طبیعی ایران

اینجانب..... دانشجوی/ عضو هیات علمی دانشگاه/..... موسسه
تقاضای اشتراک فصلنامه علمی- پژوهشی اکوسیستم‌های طبیعی ایران را به مدت: یکسال دوسال
از شماره تا شماره دارم .
به پیوست رسید واریز شده به مبلغ به حساب ارسال می‌شود.

نشانی.....

تلفن : فاکس :

ایمیل :

امضا

تاریخ